ದಾಸರಪದಗಳು.

ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಛಾಪಿಸಿದ್ದು.
೧೮೫೦

×

*

ದಾಸರಪದಗಳು.

೧. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಆರುಹಿತವರುನಿನಗೆಮೂರುಮಂದಿಗಳೊಳಗೆ
ನಾರಿಯೋಧಾರುಣಿಯೋಬಲುಧನದಸಿರಿಯೋ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅನ್ಯರಲಿಜನಿಸಿದಂಗನೆಯಕರತಂದು
ತನ್ನಮನೆಗವಳಯಜಮಾನಿಯೆನಿಸಿ॥
ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆಯರ್ಧದೇಹವೆನಿಸುವಸತಿಯು
ಕಣ್ಣಿನಲಿನೋಡಲಂಜುವಳುಕಾಲವಶದಿ॥ ॥೧॥
ಮುಂನಶತಕೋಟಿರಾಯರುಪಾಳ್ದನೆಲನ
ತಂನದೆಂದೆನುತಶಾಸನವಬರಸಿ॥
ಬಿಂನಣದಮನೆಗಳ್ಕೋಟೆಕೊತ್ತಳವಿಕ್ಕಿ
ಚಂನಿಗನುಅಸುವಳಿಯೆಹೊರಗೆಹಾಕುವರು॥ ॥೨॥
ಉದ್ಯೋಗವ್ಯವಹಾರನೃಪಸೇವೆಕುಶಲಗತಿ
ಚತುರತನಕಳವುಪರತಾಪದಿಂದ॥
ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲಿಘಳಿಸಿನಿತ್ತಿರ್ದರ್ಥವನು
ಸದ್ಯದಲಿಆರುಂಬುವರುಹೋಗುಮನುಜ॥ ॥೩॥
ಶೋಕವನುಗೈಯುವರುಸತಿಸುತರುಬಾಂಧವರು
ಜೋಕೆತಪ್ಪಿದಬಳಿಕಅರ್ಥವ್ಯರ್ಥ॥
ಲೋಕದೊಳುಘಳಿಸಿದಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆರಡು
ಸಾಕಾರವಾಗಿಸಂಗಡಬಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ॥ ॥೪॥
ಅಸ್ಥಿರದದೇಹವನುನಚ್ಚಿನಂಬಿರಬೇಡ
ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿನೆನೆಕಂಡ್ಯಪರಮಾತ್ಮನ॥
ಚಿತ್ತದೊಳುಶುದ್ಧಿಯಿಂದಾಪುರಂದರವಿಠಲ
ನುತ್ತಮೋತ್ತಮನೆಂದುಸುಖಿಯಾಗುಮನುಜ॥ ॥೫॥

---

೨. ॥ರಾಗಶಂಕರಾಭರಣ. ಆದಿತಾಳ॥

ಹರಿನಾರಾಯಣಹರಿನಾರಾಯಣಹರಿನಾರಾಯಣಯೆನುಮನವೆ॥
ದುರಿತಶರಧಿಯುತ್ತರಿಸಬೇಕಾದರೆಸಿರಿಯರಸನನುತಿಸುಮನವೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಘೋರತರದಸಂಸಾರವುದುಃಖದವಾರುಧಿಯಿದರೊಳಗೇನುಂಟು
ತೋರುವಸಿರಿಸಂಪತ್ತಿನನೆಲೆಯುವಿಚಾರಿಸಲುದುಃಖಸುಖಸಂಗಂಟು॥

ಮೂರುದಿನದಬಾಳಿಕೆಯಿದರೊಳುನೀನಾರೈಸುವದೇತರನಂಟು
ಮಾರಮಣನಮನಮುಟ್ಟಿಭಜಿಸಿದರೆಕಾರಣದಿಂದಮುಕುತಿಯುಂಟು॥೧॥
ಮಡದಿಸುತರಮಮಕಾರಕೆನೀಮನವೊಡಬಡುತಲಿನಗುತಿರಬೇಡ
ಪೊಡಮಡುತಯಮನವರೈತಂದರೆಕಾವದುಯಂಬರುತನುವಿನಗೂಡ॥
ಬಿಡಲಾರದಮಾಯಾಪಾಶಕೆಶಿಕ್ಕಿದಧನನಿಕಡೆಯಲಿಕೆಡಬೇಡ
ಕಡಲಶಯನನನುಭಜಿಸಲುಮುಕುತಿಯಪಡೆಯಬಹುದುನತಿಸೂಕ್ಷ್ಮದಿ॥೨॥
ನೇತ್ರಪಗಡೆಚತುರಂಗವನಾಡುತಶ್ರೋತ್ರಕಳವದೋಷಕೆನೀನು
ಶತ್ರುಮೊಗಲಿಬಳಲುತಮಾಡಿದಗೃಹಕೃತ್ಯದಿನಿನಗೇನುಫಲವೇನು॥
ಕತ್ತಲೆಯೊಳುಕಂಗಾಣುತೆರದಂದದಿವೆರ್ಥದಿಸಂಗ್ರಹಿಸುವದೇನು
ಮೃತ್ಯುವಿನಯಮಗೆಲಬೇಕಾದರೆಪುರುಷೋತ್ತಮನರಹರಿಶರಣೆಂದು॥ ॥೩॥
ಹಾಳನಬಲದಲಿಬೆಳದಿಕಾಯದಬಾಳುವೆಯಂಬುದುತಿರವಲ್ಲ
ಜಾಳಿಗೆತುಂಬಿದಹೊನ್ನಾಭರಣವುನಾಳಿಗೆಸಂಗಡಬಪ್ಪುದಲ್ಲ॥
ಮಾಳಿಗೆಮನೆಯುಶೃಂಗೆಯುಕಾಳಗೆಯುಪಾಳಿಗಳಲ್ಲಿಹುದಲ್ಲ
ಕಾಲನದೂತಯಮನುಕಳ್ಳೆಯಲುಹಾರಿಯಮನಾಲಿಗೆಯಲಿನುತಿಸೋಸೊಲ್ಲ॥೪॥
ಸುಮತಿಗಳುಹಾಷ್ಟದ್ವಗೆಗಳುಪರಾತ್ಪರವಲ್ಲವನೀಪರಿಹರಿಸು
ಬಿಮೆಗಾಳಿಸುವಯಿಂದ್ರಿಯದಿಚ್ಚೆಯನಾಗಮಗಳನೀಹಾದಿನೀನಿಲಿಸು॥
ಯಮನಾಳ್ಗಳನೆಬ್ಬಟ್ಟುವಯತ್ನದಕ್ರಮಗತಿಗಳಕಾರ್ಯವಬಲಿಸು
ಅಮಿತಮಹಿಮಶ್ರೀಪಾದ್ರಿಯವೇಂಕಟರಮಣನಪದಪದ್ಮದೊಳಿರಿಸು॥೫॥

---

೩. ॥ರಾಗ ಶ್ರೀ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥

ಪರಕವಿಗಳಮುಂದೆನರಕವಿಗಳವಿದ್ಯೆಮಾಡಬಾರದು. ಈ
ಧರೆಯಯಕಲ್ಲಿಗೆಶರಣೆಂದುಪೂಜೆಯಮಾಡಬಾರದು॥ ॥ಪ॥
ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲಿರೂಪ್ಯವನಿತ್ತುತೋರಬಾರದು. ಬಹು
ಕೋಪಿಗಳಲ್ಲಿಯನುಚಿತವಗೋಷ್ಠಿಯಮಾಡಬಾರದು॥ ॥೧॥
ಅದಿಸುತ್ತಮದಿನೆಗೆಹೋದಿಸಿಯೊಳಗುಂದುಹಾಡಬಾರದು. ಪತಿ
ಬದುಕನಬಂದಾಗನೆಂಟರಬಾಗಿಲಸೇರಬಾರದು॥ ॥೨॥
ಹಾರಿಯಜರದುಮಾರಗವನೆಂದುನರಕಕ್ಕೆಸೇರಬಾರದು. ತಾ
ವ್ಪರರನ್ನುಬೈದುಪಾತಕಕೆಮುಂದೊಳಗಾಗಬಾರದು ॥೩॥
ಮಡದಿಮಡಿಯಕೋಲುಜಗಳಕಾಬ್ಬರಮಾಡಿಹೋಗಬಾರದು. ಬಾ
ಯ್ಬುದಿಕರುಯಿದ್ದಲ್ಲಿವಸ್ತುಬಿಡಾರವಮಾಡಬಾರದು॥ ॥೪॥
ಮುಂದೆನಿಕಲಾಯಂದುಹಿಂದೆನಿಂದಿಪರನುಕೂಡಬಾರದು. ಬಿಡ
ದಾದಿಕೇಶವನಚರಣದಸ್ಮರಣೆಯಮರೆಯಬಾರದು॥ ॥೫॥

೪. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿಝಂಪೆತಾಳ॥

ಅಂತಕನದೂತರಿಗೆಕಿಂಚಿತ್ತುದಯವಿಲ್ಲ
ಚಿಂತೆಯನುಬಿಟ್ಟುಶ್ರೀಹರಿಯನೆನೆಮನವೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದಿವರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆವಿಷಯಲಂಪಟನಾಗಿ
ಸವಿಯೂಟಗಳನುಂಡುಬೆಮಿಸಬೇಡ॥
ಅವನಕೊಂದಿವನಕೊಂದರ್ಥವನುಗಳಿಸುವದೆ
ಜವನದೂತರುಬರುವಹೊತ್ತನೀನರಿಯ॥ ॥೧॥
ಮೊನ್ನೆಮದುವಾದೆನ್ನಕರವದೊಂದರದೆಂದೆ
ನಿನ್ನೆಕಂಡೆನ್ನೆತ್ರಿಷಲವುಬಹುದು॥
ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳುಂಟೆನಗೆಸಾಯಲಾರೆನುಯೆನಲು
ಬೆನ್ನಬಿಡುವರೆಮೃತ್ಯುವೆರ್ಥಜೀವಾತ್ಮ॥ ॥೨॥
ಹೊಸಮನೆಯಕಟ್ಟಿದೆನುಗೃಹಪ್ರವೇಶಮನೆಯೊಳಗೆ
ಬಸುರಹೊಂದತಿಮಗನಮದುವೆನಾಳೆ॥
ಹಸನಾಗಿಯಿದೆಬದುಕುಸಾಯಲಾರೆನುಯೆನಲು
ಹಸುಗದರಯಿದೆಬಿಡರುಯಮನವರುಬೇಗ॥ ॥೩॥
ಮತ್ತುಹುಟ್ಟಿದದಿವಸಹಾಲುವುಟದಹಬ್ಬ
ಮತ್ತೊಬ್ಬಮಗನವುಪನಯನನಾಳೆ॥
ಅತ್ತಿಯಾಗದೆಬದುಕುಸಾಯಲಾರೆನುಯೆನಲು
ಮೃತ್ಯುಹೊದತಲೆಯಲ್ಲಿವನುತಿರ್ಪ್ಪೈಯ॥ ॥೪॥
ಅಕ್ಕದಿನೆಯುಂಗಾಲಿಲ್ಲಯುಕ್ತದರುಕನವಿಲ್ಲ
ಹೊಕ್ಕನಾಲವಕೆಳಹೊತ್ತನರಿಯೆ॥
ಕಟ್ಟೆಮಂಬಿದಮೇಲೆಚಗಾಮಾತ್ರಯರವಿಲ್ಲ
ಅಷ್ಟರೊಳುಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನುಮನವೆ॥ ॥೫॥

---

೫. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿಝಂಪೆತಾಳ॥

ಮೂರ್ಖರಾದರುಯಿವರುಲೋಕದೊಳಗೆಲ್ಲ
ಯೆಕದೈವವಬಿಟ್ಟುಕಾಕುದೈವವಭಜಿಸಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಒಂಟಿಯಲಿಹೊಂದತಿಯಬಿಡುವಾತನೊಮೂರ್ಖ
ನೆಂಟರಿಗೆಸಾಲವನುಕೊಡುವಾತಮೂರ್ಖ॥
ಗಂಟನೊಬ್ಬರಕೈಯ್ಯಲಿಡುವಾತನೊಮೂರ್ಖ
ತುಂಟನಾದವನುತಾಕದುಮೂರ್ಖನಯ್ಯ॥ ॥೧॥
ಪರರಮಗಳನುಮಾರಿಯೊಡಲಹೊರೆವವಮೂರ್ಖ
ಮಾದರಿಮಕ್ಕಿದಮನೆಯೊಳಗಿರುವಾತಮೂರ್ಖ॥

ಬಡತನವು ಬಂದಾಗ ಬೈದುಕಾಂಬವ ಮೂರ್ಖ
ದೃಢಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವ ಕಡು ಮೂರ್ಖನಯ್ಯ॥ ॥೨॥
ಮುಪ್ಪಿನಲಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾಡಿಕೊಂಬವ ಮೂರ್ಖ
ಸರ್ಪನೊಳು ಸರಸವಾಡುವನೆ ತಾ ಮೂರ್ಖ॥
ಯಿಪ್ಪತ್ತು ವೊಂದು ಸಾಲ ವೃದ್ಧಿಸದವ ಮೂರ್ಖ
ಅಪ್ಪವರಲಾಯನ್ನದವ ಮೂರ್ಖನಯ್ಯ॥ ॥೩॥
ಕಾಶಿಯೊಳು ದೇವನನು ತೊಳೆಯದಿದ್ದವ ಮೂರ್ಖ
ಸ್ನಾಸುರರ ಗಣವನು ಹೊಡೆದವನೆ ಮೂರ್ಖ॥
ಶೇಷಪತಿ ಕೃಷ್ಣನಂ ಸ್ಮರಿಸದವನೇ ಮೂರ್ಖ
ದಾಸನಾಗದ ಮನುಜ ಕಡು ಮೂರ್ಖನಯ್ಯ॥ ॥೪॥
ಸತ್ತ ಕರುವಿನ ತಾಯ ಕರಾಲ ಕರೆವವ ಮೂರ್ಖ
ಪುತ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಾಲಕಾದುವಾತ ಮೂರ್ಖ॥
ಹುತ್ತಂಬುಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಂ ಬಲಿಬದವ ಮೂರ್ಖ
ಶತ್ರುತಾಯ್ಯೆಯ್ಯುವನು ಕಡು ಮೂರ್ಖನಯ್ಯ॥ ॥೫॥
ರಾಮನಾಮವ ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸದಿದ್ದವ ಮೂರ್ಖ
ಹೇಮವನು ಭೂಬಯಿ ಗಾದಾತನೇ ಮೂರ್ಖ॥
ನೇಮದಲಿ ಗುರುಹಿರಿಯರಿಂಗೆರಗದವ ಮೂರ್ಖ
ತಾ ಮಸರದಾನ ಕಾಣುವ ಮೂರ್ಖನಯ್ಯ॥ ॥೬॥
ಉಂಡಮನೆಗೆರಡನ್ನು ಬಗವಾತನೇ ಮೂರ್ಖ
ಕಾಂಡೆಯವತ್ತೆರ್ತುತ್ತ ತಿರುಗುವನೆ ಮೂರ್ಖ॥
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಸಿರಿಪುರಂದರ ವಿಠ್ಠಲನ
ಕಂಡು ಭಜಿಸದ ಮನುಜ ಕಡು ಮೂರ್ಖನಯ್ಯ॥ ॥೭॥

---

೭. ॥ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಸಂದಿತೈಯ್ಯ ಪ್ರಾಯವು ಸಂದಿತೈಯ್ಯ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ತಂದೆಯುದರದಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಸಂದು ಹೋಯಿತು ತಿಳಿಯದೆ
ಬಂದೆ ತಾಯಿಯ ಜಠರದಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯನರಿಯದೆ॥
ಬೆಂದೆ ನವಮಾಸದಲಿ ಗರ್ಭದಿ ವೊಂದು ದಿವಸವು ಪಾಡದೆಯದೆ
ಕುಂದದೀಪಾಯ ಯೊಂದು ವರುಷವು ಯಿಂದಿರೇಶನ ನೆನೆಯದುಳ್ಳವ॥ ॥೧॥
ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗಿರಲಾರೆನೆನುತಲಿ ಹೊತ್ತ ಹಾರೆಯ ನಿನ್ನನು
ಮತ್ತೆ ಜನನಲು ಹ್ನಾಮಿಯೊಳು ನಾನತ್ತು ಮರತೆನು ನಿನ್ನನು॥
ಮತ್ತೆ ಮಲಮೂತ್ರದೊಳು ಬಾಲ್ಯದಿ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದೆನು ಯನ್ನನು
ಮತ್ತೆ ನಾಕಡೊಳು ಗುರುಳು ತಾರುಳು ತಪ್ಪುತ ಮೊತ್ತ ಮನಿನ್ನನೆನೆಯದೆ॥ ॥೨॥

ಚಿಕ್ಕತನದೊಳುಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆಯಕ್ಕರಿಂದಲಿಕಳೆದೆನು
ಸೊಕ್ಕಿಹದಿನಾರ್ವರಿಯಿಂದಲಿನಾಮಿಕ್ಕನದದೆನುನಿನ್ನನು॥
ಕಿತ್ತುಬಹಸಂಸಾರಮಾಯೆಯಕಕ್ಕುಲಿತೆಯೊಳುಬಿದ್ದೆನು
ಹೊಕ್ಕುದಿಲ್ಲವುನಿನ್ನಪಾದವರಕ್ಷಿಸಾರಿಯೆಕೇಳುದುಃಖವ॥ ॥೩॥
ಸುಳಿದೆಮನೆಮನೆಗಳೆದೆಕಾಲವಪುಳಿದಯೊಳಿಜನೆಮಾಡದೆ
ಬೆಳೆದೆತಾಳೆಯಮರದತೆರದಲಿಪುಳಿವಬಗೆಯನುನೋಡದೆ॥
ಎಲೆಯಯುಳೆಯನಾಳೆಯಜನರೊಳುಬಳಿಕೆಮಾತುಗಳಾಡದೆ
ಕಳೆದೆಂಯಾವರಿಯಿಂದಕಾಲವನಳಿನನಾಭನೆನಿನ್ನನೆನೆಯದೆ॥ ॥೪॥
ಎದೆಬಿದದೆಲನುದಿನದಪಾಪದಕದಲಾಳಗೆನಾಬಿದ್ದೆನು
ಧೃಢವಕಾಣದೆಮರ್ಧ್ಯದಲಿಯಂನೊದಲಾಳಗೆನಾನೊಂದೆನು॥
ಧೃಢದಿನಿಂನಧ್ಯಾನವಂಬಾಪಾದಗನ್ನೆರಸುಯಂನನು
ಪೊಡೆಯಪುರಂದರವಿಠಲಯನ್ನನುಬಿಡದೆಕಾಯೊಬೇಗಸಿರಪಾಲಿ॥ ॥೫॥

---

೭. ॥ರಾಗಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ದುರಿತಗಜಕೆಪಂಚಾನನ

ನರಹರಿಯೆದೇವರದೇವಗರಿಯಗೋವಿಂದ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ತೊತ್ತುಮಕ್ಕಳುಮರುಳಾದರೆತಾಯ್ತಂದೆ
ಯೆತ್ತದೆಯುಳಿಸಾದೆಬಿಡುವರೆಗೋವಿಂದ॥ ॥೧॥
ಅರಸುಮುಳ್ಳಲುದಾಸರಂತೆಯುದೇವ
ಪರಿಕುಮುಳ್ಳೆಆಳ್ಮಾಮೊಂನುಗೋವಿಂದ॥ ॥೨॥
ಹೊಸರುಳ್ಳನದಿಗಳುಸೋಳ್ಕಾಂಬುಜಲಧಿಯು
ಬಿಸುಡೊನೆಕಾಲಹೊನಾಗಳುನಗೋವಿಂದ॥ ॥೩॥
ಮುಂನುಮಾಳ್ಪಕರ್ಮಕೆಂನಹ್ಹಿಬಂದರೆ
ನಿನ್ನನ್ನುಮರೆಹೊಗಲೇಕೆಗೋವಿಂದ॥ ॥೪॥
ಸ್ವರ್ಗಾಮತ್ರ್ಯಕಜಮಿಳಗೆಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತೆ
ವರನೆಪುರಂದರವಿಠಲಗೋವಿಂದ॥ ॥೫॥

---

೮. ॥ರಾಗಶಂಕರಾಭರಣ. ಆದಿತಾಳ॥
ಮುಟ್ಟಸಂನಿಮನವನೀಪುಟ್ಟಗಾಂಬುದ್ಧಿನವೆ
ಕಟ್ಟಕದನತನವಬಿಟ್ಟುಅಟ್ಟುತನ್ನಪದವನುಮುಟ್ಟು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೇನುಸಂಧ್ಯಾನಮಾಡಿದರೇನು
ಹೀನತನವಬಿಡಲಿಲ್ಲಸ್ವಾನುಭಾವವಹೂಡಲಿಲ್ಲ॥ ॥೧॥
ಜಪವಮಾಡಿದರೇನುವ್ರತವಮಾಡಿದರೇನು

ಕಪಟಕಲ್ಮಷಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ॥ ॥೨॥
ಮೂಗನ ಹಿಡಿದರೇನು ನೀ ಮುಸುಕನಿಕ್ಕಿದರೇನು
ನಾಗಶಯನನ ಭಜಿಸಲಿಲ್ಲ ಬೇಗ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ॥ ॥೩॥
ಗುರುವು ನೀನು ಆದರೇನು ಅತಿಗರುವನಾದರೇನು
ಗುರುವ ಮಹಿಮೆಯರಿಯಲಿಲ್ಲ ಗುರೂಪದೇಶ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ॥ ॥೪॥
ಹೋಮವ ಮಾಡಿದರೇನು ನೀ ನೇಮ ಮಾಡಿದರೇನು
ರಾಮನಾಮ ಸ್ಮರಿಸಲಿಲ್ಲ ಮುಕ್ತಿಪಥವ ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ॥ ॥೫॥
ನವರತ್ನಂಗಳ ಕಟ್ಟು ನೀನದವದಾರಿ ಮುಟ್ಟು
ತೀವಿದ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕಟ್ಟು ಸ್ನಾನ ಮಂಡಲ ಮುಟ್ಟು॥ ॥೬॥
ಮೌನ ಮಾಡಿದರೇನು ನೀ ಯಂತು ಮಾಡಿದರೇನು
ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಸ್ಮರಿಸಲಿಲ್ಲ ಮನವೆ॥ ॥೭॥

---

೯. ॥ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥

ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿರೊ ಜ್ಞಾನತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ
ನಾನು ತಾನುಯೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವ ಬಿಟ್ಟು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ವಂದಿಸಲೊಂದು ಸ್ನಾನ
ಬಂಧನದವರ ಬಿಡಿಸಲೊಂದು ಸ್ನಾನ॥
ಮುಂದಾಮಾರ್ಗ ನೋಡುವದೊಂದು ಸ್ನಾನ
ಯಿಂದಿರೇಶನ ಧ್ಯಾನವೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ॥ ॥೧॥
ಪರಸತಿಯ ಬಯಸದಿದ್ದರೆವೊಂದು ಸ್ನಾನ
ಪರರ ನಿಂದಿಸದಿರುವದೊಂದು ಸ್ನಾನ॥
ಪರರೊಡವೆಯ ಅಪಹರಿಸದದೊಂದು ಸ್ನಾನ
ಪರತತ್ವ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆವೊಂದು ಸ್ನಾನ॥ ॥೨॥
ತನ್ನಿಗೆ ತಾನೆ ಶೋಧಿಸಲೊಂದು ಸ್ನಾನ
ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡದಿರಲೊಂದು ಸ್ನಾನ॥
ಅನ್ಯಾಯ ನುಡಿಯದಿರಲುವೊಂದು ಸ್ನಾನ
ಚನ್ನಿಗರಾಯನ ನೆನೆಯೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ॥ ॥೩॥
ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ ಸಂಗತಿಯೊಂದು ಸ್ನಾನ
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳೋದಲೊಂದು ಸ್ನಾನ॥
ಭೇದಾಭೇದಗಳರಿದರೊಂದು ಸ್ನಾನ
ಆದಿಮೂರುತಿ ಧ್ಯಾನವೆ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ॥ ॥೪॥
ಸುಕ್ಷೇತ್ರದವರ ವಂದಿಸಲೊಂದು ಸ್ನಾನವು
ಮೈತ್ರಿಯ ಮಾಡದಿರುವದೊಂದು ಸ್ನಾನ॥

ಅಕ್ಷಿಮೋಕ್ಷವನೀದಿನಲಾಂದಮಸ್ನಾನ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಧ್ಯಾನವೆಗಂಗಾಸ್ನಾನ॥ ॥೫॥

---

೧೦. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ನೇಮವಿಲ್ಲದಹೋಮವೇತಕ್ಕಯ್ಯ
ರಾಮನಾಮವಲ್ಲದೆಮುಕ್ತಿಸಮಗೊಂಡೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ನೀರಮುಳುಗಲುಯಾಕೆನಾರಾಯಣನುಬಿಡಲೇಕೆ
ವಾರಕೊಂದುಪವಾಸವಿರಲೇತಕೆ॥
ನಾರಸಿಂಹನದಿವ್ಯನಾಮವನುನೆನೆದರೆ
ಘೋರಪಾತಕವೆಲ್ಲತೊಲಗಿಹೋಗುವದು॥ ॥೧॥
ಅಂಬರದೊಳಿರಲೇಕೆತಾಂಬೂಲವಬಿಡಲೇಕೆ
ಡಂಬಕದತನದಲ್ಲಿಯಿರಲೇತಕೆ॥
ಅಂಬುಜನಾಭನನುಭಾವದಲಿನೆನೆದರೆ
ಯಿಂಬುಂಟುವೈಕುಂಠಪುರದೊಳಗಯ್ಯ॥ ॥೨॥
ಬಂಧಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆಬಿಟ್ಟುಹರಿಯನ್ನೆನೆಯುತಿರೆ
ಬೆಂದುಹೋಗುವದುದುರಿತಂಗಳೆಲ್ಲ॥
ಬಂದಪಾಪಗಳೆಲ್ಲನಿಲ್ಲದೆಕಳೆದಾವು
ಚಂದಾಗನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವನನೆನೆಯೊ॥ ॥೩॥

---

೧೧. ॥ರಾಗಕಲ್ಯಾಣಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ದಾನವಮಾಡಿಹೆಯಂತ. ಯಿಷ್ಟು
ಘಾಸಿಮಾಡುವದ್ಯಾಕೆದಯದಿಸಲಹೆಂನ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದುರುಳಬುದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲಬಿಡಿಸೊ. ನಿನ್ನ
ಕರುಣಾಕವಚವೆನ್ನಹರಣಕ್ಕೆತೊಡಿಸೊ॥
ಚರಣಸೇವೆಯಕೊಡಿಸೊ. ಅಭಯ
ಕರದಮೇಲಿನಮುಷ್ಟಿಶಿರದಮೇಲಿರಿಸೊ॥ ॥೧॥
ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿಯಿಂದನಾಬೇಡಿ. ನಿಂನ
ಅಡಿಯೊಳಿರುವವೈಯ್ಯಲುಮದನಪಾಡಿ॥
ಕಡೆಗಂಣಿಂದ್ಯಾಕೆಂನ. ನೋಡಿ
ಕೊಡುನಿನ್ನಪರಭಕ್ತಿತಡವೇಕೆಮಾಡಿ॥ ॥೨॥
ಮರೆಹೊಕ್ಕವರಕಾವಬಿರುದು. ನೀನು
ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯಮಾಡೆನ್ನಹೊರೆದು॥
ದುರಿತರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲತರಿದು. ನಿ

ದಾಸರಪದಗಳು.

ಪುರಂದರವಿಠ್ಠಲನೆ ಪಾಲಿಪ ದಿಂಡರನು॥ ॥೩॥

೧೧. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಮಾನಹೀನನಿಗಭಿಮಾನವೇಕೆ
ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವಂಗೆಗುರುಬೋಧೆಯಾಕೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅಂಬಲಿಯನುಂಬವಗೆಯಮೃತಾನ್ನಸಾರವೇಕೆ
ಕಂಬಳಿಯಹೊದೆವವಗೆಮಡಿಯಾತಕೆ॥
ಡಂಭಕನಯನುವವಗೆಗಂಭೀರತನವೇಕೆ
ಹಂಬಲಿಸುವವನಜೀವನವ್ಯಾಪಾರವೇಕೆ॥ ॥೧॥
ಪರಸುರರಕೊಲುವವಗೆದಾನಧರ್ಮಗಳೇಕೆ
ಪರಾಷೆಗೆದಣಿವಗೆನಂಬಿಗೆಯಾತಕೆ॥
ಕ್ಲೇಶವುಂಡಲಾಗಿರಲುತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳೇಕೆ
ಆತಬಡದಿದರ್ವೆಗೆಸನ್ಯಾಸವೇಕೆ॥ ॥೨॥
ಕಾಡಿನಲಿತಿರುಗುವಗೆಸನಕಪುಷ್ಪಾಗ್ರವೇಕೆ
ಮೈದಿನಲಿವುಂಬಪರಿಮಾಗ್ರವೇಕೆ॥
ಬೇಡದರೆಕಾಡದಲೋಭಿಗೆಬಿಂಕತನವೇಕೆ
ಮಾದದಾಸರಸರಿಗೆಜಾಗ್ರತನವೇಕೆ॥ ॥೩॥
ಕೃತಿಯೋಗಿಸತಿಯರಾಳದವಂಗೆಸಾತರೇಕೆ
ಸತಿಗಳುಕುವಗೆಮೋಧಿತಾನೇತಕೆ॥
ಮಿತವರಿತುನಡೆವವಗೆಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳೇಕೆ
ಸುತರಿಲ್ಲದವಗೆಪುಷ್ಪತ್ರತಾನೇಕೆ ॥೪॥
ಆಳುಯಿಲ್ಲದವಂಗೆಅರಸುತನತಾನೇಕೆ
ಕಾಳುಯಿಲ್ಲದವಂಗೆಕೃಷಿಯಾತಕೆ॥
ಮೋಳುಯಿಲ್ಲದವಂಗೆಪ್ರಸುಜನಕೀರ್ತಿತಾನೇಕೆ
ಅಳಿಪುರಂದರವಿಠಲನಿದವನೇಕೆ॥ ॥೫॥

೧೨. ॥ರಾಗಪಂತುವರಾಳಿ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥

ಮಾನವಾಜನ್ಮದೊಡ್ಡದು. ಯಿಂಥ
ಹಾನಿಮಾಡಲುಬೇಡಹುಚ್ಚಪ್ಪಗಳಿರ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಂಗಾಕೃಷ್ಣಾತ್ರಿವಿಲಾಸಿಗೆಯಿರಲಿಕೆ
ಮಂಗುಮುಕ್ತಿಹುಚ್ಚರಾಗುವರೆ॥
ಹಿಂಗುಷಂಗಾಂತಾನಿಹರಿನಾಮಮೃತವ
ಹುಂಗಾದೆವುಷಪಾನವಮಾಡುವರೆಕೋಡಿ॥ ॥೧॥

ಕಾಲನದೂತರುಕರವಿಡಿದೆಳೆವಾಗ
ತಾಳುತಾಳೆಂದರೆತಾಳುವರೆ॥
ಧಾಳಿಬಾರದಮುನ್ನಧರ್ಮವಿಷಯಗಳನೊ
ಸುಳ್ಳಸಂಸಾರಸುಳಿಗೆಸಿಕ್ಕಲುಬೇಡ॥ ॥೨॥
ಏನುಕಾರಣಯದುಪತಿಯನುಮರೆತರಿ
ಧನಧಾನ್ಯಮಿತ್ರರುಕಾಯುವರೆ॥
ಇನ್ನಾದರುಯೆಚ್ಚೆತ್ತುಭಾವದಿಂಭಜಿಸಿರೊ
ಚನ್ನಿಗಪುರಂದರವಿಠ್ಠಲರಾಯನ॥ ॥೩॥

---

೧೪. ॥ರಾಗಕೇದಾರಗೌಳ. ಆದಿತಾಳ॥
ಏನುಗತಿಯವಗೆಅಪ್ಪರಿಯೆನಾ
ನಿನ್ನನೆನೆಯದೆಮೋಸಹೋದೆನಲ್ಲಾ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅಂಕದೊಳಾಡುವಶಿಶುವಿನಮುಂದಿನ
ಮಂಕಾದನುಡಿಗಳನೇಳುತಲಿ॥
ಶಂಕೆಗೆಧನಿಯನುಕಿವಿಗಾಳ್ಳುಕೇಳುವ
ಮಂಕಾಧರಿಣಿನಂತಾದೆನಲ್ಲಾ॥ ॥೧॥
ಪರವನಿತೆಯರುಲಾವಣ್ಯಲಾಭನಕೆ
ತೋರಿಸಲುಅವರಸಾಟಕೆವೆರಸಿ॥
ಉರಿವಕಿಚ್ಚನುಹಿತವೆಂದದರೊಳುಬಂ
ದೆರಗಿದಪತಗನಂತಾದೆನಲ್ಲಾ॥ ॥೨॥
ಮೊದೆಯೆಡೆಕಂಡುವ್ಯಸನಾಡುವನೆಂದಾ
ಮದದಿಯರಂಗಸಂಗವಮಾಡುತ॥
ಒದಲಿಕಿಚ್ಚಿಗೆಬದಿಗಲ್ಲಕೆದಹಿಕಾಂ
ದದಿಬದ್ಧಯುತಿಯಂತಾದೆನಲ್ಲಾ॥ ॥೩॥
ಸತಿನಿಜವೃತ್ತಿಯಜರಿದುಪರಾಂಗನವನು
ಸತಿದುಂಡುಶೋಭೆಯನುಪೊರೆವುತಲಿ॥
ಬತಿಯತುದಿಯೊಳಿರೆಮಾಂಸಕೆಬಂದೆರಗಿ
ಶಿಲುಕಿದಮೀನಿನಂತಾದೆನಲ್ಲಾ॥ ॥೪॥
ಲಂಪಟನಾಗಿನಾರಿಯರಮುಖಾಬ್ಜದ
ಯಿಂಪಾದಕಂಪನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ॥
ಸಂಪಿಗೆಯಅರಳನಮೇಲೆಯೆರಗಿದಾ
ಸೊಂಪಳಿದಳಿಗಳಂತಾದೆನಲ್ಲಾ॥ ॥೫॥
ಇಂತುಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳುಪೊಳಿಗೆಪಾರ

ಸಂತಾಪತಮಗೆತಾವೆಳೆಯುತಲೆ
ಸಂತತವಿಲ್ಲದೆಪಾಪೋಗರಮಿಸಲು
ಕಾಂತೆಯರರಸನಂತಾದೆನಲ್ಲಾ॥ ॥೪॥
ಮಂದಮನಾನುಮದನನನುಗೆಲಿದುಪಂ
ಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಜೈಸಲುಕಾಣೆನೆ॥
ತಂದೆಪುರಂದರವಿಠಲನೀನೊಲಿದರೆ
ಹಿಂದಿನಕೃತಬಂಧಹಾರದಲ್ಲಾ॥ ॥೫॥

---

೧೫. ॥ರಾಗಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ತನುವನೀರೊಳಗದ್ದಿಫಲವೇನು
ಮನದಲ್ಲಿದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಮನುಜಗೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದಾನಧರ್ಮಂಗಳನುಮಾಡೋದೆಸ್ನಾನ
ಜ್ಞಾನತತ್ವಂಗಳತಿಳಿವುದೆಸ್ನಾನ॥
ಹೀನಪಾಪಂಗಳಬಿಡುವುದೆಸ್ನಾನ
ಧ್ಯಾನದಿಮಾಧವನನಂಬುವದೆಸ್ನಾನ॥ ॥೧॥
ಗುರುಗಳಶ್ರೀಪಾದತೀರ್ಥವೆಸ್ನಾನ
ಹಿರಿಯರದರ್ಶನವಮಾಡುವದೆಸ್ನಾನ॥
ಕರೆದುಅಂನವನಿಕ್ಕುವದೊಂದೆಸ್ನಾನ
ಪರಮಾತ್ಮನಚರಣವನಂಬುವದೇಸ್ನಾನ॥ ॥೨॥
ದುಷ್ಟರಸಂಗವಬಿಡುವದೊಂದೆಸ್ನಾನ
ಕಷ್ಟಪಾಪಂಗಳನುಹರಿವೋದೆಸ್ನಾನ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆಪುರಂದರವಿಠಲನ
ಮುಟ್ಟಿಭಜಿಸಿಮುಕ್ತಿಪಡೆಯೋದೆಸ್ನಾನ॥ ॥೩॥

---

೧೬. ॥ರಾಗಧನ್ಯಾಸಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ಸುಂಮನೆಬಾಹೋದೆಮುಕ್ತಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮನದಲ್ಲಿದೃಢವಿರಬೇಕು.ಹೀನ
ಮನುಜರಸಂಗವನೀಡ್ಯಾಡಬೇಕು॥
ಅನುಮಾನವನುಬಿಡಬೇಕು.ತನ್ನ
ತನುವನ್ನುಧರ್ಮಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು॥ ॥೧॥
ಪಾಪಕಾರ್ಯವಬಿಡಬೇಕು.ಅಲ್ಲಿ
ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ್ನಪೂಜಿಸಬೇಕು॥
ತಾಪಸಜಾತನಾಗಬೇಕು.ತನ್ನ

ಪಾಪವನುಕಳೆವಗುರುವನಂಬಬೇಕು॥ ॥೨॥
ಶರೀರದಾಸೆಯಬಿಡಬೇಕು. ತನ್ನ
ಶರೀರವನಿತ್ಯವೆಂತೆನ್ನಲುಬೇಕು॥
ಪರದಯಿಸ್ವಾರ್ಥಗಳುಬೇಕು. ಹರಿ
ಪುರಂದರವಿಠಲನನಂಬಲುಬೇಕು॥ ॥೩॥

೧೬॥ ರಾಗಪೂರ್ವಿ. ಆದಿತಾಳ॥

ನಿಷ್ಠನ್ಯಯ್ಯಾಹರಿಯೊಪ್ಪನ್ಯಯ್ಯ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಉತ್ತಮನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡುಅರುಣೋದಯದಲ್ಲಿ
ನಿತ್ಯನಿತ್ಯಸ್ನಾನಗೆಯ್ಯುವಾಗೆನೀರೊಳಗೆಮುಳುಗುವವಗೆ॥ ॥೧॥
ತಾಗಲಿನದೇಪ್ರಸ್ಥ್ತವಾಸನಾಪಿಗಂಧತೇಯಕೊಂಡು
ರೋಗಬಂದಯಂಮೆಯಪಾನಿಬರದುಕೊಂಬಮನುಜನಿಗೆ॥ ॥೨॥
ಮರುಳತನವುಮಾತಿನಲ್ಲಿಮನಸಿನಲ್ಲಿವಿಷದಘಟನೆ
ಮರದಮೇಲಿನಾವಾತಿಯಂತೆನಮಿಸುವಂತದುರುಳನಿಗೆ॥ ॥೩॥
ಹಾಗವಿಗೆಪಾರ್ತ್ಯಿಸಿಕೊಂಡುತಿರುಪತೀಗೆಪೋಪೆನೆಂದು
ಸಂಗಾತಸುಳಕ್ಕಿಕೊಂಡುಬಂದುನಾಮನೋದುವವಗೆ॥ ॥೪॥
ಬಾಯಬೀಗದಲ್ಲಿಹೋಗಿಹೋಟುತಪ್ಪಗಳನುನಿಡು
ಮೈಯ್ಯಪಾಳುತನಯಿಯಂತೆಬೀದಿಬೀದಿತಿರುಗುವವಗೆ॥ ॥೫॥
ತಾನುತನ್ನಮನೆಯಹೊಳಗೆದಾನಧರ್ಮಗಳನುಕಾಣದೆ
ನೀನದಾನಮಾಡುಯೆಂದುಪನ್ಯುಂಗೆಹೋಗುವವಗೆ॥ ॥೬॥
ಮನಾಜ್ಞಾನವೇನಾ ಭಕ್ತಿಯೇನಾ ಯುಕ್ತಿಯೇನಾ ಮುಕ್ತಿ
ಬೇಕಾಗದೆಪುರಂದರವಿಠಲನಂಸ್ಮರಿಸದವಗೆ॥ ॥೭॥

೧೭॥ ರಾಗಶಂಕರಾಭರಣ. ಆದಿತಾಳ॥

ನಗೆಯುಬರುತದೆಯನಗೆನಗೆಯುಬರುತದೆ
ಜಗದೊಳಿದ್ದಮನುಜರೆಲ್ಲಹಗರಣಮಾಡುವುದನೋಡಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಪರರವನಿತೆಯೊಲುಮೆಗಾಗಿ
ಪುರುಷದಿಂದಳಿವಳನೆರದು॥
ಹರಿವನೀರಿನೊಳಗೆಮುಳುಗಿ
ಬೆರಳನೆಣಿಸುವದನುಕಂಡು॥ ॥೧॥
ಪತಿಯಸೇವೆಮಾಡದೆಪರ
ಪತಿಯಕೂಡೆಸರಸವಾಡಿ॥
ಸತತಮೈಯ್ಯತೊಳೆದುಹಾಲವ

ಪ್ರತಿಪಮಾಡುವವರಕಂಡು॥ ॥೩॥
ಕಾಮಕ್ರೋಧಮನದೊಳಿಟ್ಟು
ತಾಮಸದೊಳ್ಹುಗ್ಗನಾದ॥
ಸ್ವಾಮಿಪುರಂದರವಿಠಲನ
ನಾಮನೆನೆಯದವರಕಂಡು॥ ॥೪॥

---

೧೮. ರಾಗಶಂಕರಾಭರಣ. ಆದಿತಾಳ॥

ಕೇಶವನೊಲುಮೆಯುಆಗುವತನಕಹರಿದಾಸರೊಳಿರುಮನವೆ
ಕ್ಲೇಶಪಾಶಗಳಹರಿದುವಿಲಾಸದಿದಾಸರನುತಿಗಳಪೊಗಳುತಮನದೊಳು॥ಪಲ್ಲ॥
ಮೋಸದಿಜೀವಿಯಪೋಷಿಸಿಮಾಡಿದಪಾಪರಾಶಿಗೆಪೋಗದರೆಪೋಗದಿತೆ
ದಾಸರಕರತಂದುಕಾಮಕ್ರೋಧಬಲತೀರ್ಥನಾಗದೆಸುಖನಿದ್ದಿತೆ॥
ಭಾಷೆಯಕೊಟ್ಟುನಿರಾಶೆಮಾಡಿದಫಲಮೋಸವುಮಾಡದೆಬಿಟ್ಟೀತೆ
ಶಶಿವದನೆಯಅಧರಾಮೃತಸೇವಿಸಿಸುಧೆಯಂದದೆನಿಜವಾದೀತೆ॥ ॥೧॥
ಕನಕಪಾತ್ರದೆಘನತೆಯಪ್ರೇತಗಳಕನಕವಸನಗೆಸೊಗಸೀತೆ
ಹೀನಮನುಜನಿಗೆಜ್ಞಾನವಬೋಧಿಸೆಹೀನವಿಷಯಗಳುಪೋದೀತೆ॥
ಮಾನಿನಿಮನಸುನಿಧಾನವುಇಲ್ಲದಿರೆಮಾನಪ್ರಾಣವುಉಳಿದೀತೆ
ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಸ್ವಕರ್ಮವಮಾಡದದೀನಗೆಮುಕುತಿಯುದೊರಕೀತೆ॥೨॥
ಸತ್ಯದಧರ್ಮವನಿತ್ಯವುಬೋಧಿಸೆತೊತ್ತಿನಮನಸಿಂಗೆಸೊಗಸೀತೆ
ತತ್ವದಅರ್ಥವಚಿತ್ರದಿಪೇಳಲುಕತ್ತೆಯಮನಸಿಂಗೆತಿಳಿದೀತೆ॥
ಮತ್ತೆಗೋಡೆಯಚಿತ್ರದಿಬರೆದರೆಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟರೆಮಾತಾಡೀತೆ
ಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕವಮುತ್ತಿನಹಾರಗೋಡೆಯಚಿತ್ರಕೆತೋರದೆಯಿದ್ದೀತೆ॥ ॥೩॥
ನ್ಯಾಯವಬಿಟ್ಟನ್ಯಾಯವಪೇಳುವನಾಯಿಗೆನರಕವುತಪ್ಪೀತೆ
ತಾಯಿತಂದೆಗಳನುನೋಯಿಸಿದಅನ್ಯಾಯಿಗೆಮುಕ್ತಿಯುದೊರಕೀತೆ॥
ಬಾಯಿಕೊಬ್ಬಿನಿಂದಬೈಯ್ಯುವಮನುಜಗೆಘಾಯವುಆಗದೆಬಿಟ್ಟೀತೆ
ಮಾಯವಾದಗಳಕಲಿತಮನುಜಗೆಕಾಯಕಷ್ಟಬರದಿದ್ದೀತೆ॥ ॥೪॥
ಸಾಧುಸಜ್ಜನರನುಬಾಧಿಸಿದಅಪರಾಧಿಗೆದೋಷವುತಪ್ಪೀತೆ
ಬಾಧಿಸಿಬಡವರಅರ್ಥವಪೊಯ್ದಗೆವ್ಯಾಧಿರೋಗಗಳುಬಿಟ್ಟೀತೆ॥
ಬದ್ಧಮನುಜಬಹುಚಿತ್ರವಕಲಿತರೆಬುದ್ಧಿಹೀನನೆಂಬುದುಪೋದೀತೆ
ಕದ್ದುಪೋದಲತಾಂಗಿವನವಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದುಹೋಗದೆಯಿದ್ದೀತೆ॥ ॥೫॥
ಅಂಗದವಿಷಯಂಗಳನುತೊರೆದಾತಗೆಅಂಗನೆಯರಬಗೆಸೊಗಸೀತೆ
ಸಂಗಸುಖಂಗಳಬಿಡದಮನುಜಗೆಶೃಂಗಾರದಬಗೆಸೊಗಸೀತೆ॥
ರಂಗನತೊರೆಯುವಸಂಗಡಶರೀರವಭ್ರಾಂತಿಯಾಗದೆಯಿದ್ದೀತೆ
ಮಂಗಳಮಹಿಮನಅಂಘ್ರಿಯಪಾಡದಭಂಗಗೆಮುಕ್ತಿಯುದೊರಕೀತೆ॥೬॥

ಕರುಣಾಮೃತದಾಭರಣವಧರಿಸಿದಪರಮಂಗೆಸರಿಯದಾರುಂಟೆ
ಕರುಣಾಕರಮೂರವತಾರಿತೋರದಾತಗೆಶರಣಾಗಪದ್ಧತಿಯಿಪ್ಪುದೆ॥
ಆಯುಶ್ರವನುಮಾಡದಯೋಗಿಗೆತಾರಕಬ್ರಹ್ಮವುತಪ್ಪುದೆ
ವರದವೇಲಾಪುರಚನ್ನನಚರಣಸ್ಮರಿಸುವನಿಗೆಸುಖತಪ್ಪುದೆ॥ ॥೬॥

---

೨೦. ॥ರಾಗಪೂರ್ವಿ. ಆದಿತಾಳ॥

ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿಯಿತುಯೆನಗೆಹುಚ್ಚುಹಿಡಿಯಿತು
ಅಚ್ಯುತನನಾಮವೆಂಬಮೆಚ್ಚುಮದ್ದುತಲೆಗೆಯೇರಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ವಾಸುದೇವನೆಂಬನಾಮವದನದಲ್ಲಿಹೊರಳುವೆ.ಮಾಯ
ಮೋಹವೆಂಬಬಲೆಯಹರಿದುಹಾರಿಬರುತಿದೆ॥
ಕೇಶವನ್ನಹೂವಿಯನ್ನಮುಡಿಗೆತಂದುಮುಡಿಸುವೆ.ಅನ್ಯ
ದೋಷವೆಂಬಹೊದವೆಗಳನ್ನಕಿತ್ತುಕಿತ್ತುಬಿಸುಡುವಂಥ॥ ॥೧॥
ಕೃಷ್ಣನಅಂಘ್ರಿಕಮಲಗಳಲ್ಲಿಯೆರಗಿಬೀಳುವೆ.ಯನ್ನ
ಕಷ್ಟವೆಂಬಕುಪ್ಪೆಕವನ್ನುಹೊಡೆಯನಿಷ್ಟವೆ॥
ವಿಷ್ಣುಪರರನುಕಂಡರೆಬೆನ್ನಿಕ್ಕಿಯುಕ್ಕಿತೆಯೆರಗುವೆ.ಸಲೆ
ದುಷ್ಟರನ್ನುಕಂಡುಕಂಡುಕಲ್ಲುಕಲ್ಲಿನ್ನಿಕ್ಕುವಂಥ ॥೨॥
ಮಂದಮತಿಗಳನ್ನುಕಂಡರೆಮೂಕನಾಗುವೇನು.ಹಾಯ
ನಿಂದೆಮಾಡುವವರಮೇಲೆಮಣ್ಣಾಚಲ್ಲುವೆ॥
ಮಂದರಾದ್ರಿಯಧರನದಿನದೋಲವಶನನಾಗುವೆ.ಯಂತ
ತಂದೆಪುರಂದರವಿಠಲನಮೊಗಳಿಆಡಿಪಾಡುವಂಥ॥ ॥೩॥

---

೨೧. ॥ರಾಗಪಂತುವರಾಳಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥

ಹಿಂದಿಲ್ಲಸ್ವಾಮಿಮುಂದಿಲ್ಲ.ಗೋ
ವಿಂದನೀನಲ್ಲದೆಯಿಹಪರವಿಲ್ಲ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಪರರಬೇಡಿಪ್ಪಂತಅಡಿಯಾಯಿತಲ್ಲ
ನರರಕಂಡಾದನಾಲಿಗೆಬಾರದಲ್ಲ॥
ಪರವಿಲ್ಲಹವಿಲ್ಲನರಜನ್ಮತರವಿಲ್ಲ
ನರಗೆವಾಮರಗೆವಾಪದಪಂಜರಗೆ॥ ॥೧॥
ತನುತನ್ನದಲ್ಲತನ್ನವರಾರುಯಿಲ್ಲ
ಘನವಾಗಿಯಿರುವಾಗನನತಿಸುತರುಯಿಲ್ಲ॥
ತನುತಪ್ಪುಮನವುತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ
ತನುಮನಧನಕಿನ್ಯಾರಿಲ್ಲವುದೇವ॥ ॥೨॥
ಮಾತಾಪಿತೃಬಂಧುಗಳುಮುಂತಾಗಿಸಂ

ಪ್ರೀತಿಯೊಳಿರುವಾಗ ಮಂನಿಪರ್ಯೆಯಲ್ಲ॥
ಕಾಮರನಾಗಿಯಮನುಕಾಂಡೊಯ್ಯಗನಂ
ಗಾತಕ ನ್ಯಾರೈ ಪುರಂದರವಿಠಲ॥ ॥೩॥

---

೨೨. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಮತ್ರ. ಕೇಸುಪ್ರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಏನುವಿಲ್ಲದಯರಡು ದಿನದ ಸಂಸಾರ
ಜ್ಞಾನದಲಿ ದಾನಧರ್ಮವ ಮಾಡಿರೈಯ್ಯ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹಸಿದು ಬಂದವರಿಂಗೆ ಅಶನವನೀಯಲುಬೇಕು
ಶಿಶುವಿಂಗೆ ಪಾಲ್ಬೆಂಣ್ಣೆನಡಸಬೇಕು॥
ಹಸನಾದ ಭೂಮಿಯನು ಧಾರೆಯರೆಯಲುಬೇಕು
ಭಾಷೆಕೊಟ್ಟು ಬಳಿಕ ನಿಜವಿರಲುಬೇಕು॥ ॥೧॥
ಕಳ್ಳತನಗಳ ಮಾಡಿ ಒಡಲ ಹೊರೆಯಲುಬೇಡ
ಕೂಳಿಗಾರನು ಆಗಿ ತಿರುಗಬೇಡ॥
ಹುಬ್ಬಿರ್ದ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ತಪ್ಪುವನಾಡಬೇಡ
ಪೆರ್ಬ್ಬೆ ನಿಂದುವು ಬಳ್ಳಲುಬೇಡ ಮನುಜ॥ ॥೨॥
ಧೂರೆತನವು ಬಂದಾಗ ಕೆಟ್ಟು ನುಡಿಯಲುಬೇಡ
ಸಿರಿಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮರೆಯಬೇಡ॥
ಸಿರಿವಂತನಾದರೆ ನೆಲೆಯಾದಿ ಕೇಶವನ
ಚರಣಕಮಲವ ಕೇರಿ ಸುಖಿಯಾಗು ಮನುಜಾ॥ ॥೩॥

---

೨೩. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಧರ್ಮದೊರೆತೊಂಬುದ್ಧಿ ದು
ಷ್ಕರ್ಮವು ಬಿಡದು ಮರ್ತ್ಯಮನುಜರಿಂಗೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಧನವಿದ್ದರೆ ನೈಯ್ಯ ಮನವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ
ಮನವಿದ್ದರೆ ನೈಯ್ಯ ಧನವಿಲ್ಲವು॥
ಧನವು ಮನವು ಇರದು ಸತ್ಪುರುಷಗೆ
ಅನುಕೂಲವಾದಂಥ ಸತಿಯಿಲ್ಲವೈಯ್ಯ॥ ॥೧॥
ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯಂತೆ ತೊಳ್ ಜೀವವ ಕಂಡು
ಮಾಡುವನು ಸತಿಪತಿ ಭೋಗವನು. ಯಾ॥
ಬೇಡಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತ ಬೇಡಿಕೆರುವ
ನಾಡಜೀವನ ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ ಮನುಜ॥ ॥೨॥
ನಾಳೆ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮ ಇಂದೆಗೈಯ್ಯಲುಬೇಕು
ನಾಳೆ ನೀನ್ಯಾರೋ ಮೇಲೆ ಆ ಮಾನವ॥

ಊಳಿಗದವರು ನೀ ಬಾರೆಂದೆಳೆವರು
ನಾಳೆ ಮಾಡುವೆನು ಯಂದರೆ ಬಾರದಯ್ಯ॥ ॥೨॥
ನಿಂನ ಕಂಗಳ ಮುಂದೆ ಪೋಪ ಜೀವವ ಕಂಡು
ಯಿಂನು ನಾಚಿಕೆ ಯಿಲ್ಲವೇನೋ ಮನುಜ॥
ಯನದು ತನದು ಯಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವ ಮಾಡುವ
ಕುನ್ನಿಮನವನು ನಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ ಮನುಜ॥ ॥೪॥
ಒಂದೊಂದು ಪರಿಯಲಿ ಬೆಳದ ಜೀವವ ಕಂಡು
ಮುಂದಾಗಗತಿಗೆ ಸಾಧನವಿಲ್ಲವು॥
ತಂದೆ ಪುರಂದರ ವಿಠ್ಠಲನ ಪಾದಗಳ
ಪೊಂದದೆ ಮನದಲಿ ಬೆಳೆದೆ ಕಂಡ್ಯ ಮನುಜ॥ ॥೫॥

---

೨೪. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಪೊಲೆಯ ಪೊರಗಿಹನೆ ಊರೊಳಗಿಲ್ಲವೆ. ಸಲೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಯಲು ಬಲ್ಲವರು ಪೇಳಿ॥ಪಲ್ಲ॥
ಶೀಲವನು ತ್ಯಜಿಸಿ ನಡೆವ ದಾತನು ಪೊಲೆಯ
ಪೇಳ್ದ ಪುರಾಣಕಥೆಯ ಕೇಳದವ ಪೊಲೆಯ॥
ಆಳಿಗೆ ಯರಸಂಗೆ ಯರಡು ಬಗೆವವ ಪೊಲೆಯ
ಸೂಳೆಯನು ಪೋಗುವವ ಶುದ್ಧ ಪೊಲೆಯ॥ ॥೧॥
ಕೊಂಡ ಸಾಲವನು ತಿದ್ದದಾತನೆ ಪೊಲೆಯ
ಅಂಡತನದಲ್ಲಿ ನಡೆವನು ತಂಡ ಪೊಲೆಯ॥
ಉಂಡ ಮನೆಗೆರಡುಂ ಬಗೆವಾತನೇ ಪೊಲೆಯ
ಪೊಂದಿದ ಯಿಷ್ಟಯವ ಪೋದಿ ಪೊಲೆಯ॥ ॥೨॥
ತ್ಯಾಗ ದಾನ ಧರ್ಮವ ಮಾಡದವ ಪೊಲೆಯ
ಮದ್ದಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲುವಾತನೆ ಮಾರಿ ಪೊಲೆಯ॥
ಬದ್ಧವಾಗಿನ ಯನುಡಿ ಯಲ್ಲದಾತನೆ ಪೊಲೆಯ
ಶುದ್ಧ ತಾನೆಂಬಾತ ಶುಂಠ ಪೊಲೆಯ॥ ॥೩॥
ಆಸೆ ಮಾತನು ಕೊಟ್ಟು ಭಾಷೆ ತಪ್ಪುವ ಪೊಲೆಯ
ಲೇಸು ಉಪಕಾರಗಳ ಮಾಡದವ ಪೊಲೆಯ॥
ಮೋಸದಲಿ ಜೀವಶ್ರೇಯನದು ಕೆಡಿಸುವ ಪೊಲೆಯ
ಪಾಸಿಯ ಬಾಗುಳುವ ಪುಬ್ಬುಹುಚ್ಚ ಪೊಲೆಯ॥ ॥೪॥
ಅರವು ಆಚಾರವನು ನಡಸದಾತನೆ ಪೊಲೆಯ
ಪುರಂದರ ವಿಠಲನ್ನ ನೆನೆಯದವ ಪೊಲೆಯ॥
ಗುರುಹಿರಿಯರನು ಕಂಡು ಕುಟಿಸದಾತನೆ ಪೊಲೆಯ
ಪರಸತಿಗೆಳಸುವವ ಪಾಪಿ ಪೊಲೆಯ॥ ॥೫॥

೨೫. ॥ರಾಗಕಲ್ಯಾಣಿ. ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ॥
ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಕೊಳ್ಳಿರೊ, ನೀವೆಲ್ಲರುಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಕೊಳ್ಳಿರೊ
ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಸವಿಬಲ್ಲವರೆಬಲ್ಲರುಫುಲ್ಲಲೋಚನಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಮವೆಂಬ॥ಪಲ್ಲ॥
ಎತ್ತುಗೋಣಿಗಳಿಂದಹೊತ್ತುಮಾರುವದಲ್ಲ
ಒತ್ತೊತ್ತಿಗೋಣಿಯೊಳ್ತುಂಬುವದಲ್ಲ॥
ಯತ್ತಹೋದರುಬಾಡಿಗೆಸುಂಕವಿದಕಿಲ್ಲ
ಉತ್ತಮಸರಕಿದುಅತಿಲಾಭಬರುವಂಥ॥ ॥೧॥
ನಷ್ಟಬೀಳುವದಲ್ಲನಾತಹುಳುವದಲ್ಲ
ಯೆಷ್ಟುಹೊಯ್ದರುಬೆಲೆಯೊತ್ತಿದಕಿಲ್ಲ॥
ಕಟ್ಟಿರುವೆಯುತಿಂದುಕಡಮೆಯಾಗುವದಲ್ಲ
ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವಂಥ॥ ॥೨॥
ಸಂತೆಸಂತೆಗೆಹೋಗಿಶ್ರಮಪಡಿಸುವದಲ್ಲ
ಸಂತೆಯೊಳಗಿಟ್ಟುಮಾರುವದಲ್ಲ॥
ಸಂತತಭಕ್ತರನಾಲಿಗೆಗಳುಸವಿಗೊಂಬ
ಕಾಂತಪುರಂದರವಿಠಲನನಾಮವೆಂಬ॥ ॥೩॥

---

೨೬. ॥ರಾಗರೇಗುಪ್ತಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ಮುಕ್ತಿಯಕೊಳ್ಳೋಮನುಜಮುಕ್ತಿಯಕೊಳ್ಳೋ
ಮುಕ್ತಿಯಂನುಕೊಳ್ಳದರೆಯುಕ್ತಲಾದರಂಗಬಹುದು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಧರ್ಮವೆಂಬಪಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ನಿರ್ಮಲಗಂಗೆಯನುತುಂಬಿ
ಸನ್ಮಾನದಿಂದಲೆಬೇಗ
ಹೊಮ್ಮನಸ್ಸಿಂನಬಾಗಿ॥ ॥೧॥
ಅರಿವುಯೆಂಬಲರುವೆಹಾಸಿ
ಗರಿಮೆಹಾಲಮೊಸರತಳದು
ಪರಮವೈರಾಗ್ಯದಿಂದಲೆ
ನಿರಿಹಾರಿಗಳಿಗಿತ್ತವೆಂದು॥ ॥೨॥
ಕರ್ಮಪುರಂದರವಿಠಲನ
ತತ್ವವೆಂಬಮುಕ್ತಿಯಂನು
ಸ್ತುತಿಸೆಪಡಿಬಕಾಂಡು
ನಿತ್ಯಪುಂಡುತ್ತಮ್ಮಪಡಿರೊ॥ ॥೩॥

---

೨೭. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಆರೇನ ಮಾಡುವರು ತಾ ಪಾಪಿಯಾದರೆ
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ಬರೆದ ಬರಹವ ತಪ್ಪದು ಹರಿಯೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಊರೆಲ್ಲ ನೆಂಟರು ವುಣ್ಣಬಡಿಸುವರಿಲ್ಲ
ಬಾರೆಂದು ಪುತ್ರರು ಕರೆವರಿಲ್ಲ॥
ಆರ್ತಿಯನ್ನ ಸೋದರರೆಂದು ಹೋದರೆ
ದೂರದಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುವರು ಶ್ರೀಹರಿಯೆ॥ ॥೧॥
ಹಸಿದು ನೆಂಟರ ಮನೆಗೆ ವುಣ್ಣಲೆಂದು ಹೋದರೆ
ಹಸಿವ ಮಾತು ವುಣ್ಣಬಡಿಸುವವರ್ಯಾರೆ॥
ರಸದಾಳೆ ಹಣ್ಣನು ಮೆಲಲೆಂದು ಹೋದರೆ
ವಿಷವಾಗಿ ತೋರುವದೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ॥ ॥೨॥
ಮರದ ನೆರಳೆಂದು ನಾ ಮರದಡಿಗೆ ಹೋದರೆ
ವುರಿಯಾದ ಧಗೆ ಬಹಳ್ಯಾಕಾದುದೆನಗೆ॥
ಹರಿವ ಜಲವೆಂದು ನಾ ಬಾಯಾರಿ ಹೋದರೆ
ಕೆರೆಭಾವಿ ಬತ್ತಿಹೋಗಾದವು ಶ್ರೀಹರಿಯೆ॥ ॥೩॥
ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಬಾಳೆ ಯೆನಗಾಗದೆ ಹೋಯ್ತು
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಳಿಕೆಯನ್ನ ವಿಧಿಯ॥
ನಿನ್ನ ನಾ ಮರೆಹೊಕ್ಕು ಕಾಯಬೇಕೆಂದರೆ
ಯನ್ನ ನಡುನೀರೊಳಗೆ ಕೈಬಿಡುವೆಯೋ ಹರಿಯೆ॥ ॥೪॥
ಕಾದಲು ಧನವಿಲ್ಲ ವುಡುವುದಕೆ ವಸನವಿಲ್ಲ
ಕಡುದೈನ್ಯದಿಂದೆನ್ನ ಧನಿಸಂದಿಹ॥
ಬಡವನಾದೆನು ಪುರಂದರವಿಠಲನೆ
ಬಿಡಲಾರೆ ನಿನ್ನ ಪಾದವನು ಶ್ರೀಹರಿಯೆ॥ ॥೫॥

---

೨೮. ॥ರಾಗ ಮಾರವಿ. ಆದಿತಾಳ॥

ಯಾಕೆ ಮೂರ್ಖನಾದ್ಯೋ ಮನುಜ ನೀ ಯಾಕೆ ಮೂರ್ಖನಾದ್ಯೋ
ಯಾಕೆ ಮೂರ್ಖನಾದ್ಯೋ ಕಾಕುಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಲೋಕನಾಥನ ನೆನೆಯದ್ಯೋ ಮನುಜ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಕ್ಕಳು ತನ್ನವರೆಂದು ರೊಕ್ಕವನೆಲ್ಲ ಘಳಿಸಿಟ್ಟು
ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದಲಿ ತಿರುಗುವರೇನೋ ಮನುಜ॥ ॥೧॥
ಕತ್ತಲನದಿ ದಾಟಬೇಕೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಯವಾಯ್ತು ಹೋರದೆಂದರೆ
ನೆತ್ತರೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸೋರೇನೋ ಮನುಜ॥ ॥೨॥
ದಾನಧರ್ಮವನು ಮಾಡು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ನೋಡು
ಹೀನಬುದ್ಧಿಯ ಮಾಡದಿರೋ ಮನುಜ॥ ॥೩॥
ಸಾಧುಜನರ ಸಂಗ ಮಾಡು ಭೇದಾಭೇದ ತಿಳಿದು ನೋಡು

ಪಾದದಬುದ್ಧಿಮಾಡದಿರೋ ಮನುಜ॥ ॥೪॥
ಅಪವರ್ಗಗಳೀವ ಬಿಟ್ಟು ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಮುಕ್ತಿ
ಪಾಯವನೀಯುವ ದಾರಿ ನೋಡೋ ಮನುಜ॥ ॥೫॥

---

೨೯. ॥ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ದಾರಿಯೇನದಕೆ ಮುರಾರಿ ನೀನೆನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಷ್ಟಕರ್ಮಂಗಳ ಯಷ್ಟಾದರು ಮಾಳ್ಪ
ಯಷ್ಟಾದರು ನಡೆದ ಗುರುಹಿರಿಯರ॥
ದುಷ್ಟರ ಸಂಗವ ಬಹಳ ಮಾಡಿದರಿಂದ
ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಸೇವೆಯಂದರೆ ಆಗದೆನಗೆ॥ ॥೧॥
ಪರರ ದೂಷಣೆ ಪರಪಾಪಂಗಳನೆಲ್ಲ
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಯಾಡಿಕೊಂಬೆನಾನು॥
ಹರಿನಾಮಾಮೃತವ ಪೊಗಳುವದಕೆ ಬರದೆ
ಹರಟೆಯಿಂದ ಪೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದೆ ನಾ ಹರಿಯೆ॥ ॥೨॥
ಪಾತಕಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಿದ ಅಜಮಿಳಗೆ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆ॥
ನೂತನವ್ಯಾಕಿನ್ನು ಸೂರ್ಯನಮಂಡಲ
ರೀತಿಯಾದೆ ನುಡಿ ಪುರಂದರವಿಠಲ॥ ॥೩॥

---

೩೦. ॥ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ಈಶರೀರ ತಾನಲ್ಲ ತನದಲ್ಲ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅತ್ತಲೋ ಯಿತ್ತಲೋ ಮತ್ತತ್ತಲೋ ಯೀ ಸಂಸಾರ
ಚಿತ್ತಲೆಯು ಚಿತ್ತಲೆಯು ಫಲವಿಲ್ಲ ಫಲವಿಲ್ಲ॥
ಕತ್ತಲೆ ಕಳವ ಹಗಲೊಳು ಕಾಣಬಾರದೇ
ಸತ್ಯವೆಂಬೊ ದಾರಿಯ ತೋರಲಿಲ್ಲ ತೋರಲಿಲ್ಲ ತೆರೆದು ತೋರಲಿಲ್ಲ॥ ॥೧॥
ಆಯಿತೋ ಹೋಯಿತೋ ಯೇನಾಯಿತೋ ಯಿದ್ದಷ್ಟೆ
ತಾಯಿಯಾರೋ ತಂದೆಯಾರೋ ತಂದೆಯಾರೋ॥
ಕಾಯದಲ್ಲಿ ಕಳವಳಿಸೋ ಜೀವವೇ ರಕ್ಷಿಸು
ರಾಯನೆಂಬ ಪಕ್ಷಿ ಪಿನ ಪರಗಾವಸ್ತು ಪರಗಾವಸ್ತು ಪಡಿಯೋಗ್ಯ ಗಾವಸ್ತು॥೨॥
ಅಂದಿಗಿಂದಿಗೆ ಮರುಗಿ ಮುಂದೆ ಕಮಲೇಶನನ್ನು
ಹೊಂದುಬಾರೆನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದು ಮಾನಿನೆನೆದುದಿಲ್ಲ॥
ಸಂದೇಹವೆಂಬು ಬಿಟ್ಟು ಅರಿಯಬಾರದೆ
ನಿಂದು ನೋಡು ದೇಹದೊಳು ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಬಂದಾನು॥೩॥

ಹೊರೆಯೊಳಗೆಮಡ್ಡುತುಂಬಿಮೇಲೆಕರ್ಪೂರಗಂಧ
ಧರಿಸಿದಂತೇಧರಿಸಿದಂತೇನೀಮೆರಸಿದಂತೆ॥
ನಾರಾಯಣನೆಂಬನಾಮಾಮೃತದ
ಸಾರವನ್ನುಪಠಿಸುನೀಉಂಡುಜೀವವೇಉಂಡುಜೀವವೇನಂದುಜೀವವೆ॥೫॥

---

೩೦. ॥ರಾಗಕಲ್ಯಾಣಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಕಲಿಯುಗದಮಹಿಮೆಯಕಾಣಬಂತೀಗ
ಜಲಜಾಕ್ಷಮೋಹಿನಿಯಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹರಿಕಥೆಯನೇಬಿಟ್ಟುಹೀನಮತಿನುಡಿಯುವರು
ಗುರುಹಿರಿಯರುಗಳದೂಷಿಸಲುಯೋಚಿಸುವರು॥
ಪೊರೆದತಾಯ್ತಂದೆಯರಮಾತುಗಳನೊಲ್ಲದೆ
ತರುಣಿಯರನುಡಿಕೇಳಿಆಲಿಸುತ್ತಿಹರು॥ ॥೧॥
ಪಟ್ಟದರಸಿಯಬಿಟ್ಟುಪರಸತಿಗೆಬಯಸುವರು
ಕಾಟ್ಟನಾಳವಮಣಿಕಾಗಲುಯೋಚಿಸುವರು॥
ಮುಟ್ಟಿಭಾಷೆಯಕಾಟ್ಟುಮೋಸವನೆಮಾಡುವರು
ಬಿಟ್ಟುಪರದೈವವನುಮಾರಿಗೆರಗುವರು॥ ॥೨॥
ಕಂಡದನೆಹೇಳರುಕಾಣದನೆಹೇಳುವರು
ಪುಂಡಮನೆಗೆರಡಂಮಬಗೆಯುತ್ತಲಿಹರು॥
ಕಂಡಾಡಿಬೇಡಿದರೆಕಾಡರೊಂದುರುಪ್ಯಿಯನು
ದಂಡಿಸೀಬಡಿವರಿಗೆಧನವಕೊಡುತಿಹರು॥ ॥೩॥
ಕಳ್ಳರೊಳುಅತಿನೇಹಸುಳ್ಳರೊಳುಸೋಲುವರು
ಪೊಳ್ಳಿಯವರೊಡನೆವಂಚನೆಯಮಾಡುವರು॥
ಇಲ್ಲದದೀನಾಥರಿಗೆಯಷ್ಟೊಂದನಿಕ್ಕರು
ಬಲ್ಲಿದವರಿಗೆಬಾಯಸವಿಯಸುರಿಸುವರು॥ ॥೪॥
ಮಾಡಿದುಪಕಾರವನುಮರತುಕಾಂಬರುಮತ್ತೆ
ಕಾಡಲೇಕಾಡುವರುಕಪಟತ್ವದಿಂದ॥
ರೂಢಿಯೊಳಗೆನಮ್ಮಪುರಂದರವಿಠಲನ
ಪಾಡಿಪೊಗಳುವರಿಗನ್ಯುವಭಯವಿಲ್ಲ॥ ॥೫॥

---

೩೧. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ತಾನೇನಮಾಡುವರುಆರಿಂದಲೇನಪ್ಪುದು
ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಕರ್ಮವಿಧಿಬೆಂನಬಿಡದು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅಯಿದುವರ್ಷದಶಿಶುವುವನವೆತ್ತತಪವೆತ್ತ

ಬಯಿದುಬಲತಾಯಿಯದವಿಗೆನೂಕಲು॥
ಸುಯಿದುಶೋಕಾಗ್ನಿಯಲಿಪರಮೊರಟುಮೋಹವಾಗ
ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿದ್ದುಯೇನಮಾಡಿದರು॥ ॥೧॥
ಪಾಪದುಶ್ಶಾಸನದ್ರೌಪದಿಯಶೀರೆಯಸೆಳೆಯೆ
ಕೋಪದಿಂಮಾನಭಂಗವಮಾಡಲು॥
ಆಪತ್ತುಬಂದಾಗಅರಚಿದಾಕಾಲದಲಿ
ಭೂಪತಿಗಳೈವರಿದ್ದೇನಮಾಡಿದರು॥ ॥೨॥
ರಣದೊಳಗೆಅಭಿಮನ್ಯುಚಕ್ರಬಿಂಬವಹೊಕ್ಕು
ತೆಗಬಿಷ್ಟುರಥಯೋಧನೆಹೆಣಯ್ಯಾದಲು॥
ಅಗಕವಿಲ್ಲದೆಕಾಯತನುವಳಿದುಹೋವಾಗ
ತ್ರಿನಯನಸಖಪಾರ್ಥನಿದ್ದೇನಮಾಡಿದರು॥ ॥೩॥
ನೃಪರೊಳಗೆಅತಿಶೂರಬಲವಂತಬಿರರಾಮ
ಅಪರಿಮಿತಸಹಿತಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವರು॥
ಚಪಲಾಕ್ಷಿಸೀತೆಯನುರಾವಣನುಕದ್ದೊಯ್ದಾಗ
ಅಪರಿಮಿತವೀರರಿದ್ದೇನಮಾಡಿದರು॥ ॥೪॥
ಬ್ರಹ್ಮಶಿರಶಿವನಕರವನುಕಚ್ಚಿಕಾಡುತಿರೆ
ಸುಮ್ಮನೆಜಗವೆಲ್ಲತಿರುಗುತಿರಲು॥
ರಮ್ಯಮೂರುತಿಯಾದಪುರಂದರವಿಠಲನೆ
ನಿಮ್ಮಾಜ್ಞೆಯಮೀರಿಬದುಕಬಾಳುವರೆ॥ ॥೫॥

---

೨೨. ॥ರಾಗಕಲ್ಯಾಣಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ನೀನುಪೇಕ್ಷೆಯಮಾಡೆಬೇರೆಗತಿಯಾರೆನಗೆನಿಗಮಗೋಚರಮುಕುಂದ
ಜ್ಞಾನರಸಲೋಲಆಗಮಶೀಲಭಕ್ತಪರಿಪಾಲಗೋಪಾಲಬಾಲಲೀಲ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಜಪತಪಾನುಷ್ಠಾನಜಪಿತನೆಂದೆನಿಸುವರೆಜಾಗತನವದರೊಳಿಲ್ಲ
ಅಪರಿಮಿತಕರ್ಮವನುಅನುಸರಿಸನಡೆವದಕೆನಿಮಗಾತ್ರಮೊದಲೆಯಿಲ್ಲ॥
ಸುಪಿತದಲಿದಾನಧರ್ಮವಮಾಳ್ಪೆನೆಂದರೆಘನವಾದಧನವುಯಿಲ್ಲ
ಚಪಲನಿಮಗಾತ್ರಪಾತ್ರವಿಲ್ಲದಹಾನುಪವಿತ್ರನೀನೆಯಲ್ಲದಿಲ್ಲ॥ ॥೧॥
ಆನೆಮೊಸಳೆಗೆಶಕ್ತಿಯರೆಬಾಯಬಿಡುತಿರಲುಮಾನದಲಿಬಂದುಕಾಯ್ದೆ
ಯೇನಾರಗಾಯೆಂದಅಜಮಿಳಗೆಮುಕ್ತಿಯನುನೀನೊಲಿದುಕರುಣಿಸಿತ್ತೆ॥
ದಾನವೇಂದ್ರನಕೈಯಕಂದನೊಂದಪ್ಲಾದಗೆನೀನೊಲಿದುಪದವನಿತ್ತೆ
ದಾನವಾಂತಕದಿವಿಜಮುನಿವಂದಿತನೆನೀನುಯನ್ನನ್ನುಸಲಹಾದೇಬರದೆ॥ ॥೨॥
ಕಾಷ್ಟಗಾತ್ರಿಯದಬಯಲಾಶೆಯಲಿಮನಸೋತುಬೇಸರದೆಮನದಿನೊಂದು
ಹೇಸಿಕೆಯಸಂಸಾರಸಾಗರದೊಳಗೆಬಿದ್ದುಘಾಸಿಯಾದೆನಾನಿಂದು॥

ಆಶೆಯನುಬಿಡದೆಕಡುಮೋಸದಲಿಶಿಲುಕಿರ್ದುವ್ಯಾಪಿಲ್ಲದವನಯಿಂದು
ದಾಸನೆನಿಸಿಯೆಡಂಗುರವಹೊಯ್ಸಲುಪಾದಕೇಶವನಾಮನೆಯಯೆಹೊರೆಯೆ॥೩॥

---

೩೪. ॥ರಾಗರೇಗುಪ್ತಿ. ಆದಿತಾಳ॥

ಸಾರದಾರಪೋಷಿತನೆನೆಕಲ್ಲಿಕಂಡ್ಯುಬುದ್ಧಿಮನವೆ
ದುರ್ಬುದ್ಧಿಮಾಡಬೇಡನ್ಶೈಯ್ಯಲಿಕೇಳ್ದಿ. ನಿನ್ನೈಯ್ಯಲಿಕೇಳ್ದು॥ಪಲ್ಲ॥

ಕೋಪವಂನೆಮಾಡದಿರು
ಪಾಪಕೆಗುರಿಯಾಗದಿರು॥
ಶ್ರೀಪತಿಯಧ್ಯಾನವಂನು
ನೀಪಠಿಸುತ್ತಿರುಮನವೆ॥ ॥೧॥

ಅಷ್ಟಮದದಿವೆರೆಯದಿರು
ನಷ್ಟಕೆಗುರಿಯಾಗದಿರು॥
ದುಷ್ಟಸಂಗವಂನುಮಾಡಿ
ಕಷ್ಟನಾಗಬೇಡಮನವೆ॥ ॥೨॥

ಸಿರಿಯಮೆಚ್ಚಿಮೆರೆಯದಿರು
ಬಿರಿದೆಷ್ಟಾತ್ರಕಳೆಯದಿರು॥
ಪರರನಿಂದೆಯಂನುಮಾಡಿ
ನರಕಿಯಾಗಬೇಡಮನವೆ॥ ॥೩॥

ಕಾಯವನ್ನುನಂಬದಿರು
ಮಾಯಕೆಮರುಳಾಗದಿರು॥
ಶ್ರೀಯ್ಯರಂಮಕಂಡುನೀನು
ಬಯಸದಿರುಮರುಳುಮನವೆ॥ ॥೪॥

ನಿಂನನಿಜವನಂಬದಿರು
ಪುಂನತಾಪೆಮಾಡದಿರು॥
ಚೆಂನಕೇಶವಂನಪಾದ
ವಂನುನೀನುನಂಬುಮನವೆ॥ ॥೫॥

---

೩೫. ॥ರಾಗಶಂಕರಾಭರಣ. ಆದಿತಾಳ॥

ಮನುಜಶರೀರವಿದೇನುಸುಖ. ಯಿದು
ನೆನದರೆಘೋರವಿದೇನುಸುಖ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಜನನಮರಣಮಲದಾಹಪರಿಂದ್ಲು
ಅನುಭವಿಸುವದುಯಿದೇನುಸುಖ॥
ತನುವಿದ್ಧಾಗಲೆಹೃದಯದಾಶೌಚದ

ಸ್ತನಗಳನುಂಬುವದೇನುಸುಖ॥ ॥೧॥
ದಿನದಿನಪಾತಕತೃಷ್ಣೆಘನಘನರೋಗದೊ
ಳನುಭವಿಸುವದುಅದೇನುಸುಖ॥
ನೆನೆಯಲನಿತ್ಯನೀನುಸ್ತ್ರೀಯನುತಿಪ್ಪ
ತನುಮಲಭಾಂಡವಿದೇನುಸುಖ॥ ॥೨॥
ಪರಿಪರಿವಿಧದಲಿಪಾಪವಗಳಿಸುತ
ನರಕಕೆಬೀಳುವದೇನುಸುಖ॥
ಪುರಂದರವಿಠಲನಮನದಿನೆನೆದುಕ
ಕ್ಷಣದೊಳ್ಗದವರೆಭೋಗಸುಖ॥ ॥೩॥

---

೧೮ ॥ರಾಗಪಂತುವರಾಳಿ-ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಏನಾದರುಚಿಂತೆಜೀವಕ್ಕೆ
ಯನ್ನಮನವುಶ್ರೀರಂಗನೊಳ್ಪೊಕ್ಕುವದನಕ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಸತಿಯುಆದರೆಚಿಂತೆಸತಿಯಿಲ್ಲದರೆಚಿಂತೆ
ಮತಿಹೀನಸತಿಯಾದರೆಚಿಂತೆಯು॥
ಪೃಥ್ವಿಯೊಳಗೆಸತಿಯತಿಚಲ್ವೆಯಾದರೆ
ಮಿತಿಮೀರೆಯಿಲ್ಲದಮೋಹದಚಿಂತೆ॥ ॥೧॥
ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆಚಿಂತೆಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಚಿಂತೆ
ರೊಕ್ಕವುಹೋಸ್ಸಮಾಡುವಚಿಂತೆಯು॥
ತುತ್ತಿಗೆಸಾಲದುಯೆಂಬುವಬಡತನದ
ಕಷ್ಟತಿತದೇಹದೊಳಿಲ್ಲದಚಿಂತೆ॥ ॥೨॥
ಬಡವನಾದರೆಚಿಂತೆಬಲಿದನಾದರೆಚಿಂತೆ
ಹಿಡಿಹೊನ್ನಿಲ್ಲದ್ದರೆಚಿಂತೆಯು॥
ಪೊಡವಿಯೊಳಗೆಸಿರಿಪುರಂದರವಿಠಲನ
ಬಿಡದೆಭಜಿಸಿದರೆಚಿಂತೆನಿಶ್ಚಿಂತೆ॥ ॥೩॥

---

೧೯ ॥ರಾಗಪಂತುವರಾಳಿ-ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಗೋವಿಂದಾಯನಿರೋಹರಿ
ಗೋವಿಂದನಾಮವಮರೆಯದಿರಿರೋ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ತುಂಬುರುವಪುಷ್ಪಗಳಿಂತತ್ತುಬಾಗಿಲು
ಸಂಭ್ರಮದರಮನಗೆದುಮಂದಿ॥
ದಂಡಕತನದಿಂದಕಾಯುವಜೀವವ
ನಂಬಿನಿಟ್ಟುಕೆದುಬೇಡಿಕಾಗಿರೊ॥ ॥೧॥

ನೆಲೆಯು ಇಲ್ಲದಾಯ ಯಲುವಿನ ಪೊಂದರವು
ಬಲಿದು ಮುತ್ತಿದ ಚರ್ಮದ ಹೊದಿಕೆ॥
ಮಲಮೂತ್ರಂಗಳು ಕೀವುಗಳು ಕ್ರಿಮಿಗಳು
ಬಲಿಯ ತೊಗಲ ಮುಚ್ಚಿರ್ದ ದೇಹದೊಳು॥ ॥೨॥
ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸುರರಿಗೆ ವಂದಿಪನಾಗಿಪ್ಪ
ಹರಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದೆಂಬರೊ॥
ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಚರಣವ ಭಜಿಸರೊ
ದುರಿತತ್ರಯಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಹಾರವು॥ ॥೩॥

---

೧೫. ॥ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಹರಿಕೊಟ್ಟಕಾಲಕ್ಕೆ ಉಣಲಿಲ್ಲ
ಹರಿಕಾದಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಯಬಿಡುವೆಲೊ ಪ್ರಾಣಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನು ತಿಪ್ಪೆಲಿ ಹೂಳಿಟ್ಟು
ಮತ್ತೆ ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಉಂಡೆಲ್ಲೊ ಪ್ರಾಣಿ॥
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನು ತಿಪ್ಪೆಲಿ ಹೋಗುವಾಗ
ಮೃತ್ತಿಕೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲ್ಲೊ ಪ್ರಾಣಿ॥ ॥೧॥
ಹಗ್ಗಿಯ ತುಪ್ಪವು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ
ಗುಗ್ಗರಿ ಧಾನ್ಯವನು ತಿಂದೆಲ್ಲೊ ಪ್ರಾಣಿ॥
ಹೆಗ್ಗಳದ ಹಾಸ್ಯವ ಹಗ್ಗೆಲಿ ಹೋಗುವಾಗ
ಬುಗ್ಗಿಯ ಹೊಯ್ಯೊಂದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದೆಲ್ಲೊ ಪ್ರಾಣಿ॥ ॥೨॥
ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು ಬಂದು ಮನೆಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿರಲು
ಕಂಟಮುದ್ದಿ ನೀನು ಆದಿದೆಲ್ಲೊ ಪ್ರಾಣಿ॥
ಕಂಟಕದ ಯಮನವರು ಗಂಟಿಕ್ಕುತ್ತೆಳೆವಾಗ
ನೆಂಟ ಪುರಂದರವಿಠಲನು ಪ್ರಾಣಿ॥ ॥೩॥

---

೧೬. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಆರಿಗಾದರು ಪೂರ್ವಕರ್ಮ ಬಿಡದು ಮಾಲಿಜ
ಘೋರಸುರರು ಮುನಿಗಳಾದ ತಿಪ್ಪುದು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹರಸ್ಮರಹರನಂತೆ ತಾನು ಬತ್ತಲೆಯಂತೆ
ಮಾರಿಮನಗಳಿಗಂತೆ ಹಾಗುಂಡು ತಿಂಬರಂತೆ॥
ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಮರಂತೆ ರಾಹುವಟ್ಟುಳಿಯಂತೆ
ಮುರಹರನ ಪಡೆ ಹರಗೆ ಯುದ್ಧಪರಿಯಂತೆ॥ ॥೧॥
ಶಿಷ್ಟಹರಿ ಕೃಷ್ಣಗೆ ಮನೆಗಾದಡಿಗೆಯಂತೆ

ಸೃಷ್ಟಿಸುವಬೊಮ್ಮನಿಗೆಶಿರವುನಾಲ್ಕಾಯಿತಂತೆ॥
ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರುಸೆರೆಯಾಗಿರ್ದರಂತೆ
ಕಷ್ಟದಿಂದಿಂದ್ರನಿಗೆಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲಕಂಗಳಂತೆ॥ ॥೨॥
ಮಾನ್ನಂದಶ್ಯೋಪ್ಯಾರಿಬಲವುಳ್ಳರಾವಣ
ರಾಮೊಗೆತೊಡೆಮುರಿದುಬಿದ್ದುತಾನಿಷ್ಕನಂತೆ॥
ವನಜಾಕ್ಷನರಿಯರಸುಬಲಿಯಬೇಡಿದನಂತೆ
ವನಿತೆಯಾಧರ್ಮಜನವಾಯುತಿರುಂಡುದ್ಯಂತೆ॥ ॥೩॥
ಧರೆಗೆಧರ್ಮಜನಂತೆಕಂಕಭಟ್ಟನವಂತೆ
ಶೂರಭೀಮನುತಾನುಬಾಣಸಿಗನಾದನಂತೆ॥
ವೀರಫಲುಗುಣನಂತೆಸ್ತ್ರೀಯೊಗೆಬಳೆಯಂತೆ
ಕಿರನಕುಲಸಹದೇವತುರುಗಳನುಕಾಯ್ದರಂತೆ॥ ॥೪॥
ಪುರವಾಪಾನವಂತೆಪುಲ್ಲುಮೇರುವನಂತೆ
ವಿರಿಂಚಿವಾಹನವಂತೆಕಮಲಪಕ್ಷಿಪನಂತೆ॥
ಹರಿಯಶ್ವಾತ್ರಿಪಾನಂತೆಪಾವುಪಕ್ಷಿಪನಂತೆ
ನೆರೆಯಾದಿಕೇಶವನುತಾಬೆನ್ನಿಗನಂತೆ॥ ॥೫॥

೪೦.॥ರಾಗಪಂತುವರಾಳಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥

ರೊಕ್ಕಯರಡಕ್ಕುದುಃಖಕಾಣಕ್ಕ. ರೊಕ್ಕಯರಡಕ್ಕುದುಃಖ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಕ್ಕಳಮರಗಳನುಮಾಡೋದುರೊಕ್ಕ
ಸಕ್ಕರೆತುಪ್ಪವನುಣಿಸೋದುರೊಕ್ಕ॥
ಕಕ್ಕಲಿತೆಯುಕಾಣದಿದ್ದರೆರೊಕ್ಕ
ಘಕ್ಕನೆಹೊದರೆಘಾತಕಾಣಕ್ಕ॥ ॥೧॥
ನೆಂಟರಯಿಷ್ಟರಮಾಡಿಸೋದುರೊಕ್ಕ
ಕಂಟಕಗಳಪರಿಹರಿಸೋದುರೊಕ್ಕ॥
ಗಂಟುಕಟ್ಟಿಕೈಕಲಿಸೋದುರೊಕ್ಕ
ತುಂಟತನಗಳನುನಿಲಿಸೋದುರೊಕ್ಕ॥ ॥೨॥
ಇಲ್ಲದಗುಣಗಳಕಲಿಸೋದುರೊಕ್ಕ
ಸಲ್ಲದಮಾರ್ಗವನಡಿಸೋದುರೊಕ್ಕ॥
ಬೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲುಸವಿಯಾಗದೆರೊಕ್ಕ
ಯಿಲ್ಲದಿರಲುಬಹುದುಃಖಕಾಣಕ್ಕ॥ ॥೩॥
ಉಂಟಾದಗುಣಗಳಮರೆಸೋದುರೊಕ್ಕ
ಬಂಟರನೆಲ್ಲರಬರಿಸೋದುರೊಕ್ಕ॥
ಒಂಟಿಸಾಲಿಗೆಯನುತರಿಸೋದುರೊಕ್ಕ

ಕಂಟಕನಗಭವಾನಲಿದೋಡ್ಯರೆಷ್ಟು॥ ॥೪॥
ವಿಧ್ಯದಮನುಜರಕರದೋಡ್ಯರೆಷ್ಟು
ಹೀನಾಡ್ಡದಜನರನುಬಿಡದೋಡ್ಯರೆಷ್ಟು॥
ಮುದ್ದುಪುರಂದರವಿಠಲನಮರೆಯುವ
ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿಗಳೆಷ್ಟುವಸುಧಾನ್ವಯರೆಷ್ಟು॥ ॥೫॥

---

೪೮. ॥ರಾಗಪಂತುವರಾಳಿ. ಮಟ್ಟತಾಳ॥
ಧರ್ಮವೆಂಬಸಂಬಳವಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿರೊ
ಪ್ರೇಮದಿಂದಯೀದೇಹವನಂಬಬೇಡಿಕಾಣಿರೊ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅಳ್ಳುಅಂಟವನ್ನುಬಿಡನು
ಹೊಳ್ಳಸಾಲಕ್ಕಿಯಬಿಡನು॥
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಿಟ್ಟಚಿನ್ನವ
ಮೊಟ್ಟೆಗೊಂಡರೆಯಮನುಬಿಡನು॥ ॥೧॥
ಅಷ್ಟವಿಲ್ಲಕರೆಯಲಿಲ್ಲ
ಮಕ್ಕಳಂಮಪಥ್ಯವಿಲ್ಲ॥
ದುಷ್ಟಗಾಂಡುಕಂಗಾರರನು
ಮೃತ್ಯುವುದತ್ತೆಯಮನುಬಿಡನು॥ ॥೨॥
ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂಬರಿಷ್ಟರಿಂಗೆ
ಬೇಗಬೆಲ್ಲಹೊಂಕುತಂದು॥
ನಾಳೆಮಗನಮದುವೆಯನೆಲು
ಕಾಲನುಬೆಂನನುಬಿಡನುಯಿದಕೊ॥ ॥೩॥
ಮಾಳಿಗೆಯಮನೆಯೂಯಿರಲಿ
ಜಾಳಿಗೆತುಂಬಹೊಂನಿರಲಿ॥
ಆಳುಮಂದಿಯಾನೆಯಿರಲಿ
ಕಾಲನುಬೆಂನನುಬಿಡನುಯಿದಕೊ॥ ॥೪॥
ಅರ್ಥಿಯಿಂದಸಂಸಾರವ
ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿನೆಚ್ಚಬೇಡ॥
ಕರ್ತಪುರಂದರವಿಠಲನ
ಪಾರ್ಥಸ್ತುತಿಯಿಂದಲೆಪೂಜಿಸಿರೊ॥ ॥೫॥

---

೪೯. ॥ರಾಗಸಾವೇರಿ. ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ॥
ಎಂದೆಂದುನಿನ್ನಪಾದವೆಗತಿಯೆನಗೆನೊ
ಎಂದಬಾರ್ಯೆಯಂತಪ್ಪುದುಯದನೆತ್ತನೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಪದರಿನಾನುಬಲುಘೋರದಿಂದಲಿಬಂದೆ
ಯುದರಂದಗೆಲಿದುಪೋಷುದಜಾಗೆಮುಂದೆ॥
ತುದಿಮೊದಲಿಲ್ಲದಜೀವದಲಿನೊಂದೆ
ಪದುಮನಾಭನೆರಕ್ಷಿಸೆಮಾಡುವಿತಂದೆ॥ ॥೧॥
ಹೆಣ್ಣಿನಹೊನ್ನಿನಮಣ್ಣಿನಾಸೆಯೊಳಿದ್ದೆ
ಸಣ್ಣವೆಂಬುದನಾನುತಿಳಿಯದಲೆಯಿದ್ದೆ॥
ಅನ್ಯಾಯವಾಯ್ತುದೇವ್ರಮದ್ದು
ನಿನ್ನಧ್ಯಾನದೊಳೆಂನಹೃದಯವನಿಡದ್ದು॥ ॥೨॥
ಹಿಂದೆನಾಮಾಡಿದಪಾಪಂಗಳುತೊಲಗೆ
ಮುಂದೆಂನಜನ್ಮಧನ್ಯತೆಯಾಗಮೊರೆವೆ॥
ತಂದೆಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನನೆನೆವೆ
ಯೆಂದೆಂದಿಗುಸುಜ್ಞಾನದಪಂನುಪಡವೆ॥ ॥೩॥

---

೪೩. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ತನಗೆಬಾರದವಸ್ತುಯೆಷ್ಟಿದ್ದರೇನು. ಹೋ
ತಿನಕೊರಳಲ್ಲಿಮೊಲೆಯಿದ್ದರೇನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ತಾನುವುಣ್ಣದವಸ್ತುತಾಳದುದ್ದವಿದ್ದರೇನು
ದಾನವಿಲ್ಲದಮನೆಯುಹಿರಿದಾದರೇನು॥
ಹೀನಗುಣದವನಿಗೆಹಿರಿಯತನಬಂದರೇನು
ಶ್ವಾನನಾಮೊಲೆಯೊಳಗೆಹಾಲಿದ್ದರೇನು॥ ॥೧॥
ವಾದಿಸುವಮಗನುತಾವೈಯಾರದಲಿದ್ದರೇನು
ಕಾದುವಸ್ತ್ರೀಯುಸುಂದರಿಯಾದರೇನು॥
ಕ್ರೋಧವನುಮಾಡುವನಸೋದರನುಆದರೇನು
ಮಾದಿಗನಮನೆಯಲ್ಲಿಮದುವಾದರೇನು॥ ॥೨॥
ಹೋಗದೂರಿಗೆಹಾದಿಯನುಕೇಳಿಮಾಡುವದೇನು
ಯೋಗಿಯಾದವಮಾಡುವಪರಿಹಾಸ್ಯವೇನು॥
ಭೋಗಿಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನನೆನೆಯದವ
ಯೋಗಿಯಾದರುಭೋಗಿಯಾದರೇನಯ್ಯ॥ ॥೩॥

---

೪೪. ॥ರಾಗನೀಲಾಂಬರಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ರಕ್ಷಿಸುಲೋಕನಾಯಕನೆನಿಮ್ಮನ್ನು
ರಕ್ಷಿಸುಲೋಕನಾಯಕನೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಪಕ್ಷಿಹುಜನ್ನವಕ್ಷದೇವೊ. ಯ

ನಿಕೃಷ್ಟಜನ್ಮವಪಡೆದೆನೊ॥
ಕಷ್ಟವಪಡಲಾರೆಕೃಷ್ಣಕೃಪೆಯನಿಟ್ಟು
ಯಿಷ್ಟವಪಾಲಿಸೊಯಿಭರಾಜವರದನೆ॥ ॥೧॥
ಬಾಲತನದಿಬಹುಬೆಂದೆನ್ಯೊ.ನಾ
ಲೀಲೆಯಿಂದಕಾಲಕಳೆದೆನೊ॥
ಆಲಾಪಜನಯಂತಮೊರೆಹೊಕ್ಕುತವೇಗ
ಜಾಲವಮಾಡದೆಪಾಲಿಸೈನರಹರಿ॥ ॥೨॥
ಮುದುಕನಾಗಿಚಿಂತೆಪಡುವೆನು.ನಾ
ಕದದುಮ್ಮಾವಪಡಲಾರೆನು॥
ಸದರವಲ್ಲವುಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ
ಮುದದಿಂದರಕ್ಷಿಸುಖಗರಾಜಗಮನ॥ ॥೩॥

---

೪೭. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಯಾಕೆಯಾತ್ರೆಹೋಹನುದಂಡಿಸುವೆವ್ಯರ್ಥ.ಬಿಡ
ದೇಶಚಿತ್ರದಲಿಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಂತದೆ॥ ॥ಪ॥
ಸ್ನಾನವನುಮಾಡಿನೀಧ್ಯಾನಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ
ಮಾನವಲಿಕುಳಿತುಬಕಪಕ್ಷಿಯಂತೆ॥
ಮೀನಬುದ್ಧಿಗಳಯೋಚಿಸುತಫಲವೇನು
ದಾನವಾಂತಕನಧ್ಯಾನಕೆಮಾನವನ್ಯಂತೆ॥ ॥೧॥
ಜಪವಮಾಡುವೆನೆನುತಕಪಟಬುದ್ಧಿಯನುಳಿಸಿ
ಗುಪಿತದಿಂದಲಿಕುಳಿತುಫಲವುಯೇನೊ॥
ಅಪರಿಮಿತಮಹಿಮನಾರಾಯಣನಾಯೆಂದೆನಲು
ಸಫಲವಲ್ಲದೆಯಮಬೇರೆಜಪವ್ಯಾನುಂಟೆ॥ ॥೨॥
ಹಿಂದಪಾಪಗಳನಾಮಮಾತ್ರದಿಮುರಿತಿಯನು
ಚಂದದಿಂಕರುಣಿಸದಿಲ್ಲವೇನೊ॥
ಸಂದೇಹವನುಬಿಟ್ಟುನೀನೊಂದುಕ್ಷಣಬಿಡದೆ
ತಂದೆಪುರಂದರವಿಠಲಯನುಕಂಡ್ಯುಮನವೆ॥ ॥೩॥

---

೪೮. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ನಂಬದಿರುಯಾತ್ರೆಪವಿತ್ರವಲ್ಲ
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಪಾದಬಿಸುಭ್ರಿಯುಗಮನವೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಎಲುಬುಕ್ಷಮಾಂಸಗಳಮೇಲೆಚರ್ಮದಹೊದಿಕೆ
ಹೊಲಗೆಮಲಮೂತ್ರದಕ್ರಿಮಿಗಳರವು॥

ಹಾಲವ್ಯಾಧಿಯಬೀಡುಪಂಚಭೂತದನಾಡು
ಬಲುಪಾಪಕೂಪವನೆಚ್ಚಿಕೆಡಬೇಡಮನುಜ॥ ॥೧॥
ಸತಿಸುತರುಹಿತರೆಂದುಮತಿಮರೆತುಮಮತೆಯಲಿ
ಅತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂಬದುವಿಷಯಕಳಿದು॥
ಸತತಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯಶರಣೆಂನದೆಯಿಹಪರದ
ಗತಿಶೂನ್ಯನಾಗಿನೀಕೆಡಬೇಡಮನುಜ॥ ॥೨॥
ಪರರನಿಂದಿಸದೆಪರವಧುಗಳಿಗೆಳಸದೆಯು
ಗುರುವಿಪ್ರಸೇವೆಯನುಮಾಡುತಿಹುದು॥
ಹರಿಸ್ತುತಿಯಕೇಳುನೀಹರಿಕೀರ್ತನೆಯಮಾಡು
ಸಿರಿಪುರಂದರವಿಠಲನೊಲಿದುಪಾಲಿಸುವ॥ ॥೩॥

---

೪೭. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಯಾಕೆಂನೊಳಂತುಕರುಣೆಯಿಲ್ಲಹರಿಯೆ
ಕಾಕುಮಾಡದೆಕಾಯೊಸಂಗದೋಷದಿಬಳಲಿದೆನು॥ ॥ಪ॥
ಕಂದರ್ಪಬಾಧೆಯಿಂಮಾನಿನಿಯವಶವಾಗಿ
ಮಂದಮತಿಯಿಂದನಾಮರುಳಾದೆನು॥
ಸಂದಿತೈಯವ್ವನವುಬುದ್ಧಿಬಂದಿತುಯೀಗ
ಸಂದೇಹಪಡದೆನೀಕರುಣಿಸೈಯನ್ನ॥ ॥೧॥
ಹಿಂದಣಯಾತಡೆಗಂಗೆಯಿಂದಸೋದುವರೀಗ
ಹಿಂದುಮುತ್ತಿಯೆಂನತಿಂನುತಿಹರು॥
ಮುಂದಮೋಚಿದೆನಾನುಯಿನ್ನಾರುಗತಿಯನಗೆ
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಿರ್ವಹಿಸೈಯಂನ॥ ॥೨॥
ಅಲ್ಲಮೇಲಾತೆಯುರಿಯುವಂತೆಹರಿಯನಗೀಗ
ಕೆಲ್ಲಮೇಲಂಪುತಾಬಂದಿತೈಯ್ಯ॥
ನೆಲ್ಲನೆಪುರಂದರವಿಠಲನೆಸೈಬಿಡದೆ
ದಿಲ್ಲಿಯಲಿನೋಡಿಪರಿಪಾಲಿಸೈಯಂನ॥ ॥೩॥

---

೪೮. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ.ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಸ್ವತಂದನಾದೆನಾನುಸಂಸಾರದಿ
ಕಂದುಕಾಗದಹಾಗೆಯುರುಳಿದೆನಹರಿಯೆ॥ ॥ಪ॥
ಕಂದಕಲ್ಲುಗಳಿಂಗೆಸೈಮುಗದುನಾಕಾದೆ
ದಿಂದಿಕಾರರಮನೆಗೆಬಲುತಿರುಗದೆ॥
ಕುಂದಾಲನಂತೆನಮತಿಮಂದವಾಯಿತೈ

ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನೀಕರುಣಿಸೈಬೇಗ॥ ॥೧॥
ನಾನಾಪ್ರಸಂಗಳನುನಾಮಾಡಿಬಳಲಿದೆನು
ಯೇನಾದರೂಯನಗೆಫಲವಿಲ್ಲವು॥
ಆನಾದುಯಿನಾದುಸುತ್ತನಾಮರುಳಾದೆ
ನೀನಾದರೂಕೃಪೆಯಯಿಡುಬೇಗಪಾರಯೆ॥ ॥೨॥
ಬುದ್ಧಿಹೀನರಮಾತಕೇಳಿನಾಮರುಳಾದೆ
ಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆಮನವುಕೆಟ್ಟೋಯಿತು॥
ಸಿದ್ಧಮತಸಿರಿಪುರಂದರವಿಠಲತನ್ನದಾ
ಸಿದ್ಧಿಯನದಯಗೈದುವುಳುಹಿಯೆನ್ನ॥ ॥೩॥

---

೪೯. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಆರತ್ತಕೈಪ್ಯಯ್ಯನೀಯಲ್ಲದೆನಗಿಲ್ಲ
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿಹರಿಯೆಕೈಯ್ಯಬಿಡದುಪೊರೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದುರುಳಕೌರವನಂದುದ್ರುಪದಜೆಯಶೀರೆಯನು
ಕರದಿಂದಸೆಳೆಯುತಿರೆಪತಿಗಳೆಲ್ಲ॥
ನರಪಾಮರರಂತಿರ್ದರಲ್ಲದೀನರಹರಿಯೆ
ಕರುಣದಿಂದಲಿನಲ್ಲದ್ಯಾರುಕಾಯ್ದವರು॥ ॥೧॥
ಅಂದುನೆಗಳನಬಾಧೆಯಿಂದಗಜರಾಜನನು
ತಂದೆನೀಪೈಸಂತದಿಂದಬಂದು॥
ಇಂದಿರೇಶನೆಚಕ್ರದಿಂದನೆಗಳನಬಾಯ
ಸಂಧಿಯನುಸೀಳಿಪೊರೆದೆಯಾನರಹರಿಯೆ॥ ॥೨॥
ಅಜಮಿಳನುಮಗಗೆಕೂಗಲದೂತರುಬರಲು
ನಿಜಸುತನಕರೆಯೆನೀನವಬೇಗದಿ॥
ತ್ರಿಜಗದೊಡೆಯನೆಪುರಂದರವಿಠಲಕರುಣದಲಿ
ನಿಜದೂತರಂಕಳುಹಿಕಾಯ್ದಗದುಹರಿಯೆ॥ ॥೩॥

---

೫೦. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ.ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಹರಿಯುಮಿಗಿಲುಂಟೆಲೋಕದಲಿ
ಪರಾಶಕ್ತಿಯೆಂಬಮಾತೆಯಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಿಗೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಒಂದುದೇಹವುಯಂಬಮನೆಯೊಳಗೆನವರೊ
ಬಂದುನಾಲಗಿಸುತಿರ್ದರ್ಬಳಿಕ॥
ಚಂದವಾದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬಂಸತಿಗ
ಬಂದವಿಷಯಂಗಳನುವುಂಡುತೊಳಗಿದರ್ಗೆ॥ ॥೧॥

ಮದದಿಮತ್ತರುಯೆಂಬಪಾಪಿಗಳುಸುಡಿಯನುತ್ತೇರಿ
ಪಡೆಯದೇಪೆಂಡುಬಾಗಿಲಯನುತಾದಿ॥
ಓದಿಯಾದುತಚತುರ್ಗೀಗಳುಗಳಾದುತ್ತ
ಮಾದಿಪರ್ವಗಳದಿಂತೊಲಗಿದವರಿಂಗೆ॥ ॥೨॥
ಆರುವೈರಿಗಳಂನುಅತ್ತಿಯಿಂದಮೆಗೆದ್ದು
ಮೂರ್ವರ್ಯೋರ್ವರನುದಿನ್ನುಗಿದಾದುತ॥
ಶ್ರೀರಮೆಯಂದೇಮಾರ್ಗವಂನುಪಡೆದೈತಪ್ಪ
ಧೀರವೈಕುಂಠಪತಿದಾಸರೆಲ್ಲಾರ್ಗೆ॥ ॥೩॥

೧೯.॥ರಾಗಶಂಕರಾಭರಣ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಯಾತಕೆಮರುಳಾದೆಯೊಮನವೇಯಾತಕೆಮರುಳಾದೆಯೊ
ಯಾತಕೆಮರುಳಾದೆಸತ್ಯವವನಂಬಿನಾತರಪಶುವಿನಿಂತಿಮಾರ್ಗವರಿಯ॥ಪಲ್ಲ॥
ನಾರಿಯುಮನುಗಳಿಯುನಾಯ್ದುದೆ. ನಿಂನ
ಕಾರಣೆಯನುಕಾದಬಲ್ಲುದೆ॥
ಧೀರನುನೀನಾಗಿಹರಿಪಾದವನಂಬಿ
ಆರಿಗುತ್ತರದಮುಕ್ತಿಯಕಾಣುವನು॥ ॥೧॥
ಆಸ್ತಿಯುಜಾತಿಯುಂಬದೆ. ನೀನು
ಹೋಗುವಗಡಲ್ಲುನಾಯ್ದದೆ॥
ಮೂಜಗದ್ಧರ್ತನಾದಸರನನಂಬಲು
ಮಾಡದೆಜನನದಾರಿಯತೋರ್ಸಿರು॥ ॥೨॥
ಪಿತಾಯಿಯುಸರ್ವಮಾರ್ಗದ. ನೀನು
ನಾನಾದುಃಖಗಳಪೊಂದದೆ॥
ಇನ್ನಾದರುಶ್ರೀಅಚ್ಯುತನನೆನೆದರೆ
ಜಾನದತತ್ವವತಾನೆತಿಳಿವುದು॥ ॥೩॥

---

೨೦ ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಇಂತಾದರೂಮಾರಿಯನೆನೆಸಂಧ್ಯಮನುಜ
ಮುಂನಾದದುಷ್ಕೃತಗಳಜವಾಗಿತೊಲಗುವವು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಬಾಯಾರನದಿಗಳೊಳುಬಾರಿಬಾರಿಗೆಮುಳುಗಿ
ತೀರದತೀರ್ಥವುನಿಸ್ನಾನಗೆವಿಷ್ಣು॥
ನಾರದನಿಮಳ್ಳಿಯನುಕೊಳಬರೆಯಾತನುಹಗ
ಪೇರಂನುಪಡೆದುದುಮನನಿಶ್ಚಲ್ಯತ್ಯನುಂಬು॥ ॥೧॥
ಮಾಯಾಯಕರ್ಮಂಗಳಸ್ವದಂಬಕೆಮಾಡಿ

ಆಚಾರಹೀನನಾಗಿರದ ದಾನಕಾಕ್ಬು॥
ದಾಂಧ್ರುವನುವದಿದಾಶಿರದುಂಬವದೇಸ
ದಾಂಡ್ಯಯತಿ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಫಲವುಂಟೆ॥ ॥೨॥
ಕಾದ್ವಿವಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿಂನ ಬೆಳ್ಳಿಗಿಂದ
ಮಾಡಿಕಾಂಡದರಮಾಳ್ಳೆಯನು ಮಾಡಿ॥
ಕಾದುಕಟ್ಟಿರು ಬಂದು ಅವುನಗಳನು ಕಾಂಡೊಯ್ದು
ಮಾಡಿಕಾಂಡಿದ್ದ ದೇಹಾಯ ಬದುಕಾಳುವಿ॥ ॥೩॥
ಮಗನ ಮದುವೆಯೆಂದು ಸಾಲವನು ಮಾಡಿನ್ನಿ
ಸುಸರಿಯಂ ನಿನಗಾಗಿ ಬಲುವೆಯ ಮಾಡಿದಿ॥
ಪುಗರಗಾವ ಪದಿ ಬದರಿನಾಲಗಾರರು ಬಂದು
ಬಡಿಬಡಿಯೊಳ್ ಪರಕಾಲ್ಪನಗ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ॥ ॥೪॥
ಕೆಟ್ಟಯೋಚನೆಗಳ ಮಾಡಿದರೆ ಫಲವೇನು
ಕಟ್ಟನೈಬಂ ಹರಿಯ ಪದವನುಂಬ॥
ದಿಟ್ಟ ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೆಯೆಂದರೆ
ಸುಟ್ಟುಹೋಗುವವಯ್ಯ ನಿಂನ ಕಷ್ಟಗಳು॥ ॥೫॥

---

೫೨. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಏನುಮಾಡಲ್ಯಯ್ಯ ಬಯಲಾಸೆ ಬಿಡದು
ಮಾನವನು ನಾಂ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಜ್ಯೋತಿಮಯವಾದ ದೀಪದಾ ಬೆಳಕಿಗೆ ತಾನು
ಕಾತುರದಿ ಬೀಳುವಾ ಪತಂಗದಂದದಲಿ॥
ಧಾತುಗೆಟ್ಟಾ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರದಲಿ ಮರೆವ
ಘಾತಕಿಯರ ಮೋಹದ ಪಾಶಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರಿಯಕೆ॥ ॥೧॥
ಅಂದವಾಗಿಹ ಸಂಪಿಗೆಯ ಅರಳ ಪುಷ್ಪವ ಕಂಡು
ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಬೀಳ್ವ ಮಧುಪನಂದದಲಿ॥
ಬಂಧುರದ ಗಮನೆಯರ ಬಹು ಮುಡಿಯೊಳಿಪ್ಪ
ಗಂಧವಾಸನೆ ಸವಿವ ನಾಸಿಕೇಂದ್ರಿಯಕೆ॥ ॥೨॥
ಗಾಳದತುದಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಸ್ವಾದನಾಗನ ಕಂಡು
ಪ್ರಾಣಾಪತ್ತಿಯಂದು ಸವಿವ ಮೀನಂತೆ॥
ಪ್ರಾಣ್ಣಿಯರ ಕೆಂದುಟಿಯ ಸುಧೆಯ ಸವಿದು ತಾ
ಜಾಣತನದಲಿ ನಲಿವ ಜಿಹ್ವೇಂದ್ರಿಯಕೆ॥ ॥೩॥
ಧಿಮ್ಮಿದುವ ಪುಗ್ಗ ಪುಗ್ಗಾಯ ಬಹು ಘಂಟೆಯ ರವಕೆ
ಬೆಮೆಗಾಬು ನೆತ್ತರುವ ಶ್ರೀಪಾದ್ರಾನಂದದಲಿ॥

ರಮಣಿಯರಾಲಿಂಗನದ ಸವಿಯನರಿಯದ ಪುತ್ರಿ
ಗಮನವೆಂದು ತೋಷಿಸುವರನ್ನೊಲ್ಲೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ॥೪॥
ಪ್ರಸನ್ನ ಮಾಡಲಾರದವಂಚನೆಯಿಂದ ಯಮದೂತರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ
ಕಷ್ಟಪಡುವರು ಇದನರಿಯದೆ ಬುದ್ಧಿಹೀನರು
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾಡಲಿ ಬೇಡನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವನ
ದಿಕ್ಕುಗಳನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಯೋಗಿಗಳು ॥೫॥

---

೫೪. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಅಪ್ಪನಾದರಪ್ಪುದೇ ನಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರಲ್ಲವೆಂದೆ
ಬಹುಜನರನೆದುರಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನು ॥ಪಲ್ಲ॥
ದೇವರಿಲ್ಲದ ಗುಡಿಯು ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಂಗಡಿಯು
ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯದು ಸಭೆಯೊಳಗಿನ ಸತಿ॥
ಹೂವಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸು ಗಜ ಗಬ್ಬದ ಸಂಗ
ಸೇವೆಯಿಲ್ಲದ ಧಣಿಯು ಕಲ್ಲಿನ ಸಂಗ ಯು॥ ॥೧॥
ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದ ಅರಸು ಮುರಿದ ಹಾಳಿನ ಗಾರೆ
ನಿರ್ಮಲವಿಲ್ಲದ ಮನಸು ತಾನೆ ಪಾಪಿಯ ಗಾಣ॥
ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದ ಗಂಡು ಕರಿಯ ವನದೆಯ ದಂಡು
ಮರ್ಮವಿಲ್ಲದ ಮಾತು ಮೂಢನ ಮಾರಿಯ ಮಾತು॥ ॥೨॥
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಸಿರಿಯು ಕಾಡಿನ ತಂಗಳ ಸಾರು
ಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲದ ಓದು ಅದು ಕಾಡ ಹಾಳು॥
ಒಕ್ಕಲಿಲ್ಲದ ಊರು ಹೊಲಗೇರಿಯ ಸಾರು
ನಕ್ಕರೆಯ ತಡಿ ಮನ್ನಿಸದಿದ್ದ ಕರ್ತೃ॥ ॥೩॥
ಕಂಡು ಕರೆಯದ ನೆಂಟ ಗಂಡು ಸತ್ತ ಯಕಂಟ
ಹೆಂಡರ ಗಡಿಹ ಮೋರೆ ಅದು ಪಕಾನೊರೆ॥
ದಂಡಿಗಂಜುವ ಬಂಟ ಪದವ ಹಾಕುವ ಕಂಟ
ಗಂಡಗಂಜದ ನಾರಿ ಅಪ್ಪಿ ಹೆಂಡಾರ॥ ॥೪॥
ಬಿಟ್ಟು ಹೋದವಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಸಾರತಮ್ಮಿಗಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಯು
ಕಾಟು ಮೇಯುವ ದನವು ಅವಮಾನ ಜಾತ॥
ಶ್ರೇಷ್ಠಯೋಗ್ಯ ನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವನಂಘ್ರಿ
ಬಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲದವರ ಸವಿ ಕಾಡು ಮರನು॥ ॥೫॥

---

೫೫. ॥ರಾಗ ಭೈರವಿ. ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ॥
ಕೈಹಿಡಿ ಕೈಹಿಡಿ ಮನುಜನೆ ಕೈಹಿಡಿ ಕೈಹಿಡಿ

ಕೈಯಲಿ ಕೊಳಲನು ಹಿಡಿದು ಸೊಗಸಿನ ಗೋವುಗಳ ಕಾಯುವ ಮಾಧವದೆ
ನಾರಿಯ ಮನ ಸೆಳೆವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದ ಕಾಣದವರು ಬದುಕುವರೆ॥ ಪಲ್ಲ॥
ಗೋಕುಲದಲಿ ಬಾಲರ ಕೂಡಿ ಆಡುವ ಗೋಪಾಲನ ಬಲ್ಲಿರೆ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಗೋಪಿಯರ ಮನ ಸೆಳೆದು ಬರುತಿಹುದೆ॥
ಜಾತರೂಪದ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳು ಶ್ರೀಪಾದ ನಾಮದ ನಾರಾಯಣದೆ
ಗೀತೆಯಿಂದಲಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ಧರ್ಮವ ತಿಳುಹಿ ಮಾಧವ ಗೀತೆ ಕೇಳುವದೆ॥ ॥೧॥
ಸುರದಾನವರು ಮಂದರಗಿರಿಯ ಕಡೆಯಲು ಸುಧೆಯ ತಂದವನೆ
ಬರದೇವರುಗಳಿಗೆ ಅಮೃತವ ಪಾಲಿಸಿ ಸಲಹಿದ ದೇವನೆ॥
ಸುರಮುನಿ ಬಂದು ಬೇಡಲು ಅವನ ಬಳಿ ಸೇರಿ ಸಲಹಿದನೆ
ಕರುಣಾಳು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಒಲಿದು ಮನೆಯ ಕಾಯುವ ನಾರಾಯಣನೆ॥ ॥೨॥
ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಸೀರೆ ಅಕ್ಷಯವಿತ್ತ ದ್ರೌಪದಿಯ ಮಾನವ ಕಾಯ್ದವನೆ
ನಾಚಿಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ದುರುಳ ದುಶ್ಶಾಸನ ಸೆಳೆಯಲು ಕಾಯ್ದನೆ॥
ಬಾದರಾಯಣ ರೂಪದಿ ವೇದವ ತಂದು ಮೋದದಿ ಬಿಡುವವನೆ
ಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲ ತನ್ನ ದಾಸರ ಕೈ ಬಿಡುವನೆ॥ ॥೩॥

೫೭ ॥ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಆರ ಹರಿಪಾದದ ಭಕ್ತಿಯುಂಟು ಬಾರಿ ಸಾರದವರಲ್ಲಿ ಉಂಟು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅಂತರವರಿಯದ ಅಧಮನ ಬಾಗಿಲ
ನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಉಂಟು॥
ಸಂತರ ಸಲ್ಲಿಯ ಬಳಿ ಸೇರದ
ಸಂತೆಗಾಲವನಲ್ಲಿ ಉಂಟು॥ ॥೧॥
ಕೈಕೊಂಡವರ ದಾಯವ ಮಾಡುವ
ನಿಷ್ಠುರರಲ್ಲುಂಟು॥
ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಬೇಡಿದ ಬಿಡುವನ
ಪಟ್ಟಣದರಲ್ಲುಂಟು॥ ॥೨॥
ಬಿಸಿಗಾಳ ಸುರೆಯ ಮುಂದೊಡಲು ಬಲು
ಬಿಸಿಯಲಿ ಕಲ್ಲದರಲ್ಲುಂಟು॥
ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ಪುರಂದರವಿಠಲನೆಂ
ದುಸುರಲು ಮುಕ್ತಿಯ ಫಲವುಂಟು॥ ॥೩॥

೫೮ ॥ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಜೀವ ಚೆಲ್ಲದೊಳಗಿರೆ ಸುಫಲ ಸುಖ ಪಾವನ ಪಾದದೊಳು ಸುಫಲ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಸಚೆಯ ರಾಯ ಮನುಜನ ಮನದಲಿ

ವಿಠಲನನೆನೆದರೆಯೇನುಫಲ॥
ಕುಟಿಲವಮಾಡುತತಿರುಗುವಮನುಜನ
ಕಟಕಿಯಮಾಡಿದರೇನುಫಲ॥ ॥೧॥
ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಬೋಳಿಸಿದಾಮೇಗ
ಯಾತ್ರೆಯಮಾಡಿದರೇನುಫಲ॥
ಘಾತಕತನದಲಿಕಾಡುವಮನುಜರು
ಜಾತ್ರೆಯನೋಡಿದರೇನುಫಲ॥ ॥೨॥
ಹೀನಗುಣಂಗಳಮಾಡುತನದಿಯಲಿ
ಸ್ನಾನವಮಾಡಿದರೇನುಫಲ॥
ಜ್ಞಾನಪುರಂದರವಿಠಲನನೆನೆಯದೆ
ಮೌನವಮಾಡಿದರೇನುಫಲ॥ ॥೩॥

---

೫೮. ರಾಗಭೈರವಿ. ಮತ್ತ ಪಾರ್ವಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ಹರಿಚರಣಾಮೃತರುಚಿಕರವೆಲ್ಲವುಪರಮವಿರಕ್ತರಿಗಲ್ಲದೆ
ಅರಿಯದಮೂಢಮನುಜನಿಗೆಯೆಲ್ಲುಪುರುಷನಾಗಬಲ್ಲನೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅಂದಗೆಅರಳೆಯುಬ್ಬರೆಹೋದನಕಂದನಾಗಬಲ್ಲದೆ
ಹಂದಿಗೆಸಕ್ಕರೆತುಪ್ಪವತಿನಿಸಲುದಂತಿಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ॥
ಚಂದಿರಕಿರಣವನೋಡಲುಅಂಧಕಅಂದವಅರಿಯಲುಬಲ್ಲನೆ
ಯಿಂದಿರೆಯರಸನನಾಮದಮಹಿಮೆಯಮಂದಮನುಜಬಲ್ಲನೆ॥ ॥೧॥
ಉರಗಗೆಕ್ಷೀರವನೆರೆಯಲುವಿಷತಾಪರಿದುಹೋಗಬಲ್ಲುದೆ
ನೀರದಿಂಶುನಕನಬಾಲವತಿದ್ದಲುನೇರ್ಪಾಗಬಲ್ಲುದೆ॥
ಪರಪುರುಷಂಗಾರವಯಿಡುದಾಸಿಯುಅರಸಿಯಾಗಬಲ್ಲಳೆ
ನೀರದಿಂನಾಳಿಯತೊಳೆಯಲುಅದರಾಕರಕುಹೋಗಬಲ್ಲುದೆ॥ ॥೨॥
ಮೋಡಕೆಮೊರವಹಿಡಿಯಲುಸೂರ್ಯನನೋಡದೆಕಾಯಬಲ್ಲುದೆ
ಸೋದೆಯಮುಂದೆನಾಟ್ಯವನಾಡಲುನೋಡಿಸುಖಿಸಬಲ್ಲುದೆ॥
ಪಾಡಿನಸುಸ್ವರವಬಧಿರಗೆಪೇಳಲುಕೇಳಿಸುಖಿಸಬಲ್ಲನೆ
ಮಾದಲಗಿರಿತಿಂಮಪ್ಪನಮಹಿಮೆಯಮೂಢಮನುಜಬಲ್ಲನೆ॥ ॥೩॥

---

೫೯. ॥ರಾಗಕಲ್ಯಾಣಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಏನೆಂದುಕಾಣೆನೆನಗುವರುಪರಿಯೆ
ಯಿನಾರಗಳುರಾಮಚಲುವೆಂದುಪ್ರಾರ್ಥಿಪರು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಪುಟ್ಟುವಮೊನ್ನೆಯಕಂದುಹುಮುದಬಂಧವನೆಂದು
ಹುಟ್ಟುವಮಗನಯೆಲ್ಲವರೆಂತಾ॥

ಪುಳಿತಕೋಕನಗಳಂನುಚಾರ್ನೆಮಂತ್ರವೆಮತ
ನಳಿನನಾಭನನೆನವಿಗಳಂತುವರ್ಣಿಪರು॥ ॥೧॥
ಉತ್ಕೃಷ್ಟಯಾದ್ವಾರವನುಮದನಮಂದಿರವೆಂದು
ತುಚ್ಛವಾದಂದದರಿಸಂಜ್ಞಕವೆಂದು॥
ಮತ್ಸರದಹೃದಯವನುಸುಮಕೋಮಲವೆಂದು
ಇಚ್ಛೆಬಂದಂತೆನವಿಗಳುಪೊಗಳ್ವರಯ್ಯ॥ ॥೨॥
ಅದಬಲದಗ್ರಂಥಿಯನುಕಲಶಕುಚವೆಂಬರು
ಕದುವುರಟುವಾಣಿಯನುತಳಿರೆಂಬರು॥
ಕದಬದುವದೊಂಬರಾಳನುಕಮಲವೆಂದೆನುತ
ಕದುಪಾಪಿಕಳ್ಳಿಗರುಬಣ್ಣಿಸುವರಯ್ಯ॥ ॥೩॥
ಮೊಗಲುಮಾಂಸಗಳಂದಕೂಡಿರುವಕಾಯವನು
ಬಾಗುಳುವದುತಂಗಾರಬಳ್ಳಿಯೆಂದು॥
ಜಗವುಯೆಲ್ಲವುಯಿವರಕೃತ್ಯಕವಿತೆಯಕೇಳಿ
ಅಗಲದವರಬಿದ್ದುಮುಳಗಿಮೋಹಿಸುವರು॥ ॥೪॥
ಮಾಯಕಾತಿಯರವರಕಂದುಪ್ರಕಯಗಾಳ್ವಿನ
ಕಾಯಜನಮಿತನಿನೀಸಲಹುಯಂದ॥
ಶ್ರೀಯರಸವೈಕುಂಠಪತಿಯೆನಿಂನಯಚರಣ
ತೋಯಜವನಂಬಿದೆನುಕೈಯ್ಯಬಿಡದೆಕಾಯೋ॥ ॥೫॥

---

೬೭ ॥ರಾಗನೀಲಾಂಬರಿ. ಮಟ್ಟತಾಳ॥

ಮಂಗಳಾಂಗಮಂನಿಸಿತಪ್ಪನು
ರಂಗನಾಥರಕ್ಷಿಸ್ಯೆಯತಂದೆಯಣ್ಣನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದಮಾದಿಯಾತಕೆ.ರಂಗನಾಥ
ಸುಮತಿಯಿಲ್ಲದಸುತನಯಾತಕೆ॥
ಸಮತಿಯುತರನಂಗವೇಕೆ.ಸಮತೆಯಿಲ್ಲದಬಂಧುವೇಕೆ
ಅಮಿತನಿಂನಚರಣಕಮಲ.ರಮಿಸಲಾಗದಮನುಜನೇಕೆ॥ ॥೧॥
ಶಂಖಾಯಿಲ್ಲದರೂಪಯಾತಕೆ.ರಂಗನಾಥ
ಮೋಂಪುಯಿಲ್ಲದಬಾಗುಯಾತಕೆ॥
ಮುಂಮುಮಾಗುಯಿಲ್ಲದಮುಪ್ಪವು.ಮಂಗಾಬಿಂದುಮೊಗದರೇನು
ಅಂಗಾನಿಂನಪ್ರಕೃತಿಯಿಲ್ಲದ.ಸಂಗಮನುಜನಿತ್ತರೇನು॥ ॥೨॥
ದಾನವಿಲ್ಲದಧನವದೇತಕೆ.ರಂಗನಾಥ
ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವಿದ್ಯೆಯೇತಕೆ॥
ಅನ್ನೆಯಿಲ್ಲದಅರಸನಾನು.ಅದುಪಾಲುಲ್ಲಾದರೇನು

ದೀನಬಂಧುನಿಂನನಂಬಿದಮಾನಿನೀಮಾನಸಂರಕ್ಷಣೇಶ॥ ॥೩॥

ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಮನೆಯುಯಾತಕೆ. ರಂಗನಾಥ
ಅಕ್ಕರಿಲ್ಲದಊಟವೇತಕೆ॥
ಸೊಕ್ಕಿನದೇವಬಂಟನ್ಯಾಕೆ. ಮಿಕ್ಕಮಾರ್ಗಕ್ಕಿನ್ಯಾಕೆ
ರಕ್ಕಸಾರಿನಿಂನತೋರದ. ಸೊಕ್ಕನರನಜನ್ಮವೇಕೆ॥ ॥೪॥

ನಾನುನಾನುದೀನನಾದೆನು. ರಂಗನಾಥ
ನಾನುನಿನ್ನಬೇಗಯೆಂನನು॥
ಕಾಸುಮಾಡಿಯೆವೈಕುಂಠದ. ನಗರದೊಡೆಯನಾರಸಿಂಹ
ಯೆನ್ನಶಕ್ತಿಯಿಂದಲಿರುವನ್ಯಾಕೆಕೈಯ್ಯಬಿಡುವೆಧೊರೆಯೆ॥ ॥೫॥

---

೬೨. ॥ರಾಗಯರಕಲಕಾಂಬೋದಿ. ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ॥

ಸ್ವಾಮಿರಕ್ಷಿಸುಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವಕಾರಾದರಶ್ರೀಶ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ನಾನಾಜನ್ಮದಿಬಂದುನಾನಾವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ
ದೀನನಾದೆನೊಧೊರೆಯೆನಿಂನನಂಬಿದೆನೊ॥
ಮುನ್ಯಾರುಗತಿಯನಗೆಮಂನಿಸ್ಯನೀಬೇಗ
ನನ್ನಾಪವೇನೈಯ್ಯಸಂಗಾವನಮೊರೆಯಲು॥ ॥೧॥

ತಂದೆತಾಯಿಯುನೀನೆಬಂಧುಬಳಗವುನೀನೆ
ಕಂದಾಸುಕಾಂತೆಯುನೀನೆನಗೆಹರಿಯೆ॥
ಅಂದಗಳುಚಂದಗಳುಮಂದಿರವುಮಾಗ್ರಿಕವು
ಸಂದೇಹವೇನೈಯ್ಯಸರ್ವವುನೀಯೆನಗೆ॥ ॥೨॥

ಅಂದುಧ್ರುವನದಿಯುಮತ್ತಂದುದಂತಾವಳನು
ಕಂದಪ್ರಹ್ಲಾದನುಅಂದುತಾಧ್ರುವನು॥
ಚಂದದೊಳ್ನನ್ನುಮಂದಮತಿಯನುಬಿಡ್ಡು
ಹೊಂದಿಯಾನಂದಪದವಯಲಿಲ್ಲವೇದೇವ॥ ॥೩॥

ಕಾಬ್ಬಿನಾಕಂಗ್ರಾಗ್ರಾದೆನಿಂನಮರತೆನಯ್ಯ
ಅಬ್ಬರಿಸುತಲಿಪರ್ಕಿವೆಂನಪಾಪಗಳಿಂಗ॥
ಹೊಬ್ಬುಲಿಯಂತೆಪರ್ಕೀವಿಷಯಾತೆಕಾಲ್ಲುವದು
ಗುಬ್ಬಿಗೆಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರತೊಡದೆನಸಲಹ್ಯೊಯ್ಯ॥ ॥೪॥

ವೈಕುಂಠಪಟ್ಟಣವೆಂಬುವಾದಿವ್ಯಾಲಯದೊಳ್
ನಾಕಾರದಲಿರಂಜಿಸುವನರಹರಿಯೆ॥
ಏಕಾಂತಭಕ್ತನಾದೆನೊನಿಂನಪಾದಕ್ಕೆ
ನಾಕಾರದೆಬಿಡ್ಡಿರಾಯಮೆಚ್ಚುವಲ್ಲೈ॥ ॥೫॥

೬೨॥ ರಾಗ ನಾಟಿ. ಮತ್ತ. ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಎಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಾಸ್ತವ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಧನಾಗಿಯೆ ಕಾಣದು
ಸುಲಲಿತಾಂಗ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗು ಮನವೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಭಿಕ್ಷುದಂಡವ ಪಿಡಿದು ಯಾಚನವ ಮಾಡಲೇಕೆ
ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆಯಿರಲು ಹಸಿದು ಯಿರಲೇಕೆ॥
ನಿಕ್ಷೇಪನಿಧಿಯಿರೆ ನಿರುತ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೇಕೆ
ಪಕ್ಷಿವಾಹನನಿರಲು ಪರದೈವವೇಕೆ॥ ॥೧॥
ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪ ಕೇರೆ ಸುಖ ಪಲ್ಲವಿರಲೇಕೆ
ಗರುಡಮಂತ್ರಗಳಿರಲು ಗರಳ ಭಯವೇಕೆ॥
ತರಣಿ ತಾ ಉದಿಸಿರಲು ದೀಪ ಜ್ಯೋತಿಗಳೇಕೆ
ಮುರಹರನ ನೆನೆಸುವನು ಮುಂದುಗೆಡಲೇಕೆ॥ ॥೨॥
ಜ್ಞಾನ ಶುದ್ಧಿಯು ಯಿರದ ಬಯಲಡಂಬರವೇಕೆ
ದೇವತಾಂಶ ತಪವಿರದ ದೇಹಾಭಿಮಾನವೇಕೆ॥
ಶ್ರೀವರ ಗಂಗೆಯಿರಲು ಪರದೈವಗಳೇಕೆ
ದೇವವಿಠ್ಠಲನಿರಲು ಭಕ್ತರ ಭಯವೇಕೆ॥ ॥೩॥

---

೬೩. ॥ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ. ಆದಿತಾಳ॥

ಆರು ಒಲಿದರೇನು ನಮಗಿನ್ನಾರು ಮುನಿದರೇನು
ಕ್ಷೀರಸಾಗರಶಯನನ ಪಾದ ಭಜಿಸುವ ದಾಸರಿಗೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಪಡೆದ ತಾಯಿ ತಂದೆಯು ತಮ್ಮ ಮಗನ ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೇನು
ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು ಮುನಿಸು ಮಾಡಿದರೇನು॥
ಒಡನೆ ತಿರುಗುವ ಗೆಳೆಯರು ಮನದೊಳು ಮತ್ಸರ ಬೆಳೆಸಿದರೇನು
ಕಡಲಶಯನನ ಕರುಣವೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೆ॥೧॥
ಊರ ಮನ್ನಣೆ ಬಿಟ್ಟು ಊರೊಳು ಮನುಜರು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರೇನು
ಘೋರ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಬಂದು ಮೆಟ್ಟಿದರೇನು॥
ಮಾರಿ ಹಿಂಡು ಮುಸುಕಿ ಬಂದು ಮೈಗೆ ಮುತ್ತಿದರೇನು
ನಾರಾಯಣನ ನೆನೆವ ದೇವನ ನಾಮವುಳ್ಳ ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೆ॥೨॥
ಕಾನನದೊಳು ಘೋರ ಮೃಗಗಳು ಕಾಲಿಗೆ ಸುತ್ತಿದರೇನು
ಜೇನಿನಂದದಿ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಂಗಳು ಚರ್ಮಕೆ ಮುತ್ತಿದರೇನು॥
ಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರ ಭಜಿಸು ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಲಗಳು ತಪ್ಪಿದರೇನು
ಮಾನದಲಿ ಸಿರಿವರ ವಿಠ್ಠಲನ ನಾಮವುಳ್ಳ ಪುರಂದರದಾಸರಿಗೆ॥ ॥೩॥

---

೬೪. ॥ರಾಗ ಶ್ರೀರಾಗ. ಆದಿತಾಳ॥

ಪಾಲಿಸೋ ಜನಧೀಶ ಅನುದಿನಂ
ಪಾಲಿಸೋ ಜನಧೀಶ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮೂಢತ್ವ ಜನರನ್ನ
ಕಂದಿದೆನೋ ದೇವ ಕಾಯೋ ಮುರಾರಿ
ಬಂಧನ್ಯಯನು ಬಿಡೋದು ಚಿತವಲ್ಲವೀ
ನಂದನ ಕಂದಯ್ಯ ಯನ್ನ ಗರುವಿಷ್ಣು॥ ॥೧॥
ತ್ರಿಸ್ವರಮೀರಿಯುವ ತಾಂಬೂರಿ ದೇಹ ವಿನಗೆ
ತ್ರಿತ್ರಲೋಕಸ್ವಾಮಿ ನಿಂನ ಪದಗಳಿಗೆ॥
ಯುತ್ತರ ಸಂಗಸ್ಯಂ ಮನಿಸಿ ಸೋಯನಗೆ
ತ್ರಿಸ್ವಪೆ ಸೋನಾನು ನಿಂನ ನಾಳಿಗೆಗೆ॥ ॥೨॥
ವೈಕುಂಠ ಮರಮೋಡಯ ಯೆಂನಾಯ ಪಾದ
ಆಕಾಶ ಪಾಲಕನಿಗೆ ಸ್ತುತಿ ನಿಜನುದು॥
ನಾಕ ಬಿಟ್ಟಿರಿಯಂನನಿ ಇಯಾಗುವದೆ
ಸಾಕ ಬೇಕಿನ್ನು ನಂಮನೆಯರದೆ॥ ॥೩॥

---

೨೪ ॥ರಾಗ ಭೈರವಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ಹಿಗ್ಗುವೆಯಾತಕೋ ಯಾಕೋ ಹುಚ್ಚೆ ಹಿಗ್ಗುವೆಯಾಕೆ
ಹಿಗ್ಗುವೆ ಕುಗ್ಗುವೆ ತಗ್ಗುವೆ ಮುಗ್ಗುವೆ
ಅಗ್ನಿಯೊಳಗಿಹ ಗೃಹವಾಗುವದೋ ಹುಚ್ಚೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಸತಿ ಪುರುಷರು ತಂಪ
ರತಿಕ್ರೀಡೆಯೊಳಗೆ
ಪತನದ ಯುಕ್ತಿಯದ
ಪ್ರಸೂಮೆಯದೋ ಹುಚ್ಚೆ॥ ॥೧॥
ಮೂತ್ರದಾಪತ್ರದ
ಸೂತ್ರದ ಮುಖಕಂದ
ಗಾತ್ರದಾ ಪೆಣಬಿನ
ಪಾತ್ರದವದೋ ಹುಚ್ಚೆ॥ ॥೨॥
ತೋರುವ ಪೊಂಬತ್ತು
ದ್ವಾರದ ಮಲವಾದ
ಮಾರಿದ್ವ ಪೆಣಬಿನ
ನಾರದವದೋ ಹುಚ್ಚೆ॥ ॥೩॥
ಆಗಮ ಮೀರಗವಲ್ಲ
ಆಗಮ ಮಾಡುವವಗೆ

ಭೋಗಬಂದರೆತಾ
ಹೋಗುವದೇಹಕ್ಕೆ॥ ॥೪॥
ಹೋಗುತಕ್ಕೆಗುತ್ತ
ಬಾಗುತಬಳುಕುತ್ತ
ಹೋಗದೆಹೋಗುವಿ
ಹಾಗಾದದೇಹಕೆ॥ ॥೫॥
ನರರಸೇವೆಮಾಡಿ
ನರಕಭಾಜನಾಗಿ
ಉರುಳುಹುರುಳುಬಿದ್ದ
ನರಳುವದೇಹಕ್ಕೆ॥ ॥೬॥
ಪುರಂದರವಿಠಲನ
ಚರಣಕಮಲವನು
ಯೊರಗದೆಯಿರುವಂಥ
ಗರುವಿನದೇಹಕ್ಕೆ॥ ॥೭॥

---

೬೭. ॥ರಾಗಭೈರವಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ಕೃಷ್ಣಾಪಾಲಿಸೋ
ಶ್ರೀಶಾಜಗನ್ನಿವಾಸ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಾತೆಯುದರದೊಳ್ಬಹುತಾಪದೊಳಿರ್ದೆ
ರೀತಿಯಮರೆತುನಾನಳುತಬಿದ್ದಿರ್ದೆ॥
ಕಾತುರದಲಿಕ್ಷುಧಾದಿನಗುತಿರ್ದೆ
ಯಾತರನಾಗನಾಬಾಲನಾಗಿದ್ದೆ॥ ॥೧॥
ಮುಂಜಿಮದುವೆಯಾಗಿಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದ
ಅಂಜಿಕೆಯುಯಿಲ್ಲದೆತಿರುಗುತ್ತಮದದಿ॥
ಸಂಜೆಹಗಲಲಿನಾರಿಯರಕೂಡಿ
ರಂಜಿಪಳ್ಳಿಯೊಳ್ಬಾಲ್ಯವಸ್ಥೆನು॥ ॥೨॥
ಚಿಂತೆಪಡುತನಾಚರಣಾಲವಿದ್ದೆ
ಭ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲದೆಸುತ್ತಲಾಯುತಲಿದ್ದೆ॥
ಕಾಂತನಾದವೈಕುಂಠನಗರದ
ಭ್ರಾಂತಿಯಬಿಟ್ಟೆನ್ನಾಯೊಜಗದೀಶ॥

---

೬೮. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಮರೆಯದಿರುಮರೆಯದಿರುಯೆಲೊಮಾನವ.ನಿಂನ

ಹರಿಯಪಾದಗಳನು ನೆನೆಯೋ ಲೋ ಮಾನವ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹರಿಯೇ ಪತಿ ಮಾಧವನೊ ಹರಿಯರೂಪಗಳೆಣಿಸೆ
ದುರುಳರ ಪಾಪಗಳ ಸಂಹರಿಪನಿವನೆಗೆ॥
ದುರಿಯೋಧನನ ಮಡುಹಿದ ಕೃಷ್ಣನ. ನೀ
ಹರಿಯಪಾದಗಳನು ನೀ ನೆನೆಯೋ ಲೋ ಮಾನವ॥ ॥೧॥
ಬಲುಹಿರಿಯ ವಾಲಿಯೊಳು ಕಲಹಕೆ ನಿಂದವನು
ಸಲುಗೆಯಲಿ ನಾರದನೊ ಹೇಳು ನೀನು॥
ಕಲಿಗಳೊಳು ಭೀಷ್ಮನೊ ರಾಜ್ಯದೊಳು ಸುಗ್ರೀವನೊ
ಕಲಿಗಳೊಳು ಪವನಸುತನೊ ಹೇಳು ನೆನೆಯೋ ಲೋ ಮಾನವ॥ ॥೨॥
ತ್ಯಾಗದಲಿ ಕರ್ಣನೊ ಭೋಗದಲಿ ಸುರಪನೊ
ಯೋಗದಲಿ ದಶರಥನೊ ಹೇಳು ನೀನು॥
ರಾಗದಲಿ ತುಂಬುರನೊ ಯೋಗದಲಿ ಸನಕನೊ
ಭಾಗ್ಯದೇವತೆ ಶ್ರೀ ನೆನೆಯೋ ಲೋ ಮಾನವ॥ ॥೩॥
ಯತಿಗಳೊಳಗಗಸ್ತ್ಯನೊ ಜಾತಿಗಳೊಳು ಸುಮನೊ
ಪ್ರತಿಕೇಶ ಕೇಶವರನೊ ಹೇಳು ನೀನು॥
ಶ್ರುತಿಪಾಠವಿಬುಧರೊಳು ಬ್ರಹ್ಮನೊ ನಿಂದವರ್ಕೆ
ಮತಿಯ ಪಾದಗಳನು ನೀ ನೆನೆಯೋ ಲೋ ಮಾನವ॥ ॥೪॥
ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ಸುರಗುರುವೊ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಮಧ್ವಮುನಿಯೋ
ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ನಾರದನೊ ಶ್ರೀಹರಿಯು॥
ಶುದ್ಧರೊಳು ನವಕಾಂತಿಯೊಳು ಗಾಂಭೀರ್ಯನು ನೀನು
ಸ್ಥಿರಮಾನವ ನಿಂದ ಹರಿಯ ಪಾದಗಳನು॥ ॥೫॥
ನಿಲ್ಲಗೆಲದ ಮಾತು ಸಲ್ಲದಲ್ಲವೊ ನಿನಗೆ
ದಲ್ಲವನು ಬಿಡು ಗರ್ವವನು ಕೇಶವ॥
ಬಲ್ಲೆಯಾದರೆ ಯಾದವೇಶನ ಸ್ಮರಣೆಯನು
ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆನೆ ಮತಿ ಬಿಡು ಪುರಂದರವಿಠಲ॥ ॥೬॥

---

೬೮. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ನೋಡಿದರೆ ನೋಡು ಮಾಯಾದುತಾಯಿಗಳೆಂದು
ನೋಡಿ ಚಿತ್ತ ಮಿಸಲು ಬೇಡ ಹರನ ತಿಯರ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದಾರಿಯೊಳು ಪತಿಯ ಬೆಂದು ಹೋರುವ ಮೋಸವರೆ
ಕೇರು ಬೀಜದ ತೈಲ ತೀವಿ ಸುವರು॥
ಅರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೃಗವಿರಲು ತುರಗವಂ
ಡೇರುವರ ಪರಸತಿಯ ಮೋಹ ಮನವೆ॥ ॥೧॥

ಸುಬಯ ಯಜ್ಞಯಾಯುವನು ಗುಣ್ಣಿಮರೆಯನು
ತೃಪ್ತಿಗೆ ಮೆಲುವರೆವೆ ಸನದೋರತೆಂದು॥
ವಿಷವನೀವಿಬಡಾತೆನೋದಿನೀಮರನತಿಯ
ವಿಷಯಕೆ ಪಸುವದೆಕೆ ಪಾಪಿಮನವೆ॥ ॥೨॥
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ನತಿಯ ಮನೆಗಾಗಿಯಂತ್ರನತಿ
ಗಾತುರದಿ ಮೋಗಮೈ ಮಾತಾಡನು॥
ನೀತಿಕಾಣೆ ನಗವಾಗ ರಾವಣನು ತಾನೆಲ್ಲ
ಸೋಮದ್ರಾಮತಿಗೆ ಕೀಚಕ ಕೆಟ್ಟನು॥ ॥೩॥
ಕೆಟ್ಟವರ ದೃಷ್ಟಾಂತ ನೆಷ್ಟ ಹೇಳಿದರೇನು
ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಪರಸತಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗುಣವ॥
ಕೃಷ್ಣನೊಳಗಿಟ್ಟು ಪುಷ್ಟಜನರ ಸಂಗ
ಗಾಟ್ಟು ಸಲಹೋಯ ಚೆಲಾನಂದವಿಠಲ॥ ॥೪॥

೭೮ ॥ರಾಗ ಭೈರವಿ. ಮಟ್ಟತಾಳ॥
ನಾನು ನೀನು ಯೆಂಬದಿರು ಬಾನ ಮಾನವ
ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಿಂನ ನೀನೆ ತಿಳಿದು ನೋಡೆಲೊ ಪ್ರಾಣಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹೆಂಗು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮೂರು ನಿಂನದೇನೆಲೊ
ಅಂಗದಿ ಸದ ಬಂಧಕ ಮನಿಂನದೇನೆಲೊ॥
ಕರ್ಣದಿ ಕೇಳಬರುವ ಶಬ್ದ ನಿಂನದೇನೆಲೊ
ನಿಂನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಜೀವ ನಿಂನದೇನೆಲೊ॥ ॥೧॥
ಹಲವು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವನು ನೀನೆಲೊ
ಮಲದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರುವನು ನೀನೆಲೊ॥
ಜಲದ ಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವನು ನೀನೆಲೊ
ಹಲವು ಜಾತಿ ಗೋತ್ರ ಸೂತ್ರವನು ನೀನೆಲೊ॥ ॥೨॥
ಕಾಲ ಕರ್ಮ ಶೀಲ ನೇಮ ನಿಂನದೇನೆಲೊ
ಜಾಲ ವಿದ್ಯೆ ಬಯಲ ಮಾಯೆ ನಿಂನದೇನೆಲೊ॥
ಶ್ರೀಲಕುಮಿಯರಸನಾದ ಬಾಡದೆ ನಿಂನದೇನೆಲೊ
ಲೋಲ ಆದಿಕೇಶವನ ಸತ್ಯ ನಿತ್ಯನಾಗೆಲೊ. ಪ್ರಾಣಿ॥ ॥೩॥

೭೯ ॥ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ. ಮಟ್ಟತಾಳ॥
ಏನು ಬೇಡುವ ಜೋಗಿ ನಿನ್ನ ಬೇಡೊ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಲೋಗ ಪ್ರಾಣ ನರ್ತಿಯಂನ
ದಾನವೆಂಬ ಕಾನೆಗಳು॥

ಹಾಸುಯಂಬತೋಳ್ಗೆಯಂದು
ತೇಗಮಾನವಾದಬಳ್ಳಿ॥ ॥೧॥
ಪಂಚಕಂಗಳಂದುಮುಮ್ಮು
ಪಂಚಪತ್ರದಸಾಲಾಗಿ॥
ಪಂಚಪಂಚಪೆಂಬರಸ
ಪಾಂಚಿನಲ್ಲಿಪುರದುತಿಂದ॥ ॥೨॥
ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರಂದು
ಪಳ್ಳುಗೂಡಿಮದವನಲ್ಲ॥
ಮೆಟ್ಟಿಸಂಪಾನಾಗವಿದ
ಧಟ್ಟಿಗಂದಪತ್ರೆರುಂಡದಗೆ॥ ॥೩॥
ಅರುಬಂಗಾತೋಂರೆಮೊರೆದ
ಕಾರಗಾಕಾರ್ಥನಿಷ್ಟನಗಳು॥
ತೋಂರಪಾರುಪರಲುಬದಿದು
ಬೇರನಪಾತಮಂಗದಂಥ॥ ॥೪॥
ವಿಗಮೊಡೆಯನಪರ್ನಿಮಂದು
ತೊಳ್ಳಿಮಾಗೆಕಂದುಅರದು॥
ಜೊಳ್ಳುಮುಖ್ಯಕರಗಾಸಂದು
ತೋಳ್ಗನಂದುತಿಂದುವಿಟ್ಟ॥ ॥೫॥
ಮೂರುನಾಮಮೂರುನೇಮ
ಮೂರದಂಥಶರೀರದವನ॥
ಮೇರುಪತುದಗೋಳ್ಗುಕಟ್ಟಿ
ಮೂರುನಡಿಯದಾಬಮಂಕ॥ ॥೬॥
ಜಾತಿನೀತಿಗೋತ್ರಕಟ್ಟು
ಶಾಸ್ತ್ರಸೂತ್ರಜಾತಿಲಿಂಗ॥
ಜಾತಿಯಾದರೂಧುರಾಂತ
ಪಾತ್ರನಾಗಿಬದ್ಧನಾದ॥ ॥೭॥

---

೨೩. ॥ರಾಗತೋಡಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥

ಕಮಲನಯನನಾಯಂದನುತನ್ನದರಿಸಿದವನಕಡುನಿಲ್ಲುತ್ತ
ಮಮತೆಯಿಂದಮಗುವಿನಾಯುಷ್ಯೊರೆಯದರಲ್ಲಿಮತ್ತೆಮೊರೆವನ್ನು.ಶ್ರೀಶಮಾನಲ್ಲ॥
ಪಂಚಪ್ರಾಣಂಗಳನಂಚಿಸಿದದೇಹವುಪಂಚಿಸುತ್ತೈಕೇಶವ॥
ಪಂಚಿಸದಮಸ್ತುವುಗಾಂಚಮಾದರೂಯಸ್ಥಾಂಚಿಯಾಗಲುನೋಡುತ್ತೈತ್ತುಕೇಶವ॥೧॥
ಹಿಂದಣಿಯುಮಸ್ತುಹಾಂಡುಗೂಡಿಬಂದುದಂಡಿಪತ್ತೈಕೇಶವ॥

ಕನದವರೊಂದಾಗಸಂದಮಸಗಾಡಿಯನ್ನೊಂಡಿಗೃಹದಲಿ ಮೋಷಗೈವೆ ಪೊಳಕವ॥ ॥೨॥
ಕಾಲನದೂತರಿನ್ನಾಳುಗಳನುಸಕ್ಕಿ ಬಾಳ್ವ ಸಗೈಕೊಳುವ॥
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಯುಂದವೈಕುಂಠನಗರದೊಳ್ ಮಂದಿರದೊಳಗನಿವಾಸಿ ಸುವೈವೊಳಕವ॥ ॥೩॥

---

೭೭. ॥ರಾಗ ಅಸಾವೇರಿ. ಅಟತಾಳ॥

ನಾಮವಿರಲನ ಯಾಕೆಂದ ಸ್ವೈಬದುಕ್ವೈ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ನಾಮವಾಡಿದ ಮಾನವರ ಸಾಧನ ವಾಯು
ಯೇನುಗತಿಯೋ ಯನಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಾಮಧೇನು ಮಾಡುವದೆನ್ನೈಯ್ಯ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಯನ್ನ॥
ಜ್ಞಾನಬುದ್ಧಿಗಳುಂಮನ ನೆನೆಯದೆ ಸಾಮನ್ಯಕವಗಾಳ್ಪ್ರಿಯಲಿಕೋರಿಬ
ಮಾನಸೋತ ಸಜನಸಮಾಲಿಸು ಮಾನವತಿ ಮಾನಗಳು ಕಾಣದು॥ ॥೧॥
ಎಷ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸದರು ಸ್ಥಿರ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು
ತಪ್ಪಾನೆ ತಿರುಗುವವು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಾಚಿತ್ತವಿಷ್ಣು ವಿಡಿದರು ನಿಲ್ಲವು ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಯನ್ನ॥
ತಪ್ಪುವನು ನೀ ಮನಸೆ ತಂದೆನಗೆ ಸ್ವಮಂತಮಾದಂತೆ ಗೈವುತ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಪನು ತಿದ್ದಿ ನಿನ್ನ ಪದ್ಮಪಾದವನು ತೋರಿಸೆಂದೆನು॥ ॥೨॥
ವೈಕುಂಠನಗರಕ್ಕೆ ಗದ್ದೆಗೈದ ಪಾಪ
ಸದ್ಗುರು ಸ್ವೈಯ್ಯ ನಿನಯನಾಮ ಮುಕ್ತಿಪ್ತಿಗೆ ದೊರವುದೇ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಯನ್ನ॥
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೆಂದಲಿ ಮೊರೆದ ಮಹಾಪ್ತಸ್ತುಯ ಮಾನವನು ಮುಕ್ತಿ ಮಾರುತ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜನಮಾದಂ ಪ್ರಸನ್ನಾಗವ ಕೃಷ್ಣನಿನ್ನ ಸನಾದೆನು॥ ॥೩॥

---

೭೮. ॥ರಾಗ ದ್ವಿಜಾವಂತಿ. ಆದಿತಾಳ॥

ಎಂದೆಂದೂ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ನಂಬಿದೆ ತಂದೆ ಪಾಲಿಸೊ ಹರಿಯೆ
ಬಂಧನಗಳನ್ನು ನಿಂದುಪ್ರೋಧಿಸು ಯನ್ನ ಬಂಧುರವರದ ನಿ ಬಂಧು ನೀಯೆ ರಮಾ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಂಗಳಿಂಯೋಗವ ಮಾಡಿದ ಯೋಗದ ಮಂಗಳ ಕಳ್ಳವ
ಭಾಂಗದಿನಾಚಪಗಳ ಮಾಡಿದ ಯಾ ಸಂಗದ ವೆಂದಿಸು ಹರಿಯೆ॥
ರಂಗನಾಥನು ಸಂಕಲ್ಪ ನಿದು ಸಂಗ
ಭಂಗಿಸೋಗುವ ಪ್ರಿಯ ಪಾಪವು ಸೋತಲೆ॥ ॥೧॥
ಪ್ರತಿಪಾದನಗಳಿಂದ ಗಸ್ತು ಸ್ವಗತಿಗೆಟ್ಟು ಮೋಹ ಮದನ್ನೈ
ಸತಿಸುತರಾಶೆಗಳ್ ಸ್ವರ ಮಾಡಿಗಳಿಂದಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ ಯಾಗುವವೈ
ಪತಿತಪಾವನ ನಿನ್ನನು ದಿನ ನುತಿಸಲು
ಶಕ್ತಿ ಗಳ್ಪು ಸ್ವಗಸ್ತು ಸುವ ವಲ್ಲದೆ॥ ॥೨॥
ವೈಕುಂಠ ಪುರದರಸೆಂಬ ಪರಹರಿಯೆ ಮೋಕ್ಷ ಸದಸ್ಯರ ನಿನ್ನ
ಪಾಕಶಾಸನನಮಪತಿಯು ಮೊದಲಾದಂ ದಿಕ್ಪಾಲರು ಮೊರೆವರೆ॥
ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಯಿಂದೋಕಚಿತ್ತ ದೊಳ್ವಕೆ

ಲೋಕನಾಥನೆನಿಲೋಕಿಸಿ ಸಲಹೊಂದ॥ ॥೩॥

---

೨೪. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಪಥನಡೆಯದೈಯ್ಯ ಪರಲೋಕಕೈದುವದೆ. ಮ
ನ್ಮಥನೆಂಬ ಭಾಗ್ಯವ ಮಾರ್ಗವಿಶಿಖ ಸುಲಿವುತಿರೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಕಳಿನವಿಲುವನವಂತಬೆಮರಗಳು ಮೊದಲಾದ
ಬಲದೊಡನೆ ಮದನ ಮಾರ್ಗವಿಶಿಖಲು॥
ಬಲುಪಾಪ್ರತ್ರತ್ರಮು ನಿನನ್ಯಾಬಯೋಗಿಗಳು
ಸುತಿಸಾಂಡರುನೆಲರುಕ್ಷಿಸ್ಥದರುಕೆರೆಯ॥ ॥೧॥

ತನುರೋಮನಡವಸ್ತ್ರಥಭಧಭಪಲತೆಮರೆವ
ವನವಿಹಂಗಮ್ರುಗಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ॥
ವನಿತೆಯರಕಾಯಸಾತುರವೆಂಬದುರ್ಗದಾ
ಘನಸುಪಥಗಳೆಂಬಕರಾವಿಯಲಿಸುತಿವುತಿರೆ॥ ॥೨॥

ಕಾಳಗದೊಳಿದಿರಿಲ್ಲ ಸುರರುದುರ್ಜನರುಕ
ಲ್ಲಾಳುಮನ್ಮಥನಫಲದರ್ಕಬರದು॥
ಮೇಳಲಿಂದಳವೆಬಡದಾದನೇಶವಸೊಲುವಿ
ನಾಳುಸಂಗದವಿರಲು ಬಂದುದೇನುಕ್ಷತಯ॥ ॥೩॥

---

೨೫. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ತಂದೆಮುತ್ತಯ್ಯಪಾಲವತಾನರಿಯದೆ
ಯಿಂದುಸುಡಿವುದುಮಾರ್ಗಿತನವಲ್ಲವೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ನರನಿಪಾದ್ರುವನುಪಾಗೆಯೊಳುಬರದುನಿರ್ಮಿಸಿದ
ತೆರನೊಂದುಬೇರುಂಟೆತಾನರಿಯದೆ॥
ಕರಕೊಂಡುಕಂದವರಕೂಡೆತಾನಾಡಿದರೆ
ನೆರೆಮುಪ್ಪಿವಿದುಬಿಟ್ಟುಕದೆಗೆತೊಲಗುವದೆ॥ ॥೧॥

ಬದುತನವುಬಂದಲ್ಲಿಮಾರ್ಗದಲಿತಾಮುಂದ
ಪದದಂಥವಿಧಬೆಂದಬಿದಲರಿವುದೆ॥
ಅದಿಗದಿಗೆಸೊಕದಲಿಯವರವರಸುಸಾಡದರೆ
ಬದುಕನವುತಾಮುಂದಕದೆಗೆತೊಲಗುವದೆ॥ ॥೨॥

ದಕ್ಷಿಗೆಲ್ಲನಾದನ್ನವಗಳಿಂಗೆಪಾಲುಬಿದದೆ
ನೊಸಲಬರಹಾವತೊಡದುವಿಠ್ಠಲಭವೆ॥
ವಸುಧೆಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಕೇಶವನಂಘ್ರಿ
ಬಿಸಜವನುಕಂದುಕಾಯ್ಬೊಯಾಗುಮನುಜ॥ ॥೩॥

೭೬. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಪಾಪಿಬಲ್ಲನೆಪರರಸುಖದುಃಖದಿಂಗಿತವ
ಕೋಪಿಬಲ್ಲನೆದಾನಧರ್ಮದಗುಣವ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕತ್ತೆಬಲ್ಲುದೆಪುನುಗುಕಸ್ತೂರಿಯಪರಿಮಳವ
ಮೃತ್ಯುಬಲ್ಲುದೆವೇಳೆಹೊತ್ತೆಂಬುದ॥
ತೊತ್ತುಬಲ್ಲಳೆಮಾನಾಭಿಮಾನವೆಂಬುದನು
ತೊತ್ತುಬಲ್ಲುದೆಹಾಲುಮೊಸರೆಂಬುದನು॥ ॥೧॥
ಹೇನುಬಲ್ಲುದೆಮುಡಿದಪುಷ್ಪದಪರಿಮಳವ
ಶ್ವಾನಬಲ್ಲುದೆಗಂಗತೀರ್ಥದಗುಣವ॥
ಮೀನುಬಲ್ಲುದೆನೀರುತಪ್ಪುಸೀಯೆಂಬುದನು
ಹೀನಬಲ್ಲನೆದಾನಧರ್ಮದಗುಣವ॥ ॥೨॥
ಹೇಡಿಬಲ್ಲನೆರಣದಸಾಹಸದಶೌರ್ಯವನು
ಕೋಡಗವುಬಲ್ಲುದೆರತ್ನಬೆಲೆಯ॥
ಬೇಡಿದುದಕೊಡುವಪುರಂದರವಿಠಲನಲ್ಲದೆ
ನಾಡದೈವಗಳೆಂತುಕೊಡಬಲ್ಲವೆಮನುಜ॥ ॥೩॥

---

೭೭. ॥ರಾಗಕೇದಾರಗೌಳ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥

ಯಾತರಚೆಲುವರಂಗಯ್ಯಯಿಂ
ನ್ಯಾತರಚೆಲುವ. ಹರಿಯೆಂಬಮಾತಿಗೆಮರುಳಾದೆನಲ್ಲ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದೇಶಕೋಶಂಗಳುಳ್ಳದ್ದಿರೆವಾರಾಸಿಯಲ್ಲಿಮನೆಗಟ್ಟುವನೆ॥
ಹಾಸುವಹೊದೆವಹಾಸಿಕೆಯಿದ್ದರೆಮಹಾಶೇಷನಬೆನ್ನಲ್ಲಿಮಲಗುವನೆ॥ ೧॥
ಪಡೆದತಾಯಿತನಗಿದ್ದರೆಗೋವರರೊಡನಾಡಿತುರುವಿಂಡಕಾಯುವನೆ॥
ಮಡದಿಯುಳ್ಳದ್ದರೆಅಡವಿಯೊಳಾಡುವಗೊಲ್ಲಹೆಂಗಳಸಂಗಮಾಡುವನೆ॥ ೨॥
ಬುದ್ಧಿಯಹೇಳುವಪಿತನುಳ್ಳದೆಬೆಣ್ಣೆಕದ್ದುತಿಂದುಜಾರನೆನಿಸುವನೆ॥
ಬದ್ಧವಾಹನತನಗಿದ್ದರೆಹಾರುವಪಕ್ಷಿನಮೇಲೇರಿತಿರುಗುವನೆ॥ ॥೩॥
ಸಂಗಡಹುಟ್ಟಿದಅಂಗನೆಯಿದ್ದರೆತಾನುಬಂಗಾರರೂಪವತಾಳುವನೆ॥
ಅಂಗದಮೇಲೆಅಂಗಿಯುಯಿದ್ದರೆಕಾಳಿಂಗನಮಡುವಲ್ಲಿಧುಮುಕುವನೆ॥ ೪॥
ಗತಿಯುಯಿರಲುಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆದೆಗೈದಿತಾಕ್ಷಿತಿಯದಾನವನುಬೇಡುವನೆ॥
ಖ್ಯಾತವಂತಪುರಂದರವಿಠಲಪತಿತಪಾವನನೆಂದುಭಜನೆಯಮಾಡಿರೋ॥ ೫॥

---

೭೮. ॥ರಾಗಪೂರ್ವಿ. ರೂಪಕತಾಳ॥

ಚಿಂತೆಯಾತಕೊಬಯಲಭ್ರಾಂತಿಯಾತಕೊ
ಕಂತುಪಿತನದಿವ್ಯನಾಮಮಂತ್ರವಿರಲುಜಪಿಸದೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಒಕ್ಕೈವೃದಯಕಾಲದಲ್ಲಿ
ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಸನವಂತೆ॥
ಕಾಗ್ರತಂಪಮರಿಸಲ್ಕಂಗೆ
ಪಾಲಕಾಲ್ಬಸಲಹುತಿಪ್ಪುದು॥ ॥೧॥
ಸದಗರದಲಿನಾರಿಯರಂಗೆ
ಪಾದದಸೂಲಿತ್ತಹೊರಿಸಿ॥
ಅದವಿರುವಮೃಗನೆಮತ್ತೆ
ಪಾದದಹೊಂಬದವರುಯಾರು॥ ॥೨॥
ಹುಟ್ಟಿಶಿಲೆಯಶಿಲಾವಮಾಡಿ
ಹೆಣ್ಣೆಯೊಗ್ಗೆಯಿಂಪಿಲ್ಲ॥
ಹುಟ್ಟಿದ್ದ್ವಕಾಂಡಹೋದರೆ
ಪುಟ್ಟಿಕಾಂಡಮಾಳುವದೆಸೆ॥ ॥೩॥
ಹೆತ್ತತಾಯಿಬಿಟ್ಟುಹೋಗೆ
ಮತ್ತೆಸಲಹುರಂಬಜನರು॥
ಪುತ್ರಿಸೋರುವಪಾವನ
ಹೆತ್ತತಾಯಿಸಲಹುತಿಪ್ಪುದು॥ ॥೪॥
ನಂಬಿಗಂಮನಸಾಲದೆಂದು
ಹಂಬಲಿಸುತಲಿರುವಜನರು॥
ನಂಬಿಪುರಂದರವಿಠಲ
ನೆಂಬುವವಚನಸುಧದಮೇಲೆ॥ ॥೫॥

---

೫೯ ॥ರಾಗಕಲ್ಯಾಣಿ. ರೂಪಕತಾಳ॥
ಯಾಕೆಯ್ಯಯಂತವಾಸಿಮಾಡಿಸೆ
ಲೋಕೈಕನಾಥನಿನಗೇಕೆಬೇಸರವಿತ್ತು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಶ್ರೀರಂಗನಾಂದೇಬಂದಿಮಾಡಲ್ಯೋಗ್ಯುದರೆ
ಶ್ರೀರಮಣಕಷ್ಟಲಾಭಮಂಗಪಾಲ್ಲ॥
ನಾರಥಿಯುಪಂಚವೃಷ್ಟನಧರ್ಮರಾಯಯಲ್ಲ
ವಿರುತಿಯಾಮಾಮತಿವದಿನಮನನೋಡು॥ ॥೨॥
ಬರಯುಧರ್ಮರಾಯನಿನಗೆಮದದಿಗಳುಮಾವನಾ
ಪಾರಯರತ್ನಾಕರಮಹಜಾತ್ರಭಾನಿ॥
ಬರಯಮೊಂಮಗನೋಕ್ಷಾಧಿಕಹಾಮೈದುನನು
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವ್ಯಯಂತಮಾರಪುದಕೆ॥ ॥೩॥
ಅಂದಪ್ಪಪಕಾಯಾಧವಂಬರೀಶನುಧರ್ಮ

ನಂದನನಮೊರೆಯ ಪಾಲವನಿಲ್ಲಿ ತಂದೆ
ಇಂದಿನ್ನು ಮೊರೆಯಲು ಭಿತ್ತವರನಾಳುವರೆ
ತಂದೆ ವೈಕುಂಠ ಮಂದಿರ ಯನರಸೂರಯೆ॥ ॥೩॥

---

೮೮ ॥ರಾಗಘಂಟಾ. ಆದಿತಾಳ॥

ಶ್ರೀಯರಸ ವರಪರಿಪಾಲಿಸು ಯನ್ನನು ಸುಪ್ರಸನ್ನ ಮಾಧವನೆ
ಕಾಯದೆ ನಿಜಭಕ್ತನ ಬಿಡುವರೆ ನಾನು ಮಾಧವನೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಪುತ್ರನಾಯೆನ್ನುತ ಕರೆದವನ ಕಾಲ್ಲಲು ಮತ್ತೆ ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲೆ
ಸುತ್ತಿದ ಪೆಳಲಿಯ ಯಿದ್ದ ಪೈರಾಮೆ ಯಿನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲೆ॥
ಕತ್ತಲೆಯೊಳು ಮೊಸಳೆಗೆ ಗಜವು ಬಿದ್ದಿರೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲೆ
ಉತ್ತಮ ಪಾಂಡವರನ್ನು ವಿಷದಾಗ ಮತ್ತೆ ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲೆ॥ ॥೧॥
ನಾರದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಗಜವನ್ನು ಯಕರದರೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲೆ
ಧಾರುಣಿಯೊಳು ಸತ್ಯವ್ರತಿಗೆ ಕಾಲ್ಗಲು ಮತ್ತೆ ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲೆ॥
ನಾರಿಯು ಮಾನವ ಗದ್ದಲಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಿನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲೆ
ಸುರಪತಿಯು ತನ್ನ ಮದದಿಯ ಕಾಂದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಯ್ದುದಿಲ್ಲೆ॥ ॥೨॥
ವೈಕುಂಠನಗರದ ನರಸಿಂಹರಾಯನೆ ನಿನೆಲಾರ ಬಂಧು
ಆಸಂಗ ಪಾಲನ ಕಾಯ ನಿನ್ನ ಗೈವರು ಯಾರು ಪೇಳು ಯಿಂದು॥
ಆಸಂಗ ಕೈಲಾಸ ವಾಸ ಮಾದೇವ ಮಾನುಜ ಗಿನ್ನು ಕೈಲಾಸ ಪುರದಿ
ಸಾಧುಸಾಧು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧುಸಾಧು ಸಾರದಿ॥ ॥೩॥

---

೮೯ ॥ರಾಗಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ತ್ರಿಪುಟತಾಳ॥

ದಾಸನಾದೆನೊ ನಿನ್ನ ಯಿದ್ದು ಬಲದ ನಿನ್ನ ದಾಸನಾದೆನೊ ನಿನ್ನ
ದಾಸನಾದೆನೊ ನಿನ್ನ ಮೊಸಮೊ ನಿಯನ್ನ ಕೈ ಪಿಡಿಯ ಬಿನ್ನ ಕೈ ರಕ್ಷಿಸಂದನ್ನ॥ ॥ಪ॥
ಕಾಮನಂಬು ಬ್ಯಾದನು ಕಾಂತೆಗೆ ಬೆಂಬಿದ್ದು ಮನಸೆನಿಗೆ ಯೊಡೆಯನ
ಆಮ ಪಾಲನ ಸುರತ್ನ ಮಧು ಕರೆಸೊ ಮಪರನ್ನು ಕೃತ್ಸ್ನ ರಕ್ಷಿಸಿ॥
ಸ್ತ್ರೀಮಗಳ ಮೊದಗೊಂಡು ನಿನ್ನ
ಪ್ರೇಮ ಬಿನ್ನನಪ್ಪ ಗವಕಾಯುವನು॥ ॥೧॥
ಕಾಮಪೆಂಬಾರಕ್ಕ ಸಾಗರ ಗಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಪನವನತೆ ಕರೆ
ಪಾಪಿ ಮೊದದೆ ಕಾಯ್ದಂದೆಗೆ ಪೈಯೊಡೆ ಮಬ್ಬಿದರೆಂಬರ॥
ತಾಪಿಸುವನಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ನುಡಿ
ಪಿಡಿಯೆ ಬಿನ್ನನ ಮಂಡಿಸಿ॥ ॥೨॥
ಆತ್ಮನೆಂಬ ಪಾಪ ಸಾಗರನ ಆಸನ ದಾಸ್ಯಲಾಪ ದಿಂದಲುತಂಬದ
ಆತ್ಮಯಂಕರ ಮೊದಲ ಪಾಪಾದ ಬಾರತ್ತ ಯುಂದ ಜಗವು॥

ಶಂಬರಾರಿತಾತಾನಂತಶಯನಾರ್ತಿ
ಕಾಬಲ್ಲದೆ ಮನವನಿರಿವನು॥ ॥೩॥
ಗರ್ವದಿಂ ಬಾಯ ಬಡುಗಾನೆಯಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿಸುತಬರುವ
ಶರ್ವದಿಕ್ಪಾಲಮುಖ್ಯಸುಪರ್ವರೆಸುರರು ಮತ್ತೆ ನರರು॥
ಸರ್ವರೊಳು ನಿಂದಿರುತ ಸಾಯಗ
ಪರ್ವತವ ಪೊತ್ತನ್ನ ಸಂಚಿದ॥ ॥೪॥
ಡಂಭದಿಂ ಬಾಮಾಯಯ ದಾಂಭಿಕರಾದವೆ ಭಕ್ತಿಬದಿ
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಭಾವಿಸುತ ಯೋಗವ ಸಂಚಿಯ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು॥
ನಂಬಿದೆ ವೈಕುಂಠರಮಣರದ
ನಿಂಬನರಹರಿರಾಯನೊಯ್ದನ॥ ॥೫॥

---

೬೮ ॥ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ಯಾಕೆ ಚಿಂತಿಸುತಿದ್ದೀ ಹೋ ಮನವೆ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನಿಪ್ಪುತಿರಲಾಗಲ್ಲವೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಚಿಂತಿಸಿದವರು
ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲಿ ನಿಲ್ಲಾಕೆ ಸೋಚಿಂತೆ॥
ನಟ್ಟನಡುವಿನ ಬಯಕೆಗ್ಯಾಕೆ ಚಿಂತಿಸುತಿದ್ದಿ
ಕಟ್ಟಕಡೆಯಲಿ ಮಾರುಬಟ್ಟೆ ತಾನಲ್ಲವೆ॥ ॥೧॥
ನವಿಲಿಂಗೆ ಚಿತ್ರಪತ್ರಗಳ ಬರೆದವರು
ಹವಳದ ಸಲ್ಲತಿಗೆ ಕೆಂಪಾರಿತ್ತರು॥
ನವಿಮಾತಿನ ಗಿಳಿಗೆ ಹಸುರ್ಯಾರು ಬಳಿದವರು
ಇವರು ಸಲಹದೆ ನಿನ್ನನು ಮರತಿಹರೆ॥ ॥೨॥
ಬಸುರೊಳಗಿಯಬ್ಬಾಗಿರುವ್ವ್ಯಾರು ಪೊರೆದವರು
ವಸುಧೆಯನು ಬಸುರೊಳಗೆ ಧರಿಸಿತ್ತರು॥
ವಸುದೇವಸುತನಮ್ಮ ಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನ
ಪೆಸರು ಬಸುರೊಳಗಿಟ್ಟು ಸಲಹುವನು ಮನವೆ॥ ॥೩॥

---

೬೯ ॥ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ. ರೂಪಕತಾಳ॥
ಒಲ್ಲೆನೆಂದಾರಾಗುವದೆಲ್ಲಿ ಪಡದು ಬಂದುದನ್ನು
ಯಲ್ಲವನುಂಡು ತೀರಿಸಬೇಕು ಮನವೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ತಂದೆತಾಯಿಯ ಬಸುರಲ್ಲಿ ಬಂದತೆಂದಿಂದಿಗು
ಒಂದಕ್ಕೆ ನೂರಾಗುವ ಸಾಕ್ಷಿ ಮನವೆ॥
ಬಂದದ್ದನೆಲ್ಲವನುಂಡು ತೀರಿಸಬೇಕು ಸತ್ಯವು

ಬಂದಮನವೇನಿನಗೆಬಯಲಾಶೆಯಾಕೋ॥ ॥೧॥
ಯಂಬಅರ್ಥಯಂಬಮನೆಯಂಬಮಕ್ಕಳಯಂಬಾ
ಹಂಬಲಿಸಗೆಯಾಕೋಹಗೆಯಾಗೀಮನವೇ॥
ಬ್ರಹ್ಮನುಫಣೆಯಲ್ಲಿಬರದಬರಹತಪ್ಪುವದುಂಟೆ
ಸುಮ್ಮನೇಬಯಲಾಶೆವ್ಯರ್ಥದೀಮನವೇ॥ ॥೨॥
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಾಂದುಅರ್ಥದೀಹಾವಲ್ಲಾಂದು
ಚಿಂತೆಯನುಗೊಳಿಸೈಸಂತೈಸಕರಲು॥
ಕಂತುಪಿತಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವರಾಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಕಾಂತನಂಬಿಲ್ಲಗೆಕರೆಕರೆಯುಹೋತನಕ॥ ॥೩॥

---

೮೪ ॥ರಾಗರೇಗುಪ್ತಿ.ಆದಿತಾಳ॥

ಹರಿನಿನ್ನೊಲುಮೆಯುಆಗುವತನಕಅರಿತುಸುಮ್ಮನಿರುವುದೆಲೇಸು
ಹೊರಳುಹೊರಳುತಾಪಡೆಯದಆಸೆಯಭ್ರಮೆಬಿಡದೇತನಗಾದೀತೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದಾಯಬಯಸಾಸಂಚಿಕೆಯನುಕಾಣ್ಬರಿದುಜನಬಯಸುವಬಿಡ್ಡೀತೆ
ದೂರದಿನಿಂದುಮೊರೆಯಿಟ್ಟುಹಾಗಲುಬಂದಹಾರೈಗೆದಯಪುಟ್ಟೀತೆ॥
ಜಾರೆಗೆಪತಿವ್ರತೆಯಂದಾಸೆಯಲುಜನರೆಗೆನಿಜವಾಗತೋರೀತೆ
ಊರಬಿಟ್ಟುಪರವೂರಿಗೆಹೋದರೆಪ್ರಾರಬ್ಧವುಬಿಟ್ಟೋದೀತೆ॥ ॥೧॥
ಪಕ್ಷಿಮಂಚಕರಬಿಟ್ಟರೆಮೊಸಲಾಗುಹುಟ್ಟಿದಭ್ರಮೆಗಾವುಬಿಟ್ಟೀತೆ
ಹೊಟ್ಟೆಲಿಸುತರಿಲ್ಲೆಂದುಹಾಗಲುಹುಟ್ಟುಬಂಜೆಗೆಮಕ್ಕಳಾದೀತೆ॥
ಬೆಟ್ಟದಸಬಿಲಿಗೆಕಣ್ಣೇಬೀಳದರೆಬೇಡಿಗಾರಗೆದಯಪುಟ್ಟೀತೆ
ಕೆಟ್ಟಹಾವುಕಚ್ಚಿದಘಾಯಮಾಕೆಬಚ್ಚಿಯಲಾಗದಲುವಿಷಹೋದೀತೆ॥ ॥೨॥
ಧನಿಕನಮನಕಂದುಬಾಡಿಹೋಗದರೆದಾಸರದಯತನಗಾದೀತೆ
ಎಗ್ಗುಪುತ್ರಮನೆಯಲಿಹಂಚಿಯನಾತರೆಅಗ್ಗಿಯದಾಲಪುಟ್ಟಿದ್ದೀತೆ॥
ಮುನಿಸಿನಿಂದಪ್ಪೈದಾಮುತ್ತಲಿದ್ದರೆಮಾರಹಾರಪ್ರಜನೆಯುಆದೀತೆ
ಅನುದಿನನಮ್ಮಪುರಂದರವಿಠಲನ್ನವಿನದಲ್ಲದೆಭವಹಿಂಗೀತೆ॥ ॥೩॥

---

೮೫ ॥ರಾಗಅಹಿರಿ.ಅಟ್ಟತಾಳ.ಪುತ್ತೂರಿಸ್ವಾಮಿ॥

ಯಾರುಸಂಗಡಬಾಹರಿಲ್ಲ
ನಾರಾಯಣನಾಮವೆನಿಸಿಬಾಹೋದಲ್ಲದೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹೆತ್ತುಸವಮಾತಾವೂಗರ್ಭದೊಳಿಯಂತರ
ಹುಟ್ಟಿಂಬುದುಬೀಗೇನಾಗುಂದಲಿ॥
ಸುತ್ತುಬುತ್ತಿಯಕಾಟ್ಟಿಸಲಿಬಿದಹೋತ್ತಾಯ
ಅತ್ತುಕಳುಹುವಲ್ಲದೀನೆರೆಬಾಹಾರೆ॥ ॥೧॥

ದೇವವಿಪ್ರರ ತನ್ನ ಸ್ನಾನಯಿಂದಲಿ ತಾ
ಭಾವಶುದ್ಧದಿ ಧಾರೆಯೆರಸಕಾಂಬ॥
ದೇವತನ್ನತಲೆಗೆ ಸ್ವಯಭುಜಕಾಂಬುಯಿಂ
ನ್ಯಾವಗತಿಯೊಳು ಯಂದೆನ್ನ ಗುರುವಲ್ಲದೆ॥ ॥೨॥
ಮತ್ತೆ ಮಾನವ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ
ಎತ್ತಿವನ ಹೊರಗೊಯ್ದು ಹಾಕೆಂಬರು॥
ಎತ್ತಹಾಕಿದರೆ ಸದಂತೆ ಲಾಯತ್ತೈ ದೇಹ
ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟುದ್ದಯ ಫಲವಿಲ್ಲವು ಹರಿಯೆ॥ ॥೩॥
ಪುತ್ರರು ಮಿತ್ರರು ಸಕಲಬಂಧುಗಳುತಾ
ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗಿಂಬಸೊದುವರಲ್ಲದೆ॥
ಮೃತ್ಯುದೇವಿಯು ಬಂದು ಮನುಜನ್ನ ಕರೆವಾಗ
ಮತ್ತೆ ತನ್ನವರಿಷ್ಟು ಯೇನು ಮಾಡುವರು॥ ॥೪॥
ಯಮನದೂತರು ಬಂದು ಪಾಶವನು ತಂದು
ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಟ್ಟುತ್ತ ಯೆಳೆಯಲು॥
ವಿಮಲ ಶ್ರೀನಾಗಶಯನ ಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ ಮೋಹಾಗ
ಕಮಲಾಕ್ಷ ಪುರಂದರವಿಠಲ ಕಾಯ್ವನು॥ ॥೫॥

---

೪೯ ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಹರಿಹರರ ಸರಿಯೆಂದು ಅರಿಯದಜ್ಞಾನಿಗಳು
ಹರನ ಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡುವ ಹರಿಯ ಹಾವರಿಯರು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಶರಧಿಮಥನದಿ ಅಂದು ಸಿಂಧುಸುತೆ ಬಂದಾಗ
ಹರಹರವಿರಿಂಚಿ ಮೊದಲಾದ ಸುರರು॥
ನೆರೆ ಮೋಹಮನೋಧಿರಣೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಸಿರಿದೇವಿ
ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದಳು॥ ॥೧॥
ಹರಿನಾಮಕೀರ್ತನವ ಹರನಾಮ ನಿರ್ತನವ
ಸ್ಮರನೆಯೊಂದಾದಂತೆಯಹುದು॥
ಒರೆದಾಡಿ ಪರತತ್ವಯದಾಸರತಾನ
ಹರಿಹರರ ಸರಿಯೆಂದು ನರಕಕೊಳುವರು॥ ॥೨॥
ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳು ಭಾಗ್ಯನೋಸುಗ ಕಡಿದಾಗ
ವಿರಾಗಕ ಧರ್ಮ ಹರಿಲಾಗಿಯರು॥
ಕಾರೇಜನರೆಲ್ಲ ಹರಿಪರಮಾತ್ಮನೆಂದು
ಸುಗ್ರಾಮುಖ್ಯಪುರಂದರವಿಠಲನೆ ಪರನು॥ ॥೩॥

---

೮೭ ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಮೂಢಬಲ್ಲನೆ ಜ್ಞಾನದೃಢಭಕ್ತಿಯ
ಗಾಢಕಪಿಬಲ್ಲುದೇ ಮಾಣಿಕದ ಬೆಲೆಯ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಾಗೆಬಲ್ಲುದೆ ವೇದವನೋದಿ ಪಠಿಸಲಿಕೆ
ಗೂಗೆಬಲ್ಲುದೆ ಯತ್ನದಭ್ಯಾಸವ॥
ಪ್ರಾಣಿಮೊಲಗದಹೊಗಸುಕಚ್ಛಗಂಜಲುಬಲುದೆ
ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು ಸುಧದ ಬಲ್ಲನೆ ಹಗಲಯಿರುಳು॥ ॥೧॥
ಬಧಿರ ಕೇಳ್ಬಲ್ಲನೆ ಸಂಗೀತವನು ಮಾಡಿದರೆ
ಚತುರಮಾತುಗಳಾಡುವನೆ ಮೂಕನು॥
ಆಧಾರವಿಲ್ಲದವ ಲಿಮ್ಮತಾಂತವನವಿದಾನೆ
ಮಧುರವಚನವನು ದಿವನೆ ದುಷ್ಟಮನುಜ॥ ॥೨॥
ಅಜಬರದ ಬರಹವ ತಾ ದಯಬಲ್ಲನೆ ಜಾಣ
ನಿಜಮುಕ್ತಿ ಪ್ರಕಟಿಸು ಜ್ಞಾನವಂ ಮನಕಾಡುವ॥
ಭುಜಗೇಂದ್ರಶಯನ ಸಿರಿ ಪುರಂದರ ವಿಠಲನ
ಭಜಿಸಲರಿಯದವ ನರಕದ ಪಾಪಿ ಮನುಜ॥ ॥೩॥

---

೮೮ ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ನಾನ್ಯಾಕೆ ಪರದೇಶಿ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಬಡವನು
ದಾನವಾಂತಕ ಮುದ್ದುವಿಠಲ ನನಗಿರಲು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮೂರುಲೋಕದ ಪೊಡೆಯ ಹರಿಯೆಂಬ ತಂದೆಯಿದ್ದವ
ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂಬ ತಾಯಿ॥
ಮೂರುಗುಣದವರೆಂಬ ಪರಮಗುರು ಕಾರ್ಯ
ಸಾರವೇದಗಳು ಬಂಧುಗಳು ಬಳಗ॥ ॥೧॥
ಕೃಷ್ಣತನಾಮಾಮೃತವೆಂಬ ಹಾಗನು
ತಪ್ಪದಲೆ ಕಳಿಸುವ ಗಾಲಿಕ್ಕೆ ಪುಂಜ॥
ತಪ್ಪದೆ ಹರಿಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ನವರತ್ನಗಳು
ಮುಪ್ಪುತಪ್ಪದ ಭಾಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಸಿರಿಕರಲು॥ ॥೨॥
ಜರೆಗೆ ಮರಣಕೆ ದಿವ್ಯೌಷಧಿಯು ಭಕ್ತಿ
ಹರಿಪಾದ ತೀರ್ಥವೆಂಬುದೆಯೊಳುಂಟು॥
ಕರುಣಾಕರ ಮಿತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕನು
ಪುರಂದರವಿಠಲಯೆಂಬೊಡೆಯನಿರುವನಕ॥ ॥೩॥

---

೮೯ ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಶ್ರೀವಿಠ್ಠಲ್ವೈಯ್ಯಾವೈಕುಂಠಪತಿಗೆ
ಚಪ್ಪರಾಮನಾಗಿವನುಮಾತೆಯಶಿರವಕಡಿದ॥ ||ಪಲ್ಲ||
ಕುಂಭಿನಿಗೆಪತಿಯಾದಕುಂಭಿನಿಗಭಿಯನಾದ
ಕುಂಭಿನೀಪತಿಗೆಸಂಹಾರಮಾಡಿದ॥
ಅಂಬುಧಿಗೆಮಿತನಾದಅಂಬುಜೆಗೆಪತಿಯಾದ
ಅಂಬುಜಾಸನನಿಗೆತಾಸ್ವಾಮಿಯಾದ॥ ||೧||
ಒಬ್ಬಮಾವನಕೊಂದವೊಬ್ಬಮಾವನಯಸಾದ
ವೊಬ್ಬಮಾವನಸುದೆಕದಡಾಡಿದ॥
ಒಬ್ಬಭಾವನಹೊಡಿದನೊಬ್ಬನ್ಯಂಯ್ಯಸಲಹಿದನು
ವೊಬ್ಬಭಾವಗೆಪ್ರೀಂದಿಬಾಣವನಾದ॥ ||೨||
ಮೊಮ್ಮನಮಮ್ಮಳಗಿಬದವವರಹೆಂಮಕ್ಕಳನು
ಉಮ್ಮೈಯ್ಯನಿತುಸಂಹಾರಮಾಡಿದ॥
ಗಮ್ಮನೆಮೂರುತಿಮೂರುರದರಪರಅದೀವಿಕ
ಬೊಮ್ಮಮೂರುತಿಗೆಲ್ಲಬಂಧುಬಳಗ॥ ||೩||

---

೫೮. ||ರಾಗನಾಮೆರಿ. ತ್ರಿಪುಡೆತಾಳ||
ಏನಾಹೆಭುವೆನಿಂತಾಮಾನವರಾದನೆ
ಮಾನವಿಮನದೊಳಸಗುತಿಷ್ಠುದಲ್ಲದೆ॥ ||ಪಲ್ಲ||
ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರವೆಂತಿರುತಿಪ್ಪುದೆಂಬ
ಹಾದಿಯತಿಳಿಯದೆಯವರುಪರಜೀವರ॥
ಶ್ರೀಪದದಬಗೆಯದೆಂಬಾವರಿಯದಮಾಧ
ವಾಪದಅತಿಮುಕ್ತಿಯಮರದಾದುಪವರೋಳು॥ ||೧||
ತನುವಿದೇಹಾನೆಂದುಮನೆಧನತನದೆಂದು
ವನಿತಾದಿಯೊಳುಗ್ರಾಸಕ್ತನಾಗುತಲಿ॥
ತನಗೆಂದುಸ್ಥಿರವೆಂದುಜ್ಞಾನವಿಮೋಹದಿ
ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕನೊಂಮೆನೆನೆಯದೆಯಹರೋಳು॥ ||೨||
ಪರಿಷ್ಟಜನೆಯತಾವುಮಾದರುಮಾಬ್ಬರೋಳು
ಹಿರಿಯತನದಿಬುದ್ಧಿತಾವುಪೇಳುವರು॥
ಮರುಳೆನೀನಗಲಿಅರಿತೆನೀರಿತಿಯಂ
ಬರಿವಲ್ಲನೋಳ್ಪುದುಪರಿಯಲ್ಲಿನಿಹರೋಳು॥ ||೩||
ನಿಂನದಿದೆಲ್ಲವುನೀನೆನಿಜತತ್ವ
ದಿಂನುಡಿನೀಪರಿಮರುಳುಹಾರಿಮನುಜ॥
ಬಂಗಾನೀನದಲಿಂದತಿಳಿಯದುಯನನೆಂದು

ಪ್ರೀತಿ ಶಾಂತಿಯೊಳಗಂತು ಮರ್ಯಾದೆಯೊಳು॥ ॥೪॥
ಆಗದಾಗದು ಯಂತು ಜನರೊಡನಾಡಲು
ಹ್ಯಾಗಾದರು ಬಡವರ ವರಸು ಬುದ್ಧಿಗಳ॥
ಯೋಗಮಾಯಾಧೀಶನಾದ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನ
ಬೇಗದಿ ಯೆಂತೆನು ನೀತದಿ ಗಾಯತ್ರಿಯ್ಯು॥ ॥೫॥

---

೨೮. ॥ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯಾರಿಗು ಸ್ವರವಲ್ಲ ನಿಚ್ಚಯವೆಚ್ಚರಿಕೆ
ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಾರ್ಗದಿ ಯುದ್ಧರೆಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿ ಮೆಚ್ಚನೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಧೂರ್ತರ ಗೋಳು ಮಾಡುವೆನೆಂದೆಲ್ಲರ ಹಂಗಿಗರವಲ್ಲ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ॥
ಕರವ ಮುಗಿದು ಸಜ್ಜನಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಬದುಕೆಂದುಯೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೧॥
ಜರಿಯಂಬ ಸೋದರಗೆ ಮಾನದ ಅಭಿಮಾನ ಬಿಡುಗಾಗಿಯೆಚ್ಚರಿಕೆ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಗೆ ಸ್ವರವೆಂದು ಗರ್ವದಿಂದುದಿಯದಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೨॥
ಹಿಂದನಂತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣದ ಧರ್ಮದ ನೆಲೆಯ ಹುಡುಕೆಚ್ಚರಿಕೆ॥
ಬಡವರೆದುರಲ್ಲಿ ಗದಿಮುಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯುದುಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೩॥
ಆಗಾಮಿ ಪಾಪದಲ್ಲಂಜಿ ನಡೆವುದು ವಿವೇಕಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ॥
ನಾಳೆ ಬಂದಾದರು ಬಡವ ಪಾಪದ ಪರಾಮರಿಕೆಯೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೪॥
ಕಾಮ ಮನ ಜರಿಯಾದಿಯಲಿ ಕಾಮಿನಿಯರ ಕಡೆ ಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ॥
ಶ್ರೀಕಾಂತನ ಧನದ ಗರ್ವದ ನಿಷ್ಠುರ ದವಾಸ ಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೫॥
ನಳಮಾಂಧಾತರೇನಾದರೆಂಬುದನರಿಯದು ಸೋಡೆಚ್ಚರಿಕೆ॥
ಅರಿವುದು ಕಾಯ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿದೆ ನೀರೊಳಗಿನ ಗುಳ್ಳೆಯೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೬॥
ಅರಿತು ಪರರ ನಿಂದಿಸದಂತೆ ಮನ್ನಿಪುದು ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ॥
ಉರಿದ ಜ್ವಾಲೆ ಬಡವರಾದವರ ನಂಬಿಯದಿರೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೭॥
ಪರಧನ ಪರಪತ್ನಿಗಳಿಗೆ ಶಾಲು ಹಿಡಿದು ಸೋಗ ತಿರುಗುವರೆಚ್ಚರಿಕೆ॥
ಬರುವ ಪಾಪ ನಿವೃತ್ತಿ ತಂದ ಕಾಲದಿ ಗುರುಹಿರಿಯರ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೮॥
ಬಲ್ಲಿದ ನಾನೆಂದು ಬಡವರ ಬಾಯಂಬು ಸೋಕಿಯ್ಯ ಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ॥
ಎಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣವೆಂಬುದ ಮರೆಯದೆ ಸಾಗುವುದೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೯॥
ವರದ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರವಿಠಲನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಪಾಡದೆಚ್ಚರಿಕೆ॥
ಪರಮಪದವೀವ ರಂಗ ವಿಠಲನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮರೆಯಬೇಡೆಚ್ಚರಿಕೆ॥ ॥೧೦॥

---

೨೯. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಆಸೆಯೆಂಬುದು ಪಾಪ ಬಿಡದು ಮಾನುಜರಿಗೆ
ಯೇಸು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಗರ್ವ ಬರಿಯ ಮತ್ತು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಿಂ ಜರೆನರೆಯು ಬಾಧಿಸುವಾಗ್ಗಿ
ರುದ್ಧಬಂದೆರಡು ದಂತಗಳಿಲ್ಲದೆ॥
ಶುದ್ಧಸಿತಕೇಶಂಗಳಾಗಿನಾತಂತ್ರವೆಲ್ಲ
ಬುದ್ಧಿಲೇಶಾಂಶವಿಲ್ಲದೆಯುದ್ಧವರಿಗು॥ ॥೧॥
ಉದಯಮಧ್ಯಾಹ್ನಸಾಯಂತ್ರಿಕಾಲಕರ್ಮ
ಮೊದಲಾದವಿನಿತುಮಾಡದೆ ಮೋದನೆಹೋಗಿ॥
ಮದದಿಕಾಲಕ್ರೀಡೆಯಪದುತಪ್ಪಂಗದ
ಹೊದಗದಾಯುಷ್ಯವಿಗಮಿಸೆ ಪದನಂತು॥ ॥೨॥
ಅಂತುವಂತಿಂತುಮಾಯಾಮೋಹಿತದಿಮರು
ಳಿಂತಿಸುತನಿಷ್ಫಲಶ್ರಮವಲ್ಲದೆ॥
ಅಂತಸ್ಥನಾದನಿತ್ಯಾನಂದವರದೆಯೊ
ಕಾಂತದಲಿನೆನೆದುಸಂತೋಷಿಪಗಲ್ಲದೆ॥ ॥೩॥

---

೯೩. ॥ರಾಗ ದ್ವಿಜಾವಂತಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ರಾಮರಕ್ಷೆನೊಕೋದಂಡಪಾಣಿ
ರಾಮರಕ್ಷೆನೊ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಬಾಲತನದೊಳುಬಹುಲೀಲೆಯೊಳಿದ್ದು
ಮೇಲೆಯೌವನದಲಿನಿಮ್ಮಪೂಜಿಸದೆ॥
ಕಾಲತ್ರಯರಸಾದಾದಿಮರುಳಾದೆ
ಕಾಲನಬಾಧೆಗೆನಾನುಗುರಿಯಾದೆ॥ ॥೧॥
ಅಜಮಿಳಗೊಲಿದಂಬರೀಶನಕಾಯ್ದೆ
ಗಜರಾಜದ್ರೌಪದಿಯರಕ್ಷಿಸಿದೆ॥
ಭಜಿಸುವಭಕ್ತರಪಾಪವಪರಿದೆಸಿರಿ
ಅಜನಿಂನನೆನೆಯದೆನಾಮರುಳಾದೆ॥ ॥೨॥
ಮೋದವಿಗಧಿಕವೆಂದುಕದುಬಡಿನಿಂದೆ
ದುಷ್ಟಭಕ್ತರನುಮೊರೆವಕರುಣಾಸಿಂಧು॥
ಕದುಚತ್ರರಾಮಮಾರುತಿಗತಿಯೆಂದು
ಬಿಡದೆನಂಬಿದೆನಿನ್ನಪಾದವಬಂದು॥ ॥೩॥

---

೯೪. ॥ರಾಗ ಬಿಲ್ಹರಿ. ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ॥
ಪಾಯೆಂದುಮನದಲ್ಲಿಮರೆಯೊಂಮೆನೆನೆದರೆ
ದುರಿತಪರ್ವತಂಗಳಿಂದ್ರಿಮದುವಜ್ರದಂತೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮೇರುಸುವರ್ಣದಾನವನುಮಾಡಲುಪು

ಸೂರ್ಯಕನ್ಯಾದಾನವ ಮಾಡಲು॥
ಧಾರುಣಿಯಲ್ಲವಧಾರೆಯನೆರೆಯಲು
ನಾರಾಯಣಸ್ಮರಣೆಗೆ ಸರಿಬಹುದೆ॥ ॥೧॥
ಸಪ್ತಕ್ಷೇತ್ರದಾನವಮಾಡಲುಪೃಥ್ವಿ
ವ್ರತಗಳ ಅನುದಿನವು ಆಚರಿಸಲು॥
ಶತಕೋಟಿಯಜ್ಞವಮಾಡಲುಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಪತಿನಾಮಸ್ಮರಣೆಗೆ ಸರಿಯಹುದೆ॥ ॥೨॥
ಗಂಗೆಗೋದಾವರಿಕಾವೇರಿ
ತುಂಗಭದ್ರೆತೀರ್ಥಸ್ನಾನವಮಾಡಲು॥
ಮಂಗಳಮೂರುತಿಪುರಂದರವಿಠಲ
ರಂಗನಸ್ಮರಣೆಗೆ ಸರಿಯಹುದೆ॥ ॥೩॥

ನಂ: ॥ರಾಗಪಂತುವರಾಳಿ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥
ನಾನುನಾನೆಂಬಜ್ಞಾನಗಳೆಲ್ಲವು ಮೌಢ್ಯತನವು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಆರುಮಂದಿಯಗಂಡರಾಳುವರುಯಾರ
ಆರುಮಂದಿಗೆಮೂರುಸುತರೆನಗೆ॥
ಆರುಮೂರೊಬ್ಬರುತಾವೆಮ್ಮವರೆಲ್ಲ
ಆರೆನೆಂದರೆಬಿಡರುಯಾರಿಗುಸುರಲಮ್ಮ॥ ॥೧॥
ಹತ್ತುಮಂದಿಬೆನ್ನಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿಹರೆ
ಮತ್ತೆಬಿಟ್ಟೆನೆಂದರೆಬಿಡಲಾರರು॥
ಅತ್ತಿಗೆನಗೆಹೆಂಗಳೆಹತ್ತುಹೆಣ್ಣುಸೋದರನ
ನೆತ್ತಿಯೊಳಗೆಹಸ್ತವಿಟ್ಟಂತನಸ್ಮರಣಮ್ಮ॥ ॥೨॥
ಪಂಚೈವರುಯೆನ್ನಹೊಂಚುಹಾಂಚಯಂದು
ಸಂಚಿತದಕರ್ಮವಿಷವುಣಿಸುವರು॥
ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳದ್ರವ್ಯಪಂಚವನುಕಳೆದು
ಮಿಂಚಿನಸರಿಯತಿವಿವಂಚಿಸಿಬರದಿರುವನಮ್ಮ॥ ॥೩॥
ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾಗಿಹಮತ್ತೆಧರ್ಮಸಹಿತಗಳಿಲ
ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ರಿಶಕ್ತಿಯುಮೃತ್ಯುವಾಗಿಹಳು॥
ಮೆಟ್ಟಿನಹೊಡೆದುಕೆಂಗಣ್ಣುನೋಡುಗಳನ್ನು
ದೃಷ್ಟಿಸಿನೋಡಲೆನಿಂದನೆಗೈಯುವರಮ್ಮ॥ ॥೪॥
ಒಂದಿನದ್ದುಬಾಗಿಲವೊಳಗಳನುಮಾಳ್ಪ
ಸುಂದರನಾದವನೆನಾವರಧಾಳಿ॥
ದಂಡಕವನಂಸುಬಿಟ್ಟಂಬಿಮೋಗೆಯಿಟ್ಟುವಿ

ಶ್ರೀಶಪುರಂದರವಿಠಲಧ್ಯಾನದಸುಖವು॥ ॥೫॥

---

೫೮ ॥ರಾಗಸಾವೇರಿ. ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ॥

ಎಷ್ಟುಪೇಳ್ದರುಬುದ್ಧಿಬಾರದ್ಯೊಮನಕೆ
ಕಷ್ಟಬಂದೊದಗಿದುದ್ದಿಷ್ಟಸಮಯಕಲ್ಲದೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಸತಿಯುಸುತಗೃಹಾದಿಗಳೆಂಬಿರುವಸಾಧನದಿಂ
ಮತಿಗೆಟ್ಟುಮೋಹವನುಬೆರಸಿಸಾಧಿಸುತ॥
ಗತಿಯಕಾಣದೆಕಡೆಗೆಅತಿದುಃಖವೆಂಬಸಂ
ತತಿಯೊಳದಗಲುಮತ್ತೆಮತಿಬರುವದಲ್ಲದೆ॥ ॥೧॥
ಸಾಧುಸಜ್ಜನರುಗಳುದಯದೊಳಗೆಅರುಹುತಿಹ
ಬಾಧೆಗಳಗನುಸರಿಸದಂತೆನಡೆದು॥
ಹಾದಿತಪ್ಪುತನಾರಿಯಲಿಬಿದ್ದುಯಾತನೆಪಡುತಲಾ
ತಾದಿತ್ಯಸುತಬಾಧಿಸುವಸಮಯಕಲ್ಲದೆ॥ ॥೨॥
ಬಾರದೆಮಾಯಕ್ರಮಯೊಳ್ಸೇರದೆನಿಂದಲಿನಿಮ್ಮ
ಕರಗದೆಯಂತಿರುವಪಾಪಿಯಕೇಳು॥
ಪರಕೆಪರತರನಾದವರದಸಿರಿವಿಠ್ಠಲನ
ಚರಣಸ್ಮರಣೆಸುತ್ತಿರುವನರಕಮೋಹನಾಗದೆ॥ ॥೩॥

---

೫೯ ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಸಂಸಾರಸ್ಥನೆಂದುಸಾಬದರುವ್ಯರ್ಥ
ಕಂಸಾರಿಪಾದಭಜನೆಯಬಿಟ್ಟುಬರದೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಪಂಚಭೂತಾಂಶವೆಂಬಿಪ್ಪದೇಹವಿದಕ್ಕಿದ್ದು
ಪಂಚಯಿಂದ್ರಿಯವಿಷಯಗಳಸಹಿತಲಿ॥
ಪಂಚದ್ವಿಗುಣಾಪ್ರಪರಾಗವಕ್ರಿಯದೊಳುಮಾಡಿ
ಸಂಚರಿಸಿತೊಳಲುವದಲ್ಲದೆಲನ್ಯವಿಹುದೆ॥ ॥೧॥
ಇಷ್ಟರಾಗವುಕರ್ಣವಶ್ಯವಿಷಯವುಸಹಿತ
ಅಷ್ಟಾಂಗದಸಕಲಮಧಾತುಗಳನು॥
ಶಿಷ್ಟನಾಡಿಯುಮಹದುಂದುಭಿಯುಮಾರುತ
ಚೇಷ್ಟೆಸುತಕೆದಪ್ಪದಲ್ಲದೆಲನ್ಯವಿಹುದೆ॥ ॥೨॥
ಧಾತ್ರಿತ್ರಿವಿಧಮತ್ತೆತಾಪತ್ರಿವಿಧಗಳು
ಬಾಧೆತ್ರಿವಿಧವಾಕ್ಕಿಗಳುಸಹಮತ್ತೆ॥
ಕರ್ಮತ್ರಯವತಾಪಗಳುವೃದ್ಧಿದ್ಯ
ನಾಶನವದೇಹವಲ್ಲದೆಬ್ಯಾರೆವಿಹುದೆ॥ ॥೩॥

ಮಾರುತನಹಿತೋಂಕ್ಷತ್ರಾರುತತ್ತ್ವಸಹಿತ
ಶೋಧ್ರುತ್ತಲಿಹವಿಕಾರರೊಳಗೆ॥
ನಾನಾಂತವಿಧವೆಂಬನಾರಗಳನಂತದಂ
ನಾಕಬಂಧನವಿಧ್ಯುತಿರಬಾಗುವನಾಜ॥ ॥೪॥
ಅಗ್ರಾರ್ಥಗ್ರಾಹ್ಯಾಗ್ರಾಸ್ತಕಾಂತನಾಗರುಚಿಪ್
ಚಿನಮಯಾತ್ಮಸ್ವತ್ರಜನರಕ್ಷಕ॥
ಅನುದಿನನಲಹಾವನುಮನದಿಸ್ಥಿರಸಲುಬಿಡದೆ
ಘನಮಹಿಮನಿಪ್ಪತ್ರಸಿರಿಯರಸನಂಮ॥ ॥೫॥

---

೭೮. ॥ರಾಗಮಾರ್ವಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ನಡತೆಹೀನನಾದರೆನ್ನಯ್ಯಜಗ
ದೊಡೆಯನಹ್ಲಾದಕಾತಿಯುದ್ಧರಿಸಾಲದೇಮಿಕ್ಕನಡತೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಂದಗಾಮಿಂದುನಂದರುಮತ್ತದರೊಳು
ಗಂದಕೈವರುಸೈದಿರುವರು॥
ಇಂದ್ರಿಯದವರಾದೊಳಗೆಸುರಹಿಂಯರ
ಮಂದರಾಕ್ಷನವೂಲುಮೆಯೊಂದಲ್ಲದು॥ ॥೧॥
ಒಂದೊಂದುಮಂಬುದ್ಧಿಯವೆಳ್ಳಿಹಾಗ್ರುಕ
ಕಂಟನನಿಬಂಧಿಸುತಿರೆ॥
ಅಂದುಸಾಧಿಸಲುಕಂಬದಬಳಿಯತಂದ
ತಂದೆಯಮಕಾಲ್ಲಿಕಾದನೆಂಬುವರುಜನರು॥ ॥೨॥
ದಾಸಯಜಡರಡೊಳ್ಳನಿದ್ದವಿದುರನಂ
ನ್ಯಾಸಿಯೆಂದೆನಿಸಿಕಾರಡಾ॥
ನಾಸರನಾಮದೊಡೆಯವೆಂಕಟೇಶಾದಿ
ಕೇಶವನಾಹ್ಲಾದಕಾತಿಯೊಂದದ್ಧರಿಸಾಲ॥

---

೭೯. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಸಕಲಸಾಧನವೆನಗೆಕೈಸೇರಿತು
ಮುಕುತಿಯಾಮಾತಿಗೆಬಾರದಾಧನವು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಸಂಸಾರದಲಿಜ್ಞಾನನವಿನುತರಲಿಭಕ್ತಿ
ಕಂಸಾರಮಾಜೆಯಲಿವೈರಾಗ್ಯವು॥
ಸಂಶಯದಜನರಲ್ಲಿಸಾತನವಮಾಡುವೆನು
ಹಿಂಸಿಪದಿನಾಡಿವಜನಸಂಗಹಾರರಂಗ॥ ॥೧॥
ವಿಷಯಂಗಳಲಿಧೈನತಾಕಡಲಿಮನವ

ಪಕ್ಷಪಲ್ಲದಾಕಧಿಗಳ್ಳಿಮನವು॥
ಮನಸಾಗಿಯೇಗೆಸುವಾಸುಗ್ರಾಮಾನ್ವಿನಾಜವವು
ಬಿಸಿಲಾಳ್ಗೆಚರಿಸುವದೆಂತೆಮಹಾತಪವು॥ ॥೨॥
ಮಿತ್ರಮಾಡೆಂಬುವದುಬಾಜಬಾರಗಾರ್ವೈಯ್ಯ
ಮಾತದಷಯೋಧರವಕಪ್ತಮಾಡೆ॥
ಚಾಟಿಯಲಿವುದರದಾಯಾತ್ರೆಯೊಮಹಾಯಾತ್ರೆ
ಬಾಟಕದಿಯನ್ನತಪನಮೋಕ್ಷದೆಮಂತ್ರ॥ ॥೩॥
ಹೊಂದಿಯಕಾಂಡೆಯದಮಾತುಗಳೆಯುಪದೇಶ
ಚಂದಕಾಕ್ಷಮವುಯೆಂಬಲಕ್ಷ್ಮಿಮಾತ್ರ॥
ಮಂದಿತನನಾನಾಗಿಅವಿಧೇಯರಮತೆರ
ಕಂದಕದೆವಾದಿಸುವದತೆತಕೈಯ್ಯ॥ ॥೪॥
ಓದಿದ್ದೆಯಲ್ಲಂಗ್ರಾಕಲ್ಲಂಗ್ರಾಯಂಸುಹಲಿ
ವೇದವೆಂಬುದುಯನಗೆಪಗಡೆಪಂಚಿ॥
ಸಾಧಿಸ್ಯಾಯಾಪರಿಯಧನವಂಮಹಾಧ್ವಕ
ಮೋದಿಪಾಯವದನವಿಠಲನಂನಮರಟು॥ ॥೫॥

---

೧೦೦. ॥ರಾಗಮೂವಿ. ಯೇಕತಾಳ॥
ಅಂಬುಜದಳಾಕ್ಷಗೆಮಂಗಳನವಜೀವರಕ್ಷಕಗೆಮಂಗಳ
ಅಂಬುಜದಳಾಕ್ಷಗೆಮಂಗಳ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಜಲಧಿಯೊಳಾಮ್ನಯತಂದಗೆಮಂಗಳ
ಕುಲಗಿರಿಯನುತಾಳ್ದಗೆಮಂಗಳ॥
ನೆಲನಕದ್ದಸುರನಗೆಲಿದಗೆಮಂಗಳ
ಸುಲಭನರಸಿಂಹನಿಗೆಶುಭಮಂಗಳ॥ ॥೧॥
ವಸುಧೆಯಯಾಚಿಸಿದಗೆಮಂಗಳ
ವಸುಕುಲವನುಅಳಿದಗೆಮಂಗಳ॥
ದಶಕಂಧರನನುಗೆಲಿದಗೆಮಂಗಳ
ಪಶುವಕಾಯ್ದವನಿಗೆಶುಭಮಂಗಳ॥ ॥೨॥
ಪುರತ್ರಯವಧುಗಳಗೆಲಿದಗೆಮಂಗಳ
ತುರಗವಾಹನನಿಂಗೆಮಂಗಳ॥
ಪುರನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವನಿಗೆಮಂಗಳ
ಸುಲಕ್ಷಣಸಿರಿಹರಿಗೆಶುಭಮಂಗಳ॥ ॥೩॥

೧೦೮॥ ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥

ನೋಡಬನ್ನಿರೊಜನರುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
ಜೋಡುದೀವಿಗೆಸೇವೆಯ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ನೋಡಿಯೆನಮ್ಮಯಮನದಯಜ್ಞಾಧವಿ
ಬೇಡಿಸಾಂಬರಿಮೋಸುವಪಾದಯುಗವ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ಅಂಜಿಕೆಪರಿಹಾರಅಸುರಭಂಜನನಾದ
ಕಂಜಾಕ್ಷಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನಿದಿರಿನೊಳು॥
ಸಂಜೆಯಕಾಲದರಂಜಿಪರಜತದ
ಪಂಜಿನಸೇವೆಯಕರಾಂಜಲಿಯನುಮುಗಿದು॥ ॥೧॥
ನೆರದಜನರಮುಂದೆಗುರುರಾಯತಾಬಂದು
ಕರವಮುಗಿದುನಿಂದಿರುತಿಪ್ಪಸಮಯದಿ॥
ಪರಿಪರಿವಿನಿಯೋಗದವರೆಲ್ಲತಾಪ್ರಭು
ಸರತಿತಪ್ಪದೆಬಂದುಯಿರುತಿಪ್ಪಸೊಬಗನು॥ ॥೨॥
ಪಂಚಮುಖದಜ್ಯೋತಿಬೆಳಗಲುಯಡಬಲ
ಸಂಚರಿಸುವಪೊಮ್ಮರಿಮ್ಮಗಚೌರಿಯ॥
ಕಾಂಚನಮಯದಕಟ್ಟಿಗೆಕಾಲಹಾಸುರನ
ಲಾಂಛನವಾಗಿಹಹಾರಸುಮಾಲ್ಯವ॥ ॥೩॥
ಬಹುಳವಿಪ್ರವಿರಚಿತಆಜ್ಞಾತೆ
ಮುಖರದಬೆಳ್ಳಿಬಾಗಿಲಕಸ್ತುರಿಗಂಧ॥
ಕೃಷ್ಣರಾಯನಮುಂದಿಟ್ಟುಸಮರ್ಪಿಸಿಹೋ
ತ್ರಿಭುಅರತಿಯನ್ನುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಿತ್ತುವದನ್ನು॥ ॥೪॥
ದೇವದೇವೋತ್ತಮದೇವರನೆನುತಲಿ
ಭಾವಶುದ್ಧಿಭಕ್ತಿಯಸ್ತುತಿಗೈವುದ॥
ಗೋಪರಾಯನಿಜಯತಿಬಲಾಗೆಂದು
ಗೋವಿಂದಯೆನುತಲಿಘೋಷಮಾಡ್ಪುದನು॥ ॥೫॥
ಭಯನಿವಾರಣಭಕ್ತದುರಿತನಿವಾರಣ
ಪರಿಕೃಷ್ಣಪರದೈವಪರಮಪುರುಷನೆಂದು॥
ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲಿಮನವೆರಸಿವಂದಿಸಿರ
ಚ್ಚರಣವನೋಡಿಯೆಕರುಣಾಳುದೇವರ॥ ॥೬॥
ಮಧ್ವರಾಯನಮತಕದ್ವೈತನಾಗಿಯೆ
ಸಿದ್ಧವಾಗಿಹಫಲವಿದ್ದುತಾರಿದತೆರದಿ॥
ಉದ್ಧರಿಸುವೆನೆಂದುಪುರಂದರವಿಠ್ಠಲ
ಮುದ್ದುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಮುರುಳಿಯಾಡುವ॥ ॥೭॥

೧೦೨. ॥ರಾಗಸಾವೇರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಏನುಕಾರುಣ್ಯಕೃಷ್ಣನಿನಗೆನಸಿನೊಳು
ಮಾನವರತೆರನಂತೆಮರುಳುಗೊಳಿಸಿದನೆನ್ನ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹಿಂದೆಮಾಡಿದಪದನವ್ಯಂದಹೋಗ್ಯೆಂದೆನುತ
ಮುಂದೆಲಿದರಂದವನುಹೆಲ್ಲತಾಪೆಲ್ಲು॥
ಒಂದುದೋಸೆಯತನಗೆತಂದುಕಾದುಯೆಂದೆನಲು
ತಿಂದಮಾಸಲುಕಾದೆನುಯೆಂದುಹೋದೆನು॥ ॥೧॥
ಮೊಸರುಬೇಡಿದನುನಾನುಮೊಸರನುತಾರಿಗೆಯ
ಮೊಸರನವನಿಕ್ಕಿದಾಮೊಸರಿಸಿದೆನು॥
ಮಿಸುಕಾದಯಲಿಹಾಲುಮೊಷವಿಳ್ಳೆಂದೆನುತ
ಅಸುರದಮನಗಳಾಸಿತೋರಿದನು॥ ॥೨॥
ಬಗೆಯ(ಬ್ರಾ)ಯಮೊಗ್ಗಯವಚೆಲುವೆಯೊಡ್ಡಿಬಂದು
ಹೊರಗೆಯೊಳಗೆಕುಣಿದಾಡಿವಲಿದ್ಯವನುನೋಡಿ॥
ನಗುವಮುಖಯನುಮೆರೆಸುತಸುಲಾಮ್ಯಳಿಗೆಯ
ತಾಳಿಕಾಂಡುವ್ಯಾಳ್ಹಿಂಚೆಬಂದುದನುಕಂಡ॥ ॥೩॥
ಅರಿಶಿಸಿರಸುಹಿತಮಾರಿಜನ್ಮನುಕೃಷ್ಣ
ತಾರಿದನುಸೋಷ್ಠಿಂಗಾರಿನೊಡಿದೆನು॥
ಹರಿಹೋಯ್ಯುವುದುಕಷ್ಟಸುರರಿಗಾಂದೆನುಸರಿಯ
ವರಿಬಂದುಮಯುಷ್ಯದಮಾರಿಧಿಯಮುಂದೆ॥ ॥೪॥
ಈಮಹಾಮಹಿಮೆಯನುಜಾವಹರಿಯಂತರದಿ
ಕಾಮಿಸಿಯೆನ್ನೊಡಿದೆನುಸೌಮನಸ್ಸುದಲಿ॥
ಆಮಹಾಹರಿಯುಪರಧಾಮವನುಸೈನಾಂದು
ಶ್ರೀಮಿಪತಿಯಾಗಿನಾಪುರಂಧರವಿಠಲ॥ ॥೫॥

---

೧೦೩. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ತಾಳಝಂಪೆ॥
ವಂದಿಸುವೆನುನಿತ್ಯದೊಳುವಂದಿಸುವೆನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ವಂದಿಸುವೆಗುರುಮಧ್ವರಾಯನಷ್ಟಾಂಗದೊಳು
ನಿಂದಿಪದುರ್ಜ್ಞಾನವದಮತ(ದ)ವಾರಿಧಿಗೆ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
(ಶ್ರೀ)ಧವಕೀರ್ತಿನಾಗವೈರಾಗ್ಯವನುತಾಳ್ದು
ಬಾಧಿಸುವಇಂದ್ರಿಯಂಗಳನೆಲ್ಲಬಳಿದು॥
ಆದರಿಸಿಕ್ಷಮೆಯಧರ್ಮದಾಂತಸದ್ಗುಣದಿಂದ
ಮಾಧುರ್ಯದೊಳುಜನರ(ಪ್ರ)ತಿಕರಿಸಿದವಗೆ॥ ॥೧॥

ತ್ರಯವಿವರ್ಜಿತನಾಗಿಬಹುಳಾತ್ರಯವನುತಾರಕ
ಕ್ಷಯಮಾಡಿಮೋಹವನುಹೊಂದುಗಳು॥
ನಯವಿಧದಜ್ಞಾನವನುದರಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂದ
ನಿಯತಮತಿಸ್ಥೈರ್ಯದಿಂದವಸ್ಥಾತ್ರಯದಾಳು॥ ॥೨॥
ವಿಧಿಸೀಯಮಹಾಮಂತ್ರಪಾಸ್ತ್ಯದಸಾವಿ
ನಾಲಿಗೆಯವರಮಾಡಿನವದ್ವಾರಗಳನು॥
ಮೂಲಾಗ್ನಿಯಿಂಸುಷುಮ್ನದರವಾಯುಗಳದವ
ಸಾಲುನಾದಗಳೆಂಬಕರ್ಮಗಳವಿಧಿದವಗೆ॥ ॥೩॥
ದಶವಿಧದಘೋಷಗಳುಬಂಧುಪ್ರಸಾದದಿಂ
ದಸಮನಾಗಿಯೆಮುಂದಿದೆಂತಾಗಿಯಹಾರಿ॥
ಗಸಗೆಯನುಬಿಟ್ಟುಕ್ರೇಯಿಂದೆಸುಧಾಮಗಳ
ಬಸವದಮಗಿಂದಿತರಸಿಂಗರಿಬ್ಬವಗೆ॥ ॥೪॥
ಬಂದಮಹಾಹಂಸೆದಲಿವಿಸನವಗಳನುಹಾಳ
ಬಂಧಿಸಿಯೆಚಂದ್ರಶೇಖಿಡಿಗಳಪ್ರಾವಡೋಳು॥
ಮುಂದಿಮೂಲಾಧಾರವೆಂಬಲಿರಮನೆಮೊಸ್ತು
ನಿಂದುನಿಯಮದಿಮಲಿದವಧ್ಯಾನದರಮನೆಯ॥ ॥೫॥
ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರದಿಂಮಗೆಮಾಡದಮನೆಯ
ಕತ್ತುಕಿಚ್ಚುಹಾಕಿಧ್ಯಾನಯೋಗದಿಬಂದ॥
ಮತ್ತೆಸಂಬುದ್ಧವೆಂಬರಮನೆಯಸಾಲಹಾಲದಿ
ಉತ್ತಮದಲಿಂಬಿಸಾಯೋಗದಿಷ್ಟಿಯೊಳು॥ ॥೬॥
ಜ್ಞಾನಮಂಟಪವೆಂಬರಾಜಮನೆಯೊಳುನಿಂತು
ಮೌನದೊಳುಮೂಲಬಂಧದಿಯಾಯತ್ತಗಳ॥
ಹೀನವಾಗಹಾಗುಣತ್ರಯವೆಂಬಕಾಳ್ಗಳನುವ
ದ್ವ್ಯಾಬಂಧದಿಯಿರವುತಲೆಕ್ಷ್ಪ್ರದಲ್ಲಿ॥ ॥೭॥
ತ್ರಿಕುಟರಯಯೋಗದಿಂತಗಾಚತುಷ್ಟಯದ
ನಿಟಪ್ರಧಾನಗಳನೆಗಳವಸ್ಥೆ॥
ಸೂಚನೆಯಕಾಲಕಮಾದಿಕರಂಗಗಳಶಿತ್ತು
ಯೋಚನೆಯಮಾಡಿದನುವಿಚಾರನದೊಳು॥ ॥೮॥
ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವೆಂಬನ್ಯಾಯನಾಯಕರ
ಕಾಯಲುಳಿಸದೆಸವರಿವಾಸ್ತ್ಯಯಿಂದನುಗ್ರಹ॥
ಹಾಯದಿಂದಾದವಿಚಾರಗಳಿಗ್ಗೆಗಟ್ಟಿ
ಬಾಯಹೊಯ್ಯುದಗಳವಿಗೆಂಗುವೆಮನಾನು॥ ॥೯॥
ಇಷ್ಟುತ್ತವೊಂದುನಾವಿರವಾಯನಾರಾದ

ಉತ್ಸವನುತ್ಸಾಹನಿತ್ಸಾಹಗಳನೆಲ್ಲ॥
ತಪ್ಪಿಸಿದೆ ಸಂನ್ಯಾಸದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಕಾಂಡ
ಒಪ್ಪುವನು ಅರಿವೆನೆ ತ್ರದಿಂದಧಿಗಮಿಸುವನು॥ ॥೧೦॥
ಮನ್ವಂತರಯವಸ್ತುವ್ಯಾಧಿಗಳವಸ್ಥೆಯಿಂ
ಮನ್ವಭೇಗಸಿಕಮಾಲಕ್ರೋಧಯಿಂದಹ್ಮಮದ॥
ವನಾಶ್ರಮಂಗಳನು ಪಿಕವನು ಮಾಡಿಯೆ
ನಿನ್ನಿಸಿಕಾಂಡಮಾಸೋಡುವವಗೆ॥ ॥೧೧॥
ಸುಖಶಮದಿಂದ ಕ್ಷಮಾ ಶ್ರವಣ ಆಸನವ
ಜತೆಗೂಡಿ ಜಾಲಮಧ್ಯದ ತ್ರಿಕ್ಷಿಯಿಂದ॥
ಅತಿವೇಗ ದೋಷನದ ಅವಸ್ಥತ್ರಯವೆಂಬ
ಸ್ಥಿತಿಮರೆಗಳಯ ಸುಖಯಿಲ್ಲ ಪಡೆದವಗೆ॥ ॥೧೨॥
ನಾದದಿಂ ಪಂಚಕ್ಲೇಶ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಸುಪ್ರಾಯ್ದು
ಕಾಮಯಿರು ಶಪಹರಿಗಳ ಬಿಂದು ವಿಸಿರಿ॥
ಸಾಧುಸುಖ ಮಂತ್ರತ್ರಿಮೂರ್ತಿಂದಮಲತ್ರಯದ
ಆದಿಕರಣೇಕ ನಸ್ಸು ಹಿಡಿದವನಿಗೆ॥ ॥೧೩॥
ದಾತೃತ್ವದಿಂ ಸತ್ಯಲೋಕವನು ಶಾಂತಿ
ಕಾಮರದಿ ಅಕಾರ ಮಸ್ತಕವಿಸುಪುತ್ತಿ॥
ಓತಿಯ ವಿರಸಾಟವೆಂಬ ಬಾಗಿಲ ದಾಟಿ
ಕಾಲೆದ ಮಹಾದ್ವಾರ ವಿಸ್ಮೃತಿಂದವಗೆ॥ ॥೧೪॥
ಅಗಮಾತ್ರ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮೋಹನೋಡಿ ತಾಜ್ಞಾನದೋಷ
ಸುಗಿಯೊಳಗೆ ಅಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿಯ ತಿಷ್ಟು॥
ಸುಗುಣನಿಧಿಯು ವಾದಪಾಪ ತತ್ತ್ವಪ್ರಾಯನನು
ಶಿಗುಣ ಮನವಿದ್ಧ ದಾಸಿ ನೋಡಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದವಗೆ॥ ॥೧೫॥

---

೧೦೪. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡೆ॥
ಕರುಣಿಸೈ ಗುರುರಾಯ ಚರಣ ತೀರ್ಥವನು॥
ಪರಿಣಾಮಯ ದೋಷ ಅಪಮರಣ ನೀಲವಂದದಲಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದೇಹದೇವ ಶರೀರಗಳಿಗೆ ಸರ್ವ ಮಾಡುವ ಚರಣ
ಶ್ರೀ ಸುರಯ ಮಾಡಿಸುವ ದಿವ್ಯ ಚರಣ॥
ಕ್ಲೇಶ ರವಿಗೋಸದೆ ತೀರ್ಥಪಾಪಿ ಬಿಡದೆ ಚರಣ
ದಾಸಿರಾಮಪ್ರಸ್ರವೇಸಿದ ಚರಣ॥ ॥೧॥
ಪಾವಿಗೆಯನೊಲ್ಲದೆ ಪಾದಿನದದಿ ಪಾಚರಣ
ದೇವಿಷ್ಣುಗಿರಿಧಗೆಯಾದ ಚರಣ॥

കാവിവസ്ത്രവനുട്ടകാശിവാസിയചരണ
കോവിദയവംദിസുവദിവ്യചരണ॥ ॥൨॥
ഗട്ടബെട്ടവതിരുഗികഷ്ടബട്ടിഹചരണ
സൃഷ്ടിഗുത്തമനദിയമിംദചരണ॥
ഇഷ്ടഗളനെല്ലതാപഡെദുകൊംഡിഹചരണ
കൃഷ്ണമൂർതിയബളിഗെബംദചരണ॥ ॥൩॥
ശുദ്ധവൈഷ്ണവരെല്ലഉജ്ജിതാർപവിഡചരണ
ബദ്ധമുക്തരിഗെല്ലസിദ്ധിയഹചരണ॥
മധ്വരായനമതദിയെദ്ധുതിരുഗുവചരണ
വിദ്യാനിധിഗുരുരായബാൾദചരണ॥ ॥൪॥
ധരണിയനുബലബംദുദണിദുബംദിഹചരണ
ഉരഗശരദ്വൈവല്യപദദചരണ॥
വരഹതിമ്മപ്പസഹഗിരിയനേരിദചരണ
സ്ഥിരവാഗിഉഡുപിനൊളുനിംദചരണ॥ ॥൫॥

---

൧൦൫. ॥രാഗ ഭൈരവി. താ. ത്രിവിഡെ॥
കെട്ടെനല്ലാഹരിയെസിട്ടുമാഡിയെന്ന
ബിട്ടുകളെയബേഡ॥ ॥പല്ല॥
ബംദെനുനാതംദെതായിഗളുദരദി
ബംദനുഅരിയദെബാലകതനദൊളു॥
മുംദുവരെദയൗവനദൊളുസതിസുത
രംദവനോന്മത്തനിന്നനാമരെതെനു॥ ॥൧॥
സ്നാനസംധ്യാവംദനെഹീനവായിതുബഹു
മാനവില്ലദെകുലഹീനരാശ്രയദിംദ॥
ജ്ഞാനിഗളൊഡനാടവില്ലദെമനദൊളു
ദാനധർമദിബട്ടെയെംതെംദുമരെതെനു॥ ॥൨॥
മൊദലെബുദ്ധിയഹീനവദരാഗുരുവൃദ്ധര
കദനവ്യദരദീക്ഷനുദയദരായര॥
എദെനീരുബത്തിതലെദരിംദനിന്നയ
പദപദ്മയുഗളവകുഡിയനാമരെതെനു॥ ॥൩॥
മൂഢനാദെനുനിന്നബേഡികൊള്ളലുനാനു
കാമോൾഗാദമഷ്മുഗദംതെജ്ഞാപിസി॥
ഗൂഡാൾഗരുതിഹാഗുബിയതെരംതെ

ಮಾಡದೆವಿನಯಸ್ವರೂಪ್ಯಯಮರೆನು॥ ॥೪॥
ಬುದ್ಧಿಹೀನನುನಾನುಉದ್ಧರಿಸಲೋದೇವ
ಮುದ್ದುಶ್ರೀಪುರಂದರವಿಠಲನೆ॥
ಬುದ್ಧಿಯೋಗದಗಿಯೆಶಿದ್ಧಿಯನದನುಲು
ಹೊದ್ದುವೆನಿನ್ನಯಚರಣಾರವಿಂದವ॥ ॥೫॥

---

೧೦೬. ರಾಗಶಂಕರಾಭರಣ. ತಾಳತ್ರಿವಿಡೆ॥
ಗುರುವಿನಚರಣವನೆನೆಯುತಲನುದಿನ
ಪರಮೋದ್ಭವದನೆಲೆನೋಡು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಗುರುವಿನಕರುಣಪಾತ್ರವದಲ್ಲದೆ
ನರರಿಗೆದೊರಕದುಪರಸುಖವು॥
ಹರಿಯರಂತ್ರಿಮತವಿಲ್ಲದಗೃಹದೊಳು
ಕರಕರೆಯಾಗದೆತಾಸುಕವು॥ ॥೧॥
ಸ್ಥಿರವಾಗಿನಿಲ್ಲದಮನವುಪ್ರೇಮದೊಳು
ನೆರವುಮತನ್ಯೋಗಭಾರಕವು॥
ಸೆರೆವಿಡಿಯಲುಹರಿವಿಧಿದಿಹನಾತನ
ತಾರವಮುಕ್ತಿವತ್ರಯಸಾಧಕವು॥ ॥೨॥
ಯೋಗಿಯಪೂರ್ವದಯದಿಸಕಲಾಗಮಸಹ
ನಾಗಿಯೆತಾಸುಮಿದ್ಧದವಾಗಿ॥
ಸಾಗರಸುತ್ರಿದ್ವಿಸುಪ್ತಾಗದಸರಿ
ಯೋಗಿಯದೃಷ್ಟಿಯೆಘನವಾಗಿ॥ ॥೩॥
ಬಾಗದಶಬ್ದನಕಾಲಾಗುರುಚಕರ
ವಾಗಿಯೆತಾಯವಪರಿಯಾಗಿ॥
ರಾಗಿಯಶಿತೆಹಬಗಿದಿನೆಮತಲೆ
ತ್ಯಾಗೆಯಶಾಂಬುದಿಸಮವಾಗಿ॥ ॥೪॥
ನಂಬದಿರಂಬರವಾದಿಯಲಂಕನ
ತುಂಬಿದಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ॥
ಅಂಬರದಾಗಣಮೆಘಕೆವಾಯುವು
ಬೆಂಬಲವಾಗಿಹದಯದಿಂದ॥ ॥೫॥
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೆಗಜಿಸಿನಾತ್ಲೆಸಿ
ಅಂಬಿಸಿಹೋಗುವಪರಿಯಿಂದ॥
ಅಂಬುಜನೇತ್ರವಬರದ್ವಸ್ತ್ರಮಾನಲು
ಅಂಬರಬಯಲಹಾರೆದಿಂದ॥ ॥೬॥

ಶುದ್ಧವರುದ್ಧವುಳಾಗಿಹ ಪೃಥ್ವಿಯ
ಬದ್ಧವಾಗಿಯೆ ಕಾಯ್ದವರಾಯ॥
ಅಬ್ಧಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ಯಿದ್ದವರಿಗನ್ನ
ಶುದ್ಧಿಯ ಪಸರಿಸುವವರಾಯ॥ ॥೭॥
ಇದ್ದರೆ ಸರ್ವರಕ್ಷವನದೊಳಗಿಯ
ಮಿದ್ದವರುದ್ಧವೆಂಬವರಾಯ॥
ಹೊದ್ದಿದ ಮಾಯತನಾಶ್ಚೆಸಿಯೊಳಗಿರೆ
ಬದ್ಧವಾಗಿಯೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ॥ ॥೮॥
ಬಯಲಾಗಿಹ ಶುಭಸುರಪುರದಾರವ
ನಯದೊಳು ನೋಡಿದರೆ ನುಂಟು॥
ಬಯಲಾಗುಮಾರಕ್ಕರವನೆ ಬಿತ್ತಲು
ಮಯಿತಿಗೆ ತಗುವ ಬೆಳೆಯುಂಟು॥ ॥೯॥
ಪಯಣದ ಮನೆಸಿರಿ ಸೊಬಗನು ಜಯಿಸುವ
ಹಾಯವನುಯಿರುವ ಬಗೆಯುಂಟು॥
ದಯದೊಳು ಭಕ್ತಿಗುರು ಪರಬಸಿಯುತ್ತರೆ
ತ್ರಯ ವಿಶ್ವಯದಾ ಸುಖಫಲವುಂಟು॥ ॥೧೦॥
ಬೇದನುಸಲಿಹದಲಾಮತಾಯಗಳೆ
ಬೇದವೆಂಬವನ್ಯಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ॥
ಕಾಡಿನೊಳು ಋಷಿಮುಖ್ಯಗಣಾಲದ ಸಿರಿ
ನೋಡುವ ನಿನಿತ್ಯವಿಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ॥ ॥೧೧॥
ಕಾಡಗನಾದಯನೋಡಿಯೆ ಪೂಜಿಸಲು
ಮಾಡುಗುಹರಿಯ ಪತ್ರದಲಿ॥
ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಪರಬೊಮ್ಮನ ಮನದಲಿ
ಆದಮ ಮಾಯದ ಸೂತ್ರದಲಿ॥ ॥೧೨॥
ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗ ಗೋ ಹೋಮ ಜನಸಹ
ಉತ್ತಮವಾಗಿಹ ಮುತ್ತುಗಳು॥
ನಿತ್ಯದಿ ತ್ರಯಗಳು ಕಾಲೆಂಬ ಸುಲ್ಲನು
ಶತ್ರುಮಿದ್ಧಾಮವಸ್ಥೆಗಳು॥ ॥೧೩॥
ಮೃತ್ಯುವಶಾದಿ ಬೊಮ್ಮವನಡಗಿಸಿ
ಯೆತ್ತಲಾದರು ಮೋದವಸ್ತುಗಳು॥
ಶತ್ರುರಿಗಲ್ಲದೆ ಮನವಹರೊಳ್ದದ
ವಸ್ತುವಶಾದ ನಿತ್ಯದೊಳು॥ ॥೧೪॥
ಜಾತಿಮರ್ಯಯವಾಗಿಹ ವಸ್ತುವಿನೊಳು

ಸೂತಕಮೋಕ್ಷವದೇನುಂಟು॥
ಜಾತಿವಿಜಾತಿಯೊಳೊಳಿದಾಡುವನವ
ಧಾತನೆಂದರಿವವಗಾರುಂಟು॥ ॥೧೫॥
ಓಮಲರುದ್ಧವನುಂಡವರ್ಗೆವಿಲಿಯೊ
ಗ್ರಾಹಿಸಲಾರಿಯದೇನುಂಟು॥
ನಿಃಶಿವಿ ಹೋನಯೊಳ್ಪಡಿಸಿದಲಂದಾದ
ಧಾತುಸೂಡದಿಸವಿಯೇನುಂಟು॥ ॥೧೬॥
ಧಾರುಣಿಸ್ತಾರವಮುತಿಗಡ್ಡಿತ್ತಡಿ
ನೇರಿಸುತಾಗಲುಬಹುದೇನು॥
ವಾರಿಧಿಯನುಮುಷ್ಟಿಸಿಯೆಬತ್ತಿಸಿ
ತಾರಿಸಲಷ್ಟುಮಬಹುದೇನು॥ ॥೧೭॥
ಧಾರುಣಿಯೊಳ್ಗುಣದಗಾದಲಿಪ್ರವೆಮ
ರಾರಿಸಬಲ್ಲಳದಲಿದುದೇನು॥
ತಾರಿಸಲಿಲ್ಲಿವರಾಹರಿಯಮುಷ್ಟ್ರಿನ
ಮಾರಯವಾಜಿಯರದವಾಗ॥ ॥೧೮॥

---

೧೦೭. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥
ತನ್ನಸ್ತ್ರೀತಾನರಿಯದಮನವ್ರು
ಚಿನುಮಯರೂಪನಚಿನ್ನವಿದಿವಮಂಚಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹಾವಿನಹುತ್ತಿಯಹಾವರಿವಂದದಿ
ಶ್ರಾವಿಸಿಸ್ಪ್ರದಿಶ್ಲಮುಗ್ಧಗಳು॥
ಗಾವನಿಲ್ಲದಗಾವಿನಶೆರನಂತೆ
ಜೀವನುಂಗುವವ್ರುಫ್ರುನರಸ್ಸುಪಯಲು॥ ॥೧॥
ಕನ್ನಡಿಶುದ್ಧವಾಗಿಯೆತಾಗದಷ್ಟ
ಚಿನ್ನವಾರೆಯನ್ನುಮಾಡುವಪರಿಯ
ಧನ್ಯರಾದವರನ್ನುಂಡಮನಸುವಮನ
ಮನ್ನಣೆಯಿಲ್ಲದಮನೆಯೊಳ್ಪುಂಬಳೆಹೋಸ॥ ॥೨॥
ಹೊರ್ಪದಮಾತನುಕೆಪ್ಪಮಾನಸದೊಳು
ಮೆಪ್ಪವಾಗುವೆನೆಂದುಮ್ರಾಪ್ತನದಿಹೋಗಿ॥
ಕೆಪ್ಪದಉತ್ತರಸುತ್ತರಹಾರಿಸದೆ
ಹಾಸ್ಪ್ರಾಮಿಯಹಾರಿಹೋಪ್ರಡುವಶೆರನಂತೆ॥ ॥೩॥
ಶಾಗೆಯುಗಯುವನಸರಿಯೆಂದುಜೂಜಾಡಿ
ಸಾಗರವಮುಹಾರಿನದುಪಿಟ್ಟಂದದಿ॥

ಯೋಗಿಯಪರಿಯಂತೆತಪವೆಂದುತನ್ನಯ
ಮೂಗಮುಚ್ಚಲುತ್ತಿಪ್ಪಯೋಗಿಹಾಯವದಂತೆ॥ ॥೪॥
ಮೀಸಲಿಗಾದಸುವಶೇಷಗಿರೀಶನ
ಆಸೆಯಗ್ರಾಸವಬೇಡಿಕಾಯ್ದವನ॥
ಸಾಸಿರವೆಗದಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಮೊಗ್ಗಾಗರ
ಬೇಸತ್ತುಮುಂಜಿಪೆಯೆಂದುಮೋಸವಾಮವದಿಂದು॥ ॥೫॥
ಚಿತ್ರರಚಿಸಿದಸ್ನೇನಿಸಿನಿಗಳೆಲ್ಲ
ಪುಸ್ತಕಾದಸುವದೆನುತಪಾರಾಯನ॥
ಮುತ್ತಿಕಾಂಡಿಹಪಲಸ್ನೇನಿಯಯುವರೊಳು
ಮುಷ್ಟಿದೇವತೆಬಂದುಮೂದಲಿಸುವಳೆಂದು॥ ॥೬॥
ಮೊಸರನ್ನತನ್ನಯಶಯ್ಯೆಯೊಳಗಿದ್ದರೆ
ಹಸಿವಾದವೇಳ್ಯದಿಹಸಿಯಮೆಲ್ಲುವದೇನೆ॥
ವಿಷಮವಾಗದೆಹರಿವರಹಾಕಿಮೃಷ್ಟಾನ್ನ
ಸರಲದಿನೆನೆಯಲುಹಸನದಿಸಲಹುವ॥ ॥೭॥

೧೦೮.॥ರಾಗಶಂಕರಾಭರಣ.ತಾಳತ್ರಿವಿಡೆ॥
ಶ್ರೀಯನಿವಾರಗಾವಾದಹರಿಯನಾಮಗಳು
ದಯಾನಿಧಿತಾರಿದಯೆನ್ನಜಿಹ್ವೆಯೊಳು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ವಸುದೇವಾತ್ಮಜನಾದಕೇಶವದೇವಕೀ
ಬಸುರೊಳುಗುದಿಸಿದನಾರಾಯಣನು॥
ಎಸದುನಿಂದನುಗೋಕುಲದೊಳುಮಾಧವ
ಶಿಸುಮನಾಗಿತನುಗೋವಿಂದನಂದನಂದನೆಂದ॥ ॥೧॥
ದುಷ್ಟಪೂತನಿಯನ್ನುವಿಷ್ಣುವೆಕೊಂದನು
ಶಾಕಲಕಿಸುಹಾಗಿಮಧುಸೂದನ॥
ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂದನುತ್ರಿವಿಕ್ರಮಶಕಟನ
ಕಚ್ಚಿಗೆಸಿಲುಕದನುವಾಮನಯಶೋದೆಗೆ॥ ॥೨॥
ಬೆಂಗೆಯಮೆದ್ದನುಮಂಗಾಸಿಶ್ರೀಧರ
ಶಂಗೆಯಶರುವನುಹೃಷೀಕೇಶನು॥
ಉಂಗಾಬಿಳ್ಳುನುತಾಯಮೊಲೆಗೆಪದ್ಮನಾಭ
ಸಂಗಾವಸ್ತ್ರಾದೊಳುದಾಮೋದರನಾದ॥ ॥೩॥
ವಾಸುದೇವನುದ್ದಾರಪತಿವಾಸನಿನಿಸಿದ
ಸಾಸಿರನಾಮನುಸಂಕರ್ಷಣನು॥
ಆಸುರಹಾಗಿಯೆಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಸದನು

ದೊರೆತನವಾದಅನಿರುದ್ಧನು॥ ॥೪॥
ಉತ್ತಮವಾಗಿಪುರುಷೋತ್ತಮನೆನಿಸಿದನು
ಅರ್ಥಿಯಿಂದಲಿಅಧೋಕ್ಷಜನಾಮದಿ॥
ಸ್ವಪ್ನವಾದನುದೈತ್ಯಕುಲಕೆಲ್ಲನರಸಿಂಹ
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕನಾದನಚ್ಯುತನಾಮದಿ॥ ॥೫॥
ಕಡಲಶಯನಜನಾರ್ದನನೆನಿಸಿದನು
ಹಾದಿಗನುಸರಿಯೆಬಂದನುಪೇಂದ್ರನು॥
ಉಡುಪಿನಸ್ಥರದೊಳುಹರಿಯೆಂಬನಾಮದಿ
ಕದನಾಗ್ರದೊಳುಪಿಡಿದುನಿಂದಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ॥ ॥೬॥
ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲುಕುನಾಮದಸ್ವಾಮಿಯು
ತಪ್ಪದೆಪೊಂದ್ಯತ್ತುಮಾಜಿಯಗೋಬನು॥
ಸ್ವರ್ಗಗಿರಿಯವರಹತಿಮ್ಮಪ್ಪರಾಯನು
ಒಪ್ಪುಗೊಂಡನುಮಧ್ವರಾಯನಾಗಮದೊಳು॥ ॥೭॥

---

೧೦೯. ರಾಗ ಸಾರಂಗ. ಆದಿತಾಳ॥

ನಿನಗೆಮೊರೆಹೊಕ್ಕೆವನಜಾಕ್ಷವೈಕುಂಠ
ಮನಕೆಬಿನ್ನಾಣದಯುತ್ತರ್ಕ್ಷುವರ್ಣ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಧೀರನಿನ್ನಮಬಹುಸಾರನಿನ್ನಮಜಗ
ದ್ಧೀರನಿನ್ನನುಭಾಗ್ಯಲಕುಮಿಸೇವಿಸುವಳು॥
ಆಸೆಯಿಂದಲಿನಿನ್ನಚರಣವಮೊರೆಹೊಕ್ಕೆ
ದೋಷವಪರಿಹರಿಸಿಪುತ್ರನಸಲಹಯ್ಯ॥ ॥೧॥
ಅಗುವಾಗಲುಬಲ್ಲೆಮಹಿಮ್ಯಾಗಲುಬಲ್ಲೆ
ಅಗುಮಹಾತ್ಮೆನೊಬಗೆಸುರಾಡಾಂಬರಲುಬಲ್ಲೆ॥
ಜ್ಞಾನಿಮುನಿಯಬಲ್ಲೆಆಜ್ಞಾನಿಸ್ಕೃಪುಬಲ್ಲೆ
ಗುಣಗಳವಗುಣಗಳನೊಡದೆಸಲಹಯ್ಯ॥ ॥೨॥
ಮುಕ್ತಿದೆನರಜನ್ಮದಿಬಹುಬಳಲಿಯೆಕೃಷ್ಣ
ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಯಮುಕ್ತೆಕ್ಷರಲ್ಲ॥
ಬಿಟ್ಟುಮೋಡಿಯಮನದಕಿತ್ತುಬಿಲ್ಲವನಿತ್ತು
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿನೋಡಿಬಿಡ್ಡಿಸಿಸಲಹಯ್ಯ॥ ॥೩॥
ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲಬಂಧುಬಾಂಧವರಿಲ್ಲ
ಬಂದುಹೊಕ್ಕಿಯೆನಿಬಂಧಬಿಡಿಸುತಂದೆ॥
ಮಂದರಾದ್ರಿಯಧರವರದನಿನ್ನಯಪಾದ
ದ್ವಂದ್ವವತೋರಿಸಿಒಂದುಸಲಹಯ್ಯ॥ ॥೪॥

ಮನದಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೆ
ಘನವಿಸ್ತಾರದೊಳ್ದುವಿನಯದಿಮನ್ನಿಸಿ॥
ಮನೆಗೆಕಳುಹುನಮ್ಮಪುರಹರಿಯಮ್ಮಪ್ಪನೆ
ತನುಮನದಾಭೋಗನುದಿನದಿನಸಲಹಯ್ಯ॥ ॥೫॥

---

೧೧೦. ॥ರಾಗಭೈರವಿ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥
ಪಾಲಿಸೈತಿಮ್ಮಪ್ಪಪರಮಪಾವನನಪ್ಪ
ಮೇಲುಗಿರಿಯೊಳಿಪ್ಪತಿರುಪತಿತಿಮ್ಮಪ್ಪ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಶ್ರೀಧಾರಿಕಗಂದನಾಗಬಯವೆಂದ
ಆಗ್ರಾಕೆಯನೊಂದಮಾರ್ಗಿಸೊತ್ತಿಂದ॥
ಕಾಗಿಸೆಯನರವಿಂದಶ್ರೀಮರಿಯೆಬಂದ
ಜಾಗರಯನೆಪಡದಗಾಗೆಸೊಪ್ಪುದಿಂದ॥ ॥೧॥
ಸ್ವಾಮಿನೀನೆಪೋಗೆಭೂಮಿಯೊಳುರತ್ನ
ಕಾಮಿತಸ್ಯರ್ಗೆನಾಮಕಲ್ಪನೆಯು॥
ಶ್ರೀಮನವಾಗಿಹಯಿಗೆನಾಮದಮನ್ನಗೆ
ನೀಮನಸ್ಸದಮಾಗೆಹಮನ್ನಿದಿಗಾಗೆ॥ ॥೨॥
ಸೀಮಸಂಕಲ್ಪವಾನಾಯಕನಿಪ್ಪ
ತಾವಿಗಾಗಿಯೆಪಾಪ್ತಾಪದಿಯಲರಪ್ಪ॥
ಜೀವನದಾನಪ್ಪದೇವಾಗೆಕಪ್ಪ
ಈವೆನೆನುತಬಪ್ಪತಾವರಹರಿತಿಮ್ಮಪ್ಪ॥ ॥೩॥

---

೧೧೧. ॥ರಾಗಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥
ವೆಂಕಟೇಶನಿನ್ನನಂಬಿದೆಯೆನ್ನ
ಸಂಕಟವನುಪರಿಹರಿಸಯ್ಯನೀನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ವೇದತತಿಂಬೆಕದತಿದೆಗಾಂಭಿಹಾದನು
ಕಡೆಯಕಾಗಬಹುಜಡದಿಂದಗುಣನು॥
ಭುವಿಉತ್ತಬಲಿಹರಿಮುನಿಯುಂಡಿದಾತನು
ದಧಿಪಸೋರಿಸೊಯೆನ್ನಪೊಡೆಯನೀನಾದನು॥ ॥೧॥
ಅಗಜೆಗಬತ್ತಲಾಸ್ವದೊಳಗಿದ್ದನೀನು
ಸ್ವಾಸ್ತ್ಯಾರ್ಥವಗುಣನಿನ್ನದೇನು॥
ಶ್ರೀವರಹರಿನಿನ್ನಚರಣಕ್ಕೆನಾನು
ಮರೆವೆನುಮನ್ನಿಸುವರನಾಮಧೇನು॥ ॥೨॥
ನಾರಾಯಣವರಹರಿಜಗನ್ನಾಥ

ದಾರಿದ್ರ್ಯದುಃಖನಿವೃತ್ತಿನೀಡುತ
ಸಾರಿದವರಸಂಸಾರದದಾತ
ಮಾರಪಿತನವಕಾಂಬರನಿನ್ನೆಪ್ರೀತ॥ ॥೩॥
ಉತ್ತಮವಾದಶ್ರೀಶೈಲನಿವಾಸ
ಭಕ್ತರಸಲಹುವಬಿರುದುಳ್ಳಕಾರ॥
ಚಿತ್ರವುಳ್ಳದಿವ್ಯಕಾಯೋಸವೇದಿಕೆ
ನಿತ್ಯಮಂಗಳಪಾವವಸ್ತುಲಕ್ಷ್ಮೀಕರ॥ ॥೪॥
ವರಹತಿಮ್ಮಪ್ಪನುಪೊರೆದಿದ್ದನೆರದು
ಆರದಹಾಯೊಳುಲಿಮ್ಹತವನೆರದು॥
ದೂರವಾಗದೆಬಿಡದೆಗಡಿಗೆನ್ನಪೊರೆದು
ವಿಷಯಗಂಡಪರಾಧವೆಲ್ಲವಮರೆದು॥ ॥೫॥

---

೧೧೨. ॥ರಾಗ ತೋಡಿ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥
ದಾಸಕ್ಷೇಮಪ್ರಿಯವಾಸತಿಮ್ಮಪ್ಪನ
ದಾಸನಕರೆಮೊಯ್ಯ॥
ಸಾಹಸನಾಮವಿಲಾಸನಮೂರ್ತಿಯ
ಶ್ರೀಸಾಗಿತೋರಿನೆಗೆ॥ ॥೧॥
ಬಿರುದುಯಿಲ್ಲದಕಯ್ಯುದುಂಡೆಮೆಚ್ಚಿಸುವನ
ಕಿರಿದಲಂಧದದೇವನ॥
ಉರುವರಾಹಶಿಲಾನುಕರಿದಾಗಿಯಿರುವನ
ಶರದಾಯುಧಧರಿಸಿದವನ॥ ॥೨॥
ಕಾರಭಮಾಲೆಯಪಿಸರಾಪ್ಪದಗಿರಿಯೊಳು
ಸ್ಥಿರವಾಗಿನೆಲಸಿಪ್ಪನ॥
ಕರುಣಾವಾರಿಧಿವೆಂಕಟೇಶನಚರಣಾವ
ಶರಣಾಯ್ತುತಾರಿನಗೆ॥ ॥೩॥
ವಾರಿಯೊಳುದಿಸಿದನಾರಿಯಮಧ್ವದಿ
ಪರಿಯೆಸುಗರವನ॥
ವಾರಿಜವದನದಿತಾಳಿದನಾರದ
ಮಾಮೊಂಡಪಿಸರವನ॥ ॥೪॥
ಮೇರುವಿನಗ್ರದಿಉಾರದವಶರಣಾವ
ಸಾರಿದವರಜೀವನ॥
ಉಾರಗಿಶರಣಾಯ್ತುಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶನ
ದಾರವಿಂದವನೆನಗೆ॥ ॥೫॥

[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]॥ ॥೬॥
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]॥ ॥೭॥
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]॥ ॥೮॥
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]॥ ॥೯॥
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]॥ ॥೧೦॥
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]॥ ॥೧೧॥
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]॥ ॥೧೨॥
[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]॥ ॥೧೩॥
[illegible]

ಮುಕ್ತಿಯ ತೆರೆದವನ॥
ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಮಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
ನಿತ್ಯದೊಳುಳುತಿಪ್ಪನ॥ ॥೧೪॥
ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತಿಯ ಬಸತ್ತೈ
ಮುಕ್ತನೆಂದೆನಿಸಿದನ॥
ಪುತ್ರಿಕರದೊಯ್ಯು ಪುರಂದರವಿಠಲನ
ನಿತ್ಯದಿ ನಾ ಬೆನಗೆ॥ ॥೧೫॥

---

೧೧೩. ॥ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ. ತಾಳ ರೂಪಕ॥
ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಸುಖವಿನಿಗಮಗಾರ್ಹರ ನಿನ್ನ
ಬಿನ್ನಹದೊಳಾಯಿಮನದಿಪ್ಪುದು ಯಿಗ್ಗ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಂದರಧಾರಿಯ ನವರತ್ನಗಳೆಲ್ಲ
ಚಂದಿರನಾರಿಯ ಚಕ್ರಾಂಕಿತೆ॥
ಕಂದರ್ಪನಾರಿಯ ವಸುದೇವಕುಲೋತ್ತರ
ಬಂದನಾರಿಯ ಮೊರೆಯಾಲಿಸಿದೊಳು॥ ॥೧॥
ಹಾಂಗೆ ಮುಖ ಸುರಗಳ ಪಕ್ಷಿಗಳಾರಿಯ
ಸುಗ್ರೀವರ ನದಿಗಳುಳ್ಳ ಜಗಗಳಾರಿಯವು॥
ಕಂಗಳಲ್ಲದೇ ಗೆದ್ದ ಗಾರುಡಿ ನಾರಿಯವು
ಅನಿಷ್ಟ ಮಾಡುವರ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಾರಿಯವು॥ ॥೨॥
ಪತಿವ್ರತೆಯ ನೆನೆಗೆ ಮತಿಯೊಂದೇ ಭಕ್ತಿಯ
ಅತಿಗ ಮುಕ್ತಿ ನೀಡೊ ಭಕ್ತಿ ದಾಸಿಯವು॥
ಮತಿಯ ಬೇನೆ ನಿಗೆ ಹೊರಸ್ತುತಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯ
ಹಿತವಾದ ಪುರಂದರವಿಠಲನಾರಿಯವು॥ ॥೩॥

---

೧೧೪. ॥ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ರಕ್ಷಿಸೋ ಎನ್ನ ರಕ್ಷಿಸೋ ॥ಪಲ್ಲ॥
ರಕ್ಷಿಸು ಯೆನ್ನನು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ರಮಣ ಪಕ್ಷಿ
ಪಕ್ಷಿತುರಂಗ ನಿನ್ನ ಪಕ್ಷಿವಾಹನನೆ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ಪಾದವಿಲ್ಲದೆ ನಿಂದೊಳು ಮುಖಗಳ
ವೇದ ತಂದ ಸನ್ನಿಧಿ ಜಗಳ॥
ವೇದ ತಿರುಳಿದೊಳು ನಿಂತು ಬೈದ
ಸಾಧುಸಜ್ಜನ ಪಾಲನಿಧಿಯ ಮಾಡ॥ ॥೧॥
ವಾರಿಧಿ ಮಥನದ ಸುರರಿಗೆ ಬೊಂಬೆ

मेरुमंदरवन्नु नीरेत्तिबलिदु॥
पारिजातवन्नु दिव्यसुंदरदिंदिळिदु
उगरदिंदरगावगिरियोळु नलिदु॥ ॥ २ ॥
धरणियनुद्धानवनागिनिन्नु
हिरण्याक्षासुरनसंहारमाडिदेनु॥
चरणासेवकरिगे निन्नामधेयनु
तरुणप्रह्लादनसलहिदनंबिदेनानु॥ ॥ ३ ॥
तरुणनाकरेयेतंबडोळुदिसिदेयो
मयुरदानवर प्राणवधिसिदेयो॥
तरुणमालेयनारदरुधरिसिदेयो
मरबंदवधुरोगिरियनेरिदेयो॥ ॥ ४ ॥
कामलरूपदिवामनयनुदे
भूमदानबलियपाताळक्केतुळिदे॥
स्वामिमुद्रेयतिरदिदे
क्षेमदिक्षत्रियरुनिसिहोरदे॥ ॥ ५ ॥
तातनप्पणेयिंदमातेगेमुनिदे
जातक्षत्रियरविघातिसितरदे॥
नूतनवागिनामदिमेरदे
धातुगेक्षिनुस्तुत्यियनगुरदे॥ ॥ ६ ॥
दशरथनुदरदिकेरुवागिबंदे
वसुमतिसुतेयकैहिडिदितंदे॥
असुररहोसरनुदिनदेवतेगेदे
कुसुमनामान्वितनेगिरियल्लिनिंदे॥ ॥ ७ ॥
मधुरेयोळुदिसिगोकुलदल्लिबेळदे
उदधियमध्यदिमनेमाडिबलिदे॥
पोदिनारुसाविरसतियरनेरदे
उदयवादियोदेवगिरियोळुनलिदे॥ ॥ ८ ॥
ऋषिमुनिजनसमूहसुरवंतबगेगे
वसनवबिडुवरुकेळवेनोनिनगे॥
वसुधेगुत्तमवागियेसवरागिरियोळु
पोसनागिनिंतिहाचरणासन्निधियोळु॥ ॥ ९ ॥
माजियनेरियनेजियपिडिदे
माडुवारेळियनुसरदेयोळुरदिदे॥

ಮೂಜಗದೊಡೆಯನ ಮನದೊಳು ಯಿಡುವ
ಮಾಜಬ್ರಿ ಮಾವೆಂತದ್ರಿಕೆನ್ನೋದವೆ॥ ॥೧೦॥
ಪ್ರಾಕೃತಕಾರದ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ
ಶರ್ಕರೆಗಾಹಿತ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನದಿಂದ॥
ಸ್ವಹಸ್ತದಸ್ವಲ್ಪನಾಗಿ ಶ್ರಮಗಿಬಂದ
ಅಧಿಕಯೊಪ್ಪುರಸಲಹಾವೆಲಿಂದ॥ ॥೧೧॥

---

೧೧೫. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ತ್ರಿಪುಟತಾಳ॥

ಜ್ಞಾನವಾವುದು ಅಜ್ಞಾನವಾವುದು
ಮಾನವಾವುದು ಅಪಮಾನವಾವುದು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹರಿಯಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಬದುಕುವುದು ಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ
ನಾರಪ್ರಸಿಗೆಯನಾಗ ಬಿಟ್ಟುದಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ॥
ಪರರಸತಿಯ ತಾರದಿರುವುದು ಮಾನವಲ್ಲವೆ
ಪರರಸೇವೆಗೈವುದದವಮಾನವಲ್ಲವೆ॥ ॥೧॥
ಧನ್ಯರನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದು ಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ
ಹೀನ್ಯರಿಂದ ಅನ್ನತಾರವುದಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ॥
ತನ್ನಸತಿಯನಾಳಿಯಿರುವು ಮಾನವಲ್ಲವೆ
ಅನ್ಯರಾದರಿಪುವದವಮಾನವಲ್ಲವೆ॥ ॥೨॥
ಹಸಿದವರನುಕಂಡುಯನ್ನವಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ
ಹುಸಿನಲಾಗಸತ್ಯಮಾಳ್ಪುದಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ॥
ಹಸನವಾಗನುಡಿವಸ್ತೃಮಾನವಲ್ಲವೆ
ವಸನವಜೂಜುತಪ್ಪುದವಮಾನವಲ್ಲವೆ॥ ॥೩॥
ಸ್ವರ್ಗವಿದಲ್ಲವೆಂಬಜೀವಿಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲವೆ
ನರಕಸ್ವರೂಪವಮರೆವಜಡನಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲವೆ॥
ಹಿರಿಯರಿಂದಲೆನಿಸಿಕೊಂಬುದುಮಾನವಲ್ಲವೆ
ಕಿರಿಯನ್ನುಡಿವೆನಿಸಲಪಮಾನವಲ್ಲವೆ॥ ॥೪॥
ಶ್ರೀಧರನ್ನಪಾಡುವನುಜ ಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲವೆ
ಮೈದವನ್ನುಹಾಡದನರನಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲವೆ॥
ಸಿದ್ಧರಿಗೆಹೊಡೆಯರಲುಮಾನವಲ್ಲವೆ
ಮಗದಿಗರಾಸಿಗರದವಮಾನವಲ್ಲವೆ॥ ॥೫॥
ಗುರುಹಿರಿಯರನುಸರಿಸೆ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ
ಸಿರಿಯವರೆಸ್ತ್ರೀಗೆಸಾಧವಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ॥
ಧೊರೆಯುಕರದುಂಬು ಚಿತವಿಯ್ಯೊಮಾನವಲ್ಲವೆ

ತಿರುಕರಂತೆ ತಿರಿವದವಮಾನವಲ್ಲವೆ॥ ॥೬॥
ವರಹತಿಮ್ಮಪ್ಪಪ್ರೀತಿದರದುಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ
ಪರಮಸ್ನೇಹಿತರಾಗುವದಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೆ॥
ಕರದುಪರರಿಗಿತ್ತುವದವಮಾನವಲ್ಲವೆ
ಸುರಸರಿಯಮಾತುಳಿವಮಾನವಲ್ಲವೆ॥ ॥೭॥

---

೧೧೯. ॥ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ. ಆದಿತಾಳ॥
ಸ್ವಾಮಿವೆಂಕಟರಮಣಭೂಮಿಪಾಲಕದೇವ
ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವಕರುಣಾಸಂಜೀವ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಸುರರುಅಸುರರೆಲ್ಲಶರಧಿಯಮಥಿಸಲು॥
ಸಿರಿಯುಜನಿಸಿಬಂದುಹರಿಯನೋಡಿದಳು॥ ॥೧॥
ಪತಿನೀನೆಗತಿಯೆಂದುಸತಿಸುಮಮಾಲೆಯನು॥
ಅತಿಹರುಷದಿಜಗತ್ಪತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿದಳು॥ ॥೨॥
ವಾರಿಧಿಯುಕನ್ಯಾಧಾರೆಯನೆರೆಯಲು॥
ವಾರಿಜಾಂಬಕಲಕ್ಷ್ಮಿಮೋದದಿನಿಂದಿರಲು॥ ॥೩॥
ಫಣಿಯಸಿಮಣೆಯೊಳುರಮಣಿಯಕೂಡಿಕೊಂಡು॥
ಗುಣನಿಧಿಯುಪೊಳ್ಳಿರಲುತರುಣಿಯರೆಲ್ಲ॥ ॥೪॥
ಪಚ್ಚವಧರಿಸಿನವಸ್ತ್ರಚ್ಛತ್ರಾಗಿಯೊಬ್ಬಳು॥
ಅಚ್ಯುತಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗಚ್ಛವೈಸಿನುತ॥ ॥೫॥
ಸಣ್ಣಮಲ್ಲಿಗೆಯೆಣ್ಣೆಬಣ್ಣವಾದರಿಸಿನವ॥
ಪುಣ್ಯವಂತೆಯರೈತಂದರ್ಪಿಸಾದಲು॥ ॥೬॥
ಮೊದಲುಪಾದವತೊಳದುಜಲವನುಸಿರಿತನ್ನ॥
ತಲೆಗೆಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಸ್ನಾನಲುಹರಿಯುಮೆಚ್ಚಿದನು॥ ॥೭॥
ಗಟ್ಟಿಯಾದರಿಸಿನವಬಟ್ಟಲೆಣ್ಣೆಯಸೂಡಿ॥
ಮುಟ್ಟಲಂಜಿಯೆನಿಲಲುಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕನ॥ ॥೮॥
ಅಂಗವನೊರಸಿನವಮಂಗಳ್ವೊರಸುತ್ತ॥
ರಂಗನಸಿರಿಮೊಗವಕಂಗಳಿಂದೀಕ್ಷಿಸುತ॥ ॥೯॥
ಅಕ್ಷಯಹಸ್ತವನಿತ್ತತ್ರಿಭುವನದೊಡೆಯನು॥
ಅಂಬುಜಲೋಚನೆಮುಖಾಂಬುಜಕೆತಿಮುರಿದನು॥ ॥೧೦॥
ಅತಿಶಯಸ್ವವತಾಸನತ್ಯೆಯಅರಿಸಿನವ॥
ಪತಿಯಾದಿಕೇಶವನಸತಿಸಿಂಗರಿಸಿದಳು॥ ॥೧೧॥
ಸಿರಿಯನೆತ್ತಿದಕ್ಷೆಯಹರಿತಾನುತೋರಿಸಲು॥
ಸಿರಿನಾರಾಯಣನೆಂದುಅರಿಸಿನವತಿಮುರೆ॥ ॥೧೨॥

ಶಂಖವಧರಿಸಿದಪಂಕಜಾಕ್ಷನೆವಿಷ್ಣು॥
ಪಿಂಕಪಕ್ಷೀಶನಗಮನಕಜನೆರಮಾರಿ॥ ॥೧೩॥
ಕದನದಾಪ್ರಿಭ್ಯರನುಸದಮುಮದನಿಗಿರಿಯು॥
ಮಧುಸೂದನಶ್ರೀಪದ್ಮವಿಡಿಯತಾನೆನಿಸಿದ॥ ॥೧೪॥
ಚಕ್ರವಪಿಡಿದಾಪತಾಕ್ಷಮಯಿಯೆನಿಸಿಯೆ॥
ಅಕ್ರೂರಗೊಲಿದತ್ರಿವಿಕ್ರಮಗೆರಮಾರಿ॥ ॥೧೫॥
ವಾಮನನಾಗಿಯೆಕ್ರಮವನುಪಡೆನುತ॥
ಶ್ರೀಮಯಪ್ರದನಾದಪುತ್ರಿಯುತಾಗಿನುತ॥ ॥೧೬॥
ಸಾದಲನುರಾಪ್ತಪಾದನಿತ್ಯನು॥
ಶ್ರೀಧರನೆನುತಲಿಅರಸಿನವರಮಾರಿ॥ ॥೧೭॥
ವಾಮಪಾದಪಕಂದನ್ನುತ್ತಾಮನಿರಾರಿನಲು॥
ಸಿರಿಯಮನಪ್ರಿಯಹೃಷೀಕೇಶಗಾನಿತ್ತು॥ ॥೧೮॥
ಪದ್ಮನಾಭವಕ್ಷೇಜಪಡಪ್ಪಸುಂಪ್ರವಪಿಯಾಜು॥
ಪದ್ಮನಾಭಗೆಪದ್ಮಗಂಧಿತಾರಮಾರಿ॥ ॥೧೯॥
ಆಮಹಾನಾಮದದಾಮೋದರನಕಂದು॥
ಪ್ರೇಮದಿಮಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯುವಿಶ್ವನಾಥಳು॥ ॥೨೦॥
ವಾಸುದೇವನುತನ್ನಅರಸಿಮಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ॥
ತೋರಿದನರಿಸನದಮೊಂಗೆಯವಾಗಿನಾಳೆ॥ ॥೨೧॥
ಸಂಕರ್ಷಣನಸಂದಾನಕ್ಕಾದಪುಸ್ತವನು॥
ಸಂತಸದಿಂಗೆಯಸಂಕರ್ಷಣಗೆರಮಾರಿ॥ ॥೨೨॥
ಬುದ್ಧಿವಂತೆಯಯೆದದಮುದ್ದುಪುಸ್ತವನೋಪ್ರಭು॥
ಉದ್ಧರಿಸಿನಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಗುತ॥ ॥೨೩॥
ಮುನಿಜನವಂದ್ಯನುಅನಿರುದ್ಧನಗುಣಕೆ॥
ಘನಸುಖಮಂಡಲಕೆಅರಸಿನವರಮಾರಿ॥ ॥೨೪॥
ಪುರುಷರೊಳುತ್ತಮನುಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ್ಯಯೆ॥
ಅರಸಿಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಅರಸಿನವರಮಾರಿ॥ ॥೨೫॥
ಅಧೋಕ್ಷಜನುತನ್ನಮದವೇರಿಅರಸಿನವ॥
ಪದುಮನೇತ್ರಿಯಪದದೋರಗೆಮಿಡಿದನು॥ ॥೨೬॥
ನಾರಸಿಂಹನುಸರಿಯಾಮೋರಿಯಂದಾರಕ್ಷ್ಯ॥
ಓರ್ಗಾವಾಗಿಯೆಅರಸಿನವರಮಾರಿ॥ ॥೨೭॥
ಮೆಚ್ಚಿಯೆಹಾರಿಹಾನುಅಚ್ಯುತಮೂರ್ತಿತಿಯು॥
ಅಚ್ಯುತಗಾಗಿಯೆಅಚ್ಯುತನಾದಳು॥ ॥೨೮॥
ಮನದಿಲಜ್ಜೆತಿಯಾಗಿಘನಮಹಿಮಮುನಿವಂದ್ಯ॥

ತನಗೆವಲ್ಲಭನೀತನೆಂದಾದರಿಸಿದಳ॥ ॥೧೯॥
ಆಪರಮಪುರುಷನಯನಸಂಪನ್ನದ॥
ಯಶಃಭರಣಾಗಿದಬಿಡಿಸಿಶ್ರೀತಾಳಿದಳು॥ ॥೨೦॥
ಹರನಬಿಂಬನಾಮದಿಹರದಿಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು॥
ವರಿಸಿದಳ್ಶ್ರೀಹರಿಯಹರದಿಯಮೊಗಕೆ॥ ॥೨೧॥
ಬೆಳ್ಗಿದೊಡೆಯನೆನಿಸಿಶ್ರೀಕಾಂತಹರಿವಾದಕ್ಕೆ॥
ಕೃಷ್ಣಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಆನತಿಯಪಮಹಿ॥ ॥೨೨॥
ವರಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆವರಹರಿಪುಷ್ಪಕೆ॥
ಅರಿಸಿನದಂಗಿಯರಾಚಿಸಿದಹರಿಯು॥ ॥೨೩॥

---

೧೧೨. ॥ರಾಗ ಭೈರವಿ. ತಾಳ ಝಂಪೆ॥
ಸ್ವಾಮಿಸತ್ಯಶ್ರೀಮಚ್ಚರಣಜನಸಾಧುಗೆ
ಸ್ವಾಮಿತಾರ್ಕ್ಷ್ಯಗಮನಪಕ್ಷಿವಾಹನಸ್ವಾಮಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹರಿಯಪಾದಪದುಮಸಿಹರಿಗೆವಧುವೆಂದೆನಿಸಿ
ಹರಿಗೆಸತಿಯನುಯಶೋಹರಿಯಪಾದೆ॥
ಹರಿನಾಮಕೀರ್ತನೆಯಹೀನದಾಸ್ಯನಿನ್ನ
ಮರೆಹೊಕ್ಕೆಮರೆಯದಿರದಯಾದಿನ್ನನಗೆ॥ ॥೧॥
ಕ್ಷಮೆದಮೆಯುಶಾಂತಸತ್ಯಧರ್ಮಪ್ರವೃತ್ತಿನಗೆ
ಶ್ರೀಮಬಲ್ಲಭಸಜ್ಜನರಕ್ಷಕಪರಿಪಾಲ॥
ಅಮಿತಮಹಿಮನೆನಿನ್ನನಿಜಪಬಲ್ಲವರಾರು
ತಮಗೆಯಾವಿಷ್ಣುದಸಾಂಧಮೊಯ್ಯುತ್ತಲ್ಲದೆ॥ ॥೨॥
ಚಿನ್ನಭಂಡಾರಗಳುನಿನ್ನದಿಅಡಿಗಳುಹೂವು
ಬನ್ನದಕಮಲಗಳುನಿನ್ನಪದಗಳುಹೂವು॥
ಅನ್ನಪಾನಂಗಳಿಗೆಬಿಡುಮಾಳಪೆನಿನ್ನ
ನಿನ್ನಮರೆಹೊಕ್ಕನೆಮನ್ನಿಸುಪ್ರಭುವಂತೆ॥ ॥೩॥
ಒಬ್ಬರಾಯನಗೆಬಿಟ್ಟೆಒಬ್ಬರಾಯನಿಗಾಳಿವೆ
ಒಬ್ಬನಿಗೆಮೆಯ್ಯನಿತ್ಯಾಮಳೆ॥
ಒಬ್ಬರಾದರುನಿನ್ನನಿಜದಿಬಾಳ್ವರಿಲ್ಲ
ಗಬ್ಬಿಜಾತನಪುರಿಯಶ್ರೀಯತಾಳಿಸಿದಳು॥ ॥೪॥
ಅಂಬುಧಿಯಿಂದಬಂದಗಜಮಂತ್ರಮುಖಗಳೆಲ್ಲರು
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದನಶ್ರೀನಿನ್ನಬೆಡಗಳು॥
ಪಂಚತತ್ವಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಗಳೆಲ್ಲ
ಪಂಚಶಾಂಧಮುಕಿತಮುಖದಿಂದಾಹುಂಗದಲಿ॥ ॥೫॥

ಮೂಢನಾದೆನು ನಿನ್ನಬಿಟ್ಟು ಪೀತಾಂಬರಮನದಿ
ಮೊದಲಿರುಳಿವಸುಗಾವರೂಢಿದೆ ಬಳೆಯ॥
ಮಾಡು ದಯವನು ನೀನು ಮನದಿಷ್ಟ ಸೃಷ್ಟಿಯನೆಲ್ಲ
ಪಾಡುಬಂಧವ ಬಿಡಿಸಿ ಪಾದದ ಮಗನೆಂದೆನೆ॥ ॥೬॥
ನಂಬಿದೆನು ನಾ ನಿನ್ನ ಸಂಚಿ ನಿಯೆ ಸೈವಿಡದು
ಇಂಬಾದ ಪದವಿಯನು ಸಂಭ್ರಮದಿ ಕೊಡುತ॥
ಬೆಂಬಿಡದೆ ದೇವರಾಪಾಲಿ ವ್ಯಾಸರುಗಾದಲಿ
ಪೊಂಬಳಿಪ ವರದವಿಂದ ಸಲಹುವುದು ಜಗದಿ॥ ॥೭॥

---

೧೧೮. ॥ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಬೋಧಿ. ಅಟತಾಳ॥
ಬಾಡಿಯ ಹಟ್ಟಿಯೊಳುದ್ಧವೃಷ್ಣಿವರದ
ರಾಡಿಯ ತರಿಯಲು ಕೈಬಲ್ಲವರು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮೂಲಾಗ್ನಿಯಿಂದಲೆ ಸುಡಿಪ ಬಾಡಿ
ಮೂಲಮಂತ್ರಂಗಳ ಜಪಿಸುವ ಬಾಡಿ॥
ಮೂಲಾಧಾರವ ತಾ ತಿಳಿವ ಬಾಡಿ
ಕಾಲಕರ್ಮಂಗಳ ಕಳೆವಂತ ಬಾಡಿ॥ ॥೧॥
ವಿಷಯಸುತ್ತಿನ ಭೋಗಗಳವಂತ ಬಾಡಿ
ವಿಷವೈರಿಗಳನ್ನ ಕಳವಂತ ಬಾಡಿ॥
ವಿಷಲಿಗಳ ಘಾತ ಪೋಗಾಡುವ ಬಾಡಿ
ಯೋಗಜ್ಞಾನಗಳೆಲ್ಲ ಧರಿಸುವ ಬಾಡಿ॥ ॥೨॥
ಓಂಕಾರಸ್ವರದಿಯಿಂದ ಬಳಿದಿಟ್ಟ ಬಾಡಿ
ಝೇಂಕಾರನಾದಗಳ ಧರಿಸುವ ಬಾಡಿ॥
ಸಂಭ್ರಮದರಸನ ಗೆಲುವಂತ ಬಾಡಿ
ಅಂಬರಕಾಗಿಯೆ ಲಂಬಿಪ ಬಾಡಿ॥ ॥೩॥
ಪಂಚಾಗ್ನಿಯಿಂದಲೆ ಬೆಂದಿಹ ಬಾಡಿ
ಪಂಚತತ್ವಗಳನ್ನು ಗೆಲುವಂತ ಬಾಡಿ॥
ಪಂಚಭೂತಂಗಳನ್ನ ಕಳವಂತ ಬಾಡಿ
ಪಂಚಶಿಖಾಗ್ರದಿ ಧರಿಸುವ ಬಾಡಿ॥ ॥೪॥
ಆರುವೈರಿಗಳನ್ನು ತೂರುವ ಬಾಡಿ
ಆರುಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಬೇರಿಟ್ಟ ಬಾಡಿ॥
ಆರು ಭ್ರಮೆಗಳನ್ನು ಕಳಿದಿಟ್ಟ ಬಾಡಿ
ಆರಿಗು ತಾನರಿದೆ ಪೋಗಾಡುವ ಬಾಡಿ॥ ॥೫॥
ಅಷ್ಟಮದಂಗಳ ಕಟ್ಟುವ ಬಾಡಿ

ದುಷ್ಟಾತ್ಮರನ್ನಳಿದುವ ಮಾಡಿ॥
ಶುದ್ಧಿಹಿಡಿದವರ ಜಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿ
ತ್ರಿಪುರಸತಿಯರನ್ನು ವ್ರತಭಂಗ ಮಾಡಿ॥ ॥೭॥
ಸಕಲಾಯುಧಗಳೆಲ್ಲ ಧರಿಸುವ ಮಾಡಿ
ತ್ರಿಕರಣಶುದ್ಧದಿ ನಂಬಿದ ಮಾಡಿ॥
ಮಕರಕುಂಡಲಧರ ಮಯೂರ ಮಾಡಿ
ಸ್ವಪ್ನದಿ ವರದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಾಡಿ॥ ॥೮॥

---

೧೧೯. ॥ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಭಾಗ್ಯನೀತಾಯಿ ಭಾಗ್ಯನೀತಂದದಿ
ಸಾಕುವಾಕೆಯೆ ನೀನು ಭಾಗ್ಯನೀತಾಯಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಜೀವರಿಸಿ ಧರಿಸಿದ ಜನನಿಯೆನ್ನುವರ
ಮಾಸಗರ್ಭದೊಳಿದ್ದು ಬಹುದುಃಖಪಡಿಸು॥
ಹೊರಸೆಯವಿಗ್ರಹ ತ್ರಿರಾತ್ರಿಯೊಳು ಸುಡಿಸುವರೆ
ಆಸುರರಿಕೆಯ್ಯುತ್ತಿ ಬಿಡಿಮಾತ್ರಸುದೆ॥ ॥೧॥
ಮಲಮೂತ್ರಮೈಲಿಗೆಯ ಮಯ್ಯೊಳಗೆ ಧರಿಸಿದರು
ತಿಲಮಾತ್ರ ಹೊರಸಿದೆಯ ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ನೀನು॥
ಜಲಜಮುಖಿಯೆನ್ನಾಯ್ ಎಲೆಯ ಕಾಗರವಿಟ್ಟು
ತೊಳೆದು ಹಾಸ್ಯದಿ ಎನಗೆ ತಾಳಿಯನಿತ್ತವಳು॥ ॥೨॥
ಮಗುವೆಂದು ಯೊರಿಸದೆ ಉಗುಳುತ್ತ ವಂಚಿಸಲು
ಒಗೆದು ಬಿಸಾಡಿದರು ಎದೆದಹಾಸ್ಯದಲಿ॥
ಜಗಳವಾಡಲು ಬಿಡಲು ಮಗನ ಮೊರೆ ಹಾಡುಮೊರೆ
ತೆಗೆಯಬಾರದೆ ಮಲವನೆಂದು ಜರೆದವರು॥ ॥೩॥
ಪದದ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಅದರಿಗೆ ಮೊರೆಯ ಎನ್ನ
ಬಿಡದೆ ಸಲಹಿದೆ ನೀನು ಮೊದಲಿದ್ದ ವರೆಯೆ॥
ಕಡೆಗಾಲದೊಳು ನ್ಯಾಯ ಬಿಡಿಮಾತ್ರಸುದೆನ್ನ
ಒಡಲೊಳು ಸ್ನಾನಮೊರೆ ದಿನ ದಿನ ಉರಬಿಡುವೆ॥ ॥೪॥
ಬಲವಾಗಿರೈ ವಿಧಿ ದೇವರ ಹಾಶಿಷ್ಟನಿಗೆ
ಗೆಲವಿಂದ ಕುಮಾರ ಮಾನನಿಸಿ ಮೆರವ॥
ಜಲಜನಾಭನೆಯೆನ್ನ ಪಿತನು ಮಾತೆಯು ನೀನು
ಸುಲಭದೊಳು ಮೈದೊರೆಯು ಧರೆಯ ಹಾಡುವ॥ ॥೫॥

---

೧೨೦. ॥ರಾಗ ಮುಖಾರಿ. ಆದಿತಾಳ॥

ನೊಂದೆನಯ್ಯಭವದೊಳು
ಸಿಂಧುಶಯನವೆಂಕಟೇಶ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಒಂದುದಿನಸುಖವಿಲ್ಲಗೋ
ವಿಂದಬಹುಭಯಗಳಿಂದಲಿ॥
ಬಂಧುವನ್ನುಕಾಣೆಯೆನ್ನ
ತಂದೆನೀನೆರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ॥ ॥೧॥
ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿ
ವಿಪರಿಮಿತಮತಿಮಯೆನ್ನ॥
ಅಪರಾಧವನ್ನುಕ್ಷಮಿಸಿಮುಂದೆ
ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ॥ ॥೨॥
ಕಂದಪ್ರಹ್ಲಾದನಂತೆ
ತಂದೆಮುನಿದುಮುವತೆಂದಿಗ॥
ಜೀಂಧ್ರುನಂತೆಬುದ್ಧಿವಿಲ್ಲ
ಮಂದಮತಿಯರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ॥ ॥೩॥
ನರಜನ್ಮದೊಳಗೆಮುಕ್ತಿ
ನರಕಸ್ನಾಹನಹಾನಾಗಿ॥
ಮರತಪಂಜರದೊಳಗೆನಾನು
ಸೆರೆಯಬಿಡ್ಡಿರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ॥ ॥೪॥
ಹಗಲುಭಿಕ್ಷೆಕಾಗಾದವಗೆ
ಮೊಗವುತೋಂಬಾರಾತ್ರಿಯೊಳು॥
ಹಗೆಯವನದಿಕ್ಕಿದವನ
ಅಗಲಿಹೋಗದೆರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ॥ ॥೫॥
ಸಾವಿರಅಪರಾಧವನ್ನು
ಜೀವಿಹಾಕ್ಕಕ್ಷಮಿಸಿಯೆನ್ನ॥
ಮೂವಿಧಿಯೊಳುಸಿಲುಕದಂತೆ
ಕಾವಿಸಿಯೆರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ॥ ॥೬॥
ವರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪುಮನದ
ಘೋರದುಃಖವನ್ನುಕಳದು॥
ಮೀರಿಬಂದಾಪತ್ತಿನೊಳು
ಕಾರ್ಯಕನೆರಕ್ಷಿಸಯ್ಯ॥ ॥೭॥

---

೨೧. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ಸ್ವಾಮಿಯನಾಮವಧರಿಸಿಯಥಾಥ್ರಿ

ಹರಿನಾಮವಬಹುವಿಸ್ತರಿಸು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಶಂಕೆಸದಾಗದೆಮಾಗನಿಕೇಶವನಾಮ
ಬನ್ನಿಕೆಶವರಾಯನೆಂದೆಂಬನಾಮ॥
ಉನ್ನತವಾಗಿಹನಾರಾಯಣನಾಮ
ಮನ್ನಿಸ್ಯನುಮಾಧವನಾಮವ॥ ॥೧॥
ಅಂತರಂಗದಿಗೋವಿಂದನನಾಮವ
ಚಿಂತಿಸಿವಿಷ್ಣುವೆಸರಿನಾಮವ॥
ಸಂತತಮಧುಸೂದನನೆಂಬನಾಮವ
ಸಂತಸದಿದಮತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಮವ॥ ॥೨॥
ಮನದೊಳುಲಿಮದಿನವಾಮನನಾಮವ
ವನಜಾಕ್ಷಶ್ರೀಧರಗುಣನಾಮವ॥
ವಿನಯದಿಹೃಷೀಕೇಶನೆನುತಿಹನಾಮವ
ತನುವಾದಪದುಮನಾಭನನಾಮವ॥ ॥೩॥
ಅಂದದೊಳಿರಿಸಿದಾಮೋದರನಾಮ
ಚಂದದಿವಾಸುದೇವನನಾಮವ॥
ಹಂದದಿಸಂಕರ್ಷಣನೆಂಬನಾಮವ
ಬಂಧನಪರಿಹಾರಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಾಮವ॥ ॥೪॥
ಅಧಿಯಿಂದಲಿಅನಿರುದ್ಧನನಾಮವ
ಉತ್ತಮಪುರುಷೋತ್ತಮನಾಮವ॥
ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿಅಧೋಕ್ಷಜನೆಂಬನಾಮವ
ಮೃತ್ಯುಪಕಾರದನರಹರಿನಾಮವ॥ ॥೫॥
ಅಚ್ಚಯವಾಗಿಹಅಚ್ಯುತನಾಮವ
ನಿಚ್ಚಸಿಜನಾರ್ದನನಾಮವ॥
ಬಚ್ಚಿದಬೇದಉಪೇಂದ್ರನನಾಮವ
ಹಚ್ಚಿಹೊಹರಿಯೆಂಬಸಿರಿನಾಮವ॥ ॥೬॥
ಮಸ್ತನಿತ್ಯಹಿವಾದಕೃಷ್ಣನನಾಮವ
ಬಿಟ್ಟುದೊರಹಾತಿಮೃತ್ಯುನನಾಮವ॥
ಇಷ್ಟಸಾಂದರೆಅನುದಿನಘನನಾಮವ
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳುತ್ತಮನಾಗಿನೆವಿಠ್ಠಲನ॥ ॥೭॥

---

೧೨. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ.ಅಟ್ಟತಾಳ॥
ಹನುಮಂತಬಲವಂತಬಹುಭಾಗ್ಯವಂತ
ಮನುಸುಜಾದ್ದರಾಮನಸೇವೆಯೊಳ್ನಿಂತ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ದಾಸರಪದಗಳು.

ದನುಜರೆಲ್ಲರಿಯನ್ನುಹರಿಹರಿಸುವಂತ
ವನಗಿರಿವಾಸವಾಗಿಯವತರಿಸಿದಂತ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ಮಿನುಗುವಮಲಿನದಂದದಿನಿಸ್ತಾರಯ
ಘನತರವಾನರವಾಗಿಹಾದ್ರೈಷ॥
ವಿನುತಶಿತಿರಿಯಯಲುಪರಬ್ರಹ್ಮದ್ರುಮಾಯ
ಜನರಿಗೆಸನ್ನುತಗಮಮೊಗ್ಗುನ್ಯಾಯ॥ ॥೧॥
ತರಗಿವಂಶಜನಾಮನರಸಿಸ್ತೆಯನು
ಮಯಗರಾವಗ್ಗಾಸೊಯ್ಯುಗಾನ್ಸಮಾತೆಯನು॥
ಅರಸಲುಸಗ್ಗುಹಿಡಧರೆಗೆಜಾತೆಯನು
ಬೆರಗುಮಧ್ರಿಯಸಾಂಧಮೊಗ್ಗುರೆಕಿಯನು॥ ॥೨॥
ಹರಮುರಸುರಮರವೆಲ್ಲವಸಂದು
ಗಿರಿಗುಹೆಯಲ್ಲವರೊಗ್ಧಿಸಿಸಾಂದು॥
ತಿರುಗಿಬರಲುಹರಿಬಲವೆಲ್ಲಬಂದು
ಕರಧಿಯಹಾರಿಂದುಜಾಂಬವನುಧಿಯೆ॥ ॥೩॥
ರಾಮನಪ್ಪುಗೆಯನ್ನುಧರಿಸಿಶಿರದೊಳಗೆ
ಶ್ರೀಮಿಜೆದಯರಸಮುಖ್ಯಸಾರದೊಳಗೆ॥
ಆಮಹಾಶರಧಿಯದಾಚೆಮಾರದೊಳಗೆ
ತಾಮಸನಾಡಿಯೊಡವೆನೆಂಬಮನದೊಳಗೆ॥ ॥೪॥
ಶಾಮಶನಾಗಿಯೆಸಮಮನವೆರಿಸಿ
ಶ್ರೀಮಹಾತ್ಮದಿಂದಯ್ಯೋಂತರಿಸಿ॥
ಆಮಹಾಪವರಿಕನಾಗಿಯೆಬಂದು
ಧಾಮನಾಗಿಯೆಹರಿಸಂಹಿತೆಯಸಾಂದು॥ ॥೫॥
ಜಲಧಿಯನ್ನುದಾಂಟಿಬಲವಂತನ್ನೊತಂದು
ಬಲುಗ್ರೈಯದರಮುಖನಹೊಗಲಾಗುನಿಂದು॥
ಜಲಜಮಿತ್ರನುಸದಲಸಾದಗೆಬಿಗಸಂದು
ಹೊಗಳನೆಲ್ಲವಸುಗಮಸಾರದಿನೊಂದು॥ ॥೬॥
ಸಗಸಗವಾಗಿಯೆಮನದೊಳಗಾನೊಂದು
ಸುಖಹಾಸಗೆನುಸಿಸ್ತೆಯಯಿರವೈನು॥
ಹಗವಾದಗೊಮಹಿಜಾತೆಯೆಂದೆನುತ
ಶಿಖಹುವರಿಲ್ಲವ್ಯೊಯೆಂದುಚಿಂತಿಸುತ॥ ॥೭॥
ಮೊಗದಕಾಂತನಿಹಾಲಾನೆಗದೊಳ್ಳು
ಮೊಯವೆಂಘವಗೆನುತಬಿಸುಸುಯ್ದು॥
ಏರಿಯೆಮನದೊಳುಚಿಂತಿಹಾಲುಕಿರದು

ವಾರಿಜನ್ನನಪೊಲವುತೋರಿಮನವೊಯ್ದು॥ ॥೮॥
ಸಾರಿಸಾರಿಗೆಉಬ್ಬಿರಿಕ್ಕಾಋಸುತ
ಕೇರಿಕೇರಿಗಳೆಲ್ಲವನುಶೋಧಿಸುತ॥
ಈರೈದುಶಿರದನಮಗ್ಗುಲಾರಿಯದ
ನಾರಿಯಮೈಯೊಳುಸುರಿಯವನೋಡಿದವನು॥ ॥೯॥
ಅಸುರನನುಜಬಿಡುಉಸುರಿಗೊಟ್ಟಿ
ಎಸೆದುಮಾರದಿಯೆಲ್ಲವನುಗೆದುಮುಟ್ಟಿ॥
ಕುಸುಮನಾಭನಪುತ್ರನೊಸಲೆಟ್ಟಿ
ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿಜಾನಕಿಯಸುರಳಿಮನವಟ್ಟಿ॥ ॥೧೦॥
ದಶಶಿರನನುಜನುತೋರಿದಮೇಲೆ
ವಸುಮತಿತನುಜೆಯರಾಮನಲೀಲೆ॥
ದಿಸೆಗೆಪ್ರಕಾಶಿಸುವೆನುಸಂತಸದಿ
ಪಸರಿಸಿಹಾರಯಪವಮಾನಕಾರ್ಯದಿ॥ ॥೧೧॥
ತೋರ್ಗಾಂಡವಲ್ಲಿಂದಹೋರದಂಟುಬಂದು
ವೀರತಿರಕಾರ್ಯಾವೃಕ್ಷಮೋರ್ಗಿಂದು॥
ಭಾಗ್ಯಸುವಸುರಪತಿಯೆರಿಮನನೊಂದು
ಬಾರಹಾರುವಪವನಮುದ್ರಿಕೆಯತಂದು॥ ॥೧೨॥
ಬಾರಿವೆಪೊರ್ಬಹಾಮಲಕ್ಷುಮಾರ
ವಾಲಿಯಲನುಜನನೆರಹಿದಬಳದ॥
ಮಾಳೆಯವೆಲ್ಲವುಕಾರಧಿಯತಡಿಗೆ
ಬಾರಉಗ್ರದಿಬಂದುದುನಿನ್ನಡಿಗೆ॥ ॥೧೩॥
ರಾಯನುಹಿಡಿದನೆನ್ನತಾಯಿನಿನ್ನಡಿಗೆ
ವಾಯುಸುತತಾನೆನುತಯೆರಗಿದನಡಿಗೆ॥
ಮಾಯಾವಿನುತಳೆನೋಯಲಾನುಡಿಗೆ
ಆಯತವಾಗಿಹಾರುವಪಯ್ಯೊಡಿಗೆ॥ ॥೧೪॥
ಬಾಯೊಳುಬಿನ್ನಹಮಾಡಲುಕೇಳು
ಧಾರಿಯಹಾರುವಪವನುಮನವೊಳುಪಾಳು॥
ನೋಯನುಡಿಯೆನೆರಾಘವನುಯೆನುತ್ತ
ಕಾಯದಪ್ಪಿಯಮೊಳಕೆಪವರಸುತ್ತ॥ ॥೧೫॥
ಜನಕಜಾತೆಗೆಯಿತ್ತಕನಕಮುದ್ರಿಕೆಯ
ದಿನಕರವಂಶಗೆಬದಲುಇತ್ತಮುದ್ರಿಕೆಯ॥
ವನಧಿಬಿಸುಮರದಿಂದನುಜಸುರರಬಯ
ವನಜಾಕ್ಷನಾಪ್ರಿಯಮೊರ್ಗಿಂದವಿನೋದಿಯ॥ ॥೧೬॥

ಮನದೊಳುಹಾಯಹವಕಾರಾಚಿನೆನುತ
ಘನತರವಾಗಿಹಾಬುದ್ಧಿಯೊಳಿರಿಸುತ॥
ಹಾರಾಸದಮಿರಾಸದಕೆರಾಕನುದಿಉತ್ತ
ಎರಗಿಸಿಗೊಳ್ಳದುಯಿನ್ನುಹಾಲುವೆಂದೆನುತ॥ ॥೧೭॥
ಸೊನ್ನದನುರನನ್ನೈಮನ್ನಮಾಡಾದಿ
ರನ್ನಸುರಿನ್ನದವಾಲದುರಸೊರ್ದಿ॥
ಅನ್ನರಿಲ್ಲದೆನಾಗನ್ನುಉರಮಾಡಿ
ಗನ್ನನಲ್ಲಂದದುಮನ್ನಿನಿಪ್ರೊರ್ದಿ॥ ॥೧೮॥
ಮನ್ನರಾಜೀಕೆಯಿಂದಮನೆಮನೆಬಲುಕ
ಮನ್ನಮಾಮಗನ್ನುರುಮುಪತಿವ್ರತೆಯರಗೆ॥
ಉಮ್ನದಮನೆಗಳುಅನ್ಯಯಕೊಠರಿಗೆ
ಬಾಣ್ನಟಮಾಡಿದರೆಲ್ಲರನ್ನಸ್ವಯ॥ ॥೧೯॥
ಬಂದರಾಘವನಿಗೆವಂದಿಸಿಬಂದು
ತಂದಬಂದ್ಯೆಯೆನುತಪ್ರತ್ಯದಯಾಸಿಂಧು॥
ಬಂದುಮೈಲದದಹಾಲುನಿರ್ನಾವನೊರ್ಬಂದು
ಚಂದದಿವೃತ್ತಾಂತವರ್ಪೆಮನಬಂದು॥ ॥೨೦॥
ಇಂದಿರೆಯರಸನುಮನ್ನಿಸಿಮುದದಿ
ತಂದಹಾದಾಕವನ್ನುರಾಭ್ರತ್ರುಉದಧಿ॥
ಯಿಂದಲಿಮುಖಿಮಧನದೊಳ್ಬಂದು
ಇಂದ್ರನುಯಿತ್ತನುಜನಕನಿಗಂದು॥ ॥೨೧॥
ಪ್ರಜೆಯಾಧಿಪತ್ಯದಮುಂದೆರಘುರಾಮ
ಮಾಜಗದೊಳಗನನಿತ್ತನಿಸ್ಸೀಮ॥
ತೇಜವುಳ್ಳವನಾಗಿಹುಳ್ಳನುಸಂಗ್ರಾಮ
ಬಾಜಾರದೊಳ್ಗೆಲ್ಲನಿರ್ಲನಿಜಯಪ್ರೇಮ॥ ॥೨೨॥
ಮಾಜಗದೊಳುನಿನ್ನಹೊರಾಲುವರಿಲ್ಲ
ಸಾಜನಿನ್ನಯಗುಣಾಮನೆಬಲ್ಲ॥
ಸೊಜಿಗವಾಗಿಯೆರ್ನಮ್ಮಜಗದಿ
ಮಾಜಿಗೆನಿರ್ಮಲ್ಲದೆಹಾರಮದೆ॥ ॥೨೩॥
ಯಾರಬಲ್ಲರುನಿನ್ನಬೋರಮಹಿಮೆಯನು
ವಾರಿಜಾಕ್ಷನಚರಣಾಹಾಯನಿರ್ದನನು॥
ಸಾರಿದರನುಹೊರಾರವಸಂಸಾರಪ್ರಿರ್ಕನು
ವಾರಿಧಿಬಲದಿಗಂತ್ರಿರ್ನಾಗಿಹಾನು॥ ॥೨೪॥
ಧಾಯಾರಿಯೊಳುನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯತಿಳಿಯ

ಚರಣವಾಗಿಯೆಸ್ತುತಿಗೆಹಯಗ್ರೀವ॥
ವಿಶ್ರಮಾನರವಿನ್ನಮನದೊಳುಶ್ರವಿಸಲು
ಶ್ರೀರಮರಿತತ್ತ್ವಯಹಾರಿಯಿಮೊಗಲು॥ ॥೧೫॥
ತ್ರೇತಾಯುಗದಿಹನುಮಂತನಾದವನು
ತ್ರೇತನಾಗಿಯೆಜಗನ್ನಾಥನಸೇವಿಯೊಳು॥
ಶ್ರುತಿಪದಮೊಮಧ್ವರಾಜನಾದವನು
ದ್ಯುತಮಾನರವಿಷಾತಿನಿಮಿಷವನು॥ ॥೧೬॥
ಜಾತಿಸುವಿಪ್ರರಗೋತ್ರದೊಳುದಿಸಿ
ತ್ರೇತಮಹಿಮಮಧ್ವಗುರುಪತಿಯೆನಿಸಿ॥
ಮಾಯಾವಾದಕನಾದನ್ನಷ್ಟನಮಾಡಿಯ
ನೂತನವಾಗಿಹಮತದಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ॥ ॥೧೭॥
ಗಿರಿವಾಸನಾಗಿಯವದರಿಹಾರಿಮಷ್ಟು
ಹರದಬಾಗಿಲಮಂಡವಿರಹಾನುಮಷ್ಟು॥
ಸ್ಥಿರವಾಗಿಶ್ರುತಿಯೊಳ್ಬಿಡದೆನಿಲಿಸಿಷ್ಟು
ಹರಿಯನಿರ್ವಾಕರಿಗೆಗುರುವಾಗಿತ್ತ್ವದ॥ ॥೧೮॥
ಚರಣವನೆನಂಬುತ್ತರಯರಿಯರಿಲ್ಲ
ಶರಣರೊಡ್ಡಶ್ರಾನವಹಾದುವನೊಲ್ಲ॥
ವಿರಚಿಸಿಪದಿಬಲ್ಲಂದವರ
ಗುರುಮಾರ್ಗಪ್ರಕ್ಷ್ನವರನಡಾಕ್ಷುವತಿ॥ ॥೧೯॥

---

೩೨೩. ॥ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಅಟತಾಳ॥
ಮಾಯೆಯಿನ್ನಾಯಸುತ್ತಿಹಾಯಹೋಯ್ತುವ
ಆಯತಪ್ಪಿಆಯಕೆಬನ್ನಿಯಬಷ್ಟುವ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹೆತ್ತತಾಯಿತಂದೆಯನ್ನುಪ್ರೀತಿಪ್ಯುವ
ಅತ್ತೆಯನ್ನುಕಂಡುಹಾಯಕೆಬಿಟ್ಟುನಗುವುವ॥
ಮೃತ್ಯುವನ್ನುತಂದುತನ್ನಹತ್ತಿರಿರುವವ
ಚಿತ್ತವನಹೋಗಿಸಾರಿಸತ್ತಿನುಬಿಡುವುವ॥ ॥೧॥
ಗುರುಗಳನ್ನುಜರದುಕರಿಯತಪ್ಪುವ
ಕಾರುಣ್ಯಂನ್ನಬಾನುಸಿರಿಗಪಿಡುವವ॥
ಸಿರಿಯುತಂದುಹೊರಗೆಯುರಿಸುವರಹೆಂಡ್ತಿಯ
ಗುವಡನಡಿಪರಶಿವಾಡವೆಯುರುಗುಸುರಿಸುವ॥ ॥೨॥
ದಾನಧರ್ಮವಾಯದನ್ನುತಾನುನುಂಗುವ
ಮಾನವನ್ನುಬಿಡಿಯುಮೆರೆತಮಾನಯಿಡುವುವ॥

ಜ್ಞಾನಿಯನ್ನರಂಭಮನದಿಬೇನೆತಾಮಾದಿ
ಅನಾಥರನ್ನರಂಭಬಹುಮಾನದಿಪುದು ॥ ೩॥
ಅನ್ನವನ್ನಿತ್ತವರಮನ್ನಿಪ್ಪುದು
ಪಿನ್ನಪಿತೃದಾಸರಮನದವರನ್ನಾಗಪುದು॥
ತನ್ನವರಂಮಾರಂಮಾರಕನ್ನಿಗಪುದು
ಹೆಣ್ಣುಬಾಂಧವೆಯಲೆಮಾಯಿಬೆನ್ನಸುಖಪುದು॥ ॥ ೪॥
ತಪ್ಪುನುಡಿಯೆಯಹರಿಯೊಳಿಪ್ಪಿಯೆಂಬುದು
ಅಪ್ಪುವರಹಾರಿಮಪ್ಪುನಸೆರಾಂಬುದು॥
ಪೊಪ್ಪುಹೊಸ್ಮಾಯಿಯೆಲ್ಲತಪ್ಪುಹೋಮದು
ಉಪ್ಪರದದಾಸಮೃಷ್ಣೊಪ್ಪಾಂಬುದು॥ ॥ ೫॥

---

೧೨೪. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ನಿನ್ನನಂಬಿದೆನಾನುಯೆನ್ನನೀಸಲಹೊ
ಪನ್ನಗಶಯನಶ್ರೀವೆಂಕಟರಮಣಾ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಂಧ್ರವನಹೊರೆದಂತೆಪ್ರಹ್ಲಾದಗೊಲಿದಂತೆ॥
ಕರಿಯನಸಲಹಿದಂತೆಕರುಣಾಕರಲಂತೆ॥ ॥ ೧॥
ತರಳೆದ್ರುಪದಿಯಶ್ರೀಮಾನಕಾಯ್ದಂತೆ॥
ಧುರದೊಳುನರನಸೇರವಉಳುಹಿದಂತೆ॥ ॥ ೨॥
ಕೇಶವಾದ್ರಿವಾಸಜಗದೀಶಲಕ್ಷ್ಮೀಶ॥
ಕ್ಲೇಶಪಾಶವಿನಾಶಜನಪೋಷವೆಂಕಟೇಶ॥ ॥ ೩॥
ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಪಾವನಕೀರ್ತಿ॥
ಧರೆಯರಕ್ಷಿಪಲಶಿರಿಯವಾಗಮೂರ್ತಿ॥ ॥ ೪॥
ಮಕರಕುಂಡಲಧರಮಕುಟಕೇಯೂರ॥
ಸಕಲಾಭರಣಭೂಷಸ್ವಾಮಿಯುದಾರ॥ ॥ ೫॥
ತಾಪಹರಿಸೆನಾನುಬಹುಪರಿಂದ್ರ॥
ಕೈಪಿಡಿಲ್ಲಬಹುಶ್ರಮಶ್ರಯನ್ನಿಂದ್ರ॥ ॥ ೬॥
ಸೋದಬೇಡಿನ್ನದಯಾರವಮ್ಮಯ್ಯ॥
ಬೇಡಿದಿಕ್ಕವಶ್ರೀದಹಾಲನಸಲಹಯ್ಯ॥ ॥ ೭॥
ಭಕ್ತಜನಸಂಸಾರಿಬಹುಮರತಧಾರ॥
ಮುಕ್ತಿದಾಯಕದಾರಿಮುಂದೆನಿತ್ಯಾರ॥ ॥ ೮॥
ವರಹಾಲಿಮಪ್ಪುವಿಲ್ಲವಾಗೆನ್ನಪ್ಪ॥
ಸಾರದವರಶಪ್ಪುಸಲಹೋನಿನ್ನಪ್ಪ॥ ॥ ೯॥

---

೭೨೫. ॥ರಾಗಸೌರಾಷ್ಟ್ರ. ಆದಿತಾಳ॥

ನಂಬಬೇಡನಂಬಬೇಡ
ನಂಬಲಾಶ್ರೀಸಂಸ್ಕೃತವಲ್ಲ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ತುಂಬಿದಸ್ಥಿಮಾಂಸರಕ್ತ
ಜಂಬುಕನಬಾಯತುತ್ತ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ಎಂಭತ್ತನಾಲುಲಕ್ಷ
ಜಂತುಯೊಳುಹೊಕ್ಕುಬಳಲಿ॥
ನಂಬಲಾರದೊಂದುಕ್ಷಣೆ
ಅಂಬರಕ್ಕೆಹಾರುವದು॥ ॥ ೧ ॥
ಹಲವುಬುದ್ಧಿಮಾದರನು
ಹಲಹುಯಿಯದವೆನು॥
ಬಲಹುಗುಂಡದಮೇಲೆ
ಫಲವಿಲ್ಲವಿದರಿಂದ॥ ॥ ೨ ॥
ಮಾಳಿಗೆಮನೆಯಬಿಟ್ಟು
ಮಾಡಿದಭೋಗರಬಿಟ್ಟು॥
ಜೋಳಿಗೆಹೊನ್ನನುಬಿಟ್ಟು
ಜಾಯೆಯಮಿತನುವಬಿಟ್ಟು॥ ॥ ೩ ॥
ಆಶೆಯನ್ನುನೀಬಿಟ್ಟು
ಮೋಸವನ್ನುಯೋಚಿಸುವದು॥
ಸಾಸಿರನಾಮನಸ್ತುತಿಸಿ
ದಾಸನಾಗಲಿಮನದಿನ॥ ॥ ೪ ॥
ಮಡದಿಮಕ್ಕಳುಯಿದವ
ಕಡೆಯಬಾಗಿಲಾರಗಿಟ್ಟು॥
ಪೊಡವಿಪನ್ನಗಸನನೋಡಿ
ಅಡಗಿಸಿಯಿಡುವವರಂತೆ॥ ॥ ೫ ॥
ಈಗಲೋಯಿನ್ನಾವಗಲೋ
ಭೋಗದಾಸೆಕಿರಲೊಂದು॥
ಹೋಗಗಳಿಗೆನಿಲ್ಲದಯ್ಯ
ಈಗಲುಪಚಾರಮಾತ್ರ॥ ॥ ೬ ॥
ನಾರದಾಷ್ಟರಾವನ್ನು
ತೈರಿಯೊಳಗಾಂಬವರಲ್ಲ॥
ವರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪಗಿಟ್ಟು
ವಂದಿಸಿನೈಗರಕಟ್ಟು॥ ॥ ೭ ॥

೭೬. ॥ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ. ಅಟತಾಳ॥

ನೋವುಗಳಾಳ್ವನೆನೊಂದು ಕಾಂಡಯರಡಾರೆ
ಕಾವುದ್ಯೆಯವೆಂಕಟೇಶರಾಯನಿಂದೆನ್ನ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅಂಗನೆಯಾಳಿದನೋವು ಹೆಂಗಳಲ್ಲದನೋವು
ಬಂಗಾರು ಮಾಡಿದನೋವು ಬಡವನಾದನೋವು॥
ಯೋಗಿಯಲ್ಲದನೋವು ಯೋಗಿಗೊಲಿದನೋವು
ಬನ್ನಿಸಲರಿಯನೋವು ಬಂದಿಹನೋವು॥ ॥೧॥
ಮಕ್ಕಳಿಂದನೊಂದನೋವು ಹೆಂಡತಿಯೊಳ್ಬುದ್ಧದನೋವು
ಕಷ್ಟಗಳಬಟ್ಟನೋವು ನಮಹಾದನೋವು॥
ನಿಷ್ಠುರದನುಡಿಯನೋವು ನಿಂದೆಯಮಾಡಿದನೋವು
ಇಷ್ಟರಯಿಲ್ಲದನೋವು ಯಿಂತಾದನೋವು॥ ॥೨॥
ಬಡವನಾಗಿಹನೋವು ಪೊಡವಿಯರಿಲ್ಲದನೋವು
ಕಡುಗರ್ವನುಡಿಯನೋವು ಕೆಟ್ಟಹನೋವು॥
ಕಡಲಕಟ್ಟಿದನೋವು ಹಾಪೆಂಬುವನೋವು
ಕಡೆಯಕಾಲದನೋವು ಕಾಯ್ದಿಹನೋವು॥ ॥೩॥
ವಿದ್ಯವಿಲ್ಲದನೋವು ಬುದ್ಧಿಗೆಟ್ಟಿಹನೋವು
ಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದನೋವು ಸಿಟ್ಟಿನೊಂದನೋವು॥
ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದನೋವು ಇಚ್ಛೆಗೊಳ್ಳದನೋವು
ಬದ್ಧನಾಗಿಹನೋವು ಬಳಲಿದನೋವು॥ ॥೪॥
ಇಂತನೋವುಗಳೆನ್ನ ಭ್ರಾಂತಿಯನು ಬಿಡಿಸುತಿರ್ದೆ
ಪಂಥಬೇಡವೊ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಯೆನ್ನಯ ಬಳಿಗೆ॥
ಅಂತರಂಗದಿ ಬಂದು ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನೀಯೊ
ಯಂತ್ರದಾಯಕನಾದ ವರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪರಾಯ॥ ॥೫॥

---

೭೭. ॥ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ. ಅಟತಾಳ॥

ಮರುಳತನವು ಬಂದುಯೆನ್ನ ಕಾಡಲಾಯ್ತುದು
ದುರುಳನಾಗಿರು ಹಾಗೆ ಪೊರಳಿಸುತಿಪ್ಪುದು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಾರಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ತಾರಿಯಿಡುವುದು
ಹಾರಿರನ್ನ ತಂದು ತನಗೆ ಸೇರಿಸಾದುವುದು॥
ದಾಯಬಿಟ್ಟು ದಾರಿಯನ್ನು ಸಾರಿ ನಡೆವುದು
ಸಾರಿಹರ ನಾರಿಯನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಬುದು॥ ॥೧॥
ಹೆಂಡತಿಯನು ಅರಿಯುತನ್ನ ಮಿಂಡಿಗ ದುವಿದು
ಕಂದನಂದ ಹಾಯ್ದು ಕಾಡಿಕಾಂಡ ಮುಯ್ಯುವದು॥

ಶ್ರೀರಂಗನದಿಕ್ಕಾಂದುಮಾರ್ಕಾಂಡುಮೋಹಮದ
ಉಂಡುಉಡುವಹಾಯ್ಕುಸುರಿಯಮಿಂಡಗಪ್ಪುದು॥ ॥೨॥
ಸೋರೆಯನ್ನತಂದುಹಾಯ್ಕುತಾರಿಯಯವದು
ವೈರಿಗವಗುಬಾರದಿರಲುಹರಿಯುಗುವದು॥
ಹಾಗುಬಡುಕಿನೋರೆಗೆಬಹುಬಾಗುತಾನ್ಮಾರದಿ
ಮಾಗರನ್ನತಂದುಅನ್ನಬಾಳನೆರವದು॥ ॥೩॥
ಇಲಿಯುಹೊಟ್ಟೆತಂದುಮನೆಗೆಉರಿಯನಿಡುವದು
ಹರಿಯುಹೋಯಿತೆಂದುಮನದಿನಂಬಿಬಿಡುವದು॥
ಬಿರುದುಬಾಡಿಯನ್ನುತಾಂದುಕೋರಿಗೆಬಿಡುವದು
ಸ್ವರ್ಗಕೆ ಬಿಸಿಲವನೆಲ್ಲಬರೆಕಿಸ್ಸಾರದಿ॥ ॥೪॥
ಹೊತ್ತುಮಗನಹಾರದುತಾನುದತ್ತತಪ್ಪುದು
ಸತ್ಯವಮ್ಮಹಾಲುಹುತ್ತುಸಿರಿಗಪ್ಪುದು॥
ತತ್ತಿಯನ್ನುಬಿಸುಟುಪ್ರೋರೆಯಹುತ್ತಿರದುವದು
ರಕ್ಷೆಮಾಗಬಂದುತನ್ನಪ್ರೋತ್ತಿನಿಲುವದು॥ ॥೫॥
ಗಾಳಿಇಲ್ಲದೆಮಾನುಗಳುಮ್ಮೆತೆತೆಗವದು
ಕೋಲುಯಿಲ್ಲದಕಾತಿಗೆನ್ನಮ್ಮೆತಿಬುಸ್ಸುದು॥
ನಾಲವನ್ನುಹಾಕುವರುನಾಯತಿಂಬುದು
ಕಾಲನೋರ್ಗೈಯಕುಕಿರಾತಿತಪ್ಪುದು॥ ॥೬॥
ಸರ್ವಾಂತ್ರವೆಲ್ಲಹಾರಿಯಹುತ್ತಿರದುವದು
ಗರ್ವವನ್ನುತಾನಲವನಸುತ್ತಿಬರುವದು॥
ಇರುವೆಯಂತೆಮ್ಮೆಯನೆಲ್ಲಪುತ್ತರವದು
ತಾಂರವರಹಾರಿಮುಪ್ಪನಯೆತ್ತಿನೆನವದು॥ ॥೭॥

---

೧೨೮. ॥ರಾಗತ್ರಿಂದವಿ. ತಾಳಝಂಪೆ॥
ಏನುಸುಕೃತದಫಲವೋ(ಶ್ರೀ)ನಿತಾನನೆಹೋಗು
ಹಾನಿಯಾಗಿಯೆಅವಮಾನತಾನುಕಿಡೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ವಾಸುದೇವನೆಯೆನ್ನಯಾಸುದಿನಹರಿಯಂತ್ರ
ಬೇಸರಿಲ್ಲದೆಕಾಯ್ದುಬೇಸರುಗಳಿಡೆ॥
ಈನಾದಿದಿನನಾನುಯಾಗ್ರಹಾದೋಳಗಿನ
ದಾಸನವುನಿನಗಾಯ್ತುಮೋಸಯೋಗಿಹರಿ॥ ॥೧॥
ಹಾಲುಗತ್ತಲೆಯಾಗಿಮೋಗವುತಾಗಾದುಯೆನಗೆ
ಜಗದುದರನಿನ್ನಗೆನಗೆಯಾಯ್ತುಜಗಕೆ॥
ಹಗೆಯುದುಪ್ಪದಿಸಲುಕಿಮ್ಮಗವುಬಾಯಿಬಿಟ್ಟರೆ

ಮನೆಸ್ನೇರಬಿಟ್ಟುನರಸ್ಮುಗವ್ಯಾಸನಾದೆ॥ ॥೨॥
ಆಯುಹೀನವರುಯಿಲ್ಲಧಾಯುಗ್ರಾಯಬಲವಿಲ್ಲ
ಪಾತಾಗಿನಾಚಿಕೆಯಬೆಧುರತು॥
ಶೋಕರಅದವಿಯಪ್ರೊಗಗೆಗಾಯಗತ್ರತಿಸುತ್ತಿ
ಮಾರಡಿಯಹಾಸ್ರಗಿದಾರಕ್ಷಾಗ್ಗಸದೆ॥ ॥೩॥
ಧೂಸರಿಯಮನ್ನಿಸಿಶಾದಸುನೆರೆಪೊರೆಯಶರಕರಿಯ
ಹಾರಡಿಯೊಭುಸಂಬುಗೆಯಶರದಾಯಿತು॥
ನೆರವಾಗತೊಕ್ಷುಶದಿಬರಿಯವೃಕ್ಷದತೆರದಿ
ಮರುಭುಶಂಗ್ಗಗೆಯಯಹಾರಿಯತೆರವರತೆ॥ ॥೪॥
ಇನ್ನುಬಂಧುಸಬೆಕ್ಷದಯೆನ್ನಂದಲಿಭವಲ್ಲ
ಬನ್ನಬಡುವುದುಯಿಲ್ಲನಿನ್ನಮನಕರುಹಾ॥
ಮನ್ನಮಾದದಶಮಾಬಿನ್ನಬಿಡುವಂದದಲಿ
ಪನ್ನಗಾದ್ರಿನಿವಾಸಪಾಲಿಸ್ಯೆನ್ನೆನು॥ ॥೫॥
ದಾಸಬಭರವನೆಂಬಹೋಕ್ಷುಸಿಕೆಯಮಾಡಾಗಭ
ಕಾಸಕಾಪ್ರೈಶೆನಿಕ್ಷಾಬಮಾಡುವೆಯೊ॥
ಬೆಕ್ಷಸದಾಗದೆಬಂಧವಾಸಯಿಲ್ಲವೆನಿನಗೆ
ಸಾಸಿರಾಸ್ಸಿನೆಯೆನಗೆಲಿಕ್ಷಸಿಸ್ಥುಸಲಹೊ॥ ॥೬॥
ಪದದರದೆಯನಿಕ್ಷಿಶಾದಪಪ್ರೋದೆಯನುನಿಕ್ಷಿ
ಕಡೆಗೈವಿದಿದೆಸ್ನರಕ್ಷಿಷನುನಿಕ್ಷಿ॥
ಮದದಿಮನ್ನಭನೆಲ್ಲಬಿಡದೆಸಲಹುವನಿಕ್ಷಿ
ಹೊಡಮಗಧಿಪತಿಯಾದವರಹಾರಿಮನ್ನು॥ ॥೭॥

---

೨೮. ॥ರಾಗಕಲಾಶಾಬ್ರಣ್ಯ.ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ॥
ನೋಕ್ಷುಮಬನ್ನಿರೆಲ್ಲರುಅಳಾಸವಾಯಕಡೆಲ್ಲ
ಮೂದಲುಗರಿವಾಸತ್ರೆಕ್ಷವೆಲಕಡೆಕ್ಷನ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಶ್ರೀಮನಿಗೆವೈಬಂತವೆಂದುತಾಕ್ಷುತನಂತ
ಸ್ವಾಮಿಮನ್ನಗ್ರಾಯಶಿಕ್ಷರದೊಭ॥
ತ್ರೈಮದಿಬ್ರಹ್ಮರಸಲಹಿಕಾಂಬವನರತೆ
ಕಾಮಿತಾರ್ಥವಿನಿತ್ತುಕಭಹುವನರತೆ॥ ॥೧॥
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರರಂದಮಾಡಿಸಕಾಂಬನರತೆ
ನಿಮಗ್ರಿಯಾದದಿತಾಕ್ಷಮನಿರತೆ॥
ಕರ್ಮಬಂಧಗಳನ್ನುಕಡಮಕಾದುವನರತೆ
ಹೆಮ್ಮೆಯುಮಶಯಿಂದುತಾಕ್ಷಮನಿರತೆ॥ ॥೨॥

ಅಪಿತಪ್ಪುವರಿಗೆನ್ನೆದಬಡವನಂತೆ
ನೋಡಿಯೆನದೆಯಲಿಕಾಡುವವನಂತೆ॥
ಮೂಡಿದಪಾಪವಿಪ್ರಕಶಾಣಿತೆಜನಂತೆ
ರೂಢಿಗೊಡೆಯನಮ್ಮವರದಾಹರಿಮೂರ್ತ್ತಿಯಂತೆ॥ ॥೩॥

---

೧೩೦. ॥ರಾಗಸೌರಾಷ್ಟ್ರ. ಆದಿತಾಳ॥

ಕಲ್ಯಾಣಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಲ್ಯಾಣಂ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಲ್ಯಾಣನಮ್ಮಕಾರುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಗೆ
ಪಲ್ಲವಿಸಲಿಶ್ರೀವೆಂಕಟನಿಗೆ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ದೇವರದೇವಸದಾಶಿವನ
ಪ್ರಿಯತನಯಗಂಭೀರನ॥
ಪಾವನವಾಗಶೇಖರದಿಗಿರಿಜೆಯ
ಭಾವಿಸಿಮನದೊಳುಪೂಜಿಸುವೆ॥ ॥೧॥
ಇಂದ್ರಾದಿದೇವರಗೊಂಡಿಸಿಯೆ
ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರುಬಳಗೊಂಡು॥
ಮಂದರಮೇರುವಿನಿಂದಸುರಾಸುರರ್
ಸಿಂಧುವಮಥಿಸಿದಕೈಗಳಿಗೆ॥ ॥೨॥
ಆಗಮಸಿದ್ಧಪುರಾಣಗಳಾವು
ಭಾಗವತೋತ್ತಮಸಾರಗಳು॥
ಸಾಗರರಾಯನಮಗಳಕಲ್ಯಾಣವು
ಭಾಗೀರಥಿಯಫಲತೋಯವದು॥ ॥೩॥
ಹೆಬ್ಬಿದದಾನವರಡಿಯಮಬ್ಬಿರ
ಉಬ್ಬಸವಾದುದುಧಾರುಣಿಗೆ॥
ಗರ್ಭದಿಷಯಗೊಂಡುಅಚ್ಯುತಸುರರಿಗೆ
ಒಬ್ಬಳೆನಾರಿಯೆಮಾರಿದರು॥ ॥೪॥
ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರುಬಯಲೊಳು
ಉಮ್ಮಳಿಸುತತತ್ತರದಲಿ॥
ಹಮ್ಮಿನಲಾರಂಭದಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ
ತಮ್ಮೊಳಂದಾಗಿಯೆಮಾರಿದರು॥ ॥೫॥
ಉರಿಯಮೇಲಲ್ಲಸಮೋಹಿಗಳ್ಳಿ
ಪರಿತದಂಡದಿಬಿಡಿಸಾಯ॥
ಶ್ರೀಪತಿಗಳವಲ್ಲಗರ್ಭಮರವರ
ಸವಾಣಿಕ್ಷಾವಯದೊರೆನುತ॥ ॥೬॥

ಕನಿಕಿಯಾತ್ಮಜೆವನಸಿಪೇಳಲು
ತನ್ನಿಂದಹಾನ್ಯಮನದೊಳಗೆ॥
ಅನೇಕಮಥಿಸುವಕಾಲದಿಬ್ಬರನು
ನಿನಾಗಿಮಮಾಡಿದೆನೆನುತ॥ ॥೭॥
ಕರೆಯಲುಕಳುಹಿದಮಯದಾನವರನು
ಶರಧಿಯತೀರದಿನೆರಹಿದನು
ತರಿಸಿಯೆಮಂದರಮೇರುವಿಗುರಗನ
ಕರಸಿಯೆಸುತ್ತಿದರಜ್ಜಾಗೆ॥ ॥೮॥
ಹೆಡೆಯೊಳುಸುರರೆಲ್ಲನಾಗಪತಿಯ
ಪಿಡಿಯಲುಅಸುರರುಮುನಿಗೊಂಡು॥
ಪಿಡಿಯಲುನಾಗಯೊಳುಸುರರೊಡಂಬಟ್ಟರು
ಕಾದಗದರಸ್ತ್ರಾಮಥಿಸುವರೆ॥ ॥೯॥
ಶರಧಿಯಕ್ಷೀರದೊಳುಮಥಿಸುತಿರೆ
ಸಿರಿಯುದಿಸಿದಳದನುಪಾಕ್ಷಿಸುತ॥
ದಯದಯಾಮಿಸಿದರಹರಿಸಲುಕಂಡು
ಸುರರೊಂದುಪಾಯವದತಿಸಿದಲು॥ ॥೧೦॥
ಆಮಹಾಜಲಸಂದ್ರೋಹಾದೊಳುದಿಸಿದ
ಕಾಮಕಲಶಹೂವಪರಿಹಾರಿಸಿ॥
ಕಾಮನಮೆಚ್ಚಿದಮಯಧನವರಿಸಲಿ
ಕಾಮಿನಿಯೆಂದನುಸರಿಸಿದರು॥ ॥೧೧॥
ಸುಜ್ಜಲದನುಹೊಂಗೊಡಲೊಳುತಂದವು
ವಜ್ರದಂತನುಸುಪ್ರತಿಕಗಜ॥
ಕಜ್ಜಲಕಂಗಳಬಾತಿಯಕರದೊಳು
ಮಜ್ಜನವೆರೆದವುಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ॥ ॥೧೨॥
ದೇವಿಯಶೈಯೊಳುಹಾವಿನಸೊರವನು
ತಾವೊಂದಾಗಿಯೆಪಿಡಿಸಿದರು॥
ಜ್ಞಾಪದಿಕಾರಿದಮಯಘಗೆಕಾಡಿಸಿಂದು
ಸಾವಿರನಾಮನಜಪಿಸುವರು॥ ॥೧೩॥
ವೇದನಿರಿಕ್ಷೆಯಶಾಸ್ತ್ರವೃಮಂಗಳ
ವಾದಹಾರಾಗದಮಾಲಿಕೆಯ॥
ಆಮಹಾಉದಧಿಯತನಯಳುಪಿಡಿದಪ್ಪಿ
ಸೋದದಿಸೋದಿಯೆಮನದೊಳಗೆ॥ ॥೧೪॥
ನಿನ್ನಮನಸೆಬಂದವಸ್ನಿಗಹಾಯ್ತೆಂದು

ಕನ್ನೆಯನ್ನೊಯ್ದೊಳುವನಿವಳು॥
ನಿನ್ನಯದಾಸಿಯೆಮನದೊಳುಯೋಚಿಸಿ
ಪನ್ನಗಶಯನಗೆಓಡಿಸಿದಳು॥ ॥೧೫॥
ಆಲದೆಲೆಯಮೇಲಾಲಬಾಲಕನಿರ್ದ
ಮಾಲವಯೊಳುಚಿಸಿಪೊರೆಗಾನ॥
ಲೀಲೆಯನೆಲ್ಲವತಿಳಿದಮನದೊಳು
ಶಾಲದಿಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿದಳು॥ ॥೧೬॥
ಆದಿಯಕಾಲದೊಳ್ಳೈದವನೊಳ್ಳುಹ
ಸಾಧುವಿರೋಧಿಯತೋಡಿಸಿಯೆ॥
ಸಾಧಿಸಿನಿಗಮವನಾದರಿಸಿದನಿಂದ
ಮೋದಗೆಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿದಳು॥ ॥೧೭॥
ಬಲ್ಲಿಯೊಳುಹಾಮಿಯಪಲ್ಲಟವಾಗಲು
ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿಯೆತಳ್ದಿದನು॥
ಪಲ್ಲಕೆಯನುಬೆನ್ನೊಳಿರಿಸಿದನಲ್ಲಗೆ
ಮಲ್ಲಿಗೆಸರವನ್ನುಹಾಕಿದಳು॥ ॥೧೮॥
ಧರಣಿಯದಾನವನೊಯ್ಯಲುಆಗ
ವರಹನಾಗಿಯೆಧರೆಯಪಹಾರಿಸಿ॥
ದುರ್ಗನಾಡಿಯಸುರರೊಳುಸಿಗ್ಗನ
ಶಾರ್ಙ್ಗಿಗೆಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿದಳು॥ ॥೧೯॥
ತರಳನಕರೆಯಲುಕಂಬದೊಳುದಿಸಿಯೆ
ನರಹರಿಯಾಗಿಯೆನಿಂತವನ॥
ಪರಿಯನುಗ್ರತಮರೂಪತಾಳಿಯೆ
ತರಳಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿದಳು॥ ॥೨೦॥
ಸಂಗ್ರಾಮವನಾಗಿಯೆಬಲಿಯೊಳುದಾನವ
ಮಂಗನೆಳಲುಕಾಲದವನ॥
ಬಂಗ್ರಾವಗೆಡಿಸಿದಜಿನ್ನಗಹಾಯನ
ಬಂಗಾರಮಾಲೆಯನಿಕ್ಕಿದಳು॥ ॥೨೧॥
ಮೊದಲಿಯರಾಯರಡಿದಹಾರಾದಲು
ಕಾದಲಿಯಬಿಡಿಸಿಹುಶೂಸುರಗೆ॥
ಮದದಿಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಬಿಡಿದಮಾಲೆಯ
ಸದಗರದಿಂದಲೆಚಾಡಿಸಿದಳು॥ ॥೨೨॥
ಹಾಸ್ಯರಥಗೆಹಾರಿಮುತ್ತಿನಂದೆನಿಸಿಯೆ
ಪೃಥ್ವಿವಿಹಾತೆಗೆಕಲಿನಾಗಿ॥

ಘನವಿಲ್ಲೆಣಾದಸುಪ್ರಸ್ತುತಾಮಗೆ
ಅಳಿಯಿಂದಲಿಮಾಲೆಯನಿತ್ತಳು॥ ॥೧೩॥
ಉದಯವನೆರೆಯಕಾಂಡದೆಡಪಾದದುದರವ
ಮದನಿದಾನನಿಯರಮೋಹಿಸುತ॥
ಕದಳಿಗದಲ್ಲಿಣಾದಕದಮದುದ್ವಕ್ಷಗೆ
ಕಾಡಿಸಿದಪ್ಸ್ಲವಿನಮಾಲೆಯನು॥ ॥೧೪॥
ಛತ್ರಿಯಾಗಿಪಾಲುತ್ತಮಪುರುಷನ
ಮತ್ತಗಾಮಿನಿಸಾರದಮೋಹಿಸುತ॥
ಮುತ್ತಿನಕದಗದಪುಷ್ಪದಮಾಲೆಯ
ಕುತ್ತಿಗೆಗಿಕ್ಕಿಯೆನ್ನೊಡಿದಳು॥ ॥೧೫॥
ವಾಜಿಯನೇರಿದಿನಾಜಿಪವೀರಗೆ
ರಾಜೀವನೇತ್ರೆಯುಮಾಲೆಯನು॥
ಸೋಜಿಗದೊಳ್ಗಿಕ್ಕುಮಾಜಗದೊಡತಿಸ
ರೋಜವದನವನ್ನೊಡಿದಳು॥ ॥೧೬॥
ದಶವಿಧರೂಪನಧರವಾದಳುದೇವಿ
ಅಸುರಸಂತತಿಗೆಲ್ಲವಿಷವಾಯೆ॥
ಶಶಿಧರನಂತದಿಧರಿಸಿದಸುರರಿಗೆ
ಸರಲದಲಿಸುತವಿನ್ನೆರಿಯದು॥ ॥೧೭॥
ಆನಂನಾಯಕನನ್ನಾಳುವದೇವಿವಿ
ವೇಕದಿಪುತ್ರರನಂದಳು॥
ನಾನಾಧರ್ಮಲ್ಲಿಮುಪ್ಪದತ್ತಿಯ
ಸಾಕೆನಿಸಲುಪುರಮನ್ನಾದಿ॥ ॥೧೮॥
ದೇವದುಂದುಭಿವಾದ್ಯಮೊಳಗಲುಗರಜೆಯ
ದೇವಿಯರೆಲ್ಲರನೋಡಗೊಂಡು॥
ಶ್ರೀಮಪಾಲಕ್ಷ್ಮಿವಿವಾಹವರಚಿಸುತ
ಶ್ರೀವಿಗೆಬಂದಯಪುರುಷವರ॥ ॥೧೯॥
ಸಾಗರನಾಗಲಿಸ್ವಾಗತದಸಹ
ವಾಗಿಯೆಬಂದಯಮಂಟಪಕೆ॥
ನಾಗವೇಣಿಯನಾಗಶಯನಗಧಾರೆತೆ
ಸಾಗಿಯೆಯೆರೆಯಲುಬಿಕ್ಕಿಸುತ॥ ॥೨೦॥
ಅಯುತ್ತನಾಲುಸನಡಿಗಳನೋಡಗೊಂಡು
ಮಯವಲವಾಗಿಪುರುಷವರ॥
ಗಯದೇವಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಧಾರೆಯನೆರೆದನು

ಸಾರ್ವಭೌಮನಶರಣಮಂಡಲಿ॥ ॥೩೧॥
ವಿಧ್ಯುಕ್ತಮಾರ್ಗದಿವರಿಸಿಯದೇವಿಯ
ಭಕ್ತಿವಿಸ್ತಾರದೊಳುಬಳುಕುತಲು॥
ಮುದ್ದುಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿತಾದೆಯಮೇಲಾಪ್ತಿ
ಗೆದ್ದನೆಂಬಾದಮಾತಾಡಿದರು॥ ॥೩೨॥
ಶರಧಿಯೊಳುದಿಸಿದವರಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಮುರರಿಪುಗೆದ್ದನುಹಾಯುಧದಲಿ॥
ವರಮದಶರಿಯನುಗೆದ್ದನುಹರಿಯೆಂದು
ಸುರಸಿಹಾಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲಹಾಡಿದರು॥ ॥೩೩॥
ಸ್ವಾಮಿಸದೇವರನಾಮದ್ವಯಗೆದ್ದ
ಭೂಮಿಗೆಲ್ಲದರಯಗೆದ್ದ॥
ಆಮಹಾದೇವಿಯಪ್ರೇಮದಿಂದಲೆಗೆದ್ದ
ಸೋಮಸನ್ನಿಭನೆಂದುಹಾಡಿದರು॥ ॥೩೪॥
ಹರಿಹರವಗೆದ್ದಮಹಾಸಂತೋಷದಿ
ತೋರಿಸಿಗೆದ್ದನುಲಕ್ಷ್ಮೀಪತನು॥
ತೀರದವನುಬರಿಉರಗನಗರದಿ
ವಾರಿಜಾಕ್ಷನುಗೆದ್ದನೆನುತಲು॥ ॥೩೫॥
ಮಾಯಲಾತನದೊಳುಭೂಮಿಲಕ್ಷ್ಮಿತ್ವನೆಲ್ಲ
ಹಾರಿಸಿಗೆದ್ದನುಹರಿಯೆಂದು॥
ನಾರಿಯರೆಲ್ಲರುಹಾಡುತಮೊಗದೊಳ
ಸೂರೆಗೊಂಡರುತಮ್ಮಪ್ರಾಣಮನದಿ॥ ॥೩೬॥
ರಂಗಭೂಪಲುವನಮಂಗಳಮಹಿಮೆಗೆ
ಶೃಂಗಾರವಮಾಳ್ಪಭರದೊಳಗೆ॥
ಅಂಗನೆಯರುಬಂದುಮಂಗಳಸೂತ್ರವ
ಅಂಗಜನಯ್ಯಗೆತಾಡಿಸೆಂದರು॥ ॥೩೭॥
ನಾರಿಯಮೈಯೊಳುಸೇರುವಭಕ್ತರಾವ
ವಾರಿಜನಾಭನೆತರಿಸಿದ॥
ವಾರಿಜನೇತ್ರಗೆಪಿಳುಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ಬೆರಳನೊಗವನುನೋಡಿದನು॥ ॥೩೮॥
ಮನಶಿಜೆನಾಗಹಾರನಾಭರಣವ
ಧನವಳನುಯತ್ತನುಉಚಿತದಲಿ॥
ವನಧಿವಿಹರುನದತೆನೆಯನೇಹಾಯ್ತೆಂದು
ವಿನಯದಿಮಾಗೆಯತ್ತನಾಗ॥ ॥೩೯॥

ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರಸಾಲ್ಗಿಯಉಡುಗೊರೆ
ಪಟ್ಟೆಪೀತಾಂಬರವಸನಗಳ॥
ಸಪ್ತನಾಗಕನ್ಯಕೆಯರುವೆರಸಿಯೆ
ಸೃಷ್ಟಿಯಮಾತೆಗೆತಾಕೊಡಿಸಿದರು॥ ॥೪೦॥
ಅಷ್ಟಾಯುಧದಿವ್ಯಸನಾತನರಾಷ್ಟ್ರ
ಮಾನ್ಯನರಾಣಿಗೆತಾಕೊಡಿಸಿದರೆ॥
ಶಿಷ್ಟಪಾಲನಸಂಭ್ರಮಉಚಿತವನಿತ್ತನು
ಅಷ್ಟಯಮಾಗಲಿಜಗಕೆನುತ॥ ॥೪೧॥
ಶೃಂಗರವಾಗಿಹಮಂಗಳಮಹಿಮನ
ಅಂಗನೆಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಒಪ್ಪಿದಳು॥
ಹೆಂಗಳೆಲ್ಲರುಬಂದುಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿ
ಅಂಗಜನಯ್ಯನಪಾಡಿದರು॥ ॥೪೨॥
ತುಂಬುರನಾರದಗಂಧರ್ವಹಾಡಲು
ರಂಭೆಊರ್ವಶಿಯರುಅಂಬರದಿ॥
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೆನಾಟ್ಯವಾಡಿಯೆ
ಅಂಬುಜನೇತ್ರನಮೊಗನೋಡಿದರು॥ ॥೪೩॥
ಉರಗನಹಾಸಿಗೆಯರಸಿಗೆಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಸಿರಿಸಹಿತಾಗಿಯೆಹರಿಬಂದು॥
ಮರಕತಮಣಿಮಯಜಗಲಿಯೊಳೊರಗಿಯೆ
ಅರಸಿಯಮೊಗವನುನೋಡಿದನು॥ ॥೪೪॥
ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲರುಪುಷ್ಪದಸರಿಯ
ಪುಷ್ಪದರರಸನಮೇಲ್ಗರೆದನು॥
ಬಟ್ಟಲಪರಮಾನ್ನದಿಂಗೆಯಕೂಡಿಸಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠಯದೇವಿಯತುಷ್ಟಪಡಿ॥ ॥೪೫॥
ಕೇಶವಲೋಹಿಯಸಾಸಿರನಾಮದಿ
ಶೇಷವಾಗಿಹಾಮೊಂದಹೋದನು॥
ಆಸುದತಿಯಳಂದುತನ್ನನಾಮವಹಾಡಿ
ಈಶನಮೊಗವನುತೋರಿದಳು॥ ॥೪೬॥
ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಪದ್ಮಪುಷ್ಪದ
ಬಿಂಕದಹಸ್ತವತೋರಿಸುತ॥
ಶಂಕಿಸುಮನದೊಳುವೆಂಕಟರಾಯಗೆ
ಕುಂಕುಮದಿಂಗೆಯಕಪುರದಳು॥ ॥೪೭॥
ಮೇದಿನಿಗೆಲ್ಲವುಆಧಾರವಾಗಿಹ

ಪಾದಸರೋಜವತೋರಿಸುತ॥
ಶ್ರಾವಣಾಹ್ವಯಗೌರಿಸುನಂದನುತಲಿ
ನೋಡದಲಿರಿಸುವಶಿಪುರದಳು॥ ॥೪೮॥
ಬಹಳವಿಧ್ಯದಶಾಸ್ತ್ರಸೌಖ್ಯಯೊಳು
ಹುಟ್ಟಲಿನಿಮ್ಮನುತರಿಸುತ॥
ಇಹ್ಹಳಲಕ್ಷ್ಮೀಪಟ್ಟದರಾಣಿಯ
ತಟ್ಟನೆಸುಗತವಿಸ್ತಾರದಿ॥ ॥೪೯॥
ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಪಿತೋಜದಿಂದೊಪ್ಪುವ
ರೋಜವದನವೊಮ್ಮೆತೋರಿಸುತ॥
ಮೂಜಗದೊಡೆಯನಲಿರಿಸುವದೆಂಗೋಯ
ಮಾಜದೆಪಾಯಕಡಿದಿಪುರಿದನು॥ ॥೫೦॥
ಪುತ್ರಿರೆಸುಗುಣಪುತ್ರಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನಿನ್ನ
ಪುಸ್ಸಸರೋಜವತೋರಿಸುತ॥
ಉತ್ತಮವಾಗಿಹಾಲಿರಿಸುವದೆಂಗೋಯ
ಪುತ್ರದನಿತ್ಯಮಂಗಳಿಗೆ॥ ॥೫೧॥
ಸದಗಾರದಿಂದಲೆರೆದಲಮಗಳಂದು
ಪೊಡೆಯನುವಿಧ್ಯವಶಾದಲಗ॥
ಕಡೆಯಮಂಚಿರಗನುವಿದಿಮಾಂಡಲನ್ನ
ಕಡೆಗಂಗಬಂದವೆನೋಡಿದಳು॥ ॥೫೨॥
ಕಾಲರಿದಿನದಿನತಪ್ಪದೆನದಸಲು
ಶ್ರೀಪರಮಾತುಮನುಸ್ವಾಪ॥
ಪಾಪನಾಶನದಗಳಲವಸ್ಥೆತಸರ್ವ
ವ್ಯಾಪಕನಿಗೆಸಾಷ್ಟಾಂಗಿಸಿದಳು॥ ॥೫೩॥
ದಾಪೆಯೊಸ್ತ್ರಿಲವಡಿಸಿಯೆದಾಗೊಯೊಳು
ಸುವಾಸ್ಥಿರಗಾವಸದಿಲಿಸಿಯೆ॥
ಸಪುತ್ರಿಮನಗೆಮಜ್ಜನವೆರದಯ
ಉಪಾಗಿಗೆಮಂಗಲವೆಸಗಿದಳು॥ ॥೫೪॥
ದಿಸೆಯಮೋಹಿಸುವಂತವಸನಾಭರಣವ
ತೊಸಪರಿಯಾಗಿಯೆಧರಿಸಿದಳು॥
ಮಿಸುನಿಯಮಂಟಪಮಧ್ಯದೊಳಾಕ್ಷರಿ
ಹಸನವಾದಮಸೂರಸಂತತಿಗೆ॥ ॥೫೫॥
ಧಾರಿಚಮಧೀಸಾನೊಲಿಸಹಾವಾಗ
ಶ್ರಾಯಿಸುಬದನೆದಿವಸದಲಿ॥

ವಾರಿಜನಾಭನುವಾರಿಧಿಯನುಕಂಡು
ಆರಿಗೆಮೋಹಿಸುವೆನೆಂದೆನಲು॥ ॥೫೬॥
ಕಾಮಿತಫಲಗಳಾಮಹಾದಿವಿಜರ
ಸೀಮೆಯೊಳುದಗಿಸಿಹರತ್ನ॥
ಶ್ರೀಮಣಿಯೊಡಗೊಂಡುಮೋಹಿಸುಯತ್ನದ
ಪ್ರೇಮದಿಕಳುಹಿಸುವೆನೆನಲು॥ ॥೫೭॥
ವಾರಿಜನಾಭನುಆಡುವಮಾತಿಗೆ
ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಯುಮಹಾಸುತತೆ॥
ಸೇರುವೆಯೆಲ್ಲಮಹಾರಾಯವೊಡಗೊಂಡು
ತೀರದಿಸ್ಥಿರಮೊಗ್ಗುನಿಲ್ಲೆನಲು॥ ॥೫೮॥
ಚೆನ್ನಿಗರಾಯನೆನಿನ್ನುಮಮಗಳನು
ಇನ್ನೊಂದುಘಳಿಗೆಯುಬಿಡಲಾರೆ॥
ಉನ್ನತವಾಗಿಹಗೃಹದೊಳುಉರಗನ
ಬೆನ್ನೊಳುಪೊರಗಿರುನೀನೆನಲು॥ ॥೫೯॥
ಮನೆಯೊಳುಅರಿಯಮಎನಿಸಿಯೆದಿನಪರೆ
ತನಗಮಕ್ಷವ್ಯಯೆಂದೆನಲು॥
ವನಜನಾಭಗೆಸ್ಯೆಯಮಗದನುವನಧಿಯು
ಅನುಮಾನಬೇಡವೊನಿನಗೆನುತ॥ ॥೬೦॥
ಸಂತಸದೊಳಗಿರುಚಿಂತೆಬೇಡದೆಕಂಡು
ಅಂತರ್ಯಾಮಿಗೆವಂದಿಸಲು॥
ಸಂತೈಸಿಯೆಸುರಸಂತತಿಯೆಲ್ಲರು
ಸ್ವಾಂತರಾಗಿಯೆಕಳುಹಿದನು॥ ॥೬೧॥
ಶಿಷ್ಟರೆಲ್ಲವಕಡಿದುಯಾದವಿಯೆ
ದುಷ್ಟರನೆಲ್ಲರನಿಗ್ರಹಿಸಿ॥
ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನುಸುರರೊಳುವರ್ಷಿಸಿ
ಕಾಷ್ಟನುಕರುಣಾದಿಲಕ್ಷ್ಮೀಕೆಯ॥ ॥೬೨॥
ನೆಲ್ಲಿಯಕಾಯನುಚೆಲ್ಲಿದತೆರದಲಿ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೈದಲುಸುರರೆಲ್ಲ॥
ವಲ್ಲಭೆಸಹಿತಾಗಅಲ್ಲಿಯೆಯದುಪರೆ
ಮೆಲ್ಲನೆಗಿರಿಯೊಳುಸೇರಿದನು॥ ॥೬೩॥
ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೆಲ್ಲಸುರರಿಗೆಯಿತ್ತುದ
ಪ್ರೇಮದಿಮಧುಸುಪಾಲಮೊಳು॥
ಶ್ರೀಮಹಾಪ್ರಭೆನಿಧಿಯಾಗಿಯೆಶೋಭಿಸಿ

ಭೂಮಿಯಜನರಿಗೆಕ್ಷೇಮವನೀ॥ ॥೬೪॥
ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿಹರಿನಾರಾಯಣ
ಮೆರೆಯವಿನೋದವಿಸ್ತರದವನು॥
ಸ್ವಾಮಿಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಯತಿರವೇಗದಧಿಯು
ಆಮಹಾಲಿಂಗನಗಿರಿಮೆಯ॥ ॥೬೫॥
ವೇದವುಬಂದಮಹಾಸ್ತ್ರೀಪುನರಿದುದು
ಆದಿನಾರಾಯಣಪಾವಹಿದಿ॥
ಮಾಧವನಾರದನಾಮಸಜ್ಜನರವಿ
ನೋಡದಿಸಲಹಾಲುಬಿನ್ನೆನಾತ॥ ॥೬೬॥
ಪಕ್ಷಿವಾಹನನುಆಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ತೆವರಿಸಿದನರ್ದೀಗಳನು॥
ಲಕ್ಷ್ಮೀಯಸ್ತುತಿಸೋತ್ರದಜನರಿಗೆ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯವಾಗಿಯೆಕಾಯುವದು॥ ॥೬೭॥
ಆರನೆವಾರದಿನಾರಿಯರೆಲ್ಲರು
ಓರಗೆವಾಗಿಯೆಪಾಡಿದರೆ॥
ನಾರಿಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣಸಹ
ಸೇರಿಯೆಯರವರಗೃಹದೊಳಗೆ॥ ॥೬೮॥
ಮೇಲಪ್ಪುಪುಣ್ಯಗಳಿಗಿಹಶ್ರೀಹರಿ
ಬಾಲಸಂತಾನವುಸೌಭಾಗ್ಯ॥
ಆಲಯಂದಾಲಯಕ್ಷಮಾಲಯಮವನೆಲ್ಲ
ಕಾಲದಿಕಾಯುವಪುತ್ರರಿಗೆ॥ ॥೬೯॥
ಮಂಗಳವೆನ್ನಿರಿರಂಗಜನ್ನಿಯಗೆ
ಮಂಗಳರಂಗತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ॥
ಮಂಗಳಮಾಧವಶ್ರೀಧರಕೃಷ್ಣಗೆ
ಮಂಗಳವೆಂಕಟನಾಯಕಗೆ॥ ॥೭೦॥
ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನೆಜಯಜಯತು॥
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತ್ನಿಯೊಳಕ್ಷಿಸಿಂದಿಸುತಲಿ
ಅಕ್ಷತೆಯಾರತಿಯೆತ್ತಿದರು॥ ॥೭೧॥
ಎನ್ನಮನದಿಂದಪನ್ನಗಾದ್ರಿಯವಾಸ
ಒಲಿಸಿದಂದದಿಪಾಡಿದೆನು॥
ಇನ್ನಿದರೊಳಗುಳ್ಳತಪ್ಪುತ್ರೈಪದಗಳೆಲ್ಲ
ಉನ್ನತಪ್ರಸ್ತರಹಿಪ್ಪುವದು॥ ॥೭೨॥

ಮತ್ಸ್ಯಕಾಯೊಳುಸ್ತ್ರೀಯನುತಂದು
ಯುಕ್ತಿದಪರಿಯೊಳುಸಿರಿಯರಸು॥
ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳೆಲ್ಲವತಿದ್ದದಾಸರಾಗಿ
ಸ್ತ್ರೀರತ್ನದಾಸರಬಸಿದನು॥ ॥೨೩॥
ಹೊಂಗದೆಲ್ಲಯಸಾಧಿಮಾಂಗಲ್ಯಮೋಹದ
ಸಾಂಗ್ಯವಿಧಿಯೊಳುಪರಿಸಿದರೆ॥
ಶೃಂಗಾರಗಿರಿವಾಸವರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪನು
ಮಂಗಳವನುದಿವಸಾಯುವನು॥ ॥೨೪॥

---

೧೩೧. ॥ರಾಗ ಭೈರವಿ. ತಾಳತ್ರಿವಿಡೆ॥
ಕಾಣದಿದ್ದರೆನಮ್ಮಶ್ರೀನಿವಾಸಯನು
ಜಾಣರಾಯನಗೆಯಪಕ್ಷಿಗಳೆಯನುಕಾಣೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲವುಬೆನ್ನಹತ್ತಿಬರುವಾಗ
ಕಟ್ಟಿದಹಾರಕೆಗಳೆಲ್ಲವನು॥
ಸಿಕ್ಕುಮಾಡುವಷ್ಟುಮಿಯ್ಯುಹೊಂದಿರೆಯನ್ನು
ಮುಕ್ತಿಸಾಧಕವೆನಲ್ಲಿತಿಮ್ಮಪ್ಪನಲ್ಲಿ॥ ॥೧॥
ಗಂಡಹೊಂದರಿಯಮತ್ಸ್ಯಸಹೋದರ
ದಂಡಮಾರ್ಗವಿಹಾರಯನುತಲಿ॥
ಉಂಡೆವುಸ್ವಾರ್ಥವಾರಹೂಟವಯೆನವ
ಕಂಡುಬಹೋರೆಹೊಗುವದಯವಾಗುವ॥ ॥೨॥
ಕಟ್ಟಿದಕಾಣಿಕೆಯಮುಟರಾದಲ್ಲಿ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗವುಯೆರಗಿದರೆ॥
ಶ್ರಿಷ್ಟಿಯುಂದಲೆನೊಂದಿದಯಮಾಡಿಕೊಳುವ
ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯನಮ್ಮತಿಮ್ಮಪ್ಪನು॥ ॥೩॥

---

೧೩೨. ॥ರಾಗಕಾಂಬೋಧಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ವೆಂಕಟೇಶಯೆನ್ನಮುಂದೆನಿಂತಿದಂತಿದೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದಿಸೆಗೆತ್ರಿಪ್ಪುಲಿಸುವಯೆಸವಕಿರೀಟ
ನೊಸಲೊಳುತಿದ್ದಿದನಾಮದಮಾಟ॥
ಅಸಮನೇತ್ರಗಳಿಂದನೋಡುವನೋಟ
ಬಿಸಜನ್ಮದನಪರಿಪರಿಯದಲಾಟ॥ ॥೧॥
ತಿಲಕುಸುಮದಂದದಿಚಲುವನಾಸಗಳು
ಬಿಳಿಯಮುಗುಳ್ನಗೆಸಾಲುದಂತಗಳು॥

ಗಳದಿಮಾಲೆಶ್ರೀಯವೃಕ್ಷಯಂತಿಗಳು
ಹೊಳೆವಮುತ್ತಿನದಂತೆಕಯಬಿವಯಗಳು॥ ॥೨॥
ಶ್ರೀವತ್ಸಕೌಸ್ತುಭಯವಗ್ರ್ಯಯಕಂಬು
ಕಯನೆಸರಂದದಿಚಿತ್ರದಬಿಂಕ॥
ಕರದೊಳುಜಗವನುತಾಯುವದೆಂಕ
ಮುಯಕಟಿಯೊಳುಯಿರಿಸಿದನಿಃಶಂಕ॥ ॥೩॥
ತಾರಮುತ್ತಿನಸರಮಾಕಸುಂದಲವು
ತಾಯವಜ್ರಮಚಿಕೆಚಿತ್ರದಸರವು॥
ಹಾರಹೀರಾವಳಿಬಿರಹುಂಗುರವು
ಚಾಯಪ್ರಾಮುರಿಘಂಟೆಸರಪೊಳೆಯಿರವು॥ ॥೪॥
ಕಯಮೊಳಗೊಪ್ಪುವನಾಭಿಯಸಿರಿಯ
ಸರಸಿಜಮಿತ್ರನತೇಜದಪರಿಯ॥
ಮಯಗುಮಲ್ಲಿಗೆಜಾಜಿಸಂಪಿಗೆಸಿರಿಯ
ಪರಿಮಳಿಸುವಮೈಯಯಮುಳಸದಸಿರಿಯ॥ ॥೫॥
ಉಡಿಯಪೀತಾಂಬರಮೊಲುಡುಧಾರ
ಕಡಹಾದಂದದಿಚೆಲ್ವಾಭ್ರಳತಾರ॥
ಅಡಿಯಬ್ಜನಿಂದಹಾಬಿಡಗಿನವೀರ
ಮದದಿಮಹಾಲಕ್ಷುಮಮಿಯಯದಾರ॥ ॥೬॥
ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಕರಣಿಯತೀರನಿವಾಸ
ಭೂಮಿವರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪನದಾಸ॥
ಶ್ರೀಮದರಾಜಿಸಿದನಿಮೊಳುಪ್ರಾಸ
ತಾಮಸವಿಡ್ಡುಯತಿಡ್ಡುಲತೀಸು॥ ॥೭॥

---

೧೩೩. ॥ರಾಗಕೇದಾರಗೌಳ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ಅಮಮಾನವಿಂತಲಿಅನುಗುಣವಾಗಿಯೆ
ಪ್ರಾಣಪಯಣಹೊಗಿಸೋಡಿಬಯವಳೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹೋಗುವಯೆಂಡೆಂಬಮಾತುಮಕ್ಷಯವಾಗಿ
ಬೇಗದಪಯಣಾದರೆ॥
ನಾಗಗಿರೀಶನಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷೆಯತ್ತ
ಸಾಗಿಬಯಪಭಾರಗೆಯಾವರಿಗೆ॥ ॥೧॥
ಕಾನೇಶವಾಸನನಾಹೋಗಿಸೋದಲು
ಮಾನವಜನುಮದಲಿ॥
ಹೀನವೃತ್ತಿಯಬಿಟ್ಟುಜ್ಞಾನಪಬುತ್ತಿಯನಿಟ್ಟು

ಕಾಣಿಲುಯಿಹಾಮರವಾತಜಾತನೆರವು॥ ॥೨॥
ರಾಮನಕೀರ್ತಿಯುರಾಮನರಕ್ಷೆಯು
ರಾಮನನಿಜಮತವು॥
ರಾಮಅಂಜನೆಯನಗರಿಯೊಳುನಿಂತಿಪ್ಪ
ಭೀಮಯೊರಾಮಾಶಿಷ್ಟು॥ ॥೩॥

---

೧೩೪. ॥ರಾಗಕೇದಾರಗೌಳ. ಅಟತಾಳ॥
ನಾರಾಯಣನಾರಾಯಣ
ನಾರಾಯಣನಾರಾಯಣ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಗಣನಾಥಗೆರಗಿಯೆತ್ರಿನಯನಗೆವಂದಿಸಿ
ಕ್ಷಣದೆಶಾರದೆಯರಿಗೆಶೈಮಣಿದು॥
ಕ್ಷಣಿಕಧನವಾಸನೆಯತ್ರಯಯೊಳುಸಿಕ
ಎಣೆಯಗಿರಿಧರಮತ್ತೆಸುಗುಣವನೆನೆಸುವೆ॥ ॥೧॥
ದಾಸರೊಲಿಯೆತಿಳಿಸಾಗರಹಾಯಕದಿ
ಭ್ರಮೆಯತಪ್ಪುವರದಹೋಯಿತಿಲ್ಲವದು॥
ಆಸುರಮಾಗಿಹಸಾಸಿರನಾಮದ
ಮೋಕ್ಷದಹೀತರಾಗಿಹೋಗಿಸೋಮವದು॥ ॥೨॥
ಸ್ಥಿರವಾದದಿವಸದಿಶರಶಂಖವಾಸರ
ಹಿರಿಯರಮತದಿಂದಹರಿದಿವಸಗಳು॥
ಕರದುಭ್ರಮಾಸುರರನ್ನುಯೆರಡುಮುಕ್ಕಾಲ್ಗ
ಹರಕೆಯಧರಿಸುತ್ತಹಿರಿದಮಹಾಗಿರಿಯು॥ ॥೩॥
ಬ್ರಾಸರಜಮೊಳುಆರ್ಕಮಾವಕಿದಾದ
ಕಾರ್ತಿಗಂಜನೂಕಷ್ಟಿಜಿಅವೊಳು॥
ಜಾಣರಾಗಿಯೆಹಾದಿಕಾಣಬಲ್ಲವರನ್ನು
ತ್ರಾಣಂದದಹಾಗೆಮಹಾಸುವವರು॥ ॥೪॥
ಕಪ್ಪನಾಕರುಯಿಲ್ಲದಹಾಗೆ
ಯೆಪ್ಪುದನೊಪ್ಪುಗಳಾಗದಹಾಗೆ॥
ಉಪ್ಪುಮಾರ್ಗದಿನದಮುತ್ತನಮ್ಮ
ಹುಪ್ಪಳಿಯಕರಮಸುಖಸುವಧರ್ಮ॥ ॥೫॥
ಗೋವಿಂದಗೋವಿಂದಯೆಂದಮಾರಉತ್ತ
ಭ್ರಾವರುದ್ಧದಿನಿಯುಯೆಮ್ಮಾಯೆನುತ॥
ದೇವರದೇವಗೆಶರಣುಶರಣೆನುತ
ಜೀವರಕ್ಷಣ್ಯವಮಾಡಬೇಕೆನುತ॥ ॥೬॥

ಶಂಬುಶರಗೆತಪ್ಪಿತೆಯಮಬಾಧೆ
ಉಂಬಸಂಭ್ರಮವೆಲ್ಲಸಂಸಾರದಸುಖವು॥
ತುಂಬಿದಪ್ರಾರಬ್ಧವೆಂಬುದಿಲ್ಲದೆ
ಅಂಬುಜನೇತ್ರನಸ್ಮರಣುತ್ತಮವಾಗ॥ ॥೭॥
ಸಿರಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಸನುನರರದೇಹವನು
ಧರೆಗದಿಸಿರುವನುಅರಸುವರೆರದಿ॥
ಪರಿಪರಿಮೊರೆಯನುಆಲಿಸಿಶ್ರೋತ್ರ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿನಡೆಸುವಸಿರಿಕೃಷ್ಣಮಯನು॥ ॥೮॥
ಕಾಲತ್ರಯದಬಂಧುಕಾಲನೊಲವನುಕರುಣ
ಸಾಲಗಳದೆಸೆವರುಣಪ್ರಿಯಜನರ॥
ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆಆಲಿಸಿನೋಡನ
ಮೇಲಿಮನವನಿಟ್ಟುನದವೃಯಮರಕ್ಷೆ॥ ॥೯॥
ಬಂದಾಗಜನರೆಲ್ಲನೊಂದವರುಸುರಿಸಿ
ಚಂದದಿನದಿಉಪಯೋಗಬಂದಕ್ಷಯದ॥
ಹಿಂದಾದವರನ್ನುಮುಂದಕ್ಕೆಪ್ರೋದನೊಂದು
ಇಂದಿರೆಯರಸನನಿನ್ನುತ್ತಮನಡೆಯ॥ ॥೧೦॥
ತಾನುತಾನುಮಗಭಕ್ತರಪಡೆಪ್ರಾಂದು
ನಾಮವಾಗದೆಬಿಡದೆಗಯನುಂಡು॥
ಪಾಪನಾಶನನನ್ನುನೆನೆಉತ್ತಮನದೊರು
ಶ್ರೀಪತ್ತುಮಾರ್ಗದಿನದೃಪುದುಮುಂದೆ॥ ॥೧೧॥
ಬಲ್ಲದನ್ನರಸುಮಾಡಿಯೆಲಕ್ಷ್ಮಿ
ವಲ್ಲಭಗರ್ಭವಿನುತನಿಡು॥
ಅಲ್ಲಿಗೆಬಂದನಬಾಡಿಯೊಳರೆಯಲು
ಬಲ್ಲಿದದಾಸರೊಭಕ್ತಪ್ರಿಯನು॥ ॥೧೨॥
ಶ್ರೀರಾಮಬಾಮನಗೆಬಂದದಿವ್ಯ
ಯಾತಸಂಪನ್ನಪರಮಾನಂದ॥
ಶ್ರೀಪತಿಯಗುಣಾನಂದಮಾಕಂದದ
ಯಾತರಮಾಯಿದದಯರಸಬಂದ॥ ॥೧೩॥
ಕ್ಷೇತ್ರಪ್ರವೃತ್ತರಗೋವಿಂದವಿಷ್ಣು
ಕ್ಷೇತ್ರಪವಮಾನಮನದೊಳುಬದರು॥
ಸಾಲಗಳದಸಿದಸವೆಂಕಟೇಶನು
ಬಾಲರಕ್ಷಣೆಕಾಲಮಾಯ್ದು॥ ॥೧೪॥
ದಯಾನಿಧಿಘೋರದೊಯ್ಯಪಯಾದಮೇತ್ರಿ

ಅಭಯವನಾಗಲಾಗಿರಿಯಶೃಂಗಾರಿ॥
ಭಯನಾಶವಾಯಿತುಪುತ್ರರಿಗಂದು
ಜಯಜಯಜಯವೆಂದುಪಾಂಡವರಿಂದು॥ ॥೧೫॥
ಗೋವಿಂದರಾಜನಪಾದಗಳಿಗಾಗು
ಗೋವಿಂದಯೆನುತಲೆಸಾಗುತ್ತಲಿರಲು॥
ಸಾವಿನೋರ್ಮಲಗಹಾದೇವರಲೋಕ
ಜೀವಸೈನ್ಯಸಾಗುತ್ತಲಿರಲು॥ ॥೧೬॥
ಸ್ನಾನವಮಾಡಲುನಂಬಲಿಪ್ರಿಯದಲಿ
ದಾನಧರ್ಮವಿಮಾಡಿಬರ್ಪುಲಿಸಿಯಲಿ॥
ಧೇನುಸಹಸ್ರಗಳಾಸ್ಯಾಗಾವನು
ಗಾನವಮಾಯಗಳಾಸುರಗೆಪ್ಪ॥ ॥೧೭॥
ದೇವಾಯುಜಬದ್ಧಗೃಹಸ್ಥ್ಯಯಬಡಿಸಿ
ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲಿಪಮಾಸಪರಿಬಿಸಿ॥
ಜೀವನಮುಕ್ತರುಆಗವಿನೆನುತ
ಕೇವಲಭಕ್ತಿಯಿಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು॥ ॥೧೮॥
ಉದಯದಲೆದ್ದುಸ್ನಾನವಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಪದುಮನಾಭನಗಿರಿಗೆರಗಲುದಂಡು॥
ಸದನವಸಾರುತ್ತಾಲಕ್ಷ್ಮಿರಮಣಗೆ
ಉದರದಿಬೆಳ್ಳವರದದಿನಿತ್ತವಗೆ॥ ॥೧೯॥
ತನ್ನಕ್ಕರೆಯಿಂದಗೋವಿಂದನುತ್ತ್ರವ
ಪನ್ನಗಶಯನನಗೋವಿಂದನೆನುತ॥
ಉನ್ನತಪ್ರಸಾದಉಂಡುನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರು
ಧನ್ಯರಾದೆವೆಂದುಬನ್ನಿರೆಯೆನುತ॥ ॥೨೦॥
ಗೋಮರಕಂದಾಗಳಾಪಷ್ಪವಂದಿಸಿ
ಶ್ರೀಮದಚ್ಯುತಮಾಯಾವೆನೆನುತ॥
ಮಾಪನಾಡನಮುಗ್ಗಿತೆಪವಾಗಿಯೆ
ಶ್ರೀಪತಿನಿನ್ನಮಾಯಾವಿನೆನುತ॥ ॥೨೧॥
ಕಾಯೊಸುಪ್ರೀತಮಗೋವಿಂದನಿನ್ನಯ
ಮಾಯಕಪರಿಯಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗರಿದು॥
ನೀವಸರಾಗಿಯೆಬಂದೆವುಯೆನ್ನಯ
ಜೀವಾತ್ಮನಾಗಿಪುಣ್ಯವನಗರಿಯೆ॥ ॥೨೨॥
ಸ್ವಾಮಿಮುಕ್ತರಿಯತಿರುಮಲೆಯ
ನಾಮಗೋವಿಂದಯೆನುತಲೆಬಂದು॥

ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀಯಬೇಕೆಮಗೆಂದೆನು
ಶ್ರೀಮದನಕ್ಕಿದಮುದ್ದುಮಗನೆಂದು॥ ॥೧೩॥
ಒಪ್ಪಿಸಿದುದುಮನಸೂರಾವನ್ನುಪಾದಕ್ಕೆ
ಇಪ್ಪಸಂಕಲ್ಪವನೆಲ್ಲಬನ್ನದಿಸಿ॥
ಅಪ್ಪತಿಮ್ಮಪ್ಪನುಅರಿಸಿಕೊಯಿತೆ
ಸುಪ್ಪಾಮಿತವನ್ನುಸ್ಥಿರವಾಗಿನಡಸಿ॥ ॥೧೪॥
ಜಯಜಯಕೃಷ್ಣಗುರುಬಾಲತಿಮ್ಮಪ್ಪ
ಜಯಪರಮನ್ಮತ್ತಿಗೆದಾರಿಯತಾಯಿಮರಿ॥
ಜಯಜಯತಿಘಹಾರಅಂತರಾತ್ಮನೆ
ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಪ್ರಿಯಬಹುರಕ್ಷಿತಿಧಿರಸನೆ॥ ॥೧೫॥
ಶ್ರೀಗಾವುಪುಕ್ಕಸಿಯಿಯನುಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ
ಜಾಗರಾಯನಮುಂದೆಹಾಗಿಸಿಕಾದಲು॥
ಶಾಗುತ್ತಸಕಲತಿಥಿವಸ್ತುನಮಾಡಲು
ಪ್ರಿಗಾನಾಯಕಮಿತಿಯೆಗಿಕಾಗಿದನು॥ ॥೧೬॥
ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯನಲ್ಲಿಕಂಗಾರೆನೊಡಿ
ಚಿಂತೆಗಳೆಲ್ಲವಕಡಿದುಬಸಾಡಿ
ಸಂತತಮನದೊಳುನಿಲುವಂತೆಬೇಡಿ
ಗೊಂತಿಗೆಕಟ್ಟಿಹೊಂದುಕಾಗಿಸಿಯನಿಡಿ॥ ॥೧೭॥
ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆಬೇಕಾದ್ದುಯಿಷ್ಟುಯೊಗಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿದಹೂಗಳನ್ನುಸ್ವಾಮಿಯಪೂಜೆಗೆ॥
ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಮಾಡಿಯಿಚ್ಚೆಬೆಗಗೆ
ಹುಚ್ಚುದೊರವತಿಮ್ಮರಾಯನುಥಗಗೆ॥ ॥೧೮॥
ಅರ್ಥಬೇಕಾಚ್ಚುಅತ್ಯಯಹುಸ್ಸಾದವರಿಗು
ತಿರ್ಥಪ್ರಿಸಾದವಕಚ್ಚಬೇಕೆನುತ॥
ಮೃತ್ಯುದಾರಿದ್ರ್ಯಬಿಚ್ಚುಮೊಗುವಾಗ
ಕರ್ತಲಿದ್ಧಾನವಮನದೊಳುನೆನದು॥ ॥೧೯॥
ಅಪ್ಪಗೊಲಾರಗಿಯೆನುತಕೃಷ್ಣಮಗದು
ಅಪ್ಪತಿಮ್ಮಪ್ಪನಬೇಡಿಯೆಸಾಗುತ॥
ತಪ್ಪುದಿಯನ್ನೊಂದುದರರನವೆಮಗೆ
ಪುಷ್ಪದಕಾಡಬೇಕುಯೆಂದುಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ॥ ॥೨೦॥
ವಿನಿಯೊಗದವರನುಸನುಮಾತಬಡಿಸಿಯೆ
ಜನರೆಲ್ಲಯಿದ್ದುದುಗಾಬಿಂದಯೆನುತ॥
ವನಜನಾಭಗೆಸಲುವಮನವಾತೆಸಿಂದ

ಎಗ್ಗಿಲಿಯೆಯುತ್ತರದಿಂತ್ರಿವಿಕ್ರಮ॥ ॥೩೧॥

ಗರುವಾಸವರಾಸಿಮಸ್ತ್ರುನಿರವನು
ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಮನದೊಳುಶ್ರೀಹರಿಯಪದವ। ॥ಪಲ್ಲ॥

ಬೆಳ್ಳವಯುಗಉತ್ತರಿಕ್ಕೆಸಂತೋಷದಿ
ಪಟ್ಟಗಾಗಿಯೆಬಂದುದುಪರಿಕ್ಷೆ॥
ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಾರಕ್ಕೆಕಟ್ಟದಬಾಡಿಗೆ
ಕಾಟುಗಳ್ವಿಂದಗೆಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ। ॥೧॥

ಬಾಹಾರಪ್ರೌಢಿಯಪಟುಮಾಳಿಯೆಪ್ರೌಢಿಯ।
ಗಾಜಿನಬಳೆಗಳನಾಮಪಕಾಂಡ
ಮೂಜಗಬೆನ್ನಾದತ್ರಿವಿಕ್ರಮಯನ್ನೊಡೆಯೆ
ವ್ಯಾಜವಮಾಡದೆಬೇಗಮುಕ್ಕಿದರು॥ ॥೨॥

ಬಂಡಿಯಾದುದುಗಾಢತ್ರಾಣಬಿದ್ದುದುಮೈಲಿ
ಸಂತತಿಯನುಕಂಡುಮಾಯಪ್ಪಾಳುವರೆ॥
ಅಂತರಾತ್ಮನಮ್ಮನಂತಾಸ್ಪದಂದಗ್ಗ
ಪಾಂತರಕಾಗಿಯೆಕಪುಹಿಯೆನುತ॥ ॥೩॥

ಹಿಂದಣಾದವರನ್ನುಪ್ರೌಢೊಂದಮಿತ್ರಉತ್ತ
ಮುಂದುಮುಂದಾಗಿಯೆಹಯಗ್ರೀವನೆಂದುತ॥
ಬಂದರೆಬಂದಲ್ಲಿಗಹಾರವಿದ್ದರೆನಾವು
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆಬದುಕುವೆವುಯೆನುತ॥ ॥೪॥

ಮುಗ್ಧಉಗ್ರವನೊಬ್ಬದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದಲೆ
ಕಂಗಳಿಗೆನಿಂದನುತಂದುಕೊಡುವುತ್ತ॥
ಮುಂಗಾಣಕಾಲಿಗೆಅಕ್ಷಯನುಮಾಡಿ
ಮಂಗಳನದಸುತ್ತಲಯವನುಬಿಡದೆ॥ ॥೫॥

ಬಿಡದಿರಬಂದಷ್ಟೆಉಗ್ರದವರನ್ನು
ಕಡೆಯಿರವೊದಗೊಂಡಮೋಗುವನಾವು॥
ಬಿಡುಕನಮಾಬಗಳ್ಳೆನಿಷ್ಟುರವು
ಬಡವರಗೊಡೆಯನುಕರುಣಾನಿಧನು॥ ॥೬॥

ಪೆಟ್ಟಿಕ್ಕಲ್ಲದೆನಾವುಹುಟ್ಟುದಸಹಾವಾಗಿ
ಮುಟ್ಟುವಾರೆಯಬಿಟ್ಟುಮಾರಿಸ್ವಿರದವು॥
ಇಷ್ಟೆಬಂದಾಗೆಲ್ಲನಿಮ್ಮಮನಸ್ಸಿಸಿರ
ಮೆಚ್ಚಿದವರಿಯೊಳುಬಸ್ತಿದೊಯೆನುತ॥ ॥೭॥

ವಾದಗಳಲ್ಲವನಿಲಿಸಿಯೆಮೆಲ್ಲಾಂದು
ಶ್ರೀದಹುಟ್ಟದಮಾಗಿನದಸಿಯೆತಂದು॥

ಆದರವಾಗಿಯೆಪಾದವನಿರಿಸುತ್ತ
ಮೇದಿನಿಗೊಡೆಯನಮನದೊಳುನಿಲಿಸು॥ ॥೮॥
ಒದಗಿದಪಯ್ಯಗ್ರದೊಳ್ಗಾಂಡಾಗಿಬಂದವ
ಉದಯವಾದನುರವಿಯಪ್ರೊತ್ತುಬಾರಿ॥
ಮದವೇಷ್ಠಾದಿಭರಂತೆಪಯಮಕಾಶನಯತ್ರಿ
ಮುದದಿಂದಮಾಡಿಯೆಬಂದೆವುಯೆನುತ॥ ॥೯॥
ಇದಿಯಗೊಂಬರಿಬಂದಸದನದಬಳಿಕ್ಕೆ
ಅವನೆಲ್ಲಹೊಮ್ಸುತ್ತಸಂತೋಷದೊಳಗೆ॥
ಪಾದನವೆಲ್ಲವನೆಪ್ರಿಮಾರಿಮನದೊಳು
ಬಿದರಿಸೆನಿಮ್ಮನುನಂದಮೋಹಿಮನೆ॥ ॥೧೦॥
ಶ್ರೀ.ಮಿಗೆವೈಸುಂತವೆಂದುತಾಯಶಮೂದು
ನಾಮದಮೊರಲುತ್ತಬಂದಲ್ಲಿನಿಂದ॥
ಶ್ರೀಮದಿಂದಲಿನಮ್ಮುನಂಗದೊಮೋದಿಂದ
ಗ್ರಾಮಮಂಡಲಾನಗರಗಾಂಧಬಂದ॥ ॥೧೧॥
ಇಂತುಮಾತಾಮತ್ತಬಿಂತೆಯನಪ್ರಾಂದು
ಸಂತೋಷದಿಂದಗ್ರಹಾಂತರಕ್ಕೈದಿ॥
ಸಂತತವೆಮ್ಮಬೆನ್ನಾಂತುಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನ್ನ
ವಾಂತದಿಕರುಣಿಸಲಮಾಡಿನೆನುತ॥ ॥೧೨॥
ಮಧ್ವನೊಡಿಸಿತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವ
ಅರ್ಥಿಯೊಳುಗ್ರಹರಿವಾಸರೊಳು॥
ವರ್ತಿಸಿಪಾರಣೆಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದ್ಯು
ಧಾರ್ಥಿಪಿರಿಯರಗೆರಗೈಮುಗಿದು॥ ॥೧೩॥
ಮಂದವಾಸರದೊಳುಪಾರಣೆಮಾಡಿ
ಚಂದವಾಗಿಯೆದ್ವಿಜವೃಂದಕ್ಕೆದರೆ॥
ತಂದಪ್ರಸಾದವುತೀರ್ಥವುಜನರಿಗೆ
ವಂದಿಸಿಗೋವಿಂದನಗರ್ಪಿಸಿವೆನುತ॥ ॥೧೪॥
ಹೀಗೆಂದುದಾಸಯತಿಗಳಿಯೆಹೋಗಲು
ಬೇಗದಿಲಾದಿನಬರುವೆವುಯೆನುತ॥
ಆಗಲೆಬೆನಾದಸಾಮಾನವನುತರಿಸಿ
ಓಗರರಚಿಸುವಬ್ರಾಹ್ಮಣರರಸಿ॥ ॥೧೫॥
ಸ್ತ್ರೀಕರವಾಗಿಯೆಪಾಕವಮಾಡಿಸಿ
ಆಕಪಮಪ್ಪುದಿಯೆಲ್ಲವೊಗ್ಗರಿಸಿ॥
ಬೇನಾದಸಜ್ಞಾಯದೊಳ್ಸೌಪಾಯಸವನುವಿ

ಪೆನವರಚಿಸಲು ಲೋಕನಾಯಕಗೆ॥ ॥೧೬॥
ಮಾಡಿಯ ಮಾಡಿಯೆ ಮಾಜಗ ಮೋಡಿಯಗೆ
ವ್ಯಾಪ್ಯ ಮಾಡದೆ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಿಡಲು॥
ಮಾಡಿದೆ ಉಂಬಂತೆ ರಂಗದ ಪರಿಯೊಳು
ಶ್ರೀಜನಾರ್ದನನಿಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿಯ॥ ॥೧೭॥
ಮಂಗಳ ಜಯ ಜಯ ಮಂಗಳ ಮಹಿಮಗೆ
ಮಂಗಳ ಜಯ ಜಯ ರಂಗನಾಯಕಗೆ॥
ತಂಗಳ ಸೊಬಗಿನ ಶೃಂಗಾರ ಗಿರಿವಾಸ
ಮಂಗಳ ಚಿತ್ರ ಮನಾದ ವೆಂಕಟಪತಿಗೆ॥ ॥೧೮॥
ಶ್ರೀಸುರವಾಗ ಪಾಲಾರತಿ ಬೆಳಗಲು
ದಾಸರೊಳಾವೆಂಠವಾದನು ಹರಿಯು॥
ಲೇಸಾಗಿ ಸಮಂದಿ ಸಂತೋಷಯಾವನು
ಶ್ರೀಸುರಪ್ರಾಜನವಾಗಲೆಂದೆನುತ॥ ॥೧೯॥
ಹರಿದಾಸರೆಲ್ಲ ಬರಬೇಕು ಯಾಗಲಿ
ಇರಿಸೊಂದ ಮೋಕ್ಷ ಸಾರದ ಮೊಳುಯೆನುತ॥
ಒರದನು ಯಜಮಾನ ಪುತ್ರನೊಳಾಗಲಿ
ಸಿರಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಸ ಸದಯ ಕನಕದಿಂದ॥ ॥೨೦॥
ದಾಸರ ಮ್ಯೆಯನು ಬಿಟ್ಟಗಲಿದನು
ವಾಸವಾದನು ಉಂಬಸ್ವಾಗ ಸುರರೊಳಗೆ॥
ಲೇಸಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ದಯೆ ರಿಸಿಯೆ ಶದರಿಯ
ರಾಸಿ ಪುತ್ರರ ಸ್ಮೃತಿ ಹಾಸಿ ದೊಸ್ತೆಗಳ॥ ॥೨೧॥
ವಾರಾವಾಗಿಯೆ ಸುಖಿ ಪಾಜನರಿಗೆ
ಶ್ರೀರಾಧಿಸಿಯೆ ಗಂಧ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯತ್ತು॥
ನಾರಾಯಜನರಿಗೆ ಪುರಿ ಪ್ರಾಜನ ಮೊಳು
ವಾರಿಜನಾಭನ ತೃಪ್ತಿಯ ಬಡಲು॥ ॥೨೨॥
ಉಂಡಮೈತ್ರಾಳ ಪುತ್ರ ತಾಂಬೂಲ ದಕ್ಷಿಣೆ
ಕಾಂಡ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆ ವೇದ ಘೋಷದಲಿ॥
ಹಿಂಡ ವಿಪ್ರರ ಹರಸಿ ಮಂಡೆಯೊಳರಿಸಿಯೆ
ಕಾಂಡ ಮೈಮುಗಿದನು ಯಜಮಾನನಾನು॥ ॥೨೩॥
ಹೆಂಗಳೆಲ್ಲರು ಮಾಡಿ ಮಂಗಳಾರತಿಯೆತ್ತಿ
ರಂಗ ವಿಠ್ಠಲನ ಸರವ ಪಾಡಿದರು॥
ತಂಗಳ ಸೊಬಗಿನ ಶೃಂಗಾರ ಮಂಟಪದೊಳು
ರಂಗ ಜನ್ಮಯನ ಸರವ ಪಾಡಿದರು॥ ॥೨೪॥

ಜಲಚರರೂಪನುಮಲಗಿರಿಯನುತಾಳ್ದ
ಚಲುವವರಾಹನಸರಮಾಡಿದರು॥
ಬಲುಮೃಗರೂಪನನೆಲನಳೆದವನ
ಚಲುವಭೃಗುಸುತನನ್ನುಸರಮಾಡಿದರು॥ ॥೨೫॥
ವಾರಿಧಿಯನುಕಟ್ಟಿದಾತನೆಂದೆನಿಸಿದ
ಮೇರೆದಪ್ಪಿದವನಸರಮಾಡಿದರು॥
ಮಾರುವವನುಯೇರಿಧಾರನೆಂದೆನಿಸಿದ
ಕಲ್ಕಿಯರೂಪನಸರಮಾಡಿದರು॥ ॥೨೬॥
ಕಾರ್ತಿಕಸ್ತುತಿಯನುಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿಯೆ
ನಾರಾಯಣನೆಂದುನಲಿಯಲುಮುಂದೆ॥
ಶೋಭಿತವದನಃಭವವಾರಿಧಿಯನುದಾಟಿ
ಸೇರುವವರಹಶಿಷ್ಟ್ರನದಿಯ॥ ॥೨೭॥
ಮಂಗಳಜಯಜಯಮಂಗಳತುಳಸಿಗೆ
ಮಂಗಳಜಯಜಯರಂಗನಾಯಕಿಗೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ವಾರಿಧಿಮಥನದಿವಾರಿಜನಾಭನ
ವಾರಿಜನೇತ್ರದವಾರಿಗಳಿಂದ॥
ತೋರಿದತುಳಸಿಯಸೇರಿದರೆಲ್ಲರ
ಧೀರರಪಾವನಮಾಡಬೇಕೆನುತ॥ ॥೧॥
ತುಳಸಿಯನಾಮವಬೇಳುಯೆಲಾಸವ
ಬಳಸಿದಾಂಡವವೆನಯೆನುತಲಿಬಂದು
ತುಳಸಿದಮನುಜರುಳಸಬೇಕೆನುತಲಿ
ಕಳಸದತೆರನಂತೆಉದಿಸಿದತುಳಸಿ॥ ॥೨॥
ಸಾಲಗ್ರಾಮವುಯಿಲ್ಲದಾತನಮನೆಯೊಳು
ಕಾಲೂರಿನಿಲ್ಲನುಪಾಯಕ್ಷಮೋಳವನು॥
ಪಾಲಿಪಹರಿಕಲಿಯುಗದವಂತಸ್ಥಳಮೊಳು
ಓಲಗವಾಗಿಯೆತಾಸುತ್ತಲಿಹಳು॥ ॥೩॥
ಪಳ್ಳಿಯತುಳಸಿಯಬಳ್ಳಿಯೆತ್ತೋರಿ
ವಲ್ಲಭೆಸಹವಾಗಿಯಿರುತಿಪ್ಪುಬದಿ॥
ಫುಲ್ಲನಾಭನುಸೃಷ್ಟಿಲಾದದಪರಿಯನು
ಗೊಲ್ಲತಿಯರಕಂಡುನಾಚಿಬಿಗ್ಗಿದರು॥ ॥೪॥
ಬಂದನುಪುಷ್ಪರಮಂಡಪದಿಗೋ
ವಿಂದವನಕಂಡರೆಯೆಂದುಸೇರಿದನು॥
ವೃಂದಾವನದೊಳುನಿಂದತುಳಸಿಯ

ಚಂದವುನಿಮ್ಮಯಶ್ರವಣದೊಳಿನಿತ॥ ॥೫॥
ಗೋವಿನತುಪ್ಪದದೀವಿಗೆಯುರಿಸಿಯೆ
ಶ್ರೀವರಶುದ್ಧದಬಲದಂದರವನು॥
ಕಾವಲುಪೋಗಿಯೆಕರ್ಪೂರದಹೊಳಗದ್ದು
ಜೀವಿತಮುಕ್ತಿಯತೋರುವೆನೆನುತ॥ ॥೬॥
ಸರ್ವತೀರ್ಥಗಳನ್ನುಮಾಲದಿಧರಿಸಿಯೆ
ಸರ್ವದೇವರ್ಕಳಮಧ್ಯದೊಳಿರಿಸಿ॥
ಸರ್ವದೀವಂಗಳಶಿರದೊಳುಧರಿಸಿಯೆ
ಸರ್ವವಿಶಾಲಗೆನಿವೇದಿಸುತಿಹನು॥ ॥೭॥
ಲಿಂಗಳದೊಳಗಿಹಮಂಗಳಮಹಿಮಗೆ
ರಂಗವಲಯದಿಶೃಂಗಾರವಾಗಿ॥
ಸಾಂಗ್ಯದೊಳಿಹುದೊಂದುಮಂಗಳವರದೆ
ಶೃಂಗಾರಮನೆಯನ್ನುತೋರುವಳವನು॥ ॥೮॥
ಮೂಲದಮೂರ್ತಿಗೆಮೂಲಪ್ರಣವದೊಳು
ಕಾಲದಿಸ್ನಾನವಮಾಡದನರರು॥
ಬಾಳವಾಗಿಹುಲಿಕುರಾಸಿಯನೆಲ್ಲವ
ಬಾಳಿಸಿಭವಯಾಲನಗೆರದು॥ ॥೯॥
ತನ್ನಾಶ್ರಯವರಮಚಿನ್ನದಿಸುತ್ತಿಸಿ
ಕರ್ಣದಿಧರಿಸದಮನುಜರಿಗೆಲ್ಲ॥
ಉನ್ನತಪದವಿಯತೋರುವೆನೆನುತಲಿ
ಪನ್ನಗಶಯನಗೆಪ್ರೀತಿಯಾಗಿಹನು॥ ॥೧೦॥
ಉತ್ತಮವಾಗಿಹಕಾರ್ತಿಕಮಾಸದಿ
ಸುತ್ತದೀವಿಗೆಯನ್ನುಹಚ್ಚಿಸಲಿವರ॥
ಅತಿಯಿಂದಲೆನಲೆನಲಿಮುತ್ತದೀವಿಯ
ಕರ್ತನಿಕೇತನದೊಳುಬಿಸುವವನದ॥ ॥೧೧॥
ಬ್ರಹ್ಮಮುಹೂರ್ತದಿಸ್ನಾನತರ್ಪಣವನ್ನು
ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತದಿಶುದ್ಧಿಯೆಕಾಂದಮು॥
ಧರ್ಮಕ್ಕೆಯೋಗ್ಯಪೂಜೆಯಮಾಡಲು
ಕರ್ಮಬಂಧಗಳೆಲ್ಲಕಡಿಯಹವದು॥ ॥೧೨॥
ಸಾಯಂಕಾಲದದೀವಿಗೆಹಚ್ಚಲು
ಮಾಯಗಳೆಲ್ಲವುಮಾಯವಾಗುವದು॥
ದಾಯವಾಗಿಯೆಸುರರಾಯನೊಳುಭವಿ
ಜೀವಿನವರಸಂದಮಹಾರಸಾಯನಿಹುದು॥ ॥೧೩॥

ಸರ್ವದಾನಗಳನ್ನುಸರ್ವಹೋಮಗಳನ್ನು
ಸರ್ವಯಾಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥಗಳನು॥
ಸರ್ವಧರ್ಮಗಳನಿಯತತಪ್ಪುಸಬೇಡೆಂದು
ನಿರ್ವಾಹವಾಗಿಯೆಶ್ರುತಿಯುಪೇಳುವುದು॥ ॥೧೪॥
ಅಂಗಳದೊಳಗಿಹಮಂಗಳಮಹಿಮಗೆ
ಸಾಂಗ್ಯದೊಳದರನುಮಾಡಿಸುವೆಳರರೆ॥
ಗಂಗೆಗಾಧಾರವಮಂಗಳಶ್ರೀಯಮಿಂದು
ರಂಗನಸ್ತೋತ್ರವೆನೊಪಡೆದಫಲವು॥ ॥೧೫॥
ಅಂಗಳಮಲಸಿಯದಿನದಿನದಿತಾವೆಷ್ಟು
ಹಿಂಗದೆನೊಪ್ರತಿರಂಗನಸ್ತುತರಿಗೆ॥
ಶೃಂಗಾರಗಿರಿವಾಸವರದತಿಮ್ಮಪ್ಪನ
ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯೆನೊಪಡೆದಫಲವು॥ ॥೧೬॥

---

೧೩೫. ॥ರಾಗಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಆದಿತಾಳ॥

ಸುಮ್ಮನೊಲಿವನೆಪರಬೊಮ್ಮನಾದ
ತಿಮ್ಮರಾಯಸುಮ್ಮನೊಲಿವನೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಂದವಾರದಿವಸದಲ್ಲಿ
ಮಿಂದುಮಡಿಯನುಟ್ಟುಕಾಂದುಮಗೊ॥
ಬಂದಯೆನುತನಾಮವಿಕ್ಕಿ
ವಂದನೆಯಮಾಡದನಕ॥ ॥೧॥
ಗರ್ವವನ್ನುಬಿಡುಮನದಿ
ಸಾರ್ವಭೌಮನನ್ನುನೆನದು॥
ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳನುಸುತ್ತಿದ
ಪರ್ವತವನ್ನುಯೆರದನಕ॥ ॥೨॥
ಕಾಸುಮುಡ್ಡುಪತ್ರಿನಾಗ್ಯ
ವಿಸಬಿಳಿಯದಂತೆಬದ್ಧಿ॥
ಹಾಸಿಯುಕ್ತಗಂಟಕಟ್ಟಿ
ಕಸುಕಾಂಡಬೂಸದನಕ॥ ॥೩॥
ದೇಶದೇಶದಿಂದಕಪ್ಪ
ಗಾಸಿಯಾಗದಂತೆತರಿಸಿ॥
ಕೇಶಿಕಕ್ಷಿತ್ರಾಂಬಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಈಶನನ್ನನೆನೆಯದನಕ॥ ॥೪॥
ಗುಡದನದದಿಕಾಂಡುಸಂಗಡ

ಕಡಲೆಯನ್ನುನೆನಸಿಯಿಟ್ಟು
ಪೊಡವನಾಥನೊರವುಸಹಿತ
ಪೊಡೆಯಗೆಂಡೆಯಿದದಲಿನರ॥ ॥೫॥
ಆಕಾಶಾಕಾರವನ್ನುಬಿಟ್ಟು
ದೇಹವನ್ನುತಾಳಲಿಬಿಡಲಿ॥
ಕೇಶವಾದಿನಾಮದೊಳಗೆ
ವಾಸುದೇವನನೆನೆಯದವನ॥ ॥೬॥
ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲನೆಯಿಟ್ಟದರ
ಬಿಟ್ಟವನ್ನುಯೆರಡೊಂಗಿ॥
ದಿಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿವರದವಿಠಲನ್ನು
ಸಿಟ್ಟಿಯನ್ನುನೋಡದವನ॥ ॥೭॥

---

೧೩೬ ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಬಾರದಿಲ್ಲವೆನುತನೀನೊರಗನ್ನುಬೇಡ
ಉರಗಾದ್ರಿವಾಸಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಾಸಿಲ್ಲದ್ದೆಯೊಳಗೆಲೇಸಿಲ್ಲಮನೆಯೊಳಗೆ
ವಾಸಿತಪ್ಪಿಯೆಬದುಕಿದೆಸತಿಸುತ॥
ಕಾಸುತ್ರಯಸವಿನ್ನುದಾಸಗೊಡಗಡಮೊತ್ತೆ
ಮೋಕ್ಷವಿನ್ನಿಲ್ಲಶೇಷಾದ್ರಿವಾಸ॥ ॥೧॥
ಗೆಲ್ಲವಿಲ್ಲಮನದೊಳಗೆಬಲವಿಲ್ಲಕಾಯದೊಳು
ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿಯೆಬದುಕಲಿದಾವುದು
ಫಲವೇನುಯಿದರೊಳಗೆಚಲುವೆನಿಸುವಲ್ಲಿ
ಸುಲಭದೊಳುದೇಹಮಂಪೊರೆಯನೊಡೆಯ॥ ॥೨॥
ಕತ್ತಲೆಯಗಾಳ್ದವನಾಡಪ್ಪನಾರೆಂದು
ಒತ್ತಿಬಹಮೃತ್ಯುವಾಕಡ್ಡಿಕತ್ತಲೆಯ॥
ಸುತ್ತಗಳಿಲ್ಲವನುಕತ್ತುಪೋರಬಯಿನ್ನು
ಹುತ್ತರದಿಮೈದಾಳುಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆ॥ ॥೩॥
ಹಿರಿಯರೊಳುಅಪಹಾಸಿದವರಂಬಿದಿಯ
ನಾರದಗೆಸಿಲುಕಿಸದೆಸಿಕೆಯೆಯಿದು॥
ಹಾಯಕವಿಲ್ಲದೊಳಗೆಬರಗರಿಯನಾನಾಕೆ
ದಯರಸಕೆಬಗೆಮೊಸುಧೊರೆವೆಂಕಟೇಶ॥ ॥೪॥
ಮಾಯಾತಪ್ಪುದಯೆಂದುಶ್ರೀಕಾಗ್ಗಲುಬೇಡ
ಸೊಮದೈತ್ಯೆಯೆನಗತಿಶಮಹಾಮ॥

ಕಾಮರಪುಮನದೊಳಗಿರ್ದಿನೆಂದೆಂಬ
ಶ್ರೀಯರಸಿದಿಜಗನ್ನಾಥನನ್ನಿಡಿಗೆ॥ ॥೫॥
ಒಂದುವರಿಯನುನಿನ್ನುತರದುತ್ತಾಂಬರಿಗೆ
ಇಂದಿನಾನಿರ್ಪುದಿನುಮಂದವಾರ್ಪದಲಿ॥
ತಂದವಳಿಮದದಿಮ್ಮಪ್ರಸೂನಾಸನಾಂದ
ಬಂದುಮನೊಪ್ಪೆವುನಿತ್ಯಾನಂದಮಾಯತಿಯ॥ ॥೬॥
ಅಗ್ರಮಾಡಿನಿನ್ನೆನೆಗಮನದಗ್ರಾವತೆರನಂತೆ
ಶ್ರೀಗಾವಾಡಸೆಲಸಗಬನಿನೆಗಿಭನವಲ್ಲ॥
ವನಜಾಕ್ಷಪುರಂದರವಿಠ್ಠಲನ್ನಡಿಯ
ತನಿರಸವನೆನಗೆಯೋಜನಮಿಪ್ಪುವಂತೆ॥ ॥೭॥

---

೧೩೭. ॥ರಾಗ ಸಾವೇರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಯೆಲ್ಲಿಹೋಗುವೆಮನದಿನಿಲ್ಲೆಂದುಪುಸ್ಕರಿಗೆ
ಸೊಲ್ಲಲಾಲಿಸುಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನೆನಿನ್ನನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ನದುನಿನ್ನೊಳಾಡುವೆಯೊಅನಿಮಿಷನಿನ್ನಾಗಿ
ಕದುಷ್ಠಾರದಿಂದಿರ್ದವಗಿರಿಯನೆತ್ತುವೆಯೊ॥
ಅಡವಿಯೊಳುಚರಿಸುವೆಯೊಬಗದುಬಿಸನುರಿನ್ನ
ಅಡಿಯುವೆಯೊಕಂಭವನುಘನಮಹಿಮೆಯುಂಡ॥ ॥೧॥
ಬಿನ್ನಿಧ್ಯನನ್ನುಮಾಡಿಯಕ್ಷಾಮಿಯನು
ಕದುಹೆಪ್ಪುಪಾದದಿಂದಶೈಯಮುಗುವೆಯೊ॥
ಕಾದಲಿಯೊಳುಕ್ಷಾತ್ರುಜರನುರಾತಿಯಕಾಂವದಿಂ
ಕದಿಸಾಂಬಿನಿನ್ನೆಂದುಜಗವೆಲ್ಲಹೋಗಬಲಿಡೆ॥ ॥೨॥
ವಾರಿಧಿಯಕಟ್ಟುವೆಯೊವೆಟ್ಟವನುತಂದಿತ್ತು
ನಾರಿಯರನೆರುವೆಯೊಕದುಮಮತೆಯುಂದರ॥
ಶಿರದೊಳುನಾಚಿಕೆಯಹೋರಗದುವೆಯೊನಿನ್ನ
ವಾಯುವನನೆರುವೆಯೊಯಕ್ಷೆದತ್ತಾನುವೆಯೊ॥ ॥೩॥
ಬೆಟ್ಟದೊಳುನಿಲ್ಲುವೆಯೊಕಟ್ಟುವೆಯೊಕೃಷ್ಣನನು
ಸೆಟ್ಟಿಗಾರನುಯೆಂದುಮಿಸರಿಸೈಯೊ॥
ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕವರದಪುರಂದರವಿಠ್ಠಲನೆಂಬುವನು
ದೃಷ್ಟಿಯಲಿನೋಡಿಪರಿಹೊಟ್ಟುಮಾಡಿದು॥ ॥೪॥

---

೧೩೮. ॥ರಾಗ ಸಾರಂಗ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥

ಯಾರಿಗೆಮಾಡುವೆನುಂಬರಿಯಾರಾಯ

ಯಾರಿನ್ನಸಲಹುವರು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಸಾರಿದವ್ರತ್ತಸಂಸಾರಿನಿನ್ನಯಪಾದ
ವಾರಿಜವನುತೋರಿಕಾಯ್ಯವೆನಗೀಗಳೆ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ಕಷ್ಟಜನ್ಮದಿಬಂದೆನುಧಾರುಣಿಯೊಳು
ದುಷ್ಟರಿಂದಲಿನೊಂದೆನು॥
ನಿಷ್ಠುರಪೇಳ್ದರುನಿನ್ನನಂಬಿದಮೇಲೆ
ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕಯೆನ್ನಬಿಟ್ಟುಕಳೆಯಬೇಡ॥ ॥೧॥
ಹಿಂದೆಮಾಡಿದಕರ್ಮಫಲಯಿಭವದೊಳು
ಮುಂದಾಗಿತೋರುತಿದೆ॥
ಇಂದಿಲ್ಲಿಗತಿಯಾರಿಂದನೊಂದೆನುನಾನು
ಮಂದರಧರಗೋವಿಂದನೀನಲ್ಲದೆ॥ ॥೨॥
ಹಗಲುಗತ್ತಲೆಸುತ್ತಿಯೆಲ್ಲಗೆಡಿಸುತ್ತ
ಹಗೆಯೊಳುನಗುತಿದೆ॥
ಉಗುರಿನಸಿಗಿಗೆಮಜ್ಜುಗನುಗಸಾಕ್ಷ್ಯ
ಮೊಗಸುಹಾರಿಸಿಯೆದೆಧಗಿಲುಗೊಳ್ಳುತಿದೆ॥ ॥೩॥
ಬಾಡಿದಲತೆಯನುಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ
ಯಾರಾಗನಕ್ಕಿದರೆ॥
ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆಕಣ್ಣುತೆರೆದುಬರುವವನುಂಟೆ
ರಾಧೆಗೊಡೆಯನೀನುನೋಡದ್ದುಮೇಲೆ॥ ॥೪॥
ಹಾಲುಪುರಿಯಕೃಷ್ಣನಿನ್ನಯಪಾದ
ಜಲಜದಕರುಣದಲಿ॥
ಸುಳಿಗೆಗೊಳ್ಳಿನಾನಾಸುಖಬೆಗಾರರೆಲ್ಲ
ಒಲವಾಗುಯೆನ್ನಪುರಂದರವಿಠಲ॥ ॥೫॥

---

೧೩೮. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ.ಝಂಪೆತಾಳ॥
ನಿದ್ರೆಬಾರದೆನಸುಬದ್ದವನುಕೇಳು
ಬದ್ಧಮಾಳ್ಪೆಯದರಫಲಬದ್ಧನೆಂದೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಉರಗಲುವೆನುಯೆಂದುಭಾರಿಯನುಸಂಚರಿಸಿ
ಕೆರ್ರೆದಸಾವಿರಪುರಾಂದು॥
ಹಾರತ್ತುಮೊಳಸಿಬಿತ್ತಾರಿಯಗಳುಹಾರಿ
ಧೀರತ್ವದುಪ್ಪಸಿಗಾರಿಗೊಳ್ಳದನು॥ ॥೧॥
ಹಾಸಿದಮಾರಿಯಹಾವನುಸಿಹಮರಿಯಂದದಲಿ
ಯಿಸವನುಹಾಸಿದಂದಬರವಸನೊಳು॥

ಬೆಸನವನು ಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಯನದೊರೆಯ ಮನ್ನಿಪರು
ಬಿಸಿಯಾದ ಮಂಚದೊಳು ಹಾಸ್ಯಸಂಗದವನು॥ ॥೨॥
ಮತಿಯಿಲ್ಲದಾತನಿಗೆ ಜಾತಿಯಾದರೇನವರ
ಹಿತವಾದ ದಾರಿಯನು ತೋರುತಿಹರು॥
ಮತಿಗಾಣದವರಿಗೆ ರಥಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲ
ಅತಿಶಯದ ಚತುರಶಿಲಕ್ಷಣವರಿವುದನು॥ ॥೩॥
ಘೋರವಿಹಸೂತ್ರದೊಳು ಮಾಯಕರಗಳಿಗದು
ಶ್ರಾರಿಕಿತಿಯನು ತೋರಿಬಾರನರದವತಿ॥
ಉಗಿಯೊಳಗೆ ಮೇರುವ ಮತಾನುತಿಹಸೋಷ್ಣಗಳು
ಹಾರಫಲವೆನಿಸಿ ತೋರಬಲ್ಲವರು॥ ॥೪॥
ಮಗಿಗಾಲದುದಿಯೊಳಗೆ ಯುಗಯಾರಿವಿವೇಕದಲು
ಸಾಗಸಾಲ್ತಿಸರತ್ನತ್ರಬಾಗಲುತಿರಲು॥
ಸ್ವಾಗತದೆಂಗಗೆ ಮಾತರೆಗಮನೇಗುತ್ತಿರಲು
ಹೊಗೆಯ ಸಂಬಂಧದವರ ಪೊಗಳೊಗೆಸಿರುವದು॥ ॥೫॥
ಬುದ್ಧಿತಪ್ಪಿದರೆಂಗೆ ತಿದ್ದಾಗಬಿನ್ನೆನುತ
ಹೊದ್ದಾಗೆಯ ಬಾಗನು ಬುತಿರ್ಮದಿಲ್ಲ್ಲಿ॥
ಯಿದ್ದುಬಹುಷ್ಣೆರದರಿಪೊದ್ದುಸ್ವಿಗಾಬಗಳ
ತಿದ್ದಿತೋರದನುಹಾರೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡುವರೆ॥ ॥೬॥
ಅಷ್ಟರಿಯಸೊಪ್ಪುಗಳು ಯೆಷ್ಟರದಿತಾರುತಿದೆ
ಹುಟ್ಟಿನೆಂಬಯ ಜನರು ನಷ್ಟರಿದನು॥
ಮುಷ್ಟಮರೆಯಾಸಿವಹಾಹಾತಿಮೃಷ್ಟನನು
ಬಿಷ್ಟಿಷ್ಟುಮನದೊಳಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟನಾಗುವದು॥ ॥೭॥

---

೧೪೦. ॥ರಾಗ ಆಹೋರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ವಿಧುವದನ ಪರಮಾಯೆ ಗುರುವಿತ್ತೆಯ ಹಾರಗ
ವಿಧುರವಿಕರಿಕರಗಾಸಿ ಸ್ಮರತ್ರಾತರಗ॥
ವಿಧುಲಿಷಸಂಹಾರಗಾಯೆ ಗುರುವಂಶಜವರಗ
ವಿಧಯಷ್ಟುಗಾರಾಜರಯನಯೆ ಗುಯ್ಯಬಿಗಾಯಿಹ॥ಪಲ್ಲ॥
ಬಿಸಜಸಂಭವಾ ಮಾಡದೆಸೆಯೊಳಗಿತಾನುಯವನು
ಹಾಸನಾದನೇಗಸರುಬಂದುಯೆನದಿಹರು॥
ಸುಮನಸಂತ್ರಪವಿನದರುತ್ತಾರು ತ್ರವಹೋಗುವನು
ವಸುಧೆಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಹಾದಿನ್ನಸೆಯೊಳಗೆ॥ ॥೧॥
ಯೆಸವದೋಗಹಾಸದಿಂದವರವಾದೆಯೊಳಿನು

ಅಸುರರನುಮಡುಹಿಯೆಬಸವಳಿದೆಯೊ॥
ವಿಷಮಾಯಿತ್ತೆನಿನಗೆಉರಗಗಿರಿಯೆಂಬುದು
ಅಸಮವಿಕ್ರಮನೆಸ್ವಾಮಿಬರವಸಮೋಘ॥ ॥ ೨ ॥
ಇಂದುವದನೆದಿಗಂಗೆಭವನಾಶಿನೀಯಮುನೆ
ಸಂದವಸ್ತ್ರದೊಳಗೆನಿಂದಗಾಂಧಾರಿಯು॥
ಚಂದದಸರಸ್ವತಿಯುನಳಿನಿಂದನರ್ಮದಾ
ಸಿಂಧುಕಾವೇರಿಸಹಿತ॥ ॥ ೩ ॥
ಬಂದುನಿಂದಿಹರುಗೋವಿಂದಮುಖಮಜ್ಜನಕೆ
ಇಂದ್ರಾದಿದಿಕ್ಪಾಲಕರೈತಂದುವೋಲೈಸುವರು॥
ಮಂದಮಾರುತನುಸುಖವಿಂದಬೀಸುತ್ತಿಹನು
ಇಂದುನಿನ್ನಸಹಿತಲ್ಪದಿಂದ॥ ॥ ೪ ॥
ಕದಗೋಲಬೀಸಣಿಗೆಚಾಮರವುಮಡದಿತೆಯ
ಮುದದಿಯರುಕಯ್ಯೊಳುಧರಿಸಿಮುದದಿಂದಹರಿಗೆ॥
ಕದಿಯಬಾಗಿಲಹನುಮಾಕ್ಷೇತ್ರವಲಮ್ಮ
ಸದಗರುಡವಿಹಗಯವತಂದಿರುವರು॥ ॥ ೫ ॥
ಬಿಡಿವದಮಂದುಶಿವಾದ್ಯಕರನ್ನಡಿಯ್ಗುಂಡೆಗಳು
ಕದದಮಧ್ಯದಿಹಾಸಾಲುನಾಟ್ಯಗಳಿಂದ॥
ಮುದವೀಕ್ರನಿನ್ನಬರವಹಾರೈಸುವರು
ತದಮಾದದಿಯತ್ತಾರ್ತ್ರಿ॥ ॥ ೬ ॥
ತುಂಬುರಯನಾರದರುಗೀತವನುಪಾಡುವರು
ರಂಭೆಊರ್ವಶಿಯರಿವರುನಾಟ್ಯವನುಮಾಡುವರು
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನೆನಿನ್ನಸಂಭ್ರಮದಜಯಘೋಷ
ತ್ರ್ಯಂಬಕಮೊಳುಜಯವೆನುತಲಿ॥ ॥ ೭ ॥
ಬೆಂಬಿಡದೆಸಲಹೊಎನ್ನೆಂದೆಂಬಸ್ತುತಿಗಳ
ದಂಬರದಿಹಾಡುವರುಶ್ರೀಮುನಿಗಳುನಿನ್ನವರು॥
ಗಾಂಬುಧಿಯಸಿರಿದೇವಿಯನಾಶ್ರೀರಂಗದುಷ್ಟರನೊ
ದಂಬಡಿಸುಲಕ್ಷ್ಮಿಪತಿನ್ನಿ॥ ॥ ೮ ॥
ಮಾಲತಿಯುಮಂದಾರಸುರಹೊನ್ನೆಸಂಪಗೆಯು
ಮಾಲೆಯಾಗಿಸೀರಿಸಿಮಲ್ಲಿಗೆಯುಮರುಗಗಳು॥
ಕಾಲದೊಳುಪರಿಮಳಪಚ್ಛಾಪಹಾರದವು
ಬಾಲಾರ್ಕನುದಯದೊಳಗೆ॥ ॥ ೯ ॥
ತಾನುತಿಹಹಾರಿಜವ್ರತತಿಯುಸಂದಗಳು
ಸಾಲಾಗಿಪರಿಮಳಸುಸುಮಂಗಳೆಲ್ಲವನು॥

ಬಾಲೆಯರಸಾಯ್ತುಂದುಪಿಡಿದುನಿಂದಹರಿಗೆ
ಯೋಗ್ಯವೆಂತಹೇಳ॥ ॥೧೦॥
ಶರಣಾಗತರುಬರಹೋದೊಬ್ಬರದಲೆಷ್ಟುವನಲ್ಲಿ
ತರತರದವಿವರವನುಪೊರದುಹೋಗುವರಿಗೆ
ಹಾರೈಸಾಗಸೆಯಿಂದಬರಿಯನೇವೆಗೆಬಂದ
ಬರವಾದಹೋಗಾಮಗೆಯನು॥ ॥೧೧॥
ಸ್ಥಿರವಾದಗಾಲತರೊಬ್ಬನೆಲೆಯಾಗಿಪೊಪ್ಪುಸುವ
ಸಿರಿಯನೊಂದಡಿನೋಮಲಗಿಸಾಂಧಿಹಾರೋನು॥
ಧೊರೆಯಾದಪರಮಾತ್ಮಸಿರಿಯನೆಬ್ಬಿಸಿಸಾಂದು
ಶರದಿಂದಯೋಗವಿಸ್ತ್ರೆ॥ ॥೧೨॥
ಇಂದಿನಾಉದಯದೊಳುಸಂದಣಾಗವನ್ನು
ಮುಂದಲಾಗುವನೇವಸಾಯಸೆಳ್ಗಿರಿಯನ್ನು॥
ಒಂದಬಿನ್ನೈಸುವರೆಯೊಳುನೀಹರಿಯೆಂದು
ಸಂದಬಾರವುಸುಮ್ಮನೆ॥ ॥೧೩॥
ನಿಂದಿರಲುಬಹುದೇತದಿಂದಬಂದಿಹಾಪರತೆ
ತಂದೆವೈಗಾವಿಂದನಿನ್ನಾಗಾಸೆಗಂಟ॥
ಯೆಂದುಸರಿಯಲುಸ್ತುತಿಯಿಂದಿರೆಯಲರಸುಮದ
ದಿಂದಮೈಮುರಿದ್ದನು॥ ॥೧೪॥
ವಿನಿಯೋಗದವಯತಮರಮ್ಯಸ್ರ್ಯವೆಯಸಾಗಲು
ವನಜನಾಭನಮುಂದೆಲಾಗುಲಿಹಾಮಾಚಿಗಳು॥
ಜನರೆಲ್ಲಸಂಗಾರೆನೋಡುಬೆಸೆಂದೆನುತ
ಮನದೊಳಗೆಹಾಯಷಬಂದು॥ ॥೧೫॥
ಅನುಮಾನವನ್ನುಬಿಟ್ಟುನಬಿಬವನುಮಾಡಿ
ದಿನಕರಗೆವಂದಿಸಿಯೆಬಿತ್ತವಿಗಷ್ಟುಬಿರಿಚಿಸಿ॥
ಮುನಿವಂದ್ಯರವಿಕಾಗವೆಂಕಟೇಶನಗುಡಿಗೆ
ಮನವಿಟ್ಟುನಡೆತಂದರು॥ ॥೧೬॥
ಮಡಿಯಿಂದಶಿರದೊಳಗೆಮುದುವನೇರಿಸಿಸಾಂದು
ಸಡಲರಯನನಚರಗಾದಿಡಿಯಲ್ಲಿಲಿಚಿಸಿಯೆ॥
ಪೊಡನೆರಡುಸಾರಗಳುಮುಗಿದುತೀರ್ಥವಿಸಾಂದು
ಬಲಬಂದುಅಡಿಗೆರಗಿಯೆ॥ ॥೧೭॥
ಪೊಡಲಾಗೆಲಿದಗಿಂದೇವಾಬಂಗಬೆಲ್ಲವನು
ಸಡಿಮಸಾದಬಿನ್ನೆನುತಬೇಡಿಸಾಂದಲ್ಲಿಂದು॥
ಮೊದಮುಳ್ಳುಬೀದಾರಿಡಿಯಮಂದಿರಾಗಿ

ಪದಪಿನಿಂದೈತಪ್ಪುದು॥ ॥೧೮॥
ಒಂಭತ್ತುದಿನದಲ್ಲಂಬಿಕಾಂಬುರುತಿರ್ದು
ದಂಬರದವಾಹನೋತ್ಸವಗಳೆಲ್ಲವನೋಡಿ॥
ಸಂಭ್ರಮಿಸುವಕಮಲಸಂಭವನುಮಹಾರಥನ
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನುಯೇರುವ॥ ॥೧೯॥
ಯಂಬಾದಬೀದಿಯೊಳುಸುತ್ತಿದಕ್ಷಿಣಾಗ್ರೈದು
ಸಂಭ್ರಮೊಳುನಾಗಶಯನಸಂಭಾಂಬೈತಪ್ಪು॥
ಸಂಭ್ರಮದಮಾಳಿಯನುಹಾಂಬಲಿಸುವನದೊಳಗೆ
ನಂಬಿಕಾಂಬುರುತಿಪ್ಪುದು॥ ॥೨೦॥
ಉದಯಕಾಲದೊಳ್ಬ್ರಹ್ಮಸದಮಲಾಕ್ಷನೆನಿಸಿ
ಪದುಮನಾಭನದೀಪದನಪೊಳ್ವಡೆದ್ಬಂದ
ಮೊದಗದಿಕ್ಷಾಧ್ವಗೆಯುಸೇರುವುದುಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಸದನದೊಳಗಯತಿಪ್ಪುದು॥ ॥೨೧॥
ಮುದದಿಂದವಾರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪಸಹಾವಾಗಿ
ಬಿದರಬೇಡೆಂದೆನುತಭಿಪ್ರಾಯವನುನೀಡುತಲಿ॥
ಮುದವೆರಾಶಿಯಮುಂದೆಗೂಹಾವಾಸವಾಗಿಸುರ
ಪ್ರಾರ್ದಯವರಾಳಿಸುವನು॥ ॥೨೨॥

---

೧೪೧. ॥ರಾಗ ಆಹೇರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಾಯನ್ನಮೊ
ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಾಯಶೇಷಾದ್ರಿವಾಸಾಯ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಾಯಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಸಾಯ
ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಾಯಭಕ್ತಪಾವನಾಶಾಯ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ಪ್ರಳಯಕಾಲದಿಯುಗಯುಮುಳುಗಿಜಲಮಯವಾಗೆ
ಯೆಲೆಯಮಂಚದಮೇಲೆಮಲಗಿದವತಾರದೊಳು॥
ಸುಳಿನಾಭಿಗಾಪ್ಪುಟಿಹೋಳನಮುದ್ದಾಡಿದಮೇಲೆ
ಮಲಮತ್ರಿಗಾಮದಿಸಲು॥ ॥೧॥
ಸ್ಥಳವಕಾಣದೆಮನದಿಬಳಲುತಿರೆಮೈದಾರಿ
ಚಲುವನಾದೊಳಗೆಮಲವಜಲಧಿಯೊಳಗಿಡಲು॥
ಮಲಗಿರಗಿನಾಮಾದಿಯಪ್ರಳಯಜನಿಸಿದವರ
ಕಾಲಿಗೆನಿಕ್ಷ್ಯಗವಾದಿಯ॥ ॥೨॥
ಮಧುಕೈಟಭ್ರರುಬಂದುಯದಿರಾಂತನಿಂದಿರಲು
ಉದಧಿಮಧ್ಯದಿನಿಂತುಕಾದದುಹಾರಿಕಾಲ॥

ಚಮರಕನದಲಿ ಪ್ರಳಯಮದದಮೇರಿಬೀಳುವೆನಲು
ಎಡೆಗೆ ಸಲು ಸುವರವನು॥ ॥ ೩ ॥
ಮುದದಿಂದಕ್ಷೀರಮನ ಮೊಗೆಯಗಾಂಭ
ಉದಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ದಿಸುಡೆಯೆನಲು ಮೊಗಲ
ಕುದಿಯನೇರಿಸಿ ಗಾಂಭ ಉದರವನು ಪಸರಿಸಿದ
ಉದಧಿವಾಸಾಯನ್ನಮೋ॥ ॥ ೪ ॥
ಸುವರ್ಣಧಾರವನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮಲೆಜಗೆ
ಉರ್ವಿಯನು ಪಾಲಿಸುವ ಗರ್ವವನು ನೀನಿತ್ತೆ
ಪರ್ವತದ ಭಾರವನು ನಿಜದ ಬೆನ್ನೊಳು ಪೊತ್ತು
ಓರ್ವನೆನಿಸಿದೆ॥ ॥ ೫ ॥
ಪಾರ್ಥನೊಳವನಾಗಿ ಬೀರ್ವ ನಮ್ಮೊಡೆಯನ
ಸರ್ವಯೊಳು ನೆಲಸಿ ಪಾರ್ಥಿಪರಿಗೆ
ಬೀರ್ವರಿಗಾದಿ ಉತ್ತಮ ಪಾರ್ಥದಿನಿಂತ
ಸರ್ವಾಶ್ರಯಾಯನ್ನಮೋ॥ ॥ ೬ ॥
ಆದುದೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ಮಾದರಿ ವರದೊಳು
ಆಧಾರವಾಗಿರ್ಪೆ ದಿನಿಯ ಪಾದನಾಳ್ವ
ಶ್ರೀದನಗಳು ವೇದಗಳು ಆ ದಿವ್ಯ ಮೊದಲಾದ
ಗತಿಗಳೆನ್ನತ್ರಯವು॥ ॥ ೭ ॥
ಸಾಧುಕರ್ಮಯಜ್ಞ ಸಕಲ ಧಾರವನಗಳು
ಪಾದೋದಕ ಮುಕ್ತಿ ಮಲಹರ ಮೂಲದೊಳು ಪಾರಿ
ಮಾಧುರ್ಯದೊಳು ಜನರು ಭಾವಯಶ್ಚೈಸಾರ್ದ
ವೇದಾತ್ಮಕಾಯನ್ನಮೋ॥ ॥ ೮ ॥
ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಳಿಕ ದ್ವಿಜರ ಪ್ರಷ್ಟ ದಶ್ಯುಲಕರು
ಅಷ್ಟವಸುಗಳು ಚತುರ್ದಶ ದಮನುಗಳು
ಸಪ್ತಾದಿ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳು ಮುಖ್ಯ ಸುರರು
ಮೊದಲಾದ ನವನದಗಳು॥ ॥ ೯ ॥
ನಷ್ಟ ಮಹಿಗಳನು ದಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸುವ
ಯಷ್ಟ ಭಾಗವನ್ಗೈದ ರವೆಲ್ಲಾ ರಮದ
ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಸಂಹಾರ ಕಾರಣನಾದ
ಬಿಂಬವಾಸಾಯನ್ನಮೋ॥ ॥ ೧೦ ॥
ಕಾದಮೊಳಗೆ ಲವ ಗರ್ಭ ನಾಭಿಯ ಪೊಳಲೊಳಗೆ
ವೈದಮಪಸರಿಸುವ ಅರ್ಥ ಮೊದಲಿಯೊಳು ಸೇರಿಸಿಯೆ
ಕದಿಯ ಭಾರವನೆಲ್ಲ ಸೈರಾಂಭ ಜಗದೊಳಗೆ

అడిగడిగెమైదోరుత॥ ॥౧౧॥
పదదపాతెయమాచరిసిదిసలహువపేరవ
ప్రొదగాందమపక్షమొళప్పుదనాగసలహిర్ద
ప్రొదెయమాదలుగిరియయెదెయల్లిలిదియళ్ళ
ద్ధధనివాసాయన్నమో॥ ॥౧౨॥
సాధుసజ్జనపాలవైరిగళసంహార
ధీరనిసువగుణాస్కరవారధియమధ్యదొళు
ఆదిలంఘ్యవనెల్లఉదరదొళ్సృష్టిగాండె
వేదవల్లదనిన్నను॥ ॥౧౩॥
ఓదినోదలునిన్నమహాదిమాలవాగమద
మోదదమాలవనవాగ్రిశ్రీదగళాగుత్తిద
పాదకమలదనెళలసాధుసదమనుమనవ
నాదమాసాయన్నమో॥ ॥౧౪॥
అయుర్యజమహాప్రిమలవనామమొదలాద
యేగసలాదవహేవరాసిగళవళఘోరగె
గుణవపూరుతలాజ్ఞజ్వైతన్యనాగప్ర
త్యాగిలిళనువనగసువ॥ ॥౧౫॥
మగాకనకప్రవనగళయుక్తసృష్టిసువకేలవ
ప్రాణెతప్పిసమాయాధారబద్ధగెయిరద
మగాసువకెదగాసువకెషగాగిరియొత్తెలసిర్ద
ప్రేవరూపాయన్నమో॥ ॥౧౬॥
స్నానజపతపగళయమానసదలిఇరలియ
ధ్యానధారణెమోక్షజ్ఞానాన్నమోజ్ఞగళు
హీనవాగదెమాప్పసహదానంగళెల్లు
శాపాగలిలిసప్పుదు॥ ॥౧౭॥
మానవాగలుపారుగాలగళుబుధరొళగె
నానావతారవమాడయుగయుగదల్లి
హానియమపరిహరిసినాధరనుసలహుతిహ
శ్రీనివాసాయన్నమో॥ ॥౧౮॥
జలచరత్వవధరిసిమలగిరియనుద్ధరిసి
హోలనెలవసంహరిసిబలిపుష్పగదయాపాగి
నెలనప్రేమిసుమిలపరసంహరిసి
జలధిబంధనవాగలు॥ ॥౧౯॥

ಚಲುವರೂಪದಿಗೋಪ್ಯರವಸ್ತ್ರಸೆಳೆದು
ತ್ರಿಲೆಯಾಗಿವಾಜಿಯನೇರಿಯಕಾಲದಿಯೊಳು
ಕಾಲವೆಮಸ್ಥಾನಸಲವಹಾಲವುಲಿವಹಾರದೊಳು
ಚಲನಿವಾಸಾಯನ್ನಮೊ॥ ॥೨೦॥
ಉತ್ತಮಸ್ಥಾನದೊಳುವೃತ್ತಿಬಹುಸ್ತುತ್ಯಗಳ
ಕತ್ತರಿಪವರೆಜಗದರ್ಶನಾಗಿಯೆನಿಂದು
ಕ್ಷತ್ರಿಯವೃತ್ತಿನಿನಿಬದ್ಧವ್ಯರಮನಸಂಹರಿಸಿ
ಯೆತ್ತಿದರವತ್ತಯನ್ನಾಮಣ॥ ॥೨೧॥
ಅರ್ಥಿಯೊಳುಲಿಹಾಗಾಸುತ್ತಿರ್ದಗಿರಿಯನ್ನು
ಹುತ್ತಿರುವವಾಗಾಹಾರಿಮುಷ್ಟಿಪ್ರಷ್ಟಿರದಿ
ನಿತ್ಯದೊಳುಮೃದೊಳುನಿರ್ಮಲಾತ್ಮಕನಾದ
ಚಿತ್ರವಾಸಾಯನ್ನಮೊ॥ ॥೨೨॥

---

೧೪೨. ॥ರಾಗತೋಡಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ನಂಬಿದೆನೆಂಬುವರ ಮನದೊಳಗೆ
ಹಂಬಲಮರೆವದುಂಟೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಬೆಂಬಲವಾಗಿಯೆ ಇಂಬುದೋರದೆ ನಿನ್ನ
ದೊಂಬಿಗಾರರ ಮುಂದೆ ಕಂಭದಂದದಿ ನಿಂತೆ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ಕ್ಷಣವಾದರಾಯಗ ಮನದೊಳಗೆ
ಘನವಾಗಿತೋರುತಿದೆ॥
ಗುಣವಿಲ್ಲದವರ ಕೂಡೊಳಗಿರಲಿಷ್ಟೊ ಯೆನ್ನ
ಪ್ರಾಣರಾಯನೆ ಕೈಪಿಡಿಯೊ ಬಿಡಬೇಡ॥ ॥೧॥
ಆಯತಪ್ಪಿದ ಮಾತನಾಡುತಯೆನ್ನ
ಬಾಯನು ಹೊಯ್ದುವರು॥
ನಾಯಿಬಡಿದ ಮುಂದಿನ್ಯಾಯತೋರದ ಹಾಗೆ
ಕಾಯಬೇಕೆನ್ನುಪಾಯದಿಂದಲೆ ಜೀಯ॥ ॥೨॥
ಊರುಯೊಳುಮಾಡಿದ ಕಾಲದೊಳಗೆ
ಸೇರಿಕೊಂಡವರೆಲ್ಲ॥
ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೆ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರವ ಮಾಡದೆ
ಮಾರಗರೆಲ್ಲ ವಾದವ ಮಾಡಿದರಿನ್ನು॥ ॥೩॥
ಹಸ್ತಬಲಿದ ಕಾಲದಿ ಮಸ್ತಕದೊಳು
ಹೊತ್ತಿಯಂದದಿ ಹೊತ್ತಿನು॥
ಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲದವರನು ಸ್ವಸ್ಥ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ

ಶಿಷ್ಯನೆನಿಸುಗಾವನಾಶ್ರಮಾಶ್ರಯಯೆನ್ನ॥ ॥ ೪ ॥
ಎನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನು ಕೊಂಡವರಿಗೆ
ಯಿನ್ನೇನು ಸುಕೃತಗಳೊ॥
ನಿನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾದರ ಮೇಲೆ
ಯನ್ನಾಯಕೆ ಪುರವರ ಹರಿ ಮೃಷ್ಟನಿನ್ನ॥ ॥ ೫ ॥

---

೧೪೩. ॥ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಯಾರ್ಯಾರ ಸಂಗವಿದು ವಿಚಾರವನು ಮಾಡಿ
ಕಾರಣಿಕರನು ಸೋಷ್ಟಾಗುತ ದಿಸೋದಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ನಾರಿಮೇಲಿಟ್ಟಲಿಯ ಗಾರುಡಿಯ ಮಂಚದಗಳು
ದಾರಿಯಿದು ಕಿಹಸಿ ಬಯಸಿ ಹಾಸ್ತ್ರತೆಯ॥
ಹಾಸುರದಕ್ಕೆ ಮಾಸುಬಿಸುಕಿ ಹಾವಾರಗಳು
ಬೆಸುಕಿಹಾಸ್ಯಗಳು ಯುವ್ವೆ ತಿಬಿಸುವದು॥ ॥ ೧ ॥
ವೃಷ್ಟಿಕಿಯ ವಕನಕಯ ಹೆದೆಯೊಯತಿರ್ಯ
ಕೆಟ್ಟು ಸಥದ ಲಿಚಾರಗಳು ವಿಧ॥
ಗಟ್ಟಿಯಾಗ ಹಾಬಿಯ ಹುಟ್ಟಿಸ್ಸಾಲುಗಳು
ಘೊಟ್ಟಾಗ ಹಾದಿರ್ ದ್ರಿಷ್ಟಿಬದು ಕಿಸುದ॥ ॥ ೨ ॥
ಬಿಸಿನೀರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನುಸಿಕಗು ಕೆಯಸಿ ಯೊಳಗೆ
ಯಿಸಮತಾಯವ ಉರಿಯ ಹಾಸಿ ಯಮೆ ಗಾಬಿಸೊಳು॥
ಗಸಕಿಯನು ಸ್ಯಾರಂದು ಕಸಮುಸುರಿಯಾಗರ್ಯ
ಉಸುರಲಾರದೆ ಸ್ಥೆಯ ಹಾಸಿದ ಬರ್ತಿಕೆಯ॥ ॥ ೩ ॥
ನಿಂದೆಯಾಗಹಾಸ್ಯಗದ ಬಂದವನುಮ್ಯಗಾಟ್ಟು
ಬಂದುದೆನಗೈಷ್ಟಯ ನಿಂದು ಹಾರುಷ್ಮನುತ॥
ಮಂದಹಾಸದ ಮೊಳಗೆ ಬಂಧನದ ಲಿಯಕಿರ್ಯ
ಮುಂದು ಪರಿವ್ಯಸನದೊಳು ಬಂದಿದ್ ಬಿಗೆಯ॥ ॥ ೪ ॥
ಮಾರುಮಂದಿಯ ಬಂದುಸೆರೆಯ ಮಾರಮವ
ಆರು ಕರದಯಾನು ಬಾರೆನೆಂಬ॥
ಮೆರೆಯಾಗಯಿ ಬಪ್ಪುಮಾರಾಯ ತಾಬಿದುವ
ನಾರಿಬಾಸ್ಟದ ವಿಧರ ಉರಸುಲಿವ॥ ॥ ೫ ॥
ಮೆಲುದುಗವಿಕಂದುಗಾಳಗೆ ಹುಸುರವನ್ನು
ಆಳಬಲುಹು ಸುವನು ಲಿವಸುರದೊಳು॥
ನಾಲಯಿರೆಯ ನಿರಿಬಯಿರಿಳದುಬಾಹಾಗ
ಕಾಲುಜಾರಿಯೆ ಬಸಿದಕ್ಕಾಲದೊಳು ಬಿಸುವದು॥ ॥ ೬ ॥

ಹೀಗಿಯವಸ್ತ್ರಗಳನಾಗರಯನನಿಗಯಹು
ಬೇಗದೊಳುಪರಹರಿಪಯೋಗವನುಸಾಧವ॥
ನಾಗಗಿರಿವಾಸನಹಾವಾರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪ
ಮಗುವನುತಾಕ್ಷ್ಮಿಲಾಭಲಾಗುವದನಿತ್ತು॥ ॥೬॥

---

೧೪೪. ॥ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ. ಆದಿತಾಳ॥

ಬಲ್ಲವನಾದರೆ ತಿಳಿದುಬೇಡ
ಎಲ್ಲದಪಥವಿದನರಿಯ ಬಿಡು ನೀನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಸಹನೆಪರಿಯೊಳುಜೀವಉತ್ಪನ್ನಕಂದು
ಉಪ್ಪನೆತಾರಿಂದುಲಿಖಿತರಲು॥
ತಪ್ಪದನುಡಿಯನುಜನರುಂದುತಿರಲು
ಮುಪ್ಪಾಗಿಯಿರುವದಕಂದುಮಾಡಲಿಸುವ॥ ॥೧॥
ನಂಬಿದಮನುಜರಹಂಬಲಮರವದು
ಡೊಂಬಿಯವರುಕಂದುಮತಡೆಯಲಾಗಿ॥
ಸುಂಕದರೊಳ್ಳುವಲಂಚವನಿತ್ತಲ್ಲಿ
ಅಂಬರವನುಕಂದುನಗುತಿಪ್ಪುಮನುಜನ॥ ॥೨॥
ಅಂಬರವದಗಿಯೆಸುಂಕನಿಜಾರಿಯೆ
ನಂಬಿದಮನುಜರುನದವೆಡೆಯ॥
ಸುಂಕದನೀರನುಚೆಲ್ಲುತ್ತಮಗುಳ್ಳಿ
ಕಂಬದಹಾಗೆಲ್ಲನಿಂತಿಹಜನರನು॥ ॥೩॥
ಕಣ್ಣಿದ್ದುಕುರಗಿಯೆನಿಷ್ಠೆಲಿವಾಗಿಯೆ
ದುಷ್ಟನೊಬ್ಬನುಬಂದುನಿಂತಿಹನು॥
ಯಿಕ್ಷಿಹಾಗಿಲಕಾಡಿಹಾಬಂದು
ಕೆಣಕ್ಕೆಯಬಗದಲ್ಲಿಹೊರವಂಚಮೆಣ್ಣು॥ ॥೪॥
ಕದಹಾದಪಲ್ಲಂಕಬೆದಗನ್ನಾಗುತ್ತ
ಅದವಿಯಮ್ಮಗಬಂದುನುಡಿದುದಿ॥
ಪೊಡವಿಗಿಕ್ಷಿದವಾಹಕರದನಾಯುಮಂಡಿಯು
ಕದಮೆಯನಂಬುಗದವಿದುವವರನ್ನು॥ ॥೫॥
ಅಕ್ಕಿಯತಾಯಿಯುತಿರಲುಕಾಳಗವು
ಚಿಕ್ಕನೆಬೆರಗಾಗನುಡಿತಪ್ಪುದು॥
ಬಿಕ್ಕಿದಅಕ್ಕಿಯಮಕ್ಕಿಯಮೊಕ್ಕಿಯೆ
ಗಕ್ಕನೆಹಾಯವಪಕ್ಷಿಯನೊಡುತ್ತ॥ ॥೬॥
ರವಿಕರೆಯೊಂದಾಗಿಯುತಿಹಾಗಾಕದಿ

ಧರೆಯೊಳುಸಾಧರಯಿತಿಬಿಟ್ಟನು॥
ಯರವಿನಾಭರಣವಲಿವರವರೊಯ್ಯಲು
ಪುರಂದರವಿಠಲನಮರೆಬಿದ್ದಸಂಧ್ಯ॥ ॥೭॥

---

೧೪೫. ॥ರಾಗಕಾಂಬೋದಿ.ಅಟತಾಳ॥
ಅಂಗಡಿಗೋವಿಂದನ್ನಾವಿಂಗಡಿಸಿದೊ
ಸಂಗಡಿಸ್ಥವೆಧನವುಚಂಗಬದುವಿರಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಂಗಳದಬದ್ಧಿಯನ್ನುಮುಂದಾಕುಹಾಸಿ
ಅಂಗಡಿಗೋವಿಂದನ್ನಾವಿಂಗಡಿಸಿದೊ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ಕಾಲುಗಾರನುಬ್ಬುನಲ್ಲಿಹೋರಟನಂತೆ
ಬೆಳುವರಂಬುದದ್ದನಿಯತಾಪನಂತೆ॥
ಹಿರಿಯಕುಂಟಪುಕಯ್ಯಿಬುದ್ದನಂತೆ
ಮೆಲಿಮಾಯನಾಮಧರಿಸಿಬಪ್ಪನಂತೆ॥ ॥೧॥
ಮಾಯಗಡಬಸುಧ್ಧಾಡಿಮಾರಿಹೋಯಿತು
ನಾರಿಬಂದಮಾತರಂಗೆಲಂಚನದೆಯದು॥
ಜಾರಿಯುತ್ಕೈಗೆಟಪ್ಪಿನಿರಿಸುವರು
ನಾರಿಕಂದುಬದುಪವರದಾರಿಪೊಕ್ಕಿದು॥ ॥೨॥
ಮೊದಲಪತ್ರಧಾವಕಾಪುಬದಲುಪತ್ರವ
ಸದರಬದ್ಧಿಯಿಂದಬರದುಕೊಡುತನದಲಿ॥
ಯಿದಿರುಬದ್ದಾಕಯ್ಯಮುಗಿದುಹೋದಗಿನಿಂದತೆ
ಬೆದರಬೇಡಬನ್ನಿಬನ್ನವರದನಲ್ಲಿಗೆ ॥೩॥
ಮದ್ದುಕಾಪುಮದ್ದಿಯನ್ನುಹೇಗಿಡುಲುಂಬೆವು
ಲದ್ದುಕಾಂಡುಲಿಕರಸವಹೆಗಡುಕಾಂಬೆವು॥
ಮೊದ್ದುಮೂಸಿಪವಪಾರಣಮುಡಕಾಂಬೆವು
ಶದ್ದಾಯದಸರಕನೆಲ್ಲಕಂಡುಬಿಡುವೆವು॥ ॥೪॥
ಗಂಧಕಾರನಂಗಡಿಗೋವಿಂದನಲ್ಲಿ
ಚಂದದಲಿಕಾಷಧವನ್ನುತಿಂಬೆವಲ್ಲಿ॥
ಬಂದಪ್ಪವದಯೋಗಕಾಂದೆವಲ್ಲಿಅಂತ
ಮಂದತೀರ್ಥವಿನ್ನುಲುಣರಿಗೆಂದೆವಲ್ಲಿ॥ ॥೫॥
ನಾಲವನ್ನುತಿದ್ದಿಮುದದನಾಲವನ್ನು
ನಾಲಿಗೆಯಪತ್ರದಿಂದಬರೆದೆವಿನ್ನು॥
ಮೇಲದಮಗೆಯನೊಂದಕಟ್ಟುದನ್ನು
ಅಳಿಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕಾಂಡುಬಂದುದನ್ನು॥ ॥೬॥

ಅಂಗಡಿಗೋಡಿಂದಬಹುಲಿಂಗಲುಬ್ಧ
ಮಂಗಬುದ್ಧಿಯವನಲ್ಲದ್ದಂಗರಲುಬ್ಧ॥
ಶೃಂಗಾರವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಬಂಗವಿಕ್ರಮೆ
ಮುಂಗುಡಿಯಜನಕೆಲಿಂತರಂಗಸಾಧುವವ॥ ॥೩॥
ದಾಸರಿಗೆಧರ್ಮವಿನ್ಯಾಸಾಧುವನಲ್ಲದೆ
ಕಾಸುಪೋರಟುಮಾನಸಲವನ್ನಿಂದಲರಿಯನು॥
ಕೇಶವನರಿಯದಾಸನೆಂದುಹೊಗಳಿಕಾಂಬನು
ಆಸೆಸರಸ್ವರಂದುಸಂತಾಪವೀವನು॥ ॥೪॥
ಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬತೀರ್ಥದೊಳಗೆಮಿಂದವಲ್ಲಿ
ಭೂಮಿಯೊಳಪತಿಷ್ಟ್ಯಸಧ್ಯಾನದಿಂದಲಿ॥
ಕಾಮಿತವ್ಯಾಪಾರವನ್ನುತಂದೆವಿಟ್ಠಲ
ಆಮಹಾಪುರಂದರದಾಸನಾಗಿಬಾಳುವಲ್ಲಿ॥ ॥೫॥

---

೧೪೬. ॥ರಾಗಸಾರಂಗ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥

ಸಲಹಿಕಾಂಬವರಿಲ್ಲವೆಂಕಟರಾಯ
ಗೆಲುವಬರಿಯಪಾರ್ಶ್ವನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಫಲವೆಣ್ಣಿನವಗಸ್ತುಪೋಲಬದತ್ತ್ಯುರುಮುತಿ
ಫಲವಿತ್ತಕರುಣಾಮಲದ್ವಿತ್ವನುಸಾಯಿ॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥

ಅರೆಬಯಪ್ಪಮೋಘಲಾಪೆಯತಂದು
ಸ್ತ್ರೀರೂಪಾಗದ್ದವಂತೆ॥
ದುರುಳಬಂದೆನ್ನಕಾರ್ಯಕಾಯದುಯಾಗ
ಬರದೆಮಂಗಪತರಿಯರದಾಸತಮುಂದೆ॥ ॥೧॥
ಮಾಡಿದಉಪಕಾರವಮರಬಮುಂದೆ
ನೆಂದಮನೆನವರಿಗೆ॥
ನೋಡಿದೆಯಾಕೆಮಾಡದೆಶಿಕ್ಷೆಯ
ಆಡಿದೆನಿನ್ನುಪಬೆಂದಯಿನ್ನವರೋಪು॥ ॥೨॥
ವಾರಿಧಿಶಿರದಲಿನೆಲ್ಲನುತಂದು
ಪಾರಿಸಿಬಿತ್ತದಂತೆ॥
ನೀರುನಿಲ್ಲದುತ್ತವಘೋರಸಾನನದೋಪು
ಸೂರೆಯೊಂದಿನುನನ್ನಮಾರಪೋದಿನುಯೆನ್ನ॥ ॥೩॥
ಒದಗಿದನ್ಯಾಯದಲಿಯುದಿಯುಬಂದು
ಕದನವಕ್ಷಮಾತೆ॥
ಬೆದರುಗೊಂಬಯೆನ್ನಸದನನ್ನೆಮುಪಾದದ

ಅವನೆಲ್ಲ ಹರಣವ ಪದುಮನ್ನೆಲಿಯ ಪುವೆ॥ ॥೪॥
ನೊಂದೆನು ಬಹು ಭವಾಗ್ನಿಯ ತಾಪದ
ಸಿಂಧುವ ದಾಟಿಸೊಗ॥
ಚಂದದಿ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಾರವಿಂದವ
ಯೆಂದಿಗೆ ತೋರೆಯೊ ವರದಾಪುರ ವಿಠ್ಠಲ॥ ॥೫॥

---

೧೪೩. ॥ ರಾಗ ಸಾರಂಗ. ಅಟ್ಟತಾಳ॥

ಸುಲಕ್ಷದ ಮಾರುತಿ ಮತಿ ಪ್ರಯ ಪೇ॥
ಹೊಗಳುವದ್ಯಾರು ಬಹುದು ಸುಳಿಗೆಯ ಹಾಯ ಮುಂದೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಾಂದು ನಿಂತು ಹಾರುತ್ತ
ಸಂತಾನ ಸಂತ ಪಾಡಿಲಿ ಗಪ್ಪುಂಟು॥
ನಿಂತು ಹಾಯತಿ ಗಬ್ಬು ಬಂದ ವನ ಸೇರಿ
ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬನು ಬಂದಿತಾಗ ಸುವನಯ್ಯ॥ ॥೧॥
ಕ್ಷಮಿಯ ಮೇಲಾಂದು ಕ್ಷಮಿಯ ಜನಿಸಲು
ತಾಮಸನೊಂತನು ಘೋರಿಯೊಬ್ಬನು॥
ಶ್ರೀಮದಿ ರಾಮನ ಭವಸಮಯಕ್ಕೆ
ಸೀಮೆಯ ಮೇಲಿಲ್ಲಗುಡಿ ಗಟ್ಟಿತಯ್ಯ॥ ॥೨॥
ನಡಗೋಲ ಮಿಡುಕ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಹ ತ್ರಿಪು
ಬಡವಬೆಂಗಿಯೊಳೊಂದು ಗಡಗು ಕ್ಕಿತು॥
ಅಡವಿಯ ಮದ್ಯದಿ ತಾಬ್ಬದ ಗಿಡ ವಿನ
ಯೆಡೆಯೊಳು ಗಾಬಂದು ಮರ ಯುತ್ತಯ್ಯ॥ ॥೩॥
ಬಿಲ್ಲುಗಾರನು ಬಂದು ಬತ್ತಿದ ಪಕ್ಷಿಯ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೆಡೆಯಲು ಬಿದ್ದೆನುತ॥
ನೆಲ್ಲಿಯ ಬಲಿಯನ್ನು ಯೊಗಿಸಿ ಬಿಸಾಡುವ
ನಲ್ಲನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಹೊರಗಿಟ್ಟನಯ್ಯ॥ ॥೪॥
ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಪುಷ್ಪದ ಗಿಡಯನ್ನು
ಮಡದಿಯೊಂದು ಭಯಂದು ಹೂ ಗಿಟ್ಟಳು॥
ಗಡಗನ ಹಾವಸೆ ಹೊಡೆಯನು ಸಾಬೂತ
ಹೊಡಲಾಗ ಸೋಗತಿಯ ಕಟ್ಟಿದನಯ್ಯ॥ ॥೫॥
ಮಾಗನ ಸಾಬೂತ ಹಾಗ್ಗದ ಸೆರೆಯಲು
ಆಗಲೆ ಕೃಷ್ಣನು ಧ್ವನಿಯನೇ ಪ॥
ಬೇಗದಿ ಸುರದನು ಬಂದು ಹಾರಿಸೆಯಲು
ಆಗಲೆ ಪಕ್ಷಿಯು ಬಂದು ಹಾರಿತಯ್ಯ॥ ॥೬॥

ಬುದ್ಧಿಹೀನನು ಕಂಡು ಶುದ್ಧನಾಮಿಯೊಳು
ತಿದ್ದಿದನು ದಿಗಳು ಬಿದ್ದಮೇಲೆ॥
ಯೆದ್ದು ಪಕ್ಷಿಯು ಹೋಗಿ ವರಹಾತಿಮ್ಮಪ್ಪನ
ಇದ್ದಲ್ಲಿಗಾಗಿಯೆ ಹಾರಿಹೋಯಿತಯ್ಯ॥ ॥೬॥

೧೪೮.॥ರಾಗ ಭೈರವಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ನೀನೆಗುರುವಾಗೆನಗೆ ಕಾನೇರಿವಾಸ
ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮನುಜತಾನಿದ್ದು ಫಲವೇನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ನಾಳವಿಲ್ಲದ ಘಂಟೆ ಬಾಳವಾಗಿದ್ದರೇನು
ತೋಳ ಬಲುಹಿಲ್ಲದವ ಧೊರೆಯಾದರೇನು॥
ಹಾಳು ಗ್ರಾಮಿಯು ತನ್ನ ಮೂಲವಾದರೆಯೇನು
ಬಾಳಲೀಸದ ಮನೆಯ ಬಲವಂತವೇನು॥ ॥೧॥
ತಿದ್ದಬಾರದ ವೇಷಿಯುದವಾಗಿದ್ದರೇನು
ಬಿದ್ದ ಮಾಳಿಯ ಮಾತ್ರೆ ಮುದ್ದಾದರೇನು॥
ಕದ್ದು ಕಳ್ಳನ ಮಾತ ಬದ್ಧವಾದರೆಯೇನು
ಮದ್ದನರಿಯದೆ ಧಾತುತಿಳಿದಿದ್ದರೇನು॥ ॥೨॥
ಗಾದ್ದುದನವಿನ್ಯಾಯವು ಅದ್ದವಾದರೆಯೇನು
ಬದ್ದುಅರಸನ ಬಂಟನೊದ್ದೊಸ್ತರೇನು॥
ಹೆದ್ದನಾದವ ಬಹಳ ಗದ್ದುವಿರಬಿದರೇನು
ಕದ್ದಾಯದಂಗಡಿಯ ಅಿದ್ದುಫಲವೇನು॥ ॥೩॥
ಒಸ್ತಿಲ್ಲದ ಊರು ಮಸ್ತಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು
ಅಸ್ತಿಲ್ಲದ ತವರು ಇದ್ದು ಫಲವೇನು॥
ಚೊಸ್ತಹೊಂದತಿಯ ಪಳ್ಳೆ ತಸ್ತವರನಿಲ್ಲದರೆ
ಸುಸ್ತಿತುಂಬಿದ ಯೊಸ್ತ ವಿದ್ದುಫಲವೇನು॥ ॥೪॥
ಬಡಿಗೆಯಿಲ್ಲದ ಚಿನ್ನಕದಗವಾಗುವದೇನೊ
ಮೊದವಿಕದಿಯದೆ ಬೆಳೆಯನೆಡುವದೇನೊ॥
ಕದಗಾಲು ಹೋರತಾಗಬೆಳ್ಳೆತೋರುವದೇನೊ
ತುಡುಬುಬಡಿಯದೆ ಧ್ವನಿಯ ಕಾಡುವದೇನೊ॥ ॥೫॥
ಅದುವಿಯೊಳಗೆ ಹಾವೇಗಾ ತಿದ್ದದರೆ ಮೈಗಾಳು
ಕಡುಹುಳ್ಳಧೊರೆಗಳನು ಹೊರವು ತಿಹುದು॥
ಬಿದದೆಶುಕ ಪಕ್ಷಿಯನು ಅದಗಿಸಿಯೆ ಹಾಳಿರದು
ಪೊದನೆಹೊಳ್ಳಿದನುದಿಯ ತಾನುದಿವುದು॥ ॥೬॥
ಒದವೆಯಿದ್ದರೆ ಬಾಲಬಿಡದೆನೀವೆಯಮಾಳ್ಳು

ಮದದಿತಾಚಲುವಾಗಿಅಡಿಗೆಮಾಡುವಳು॥
ಕಡೆಯಕಾಲಕೆತನ್ನಶ್ರದ್ಧಬುದ್ಧಿಹಿಂಗುವದು
ಪೊಡೆಯನನುಸ್ರತಿಜಿಸಲಿಕೆಮನವಿಲ್ಲವು॥ ॥೭॥
ಗುರುವಾಸುಯಿಪುವರಕೆಸ್ಥಿರವಾದಸೌಖ್ಯವನು
ವರದುಮಾರ್ಗವತೋರುಉರಗಗಿರಿವಾಸ॥
ಗುರುವೆಂದುಭಾವಿಸಿಯೆಕರಮುಗಿದುಶಿರಬಾಗಿ
ಸರಸಿಜಾಂಘ್ರಿಯನೆನೆವವರಹಾತಿಮ್ಮಪ್ಪ॥ ॥೮॥

೧೪೮॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥

ಯಾರಿಗೆದೂರುವೆನುವೆಂಕಟರಾಯ
ಚಾರದಮಹಿಮೆಯನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಈರಾರುಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಮೂರಾರುಸೇರಿಸಿ
ಪೋರಾಟವನಿತ್ತುಮೂರಿದೆಯನ್ನನು॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ತೇಜವುಳ್ಳವನೊಬ್ಬನುಮೊದಲನೆಯಲ್ಲಿ
ಮೋಜಾಗಿವೊಳ್ಳಿರ್ಪನು॥
ಪೂಜಿತುಂಬಿದ್ದದಸೋಜಿಗದೊಳುಕಲ್ಲು
ಪಾಜಿಮಾಡಿದನೆನ್ನಮಾಜಗದೊಡೆಯ॥ ॥೧॥
ಸೀತವಾದವನೊಬ್ಬನುಅಷ್ಟಮದಲ್ಲಿ
ಕಾತುರದೊಳುಬಂದನು॥
ಘಾತಕತನಮಾಡಿಶ್ರೀತಿಗಳನುತೋರಿ
ಧಾತುಗೆಡಿಸಿದನೆನ್ನನಾಥರದಾತ॥ ॥೨॥
ಮೂರನೆಯವನೊಬ್ಬನುಯೋಗನೆಯಲ್ಲಿ
ಸೇರಿಯೆಕಳುತಿದ್ದನು॥
ವೀರಬಂದುಧನವೆಲ್ಲತಾರಿಸಿಮಾರಿಸಿ
ಸೂರೆಗೊಂಡನುಯೆನ್ನವಾರಿಜನಾಭ॥ ॥೩॥
ಅತ್ರಿಯಮೊಮ್ಮಗನುನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ
ಶತ್ರುವಾಗಿಯೆನಿಂತನು॥
ಗಾತ್ರದಿಕಳವಳಬೆಳಸಿಯೆಯುದ್ಧಂತ
ಪಾತ್ರವತಿಸಿಗಾತ್ರವಕೆಡಿಸಿದ॥ ॥೪॥
ಸುರಗುರುವೆಂಬವನುಮೂರನೆಯಲ್ಲಿ
ಖರವಾಗಿನಿಂತಿಹನು॥
ಶಿರುಗಳಮುಷ್ಟಿಯಿಂದಕರಕರಿಪುತ್ರಿಸಿ
ಪರುಷಾದಿಪಾಠಯಂತತಿರುಕನಾದೆನುನಾನು॥ ॥೫॥

ಆರನೆಮನೆಯೊಳಗೆ ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲಾ
ಶೌರಿಯನು ನಿಂತಿಹನು॥
ಘೋರಮಾತುಗಳಿಕೆ ತೋರದನೆಲ್ಲವ
ಪೋಗಾಡಿಸನಾಮವಾರಿಜನೇತ್ರ॥ ॥೬॥
ಆದಿತ್ಯಮತ್ತನಾದಶಶ್ವೈಕ್ಷರ
ಬಾಧಿಪಮನೆಗಳು॥
ದ್ವಾದಶಆದಿಯುದ್ವಿತಯಪಂಚಮದಲ್ಲಿ
ವೇದೆಗಳೆಲ್ಲವುಯೋಗ್ಯಯೆಂಬರು॥ ॥೭॥
ನಾದನಾಳುವರಾಯರೆಕೆದಿಬಮುಂದೆ
ಕಾದಿಗೆನೇರಿಸದ॥
ಈದಿಲ್ಲಯಿತನೆಜಾಡಿಲ್ಲಗ್ರಹಗಳು
ಪಾದೆಲ್ಲಕೆದಿಸದರಾಧಗೆವೊಡೆಯ॥ ॥೮॥
ವಾರಿಧಿಮಥನದಳಿಸುಧೆಯನುಂಡು
ಸೇರಿದಗ್ರಹಗಳಿಗೆ॥
ಮೀರಿದಂಬ್ರರಪಾರುವಷ್ಟಗಳನ್ನು
ಯಾರುತಾಳುವರಯ್ಯಮಾರನನ್ನಿರ್ಷನ॥ ॥೯॥
ಸಂಧಿಸಂಧಿಯಲಿವರುಬಂದೆನ್ನನು
ದಂಡುಗಬಡಿಸುವರು॥
ಇಂದ್ರಾದಿದೇವರುಗಳವಲ್ಲಯಿವರೊಳು
ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯೆನುಬಂದುಬವರವನ್ನು॥ ॥೧೦॥
ಶುಕ್ರರಲ್ಲಿಶುಕ್ರವಿತ್ತರುವೆಂಕಟರಾಯ
ಶುಕ್ರರಲ್ಲಿಶುಕ್ರತೋರಿಸೆಯು॥
ಅಕ್ಷಯವನಿಷ್ಪಂತಪರಮಾತ್ಮಷ್ಟನೆ
ಪ್ರಿಯವೆಂದುನಿತ್ಯವಿಕ್ಷಪಗಳನಿಯೊ॥ ॥೧೧॥

೧೫೦॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ದೇಹಿಯೆಂಬವನೊಡನೆನಾಸ್ತಿಯೆನಬೇಡ
ಕಾಯೊವೆಂಕಟಪತಿಯೆಕಾರುಣ್ಯವಾರಿಧಿಯೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮಾಡಿದಪರಾಧಗಳನೋಡಿಕ್ಷಮಿಸಿಯೆನಗೆ
ರೂಢಿಯೊಳುಬೆಳೆಸಿರಿಯಕೈಗೂಡಿಸಿ॥
ಆಡಿತಪ್ಪುದನುಡಿಯನಾಡಿನಡಸುತಮುಂದೆ
ಬೇಡಿದಿಷ್ಟವನಿತ್ತುಮಾತಾಡಬೇಕೆನುತ॥ ॥೧॥
ನರನಾದಸೂಯದನುನಲಿಪಬೇಕೆಂದೆನುತ

ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುನಿನ್ನಡಿಗೆಶರಣಾದೆನು॥
ಕರುಣಾವಾರಿಧಿನಿನ್ನಚರಣಾರಾಧಕರಾಣಿಗೆ
ಶರಣಾಗತನಮರವಾಗಸ್ಮರಣೆನೀಡೆನುತ॥ ॥೨॥
ಗುಣವಾದಪತ್ತಿನೆಯಸ್ತ್ರಾದೊಳಗೆತಾರದೆನ್ನ
ಕಣುಮನಕೆದ್ದುಧ್ವಾರಗುಣವತೋರೆನುತ॥
ಫಣಿಶಯನನಿನ್ನಡಿಗೆಮಣಿದುಬೇಡುವೆನಾನು
ಉಣಲಾರದೋಗರವಮಣಿಸಬೇಡೆನುತ॥ ॥೩॥
ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸವನಿದರುದ್ದುಷ್ಟಕೆನ್ನದೆಯೆನ್ನ
ಬಿಟ್ಟುಕಳೆಯಲುಬೇಡಶಿಷ್ಟಪಾಲಕನೆ॥
ಇಟ್ಟಡಿಯಕಮಲವನುಮುಟ್ಟಿಭಜಿಸುವೆನಾನು
ಹುಟ್ಟಿದೀಭವರದೊಳುಕಷ್ಟಬೇಡೆನುತ॥ ॥೪॥
ಶುದ್ಧಾನ್ನವತೋರದುಯಿದ್ದಜಪಗಳುಮರದು
ಬಿದ್ದಿತ್ಯಾಗಿಪಾಕಮುದ್ದಾದ್ದುಕಳದು॥
ಉದ್ದಂಡವಾಗಿನದುರ್ಧಿರ್ಧಪಾಪಂಗಳನು
ತಿದ್ದಿಟ್ಟುಯೆನ್ನನುರೆಉದ್ಧರಿಸಬೇಕಯ್ಯ॥ ॥೫॥
ಮೊದವಿಯೊಳಗೆನ್ನಂತಕದುಮೂರ್ಖರಿಲ್ಲಕಾಣೆ
ಮದದಿಯೆಂಬದವಿಯೊಳುಕ್ಕೃದುದುಕದು॥
ಪದದಮಸ್ತಳಮುಂದೆಕದೆಪಾಯ್ಸುವರಲ್ಲ
ಪೊಡೆಯನಾಗಿಯೆಯೆನ್ನಬಿಡದೆಸಲಹೆನುತ॥ ॥೬॥
ನಾರಮಸ್ಥಳಗಲ್ಲಮಾರಸ್ತಾಪತ್ತಿನಲಿ
ತೋರಿಸುವೆನಿನ್ನಚರಣಂಗಳನುತ॥
ಪಾತ್ರನಿಧರಕೆಯದುಭಕ್ತಾರವಾಗಿಯೆಶರದಿ
ಯೇರದುದನಿಳಪಾವರೆದಾರದೋರೆನುತ॥ ॥೭॥
ಶ್ರೀಪಾವೆಂಕಟರಾಯಕಾಯೊನಿನ್ನಯಮಾಯೆ
ಮೋಹಿಸುತಜಗವೆಲ್ಲಬಾಯಬಿಡುತಿಪುದು॥
ದೇಹಿಯೆನುತಿಪಜನಸಮೂಹಾಯಸಲ್ಲವೆನೀನು
ಮಾಯವಾಗದೆಮುಂದೆಲಾಯತನತೋರೆನುತ॥ ॥೮॥
ಸುರವಂದ್ಯಮುರಮಥನಗುರುದೈವಪರಮಾತ್ಮ
ವರಲಕ್ಷ್ಮಿಕರವೆನಿಪಪಾರವೆಂಕಟೇಶ॥
ಮರವಾಗದರುಯೆನ್ನಕರದುನೆರೆಸಾಕ್ಷಿವನು
ಸ್ಥಿರವಾಗಿಯೆನ್ನೊಡನೆವರಪಾತಿಮ್ಮಪ್ಪ॥ ॥೯॥

---

೧೫೧. ರಾಗಮುಖಾರಿ- ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಯಾರನ್ನಕಾಯವೇ ನೀನು ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ
ನೀನೆದಯವಾರಿಧಿಯೆಂಬರು ಹಾಂಗೇನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮೊದಲಿಯಾಳುವ ಘೋರೆಯ ಪೊಡವೆ ಪೊಯ್ದರೆಯೇನು
ಅಡವಿಯೊಳು ಮೃಗಬಂದು ತಡೆದರೇನು॥
ತೊಡೆಯನ್ನೇರುವ ಮಗನ ಅಡವಿಗಟ್ಟಿದರೇನು
ಮಡುವಿನಲಿ ನೆಗಳು ಕಾಲ್ಪಿಡಿದರೇನು॥ ॥೧॥
ವ್ಯಾಳಬಹುರೋಷದಲಿ ಕಾಲಸುತ್ತಿದರೇನು
ಕಾಳರಾಕ್ಷಸನ್ನೊಯ್ಯ ಬಿಡಿದರೇನು॥
ಜ್ಞಾತಿನಾರ್ತ್ತನೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಮುಸುಕಿದರೇನು
ಹಾಲಾಳಗೆ ಹಗೆ ತನಗೆ ವಿಷವಿಕ್ಕಲೇನು॥ ॥೨॥
ಯಾಗಕಾಸುನ ಮೃಗನ ಹೋಗಿತರುವೆನುಯೆಂದು
ರಾಗದೊಳು ಬಲವಂತ ಕರೆಯಲಾಗ॥
ಸಾಸತಲಿ ಮೃಗಬಂದು ಬಾಗಿಲೊಳು ಕಾಲ್ಪಿಡಿಯೆ
ಆಗಬಿಡಿಬಿದರಾರು ನಾಗಗಿರಿವಾಸ॥ ॥೩॥
ಕಡುಗಲಿಯು ದ್ರೌಪದಿಯ ಉಡಿಮುಡಿಯ ಸೆಳವಂದು
ಪೊಡೆಯರಕ್ಷಿಸುಯೆಂದು ನಡುಗುತಿರಲು॥
ಮಡದಿಗಕ್ಷಯವಿತ್ತು ಸುಧಿದ ದ್ವಾರಕೆಯನಾಳಿಸ
ಕಾದಲಿಲ್ಲವೇ ನೀನು ಪೊಡೆಯಗಿರಿವಾಸ॥ ॥೪॥
ಕೆಡೆನುಡಿದು ಬಾಲಕನ ಅಡವಿಗಟ್ಟಲು ಪಿತನ
ಸದಗರದ ಮಡದಿಯಳು ಮಾತಕೇಳಿ॥
ಒಡೆಯನೀನೇಯೆಂದು ಕಡುತಪವನಚರಿಸಲು
ಉಡುಗಣಕೆ ಮೇಲಾದ ಪದವ ತೋರಿದಲಾ॥ ॥೫॥
ಸುಂದರದ ಮೃಗಜಲದ ಹೊಂಡದೊಳು ಗಾಡುತಿರೆ
ಕಂಡು ಕಡುರೋಷದಲಿ ಕಾಲ್ಪಿಡಿಯಲು॥
ಮುಂದರಿಕಾಣ್ಣನನುತ್ತಕಯ ಗಾಂಡುಕರದರೆ
ಮುಂದಿಸಿದೆ ಚಕ್ರದೊಳು ನೆಗಳಗಂಟಲನು॥ ॥೬॥
ಒಬ್ಬನೇ ಪಥದೊಳಗೆ ಸಬಲ ಬಿಲನೈದುತಿರೆ
ಹೊಬ್ಬುವ ಲಾತನ ನುಮ್ಮನುತ್ತಲು॥
ಗರ್ಜಿದೊಳು ನಡನಡುಗಿ ಉಬ್ಬಸವ ಬಡುತಿರಲು
ಯೆಬ್ಬಿಸಿದರಾರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವ ತೋರಿ॥ ॥೭॥
ದುರುಳದೃಷ್ಟನು ತನ್ನ ಸುವರನನು ಕಾಲುವುತಿರೆ
ಭರದಿಂದ ಕಂಬದೊಳು ಹೊರಟು ಬಂದು॥
ನರಹರಿಯ ರೂಪದಲಿ ಕರುಳಮಾಲೆಯ ಧರಿಸಿ

ತರಳನನುಕಾಯಿದವರಾರುಶ್ರೀಹರಿಯೆ॥ ॥೮॥
ಉರಿಯಮನೆಯಿಂದರಿಯದರಸೈವರುಹೊರಗಲು
ಇರಿಸಿದಬಾಗಿಲಾರುಉರಿಮುಸುಕಲು॥
ಬೆರಸಿದ್ವಿಪ್ರಿಯೊಳು ಇರಿಸಿಕಾಯ್ದವರ್ಯಾರು
ಕರಸಿದ್ರೌಪದಿಯನ್ನುಕಾದಿಸಿದವರ್ಯಾರು॥ ॥೯॥
ಚಂದ್ರಹಾಸನವಿಷವತಿಂದುಸಾಯಲಿಯೆಂದು
ತಂದೆಬರದಪತ್ರಿಕೆತನಂದನನುನೋಡಿ॥
ಮಂದಗಮನೆಯಕಾಲ್ಗುಚಂದ್ರಹಾಸನನಲಿಸಿ
ನಂದಗಿದಮಾಯವೇನೆಂದುಪೇಳಯ್ಯ॥ ॥೧೦॥
ಯಾರಭಕ್ತಯವೆನಗಿಲ್ಲಕಾಯಭಕ್ತಯಹೊರತಾಗಿ
ಮೀರದಾಪತ್ತಿನಲಿಕಡೆನೇರಿಸೊ॥
ಭೂರಮಣಗಾವಾದಾಪತಿಮ್ನಪ್ಪುಚರಗಾವನು
ಸಾರಿದೆನುಭಕ್ತಯಗಿರಿಗೆನುಲಿಶನೀನಾಸು॥ ॥೧೧॥

೧೫೨.॥ರಾಗಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ವ್ಯರ್ಥದಲಿತೋರುವನೆತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕರ್ತ
ಭಕ್ತನಾದರೆಪರಮಮುಕ್ತಿನೀಯುವರು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಉತ್ತಾನಭೂಪತಿಯಪುತ್ರನಂತಿರಬೇಕು
ಸತ್ಯವೊಂದಿರಬೇಕುಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಂತೆ॥
ಭಕ್ತಿರಸವಿರಬೇಕುಪ್ರಹ್ಲಾದದೇವನಂತೆ
ಹಸ್ತವಿರಬೇಕುಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತನಂತೆ॥ ॥೧॥
ವ್ರತವಮಾಡಲುಬೇಕುಅಂಬರೀಶನಪರಿಯ
ಪಥವನಡೆಯಲುಬೇಕುವಿಹಗನಂತೆ॥
ಶತಮಖವರಚಿಸಿದರೆಮರುಹೂತನಂತಿಹನು
ಯತಿಯಾಗಬೇಕುಗುರುಮಧ್ವಪತಿಯಂತೆ॥ ॥೨॥
ಗೀತಸೇವನೆಬೇಕುನಾರದರತೆರನಂತೆ
ಪ್ರೀತನಾಗಲುಬೇಕುಪಾರ್ಥನಂತೆ॥
ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವುಬೇಕುಶುಕಶೌನಕರಂತೆ
ಖ್ಯಾತಿಯಿರಬೇಕುರವಿಜಾತನಂತೆ॥ ॥೩॥
ಶುದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕುಉದ್ಧವನತೆರನಂತೆ
ಬದ್ಧನಾಗಿರಬೇಕುಅಕ್ರೂರನಂತೆ॥
ಹೊದ್ದಿಕೊಂಡಿರಬೇಕುಪಗಿರಾಜನಂದನಲಿ
ಮುದ್ದಾಗಿಯಿರಬೇಕುಆವಿದುರನಂತೆ॥ ॥೪॥

ವೇದವನೋದಲುಬೇಕುವ್ಯಾಸಮುನಿಯಂದದಲಿ
ಆದರಿಸಬೇಕುತಾಧರ್ಮನಂದದಲಿ॥
ಪಾದಪೂಜೆಯಬೇಕುಲಂಕಾಧಿಪತಿಯಂತೆ
ನಾದವನೋದಲುಬೇಕುವಸಿಷ್ಠನಂತೆ॥ ॥೪॥
ಸ್ತುತಿಯನೋದಲುಬೇಕುಪರಾಶರಂದದಲಿ
ಮತಿಯಿರಲುಬೇಕುಆಂಜನೇಯನಂದದಲಿ॥
ಜಾತಿಯಾಗಿಯಿರಬೇಕುಮಂದಾಕಿನಿತೆರದಿ
ವ್ರತವಿರಲುಬೇಕುರುಕುಮಾಂಗನಂದದಲಿ॥ ॥೫॥
ದಾನಮಾಡಲುಬೇಕುಬಲಿಯಪ್ರೌಢಿಕೆಯಿಂದ
ಧ್ಯಾನವಿರಬೇಕುಋಷಿಗಾರ್ಗ್ಯನಂದದಲಿ॥
ಪ್ರಾಣಂದೇಹದೊಳುಕರಿರಾಜನಂದದಲಿ
ಕಾಣಬೇಕಾಪರಿಯಅಜಮಿಳನತೆರದಿ॥ ॥೬॥
ಜಪಗಳನುತಪಗಳನುದಾನಧರ್ಮಗಳನು
ಅಪರೂಪವಾಗಿರ್ದಪೂಜೆಗಳನು॥
ಉಪವಾಸವನುಮಾಡಿವ್ರತನೇಮನಿಷ್ಠೆಗಳ
ಕಪಟವಿಲ್ಲದೆರಚಿಸಿಕಂಡರ್ಶೈನಿಷ್ಠ॥ ॥೭॥
ಇವರಂತೆನೋಡುವರೆಸರವಿಲ್ಲಬುದ್ಧಿಗಳು
ಯಿವರದಾಸರದಾಸದಾಸನಾನು॥
ಇವರಸ್ಮರಣೆಯುನಿತ್ಯಮನದೊಳಗಿರುವಂತೆ
ಶ್ರೀವಿಠ್ಠಲಕಾನೇರವರಪಾತಿಮೃಪ್ಪು॥ ॥೮॥

---

೧೫೨. ॥ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಬರಿದೆಚಿಂತಿಸಬೇಡಮನವೆಶ್ರೀಯಗಾಂಡು
ಹರಿಯೊಲುಮೆನಮ್ಮಲ್ಲಿಸ್ಥಿರವಾಗಿಯುಂಟು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಲ್ಲವನೊಕಾವನೊನಿಲ್ಲುವನೊಪೋಗುವನೊ
ಬಲ್ಲನೊಅರಿಯನೊಯಿದನೆಲ್ಲವೆಮನ॥
ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆಕರದುಎಲ್ಲವನುತಿಳುಹಿದರೆ
ಸಲ್ಲಿಸುವನೆಸ್ವಾಮಿಜಗದವಲ್ಲಭನು॥ ॥೧॥
ಕರಿರಾಜಧ್ರುವನಪ್ರಹ್ಲಾದದ್ರೌಪದಿದೇವಿ
ಮರವಿನೊಳಜಾಮಿಳನುಕರೆಯಲಾಗಿ॥
ಮೊರೆಯಲಾಲಿಸಿತಾಯಿಕರುವನರಸುವತೆರದಿ
ಬರಲಿಲ್ಲವೆಸ್ವಾಮಿಯುರಗಗಿರಿವಾಸ॥ ॥೨॥
ಗರ್ಭದೊಳಗಿರುವಾಗಹಬ್ಬಿರುವಮಾಂಸಲತೆ

ಉಬ್ಬಿಸದ ಬಿಡುತಿರಲು ಅಬ್ಬೈಸಲಿ ಹಿದಳೆ॥
ಉಬ್ಬರದ ನೋವಿ ನೋಳು ಪೊಬ್ಬನೇ ಬರುವಾಗ
ಮೆಬ್ಬಗಿಲನು ಮುಂದೆ ತೋರದ ರೊಬಿನಳೆ॥ ॥೩॥
ಮದದಿ ಮತ್ಸ್ಯನೆಲ್ಲ ಪೊದಗಾಂಧ ಮಮಲಿಗರಲು
ಕದನಾರಬಂದವ ಭೂಪಾಲು ಸುತ್ತಿ॥
ನಡುವಿರುಳು ಹೊದಿದೀರ್ಘ ಪೊದತಲೆಯ ಮೃತ್ಯುವನು
ಬಿಡಿಸಲಿಹದಸ್ತ್ಯರು ಜಡನಾದ ಮನವೆ॥ ॥೪॥
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಮನದಿ ಮರುಗಿ ಕರಗಲು ಬೇಡ
ಮರೆಯಗುವವನಲ್ಲ ನಿರವಿರಲು ಮನದಿ॥
ಎರಪು ಮಾಡದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನು
ಕರದು ಯಾವನು ನಮಗೆ ವರಪಾತಿಮೃಷ್ಟು॥ ॥೫॥

---

೧೫೪. ॥ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ. ಝಂಪೆ ತಾಳ॥
ದಿನಮಾಡಲಿ ಪೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಬೆಳೆಯು
ನೋನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉರಿಯುದು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ನಾನಾಪ್ರಕಾರದೊಳು ಪಾಲಿಯಾಯಿತು ಯಾಗವು
ಶೋನಾದಿವು ನಾವು ತೀನಿವಾ ಸನಿಕ್ಕೊಳು॥ ॥ಅನುಪಲ್ಲ॥
ಮಾದದೆಸೆಯೊಳು ಬಂದುದು. ಅಮ್ಮೆಯು
ಬಡಗದೆಸೆಯೊಳು ಸುರಿಯುದು॥
ಎಡೆಬಿಡದೆ ತೆಂಕದೆಯಲಿ ಮೊದಲದಮ್ಮೆಯು ತಾ
ನಡುವೆ ಬಿಡುವದು ಯಾತಕೆ॥ ॥೧॥
ಕಟ್ಟುಕದ ಮದಗ ಸಹಿತ. ಅಪ್ಪುರದಲಿ
ಗಟ್ಟಿಸೊಳು ನಾಕಾಣೆನು॥
ನಿಟ್ಟು ಹೊಯಿ ಮರುಳೆಯ ಪೊಟ್ಟೆಯನು ಪುರಸುತ್ತ
ಬಿಟ್ಟಿಯತೆ ನೋಡುನೀನು॥ ॥೨॥
ಮಳೆಯಿಲ್ಲದಿಳೆಯಾದತು. ನಟ್ಟಿರ್ದ
ಫಲವೆಲ್ಲ ಬೆಳೆಕಟ್ಟಿತು॥
ಸ್ಥಳದ ಕೆರೆಗಳ ಬಟ್ಟುಕಳು ಹುವನೆ ಘೋರವಾನ
ಎಳದೆಳದು ಕಾಲ್ದುವವಲ್ಲ॥ ॥೩॥
ಕಷ್ಟ ಬಂದುದು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ. ಅಪ್ಪುತ್ತೆ
ಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದು ಇಳೆಯನು॥
ಸುಟ್ಟು ಊರೆಲ್ಲವನು ಪಟ್ಟನಾರದ ಮೇಲೆ
ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡು ಪರಲ್ಲವೊ॥ ॥೪॥

ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕವನ್ನು. ನೀನಿನ್ನ
 ಉದರದೊಳಗಳವಟ್ಟಿಹೆ॥
ಬೆದರುತಡೆಯಾಲೋಕವದುರುವಡುಬವರೆಲ್ಲ
 ಉದುರದೇತಕೆಯಿಳೆಗೆಮಳೆಯು॥ ॥೫॥
ಎಲ್ಲಬೇಡಿಯೆಕಾಂಬರು. ಈಪರಕೆ
 ಯಲ್ಲಿಅಂತರಬಾರದು॥
ಪಲ್ಲುಬಾಯಾರದಿಮಕ್ಕಳಿಗೆಯೆಳೆನೀರ
 ಚೆಲ್ಲವಾಗಿಪಮಳೆಯನೆರೆಯೊ॥ ॥೬॥
ನೀಲಮೇಘಶಾಮವರ್ಣ. ಕಾಗಾಲಾ
 ಮೂಲೋಕದೊಡೆಯನಿನ್ನ॥
ಕಾಲಮೇಘವುನಿನಗೆದೂರವಾಗುವದುಂಟೆ
 ಆಲಸ್ಯಮಾಡಬೇಡ॥ ॥೭॥
ಬಡವರೆಲ್ಲರುಕೂಡಿಯೇ. ಪೊಪ್ಪೈ
 ಪಿಡಿದುಬೇಡಿಯೆಕಾಂಡೆವು॥
ಸಿಡಿಲುಮಳೆಮಿಂಚುಗಳುಪೊಡಕಾಣಬರುವಂತೆ
 ಪೊಡೆಯದಯದೋರೊನೀನು॥ ॥೮॥
ಸ್ವಾಮಿನಿನ್ನಯನಾಮವು. ಜನರಿಂಗೆ
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವುದು॥
ಶ್ರೀಮದಾಗಪಮಳೆಯಸ್ವಾಮಿಯತಿಯಿಳಿಬಿಟ್ಟು
 ನಾಮವಾಗೆವುಸ್ವಾಮಿವರಪಾತಿಮ್ಮಪ್ಪ॥ ॥೯॥

---

೧೪೫. ॥ರಾಗಆನಂದಭೈರವಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಯಾರುಬಲ್ಲರುವೆಂಕಟೇಶ. ನಿನ್ನಾಳಿಪ
 ಚಾರುಸುಗಾಶೀಲತೆಂಬ॥
ವಾರಿಧಿಯಚಿಪ್ಪಿನೊಳುಮೊಗದುಬತ್ತಿಸುವಂತ
 ವೀರನಾವನುಜಗದೊಳು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕವನ್ನು. ನೀನಿನ್ನ
 ಉದರದೊಳಗಿರಿಸಿಕಾಂಡು॥
ಉದಧಿಮಯವಾಗಿರ್ದಕಾಲದೊಳುನಿನಗಾಂದು
 ಉದುರದೆಲೆಯೊಳುನಿದ್ರೆಯಂತೆ॥ ॥೧॥
ಮಾಯೆಕಮಲಾಕರದೊಳು. ನಿನ್ನಾದರ
 ದಾಯತದಿತೋರಿನಿಲಲು॥
ಮೋಹಿಸಲುಲಾಕ್ಷ್ಯಾದಿಕಾಯವಾಗಲುಮೇಲೆ

ಬಾಯಿನಾಲ್ಕಾಯಿತಂತೆ॥ ॥೨॥
ಅಲ್ಲಿತೋರದಸೊಲ್ಲನು.ಖಳನೊರ್ವ
ನಿಲ್ಲವನುಸೂರೆಗೊಳಲು॥
ಮಲ್ಲನಾಗಿಯೆಜಲಧಿಘಲ್ಲಿಸಿಯೆದೈತ್ಯನನು
ಚೆಲ್ಲುನಾರವನೆಳೆದೆಯಂತೆ॥ ॥೩॥
ಅದರಲಾಧಾರದಿಂದ.ಸನಕಾದಿ
ಸುರಯವಾದುದುಯೆಲ್ಲವು॥
ಮೊದಲಿಗಾಗದೆಪೃಥ್ವಿವರಂಬಿದ್ದುದನೋಡಿ
ತುದಿಯೊಳಗೆ.ಸದನವಂತೆ॥ ॥೪॥
ಒಳಘೋರನಿನೀನೊಬ್ಬನೆ.ಹೊಳೆಹೊಳೆದು
ಸುಳಿವಪುರಯಮುಕಾಗದೆ॥.
ಮಲತಾಯಿಮಗನೊಳಗೆಕಲಪವಿಷ್ಣುವತೆರದಿ
ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿಯೆನಡವರಂತೆ॥ ॥೫॥
ಒಂದರಿಂದೆರಡಾದುದು.ಮೂರಾಗಿ
ಬಂದುಯಿದರೊಳುನಿಂದುದು॥
ಒಂದುಮಾತಿನೊಳರಡುಸಂದೇಹಗಳತೋರಿ
ಮಂದಬುದ್ಧಿಯಕಾಡುವೆಯಂತೆ॥ ॥೬॥
ಜಡವಾದಲದವಿಯನು.ಸಂಚರಿಸಿ
ಯೊಡಲಹೊರವದುಕಡಿಯೊಳು॥
ಧೃಢವಾನೀಯದೆನೀನುಹಾದಿಯಕಾಲನಕಯ್ಯ
ಯೆಡೆಯೊಳೊಪ್ಪಿಸಿಕಾಡುವೆಯಂತೆ॥ ॥೭॥
ನಂಬಿಬಂದವರನೀನು.ಮನದೊಳಗೆ
ಹಂಬಲಿಸಕಾಂದಿರುತಲಿ॥
ಇಂಬಾಗಿಯುಪಮರದಿಯುಂಬಸಂಕ್ರಮವನ್ನು
ಸಂಸ್ಕೃತವಿಸಿತೋರ್ಪೆಯಂತೆ॥ ॥೮॥
ಸ್ವಾಮಿಗಾಯಿಸಂತವೆಂದು.ನಂಬಿರುವ
ಸ್ವಾಮಿಯೆನ್ನೆಡೆಗೆಬಂದು॥
ಕ್ಷೇಮವನುವಾಣಾಪತಿವೃಷ್ಟಿಕಯ್ಯಾದಲಿ
ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀಯೊಯೆಮಗೆ॥ ॥೯॥

---

೧೫೭ ॥ರಾಗಭೈರವಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಪಂಥಬೇಡವೊಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಯೆನ್ನಯಮನದ
ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವನೀಯೊಸಂತತಂಗಾಯೊ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥

ಶರಣಾಗತಪಾಲಕನೆಂದು ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆನು ನಾನು
ಕರುಣದಿಂದಮದನಪು ಕಾಯಬೇಕೆನುತ॥
ಸ್ಮರಣೆಮಾತ್ರಕೆ ಪಾಪಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವ
ಹರಿಣಾಮೊಳು ಬಿಲಿನಾರ ಕರುಣಾಬಿಟ್ಟಂತೆ॥ ॥೧॥
ನರಜನ್ಮವೆಂಬುದಿದು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವ
ಉರಿಯಮನೆಯನು ಹೊಗುವತೆರನಲ್ಲವೆ॥
ಪರಿಪರಿಯ ದುಃಖಗಳು ಬರುವ ಜನ್ಮಾಂತರದ
ಮರೆಯಾನದಿರುಯೆನ್ನಸ್ವರದ ಮೈದೋರು॥ ॥೨॥
ತಪ್ಪುಗಳ ಹೊರತಾಗಲಿಪ್ಪನ್ನರುವುದುಂಟೆ
ಯೊಪ್ಪುಗಾಂಬವರಾರು ಸರ್ವೇಶಯನ॥
ಬಾಪ್ಪುಬಹುದುರಿತಗಳ ತಪ್ಪಿಸಿಯೆ ಕಳದೆನ್ನ
ಮುಪ್ಪುಗಳ ಪಾಪಸೊಲಿಪ್ಪದಿರುವಾನು॥ ॥೩॥
ಉರಗಗಿರಿವಾಸ ನಿನ್ನೊರಗ ವಿದಿತನು ನಾನು
ಕರಗಿಹೋಯಿತು ಯಿರವು ಕಾವರಿಲ್ಲ॥
ಮರುಗದರೆ ಧೈರ್ಯವನು ತಿರುಗಿಹೋಗುವರಿಲ್ಲ
ಹರಿಗಾಯ್ದು ತೆರನಂತೆ ಕೈಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆನು॥ ॥೪॥
ಇಹಪರದಸೌಖ್ಯಗಳ ಕರದಿತ್ತು ಕರವಿಡಿದು
ಸಹವಾಸವಾಗಿರ್ದು ಸಲಹಿಕಾಂಡು॥
ವಹಿಲದಲಿ ವರವೀವ ವರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪ
ಬಹುಪ್ರಕಾರದಮನತಾಪ ಸಲಹಿಸೋ ನೀನು॥ ॥೫॥

---

೧೫೭. ರಾಗತೋಡಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ಬಲ್ಲರೊಳು ಸಲ್ಲದ್ದು ಸುಳ್ಳುಮಾತುಗಳು
ಇಲ್ಲದಾಯುಷ್ಯತೀರ್ಯಿಲ್ಲರೊಳು ಕೇಳು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಅರಸುಸನ್ಮಾನವೆಂದು ನರನಪಾದದಲಿಸಲ್ಲ
ಕರೆಸಿಕೇಳದ ಮಾತನಾಡಸಲ್ಲ॥
ಪರಸ್ತ್ರೀರಮಣಿಯೊಳಗೆ ಯಿರಿಸಿಕಾಂಡಿರಸಲ್ಲ
ಬಿರಿಸಿ ಬಹುಮಾತ ಕಲರಸುವರೆಸಲ್ಲ॥ ॥೧॥
ಹಗಲುಕಳ್ಳತನ್ನೆಯ ಜಗಳವಾಡಲುಸಲ್ಲ
ಹಗೆಯೊಡನೆ ಸ್ನೇಹವನು ಮಾಡಸಲ್ಲ॥
ಜಗಳಗಂಟಿಸ್ತ್ರೀಯನ ಮೊಗದೊಳಗೆ ನಗೆಯಿಲ್ಲ
ಅಗಲಿಹೋಗುವೆನೆಂಬ ಮಗನ ಸೊಗಸಿಲ್ಲ॥ ॥೨॥
ಒಡೆಯನಿಲ್ಲದ ಊರು ಬಡವರಿಗೆ ಲೇಸಲ್ಲ

ಕಡುಚೆಲ್ವೆ ಸುರಗನಿಗೆ ... ದಿಯ ಹಾಸಲ್ಲ॥
ಸುಧಿಯ ತಳಿಯ ತಡೆಯು ಹಾಸನಾಸ್ತಿಯ ಸುಯಿದನಲ್ಲ
ಪ್ರಥಮ ... ಮೂಲ್ಲಿ ನೋಡು ಸದನ ನಾಚಿಲ್ಲ॥ ॥೩॥
ಹಗಲಾದರೆ ಕೆಡದರೆ ಪರಸತಿಯೊಳ್ಗೆರವಿಲ್ಲ
ಗುರುಹಿರಿಯರಾದವರ ಜರೆಯನಲ್ಲ॥
ಕರಕರೆಯ ಬದುಕಿನೊಳು ಬರುವ ಉಡುಗೊರೆಯಿಲ್ಲ
ಮರವಿನೊಳು ಹಾಗೆಯುರಕ ನೆಲುವವರನಲ್ಲ॥ ॥೪॥
ಹಾರಯ ಮುನಿದರೆ ಮರೆಯೊಳ್ ಬಿಸಾಂಬವರಲ್ಲ
ಹಾರಯೊಳಿದನರ ನೋಡಿಗೆ ನೆಲುವ ಹಾರಯಿಲ್ಲ॥
ಸಿರಿಯರನ ಪರಹಾಕಿ ಮೃತ್ಪ್ರಾವಿರವನು ಬಲ್ಲ
ನರನ ಹಾರ ದೂಷಕರ ಸಾರಿಯೊಳಗೆನಲ್ಲ॥ ॥೫॥

---

೧೫೮. ॥ರಾಗನ್ಯತ್ರೈರವಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಯಾರು ಯಿಷ್ಟವರೆಂದು ಹಾರೈಸುತಿಹೆ ಆತ್ಮ
ಸೋರುತಿಹ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾರುತಿಹ ದೇಹವು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಒಲೆಯೊಳಗೆಯುರಿಯಿಲ್ಲ ಜಲವಿಲ್ಲ ಬಾವಿಯೊಳು
ಕಲಹಮಾಡ್ವುದು ತನ್ನ ಕುಲವನಿತೆಯು॥
ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿಯೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದೇ ನಿನಗೆ
ಫಲವೃಕ್ಷ ಮನೆಗಳನು ಸೇರೆಲೊ ಆತ್ಮ॥ ॥೧॥
ಬಾಗಿಲಿಲ್ಲದ ಮನೆಯು ಬಹಳ ಕತ್ತಲೆಯು
ಹೋಗುವದು ಹುಲಿ ಕರಡಿಯು ದಾರಿಯೊಳಗೆ॥
ಬೇಗದೊಳು ಯಿಲ್ಲಿಂದ ನಾಸುವದಿ ಸಾಧ್ಯಗಳು
ನಾಗಶಯನನ ಸುಧಿಯ ಸೇರೆಲೊ ಆತ್ಮ॥ ॥೨॥
ಒಕ್ಕೆಗಡಿಗೆಯ ಮೇಳಗೆಯುಕ್ಕಿದ ಬುತ್ತಿಗಳು
ಕೆಕ್ಕರಿಮಿಗಳು ಬಂದು ಬಹಳ ಹಾಳಿಸಿದವು॥
ಬಿಕ್ಕಲಿದು ಪವರಲ್ಲ ಮುಕ್ಕಿ ಬಳಸುವರಲ್ಲ
ಹೊಕ್ಕೆಡಂಬುವ ದುಂಬೆದು ಷ್ಕರೊಳಾತ್ಮ॥ ॥೩॥
ಹಾಳುಮನೆಯನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಾಕ್ಷವರ್ಯರು
ಬೀಳುವದು ಮೇಲೆ ಹಾದಿನಾರು ತ್ರಿಕ್ತಿಗಳು॥
ಹೇಳುಯಿಲ್ಲರ ಬೇಡ ಕಾಳ ನಪ್ರನು ಬಂದು
ಕಾಲ ಕಟ್ಟುವನಲ್ಲ ಯೆಲೆದು ಪ್ಪಲಾತ್ಮ॥ ॥೪॥
ಮೂರು ಮಾತನು ಮೇಲೆಯಾರ ಸಾಧಿದೆಯೊ
ಲೋರು ಪಥದಲಿ ನೀನು ಹೋರನದದೆ॥

ಕೇರಿಯಾಗರ್ಭದಿನೆಂಬಅಂಗಡಿಯೊಳಗೆ
ಆರವ್ಯಾಪಾರವನುಕೇಳ್ದಿದ್ದೆಯಣ್ಣ॥ ॥೫॥
ಪುತ್ರತಾಜನಮೇತಿಮಿತ್ರಕಾಡುವವರ್ಯಾರು
ಬನ್ಧುವುದೈಗಾಲುಬಳಲಿಕೆಯೊಳು॥
ಮತ್ತೇಳುಮಂದಿತಾವೆತ್ತತ್ತಸೇರುವರು
ಕರ್ಮಗಳುನಾನಾಗ್ರಹಿಸೀಕೇಳೊಅಣ್ಣ॥ ॥೬॥
ಎಂಬುಮಂದಿಯುತನಗೆನಂಬಲೆಂಬಾಶೆಯೊಳು
ಗಂಟಕಟ್ಟಿಯೆಮನದಿಮರುಗುತಿರಲು॥
ಗಂಟಲಾಗ್ರಾಣಿಯೆಮಾಯಕಂಠದೊಳುಪಾಪಾಗ
ನಂಟರನನಾಕಾಣೆನಾಲಿಸ್ಯೆಯಣ್ಣ॥ ॥೭॥
ಆಯವಿಲ್ಲದಮನೆಯುನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದಮಡದಿ
ದಾಯವಿಲ್ಲದಪುರುಷರಕೃಪವು॥
ಬಾಯಹೊಯ್ಕೊಂಬಬೋಳನ್ಯಾಯಮೀರುವದೇವ
ಪಾಯದರಿಸಾರೆಲಪೊಸಾರದೆನುಅಣ್ಣ॥ ॥೮॥
ಮೂಡಗರ್ಭವಾಸನೊಳುಬೇಡಿಕಾಂಡರವನಗೆ
ನೀಡುವನುಧರ್ಮವಮಧ್ವಯ್ನನಾನಾ॥
ಬೇಡಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಿಂದಪೋಡುವುದುಸುಡುದೊಳಗೆ
ಸಾಡುವುದುಮಾರಾಪುತಿಮಪ್ಪುನೋಳುಅಣ್ಣ॥ ॥೯॥

೧೫೯॥ ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಕಲಿರಾಯಬಂದಿಪ್ಪನುಕಾಣ್ಕೆಯಬಿಡಿರು
ಚೆಲುವಿನಿಂದನುಸರಿಸುಳವನುದ್ಧರಿಸಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಮೂರುಯುಗದೊಳುತಾನುಕೇರಕಾಂಡನುವನವ
ಚೋರರಾಯರಸಂಗದಬೇಡವೆನುತ॥
ವೀರನಾಗಿಯೆಬಂದನಾಲ್ಕನೆಯಯುಗದೊಳಗೆ
ನಾರಿಬಿನ್ನಹವಪ್ಪೊರೆಯಮನ್ನಿಸಲು॥ ॥೧॥
ಮದಮುಖರಕಾಲತಲೆಮುದದಿಂದಮನ್ನಿಸುತ
ಕದನಕರ್ಕಶರನ್ನುಕಾಮಿಸುವನು॥
ಒದಗಿದನ್ಯಾಯಗಳನೊಲಿಸಿಕೊಂಬನುತಾನು
ಬೆದರಿಕೆಯುಬೇಡನೀವಿಧಿರುಗಳಬಿನ್ನ॥ ॥೨॥
ಸತ್ಯವೆಂಬುದನೆಲ್ಲಹತ್ತಿಸಿದಬಿಟ್ಟವನು
ನಿತ್ಯನಿಮುಗ್ಗೆಲ್ಲಕತ್ತಿನೆಗೆಬಂತು॥
ಒತ್ತಿಯಾಳುವಧರ್ಮವಿತ್ತುಹೋದನುಹಿಂದೆ

ಪ್ರತ್ಯನ್ವಯನಮಗಿಲ್ಲತ್ವರದಿಬನ್ನಿ॥ ॥೩॥
ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತುಶಾಸ್ತ್ರತಪ್ಪುಯುಕ್ತಿವಾದಾ
ಮುಪ್ಪುಬಂದುದುವೇದಕಪ್ಪಿದವನ್ನ॥
ತಪ್ಪನ್ನವೇದವಗೆಯಿಪ್ಪನ್ವಯಗಳುಹೋಯ್ತು
ಒಪ್ಪಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುದುನುಡಿಯಪ್ಪಬನ್ನಿ॥ ॥೪॥
ಸ್ನಾನವೆಂಬುದುಯೆಲ್ಲಮಾನಿನಿಯರಡಿಗೆಯೊಳು
ಮಾನಜಪಗಳನೆಲ್ಲಕೃಷ್ಣಿಕೊಂಡನು॥
ಹಾನಿಯಾದನುಯಜ್ಞಹೋಮನರಾದರುವಿಪ್ರಗ
ಧ್ಯಾನಮಾಡುವರವರುಅನುಮಾನಬೇಡೆನುತ॥ ॥೫॥
ದಯೆಯೆನಿಪವನುಹೋಯಿತುಬಿಕ್ಕೊಂಡನುಕಾರ್ಯ
ಜಯವಿಲ್ಲಪಾಠಯತಾಪ್ಯಯಪತ್ಯೊಂದರು॥
ನಯವಿನೀತಿಹೋಯ್ತುತಿಪಸುರುವಿಹೋಗಕನ್ಗಲ್ಲ
ಜಯವಾಯ್ತುಧೀರದೊಳುಹೋಯಿತುದಂಸುರವ॥ ॥೬॥
ಶಿವನುದುರ್ಗಿವಬಲಿರಜವನದಂಡವನಿಟ್ಟ
ಭಕ್ತಗಬಿಡುವನುಕಮಲಭಕ್ತವನುತಪ್ಪಿಸಿ॥
ಹವಗಾವರಿಯದಿವಿಷ್ಣುತವಕನುವಮನದೊಳಗೆ
ಕವಲುಮನಬೇಧಿರಲುಬಹುದುಯುವನೊಳಗೆ॥ ॥೭॥
ಪತಿಯುಮರತಳುಸತಿಯುನುತಮತಿಯತಪ್ಪಿದನು
ಯತಿಸತತಮನದೊಳಗೆನ್ನಿತಗಾಂಬನು॥
ಚತುರವನಾಶ್ರಮವಜಾತಿಯಾಗಿನದುನುಚಿತ
ಮತಿಯುತನುದ್ಧರಿಪೆಂದುಕಾಯವನುಸರಿಸಿ॥ ॥೮॥
ತಾಯಿತಂದೆಯಕೊಂಡುಜೀವಹಾನಿಯಮಾಡಿ
ಬಾಯಿತಾಯಿದರುಕೇಳುಬದವರನ್ನ॥
ಮಾಯವಾದಿಯಮಾತುಸಾಧಿಸುವಜೀವವನು
ರಾಯರಾಯರಮುಂದೆವದನುತ್ತರಿಸಿಹರು॥ ॥೯॥
ಆದಿಗಾರರವಂದುನಾಡುಲಾಗಿಕಸಿದುವ
ಸೋದಿದನ್ಯಾಯಗಳುಹಿಡಿತರುವನು॥
ಸಾಧಿಸುವಜೀವವನುಯೆಳ್ವಿನೀರುದಸ್ತರಿಯು
ಬೇದಿದಿಷ್ಟಾರ್ಥದೊಳುಸೋದಿನದಮುವನು॥ ॥೧೦॥
ಕೆಟ್ಟನಿಷ್ಠೆಯವೊಳಗಿಯುಟ್ಟುಕೊಂಡರೆನಿಮ್ಮ
ಗಟ್ಟಿಬಿಡಿಸುವಧೂರೆಯುವಿಷ್ಣುಯವಿನೋದ॥
ಕೃಷ್ಣವಿಠ್ಠಲದೆಸುಪ್ಪದಿಹೊಟ್ಟೆಯನುಹೊರಕೊಂಡು
ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳುವರಪತಿಯಮುಟ್ಟಿಸೇವಿಸದು॥ ॥೧೧॥

ಕಾಲದರಸನ ನೋಡಿ ಮೂಲಪದ ಕಾಂಬವರು
ಆಲಸ್ಯವನು ಬಿಟ್ಟು ಸೇವಿಸುವರು
ಶಾಲುಸಕಲ ಪ್ರಕರ್ಗಾ ತೋಲಗ ಬರುವಿಷ್ಣು
ಜಾಲರೂಪವದಾಗಿ ಮನಸೆಳೆಯುವರು॥ ॥೧೨॥
ತಾಯಿತಂದೆಯರನ್ನು ಮೋಹಿಸಲು ಘೋರಕಾಯ
ಬಾಯ ಬೀಗಾಯಿಯೆಂದೆ ಮತನೋಯ ನುಡಿಪೇಳ್ವ
ಆಯವಾಗಿಹ ಪುರುಷನಾಯ ಲಾಸ್ಯಾ ಬಂದು
ಕಾಯವನು ಬಳಸುವನು ಮೋಹವನು ತೋರು॥ ॥೧೩॥
ಹೀಗೆಂದು ಚಕ್ರನೊವ ಶ್ರೀಕರಿಯಲು ಬಂದು
ಆಗಲೇ ಯಿದ್ದು ಯಿದರಾಗ ಪುರಜನವು॥
ಬೇಗದೊಳಗ ನುಸರು ಬ್ರಹ್ಮಾಗವನು ಸ್ವೈರಾಂದು
ರಾಗದೊಳಗತ್ತ ಪ್ರವಜಲಧಿನದುವೆ॥ ॥೧೪॥
ಹೋದಿಗಳು ಬರಬೇಡಿ ಮಾದನುಡ್ಡಿಯ ಸೇರಿ
ಕಾದಫಲವನು ಮೆದ್ದು ಕಾದಗಲ್ಲಿನೊಳು॥
ಆದುದಿತಪವಾದಪು ತಿಮ್ಮಪ್ಪನರಿರದಿ
ಬೇಡಿಕಾಣ್ಬರೊಯೆ ಮತನೋಡಿ ನಸುತಿಪ್ಪರು॥ ॥೧೫॥

---

೧೭೦. ॥ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ವೆಂಕಟಾಚಲನಿವಾಸ. ಸಲಹಯ್ಯ
ಪಂಕಜಾಕ್ಷನೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ವಾರಿಯೊಳು ಮುಳುಗಾಡಿದೆ. ಮಂದರದ
ಮೇರುಬೆನ್ನೊಳು ತಾಳಿದೆ॥
ಕಾರಡವಿಯೊಳು ಚರಿಸಿದೆ. ಕಂಬದೊಳು
ಘೋರರೂಪವ ತೋರಿದೆ॥ ॥೧॥
ವಟುವಾಗಿ ಧರೆಯನಳೆದೆ. ಕೊಡಲಿಯೊಳು
ಪಟುತರದ ನೃಪರ ಗೆಲಿದೆ॥
ಅಟವಿವಾಸವ ಮಾಡಿದೆ. ಗೋದೊಳಗೆ
ಚಟುಳ ವಾಜಿಯನಡಸಿದೆ॥ ॥೨॥
ಅಂಗದಂಬರವ ಮರದೆ. ಕಡಿಯೊಳುತು
ರಂಗವನು ಯೇರಿ ನಲಿದೆ॥
ಶ್ರೀಂಗಾರದ್ರಿಯೊಳು ಮೆರದೆ. ವಾರಾಹ
ರಂಗ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಪೊರೆದೆ॥ ॥೩॥

೧೬೩. ॥ರಾಗಕಲ್ಯಾಣಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥

ಧನವುಯಿದ್ದರೆಸಾಕು. ಜನರಿಗೆ
ಧನವುಯಿದ್ದರೆಸಾಕು॥
ಧನಹೋದರಾತಗೆಸುಖವಿಲ್ಲವನುದಿನ
ಧನವಿಲ್ಲದಾತನುಶವದಸಮಾದರನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಲ್ಲಬಂಧುಬಾಂಧವರಿಲ್ಲ
ಹಿಂದುಮುಂದುದಿಸಿದತಮ್ಮಂದಿರಿಲ್ಲ॥ ॥೧॥
ಒದವೆಯುಳ್ಳಾತಗೆನಡೆಯಬಾರದುಕಾಲು
ನಡೆವಾಗಬಿದ್ದವರೆಯಿದಪುತ್ರಕಾಗ್ರನು॥ ॥೨॥
ಅರ್ಥದಮಂಚಕನರ್ಥಯಧಾರ್ಥ್ಯವು
ಧಾತ್ರಿನಾದರುತಾನುಕೀರ್ತಿನಿಕಾಂಬನು॥ ॥೩॥
ಸಿದವೆಂಬಮತ್ತನವೊದಲಾಗುಜನಿಸುವ
ಮದದಿಗರ್ವಿಸಿಯಾಗಿಬಿದಿದಗುಣವನ್ನು॥ ॥೪॥
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮನಾಗಿಅಧಮನುತ್ತಮನಪ್ಪ
ಮೃತ್ಯುಮಾನಿನಿವೃತ್ಯಮಗನಪಡೆಯುವಳು॥ ॥೫॥
ಬಡಿಗೆಯಾಶ್ವತ್ರಣ್ಣೆನಡಿಯಬಾರದುಬಾಯಿ
ಕಿಡಿಯುದೆಕಂಗಳುಜದದಕರ್ಣಗಳು॥ ॥೬॥
ಕಣ್ಗುಳುಅರ್ಥವಿಹೋಗ್ಯೆಯೋಗ್ಯತೆವಿಲ್ಲ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲನಾಥರಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನುಯೋಗಿತ॥ ॥೭॥
ಬದುಮನನಾಗಿಯೆನುಡಿಯಬಂಧವನೊಳು
ನುಡಿಗರದಿಂದಲೆನಡಕತೋರುವನು॥ ॥೮॥
ಅರಸುಅಣ್ಣತನಕಂದುಕರಿಬಿಯುಚಿತವಿತ್ತು
ನರನುವನಾದಿವಿಹಾರಿಸುತ್ತಿಹನು॥ ॥೯॥
ಫಣಿಗಿರಿಯೊಳುನಿಂತವರದತಿಮ್ಮಪ್ಪನು
ಹಣವನಿತ್ತವರಿಗೆಒಲಿಸುವಕೃಷ್ಣನು॥ ॥೧೦॥

೧೬೪॥ರಾಗತೋಡಿ. ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ॥

ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನುನಾನುಯಾದವಗಿರಿಯನಾಗಿ
ಆದುವವನಂಬೇಳವದಿಯೊಳ್ಳಿದಿದಚಂದ್ರಶೇಖರನ॥ಪಲ್ಲ॥
ಇಷ್ಟತ್ರಯೇಳಪೂಜಾರೆಯಗಂಧದ
ಸೊಪ್ಪುವಶಿರಹೊಳಗೆ॥
ಸರ್ವಸಮಳಾರಗಪ್ಪನಮನಗಳನ್ನು
ಸೊಪ್ಪುದಧರಿಸಿದನ॥ ॥೧॥

ಮುಪ್ಪುರಪುರನೆಂದುಮೂರುಕ್ಷಿತಿಗಳ
ಕಪ್ಪುಕಾರಭೀವನ॥
ಕಾಪ್ಪುದಸುರವರಧೀಶನೆಂದೆನಿಸಿಯೆ
ಇಪ್ಪಂತಪರಶಿವನ॥ ॥೧॥
ಗಿರಿಯನಂದನೆಯನ್ನುಉರದೊಳುಧರಿಸಿಯೆ
ಕರಿಚರ್ಮಹೊದ್ದವನ॥
ಗರುಡನಭಯಕಂಜಿಮರೆಹೊಕ್ಕಉರಗನ॥
ಕರುಣದಿಕಾಯ್ದವನ॥ ॥೨॥
ಉರಗಾಭರಣವನುತ್ತಿಕಾಂಡಿರುವಂತ
ಗರುವದೇವರದೇವನ॥
ಚರಣಸೇವಕರನ್ನುಸ್ಥಿರವಾಗಿಸಲಹುವ
ಬಿರುದುಳ್ಳಪರಶಿವನ॥ ॥೩॥
ದ್ವಾರಕಿವಾಸನುಪಾಯನಿಯಮದಿಂದ
ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡವನ॥
ಧಾರುಣಿಸುರರಿಗೆಶೈವವೈಷ್ಣವವೆಂಬೊ
ಚಾರವತೋರಿದವನ॥ ॥೪॥
ಮೂರಿದಾರಿಕ್ರಮವೆಂಬಶಾಸ್ತ್ರದಬೇರ
ತೋರಿಸಿತರಿದವನ॥
ಸಾರದಶಾಸ್ತ್ರರಸಲಹುತ್ತಸುಂದರ
ದಾರಿಯತೋರ್ಪವನ॥ ॥೫॥
ಬತ್ತೀಸಗ್ರಾಮಕ್ಕೆಕರ್ತನೆಂದೆನಿಸಿಯೆ
ಅತಿಶಯಿಂದಲಿಪ್ಪವನ॥
ಪಾರ್ಥನಂಗರದೊಳುಮೆಚ್ಚಿಯೆಶರವಿತ್ತು
ಕೀರ್ತಿಯಪೊತ್ತವನ॥ ॥೬॥
ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದವಿರಚಿಸುವಯಾಗಕ್ಕೆ
ಮೃತ್ಯುವನೊತ್ತಿದವನ॥
ಮೃತ್ಯುಂಜಯನೆಂದುಮರೆಹೊಕ್ಕನರರಕಾ
ಯುತ್ತಲಿರ್ಪವನ॥ ॥೭॥
ಕಾದಲಿಯಪಿಡಿದವಪದದಿಪಾಕ್ಷೇತ್ರದಿ
ಉದುಪಿನಪ್ಪಿವೆಂಬುದು॥
ಪಡುವಲುಮೂಡಲುಯೆರಡಾಗತೋರುವ
ಪೊದಲಾಂದೆಮ್ಮದನೊಬ್ಬನೆ॥ ॥೮॥
ಕದನಾಲಿಪಿಡಿದಿಪಾಕೃಷ್ಣನಿಂತದರಿಂದ

ಮೊದಲಿಯುತ್ತಮವಾದುದು॥
ಬಡವರಬಡತನವುದುಬನುಕಾಗಲು
ಸಡಲೀತುಸುಲಭತರದಲಿ॥ ॥೧೦॥
ಚಿಂತೆಗಳೆನ್ನನುಕ್ರಾಂತಿಬಿಡಿಸುತಿರೆ
ಅಂತಕಾಂತಕಲಾಲಿಸು॥
ಪಂಥವಮಾಡದೆಕಾಂತಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ
ಸಂತೋಷವನುಪಾಲಿಸು॥ ॥೧೧॥
ಪಿಂತೆನ್ನಕಷ್ಟಬೆನ್ನಾಂತುಬಂದರುಯುಕ್ತ
ವಾಂತದಿನೀಪೊರಿಸು॥
ಸಂತತಯೆನ್ನನುಸಲಹಯ್ಯದಾಕ್ಷಿ
ಕಾಂತನೆಕರದಿಪೊರಿಸು॥ ॥೧೨॥
ಪುರಹರಮಹದೇವಪರದೈವಶಂಕರ
ಮೆರೆವಾವೃಷಭಧ್ವಜ॥
ವರದಕ್ಷತ್ರಿವಾಸಸ್ಮರನಾಶದೇವೇಶ
ಸಿರಿಕಂಠಪುರಹರನೆ॥ ॥೧೩॥
ಗಿರಿಯಮಗಳಗಂಡಉರಗಂಗಾಮಹಾರುದ್ರ
ಸ್ಥಿರವಾದಶಿವಬೆಳ್ಳಿಯ॥
ಸುರಪತಿಅನಂತೇಶವರಹತಿಮ್ಮಪ್ಪನ
ಸರಿಯೆಂದುತೋರ್ಪವನ॥ ॥೧೪॥

---

೧೬೩. ॥ರಾಗಶಂಕರಾಭರಣ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ನಾರದಭಕ್ತಸಂಸಾರಮಾಲಿಂಗ
ಶ್ರೀಗ್ರಾಮದನಂತಧೀರಮಾಲಿಂಗ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಪುರಹರಮಹಾದೇವಶಿವಮಾಲಿಂಗ
ವರಶಂಭುಗೌರಿವಾಸಶಂಕರಮಾಲಿಂಗ॥
ಉರಗಭೂಷಾಗಂಗಾಧರನೆಮಾಲಿಂಗ
ಪರದೈವಶಶಿವತಾಳಿಗರುಡಮಾಲಿಂಗ॥ ॥೧॥
ಬೃಂದಲಪತಿಯೆದೊಡ್ಡದಂಡಮಾಲಿಂಗ
ತಂದದಸುರರೊಳ್ಪುಂಡಮಾಲಿಂಗ॥
ಕುಂದಮಾಲೆಯಧರಿಸಿಕಾಂಡಮಾಲಿಂಗ
ಕೆಂಡಾಕ್ಷತೇಜಮಾತಾಂಡಮಾಲಿಂಗ॥ ॥೨॥
ಪಾರಪಾರನೆಶ್ರುತಿಸಾರಮಾಲಿಂಗ
ಧೀರಬಾಣನದ್ವಾರಪಾರಮಾಲಿಂಗ॥

ಮಾರಮಾರವೀರಸಂಹಾರಮಾಲಿಂಗ
ಘೋರಸಂಸಾರಶ್ರಮದೂರಮಾಲಿಂಗ|| ||೩||
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರವಂದ್ಯಹಾರ್ಮಿಮಾಲಿಂಗ
ನಿರ್ಮಲಯಾಪಕಧರ್ಮಿಮಾಲಿಂಗ||
ಕರ್ಮಬಂಧದನರವರ್ಮಿಮಾಲಿಂಗ
ಉರ್ಮಿಯೊಳುನೀಬಹ್ಮಸಿರ್ಮಿಮಾಲಿಂಗ|| ||೪||
ನೀಲಕಂಠನೆನಿಗಮಶೀಲಮಾಲಿಂಗ
ಪಾಲಕರಶೂಲಕಪಾಲಿಮಾಲಿಂಗ||
ಕಾಲಕಲ್ಪಾಂತಕಜ್ವಾಲಮಾಲಿಂಗ
ಲೀಲಾಸ್ಥೂಲಸುರಮೂಲಮಾಲಿಂಗ|| ||೫||
ಪ್ರಣಮದೊಪಕಪಾರ್ವತಿಮಾಲಿಂಗ
ತ್ರಿಣಯನಗಣೇಶಪರಧಣಿಮಾಲಿಂಗ||
ಫಣಿಭೂಷಣಮಣಿಕನಕಾಭರಣಮಾಲಿಂಗ
ಅಣುಮಹದಾಕಾರಗುಣನಿಧಿಯೆಮಾಲಿಂಗ|| ||೬||
ಪಂಥಭೇದದೆನ್ನೊಳುನಿಶ್ಚಿಂತಮಾಲಿಂಗ
ಸಂತತಸಲಹೃತ್ಕಾಂತಮಾಲಿಂಗ||
ಅಂತರಾತ್ಮಕನಾದಶಾಂತಮಾಲಿಂಗ
ಚಿಂತಿತಾರ್ಥವತೋರುವಂತಮಾಲಿಂಗ|| ||೭||
ಬೇಡಿದವರಗಳನೀಡೊಮಾಲಿಂಗ
ರೂಢಿಯವೊಡೆಯಮಾತಾಡೊಮಾಲಿಂಗ||
ಮಾಡಿದಸೇವೆಯನೋಡೊಮಾಲಿಂಗ
ಜೋಡಾಗಿನಿನ್ನೊಳುಕೂಡೊಮಾಲಿಂಗ|| ||೮||
ಭೂಮಿಗೆವರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪನಂತೆ
ಗ್ರಾಮಮಂದಿರದೊಳುನೆಲಸಿಹನಂತೆ||
ಪ್ರೇಮದಿಲದನೆಲ್ಲಕಡಿದುಕಾಯುವಂತೆ
ಯಾಮಹಾಮಾಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿದಯವಂತೆ|| ||೯||

---

೧೬೬. ||ರಾಗಕೇಗುಪ್ಪಿ. ಝಂಪೆತಾಳ||
ಸಕಲವೆಲ್ಲವುಶಿವನಲಿಂಗದೊಳಗಡಗಿದುದು
ಲಿಂಗವೇಮಾಲಿಂಗವಾಗಿತೋರುವುದು|| ||ಪಲ್ಲ||
ಶಕ್ತಿಕರುಮಮತೆಯೊಳುಸ್ಥಾಪಿಸಿಯೆಅರ್ಚಿಸಲು
ಮುಕ್ತಿಫಲವನುಅಳುವಕಾಳಗವನುಕಾಣೆ|| ||ಅನುಪಲ್ಲ||
ಅಣುಮಹಾಸಾಹಸ್ರನಾಮದೊಳಗತ್ಯಧಿಕ

ದಾಸರ ಪದಗಳು.

ಸೋಮೇಶನೆಂದೆಂಬ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಕಂದು॥
ಸೋಮವಾರದ ದಿವಸ ನಾಮರುದ್ರವ ಜಪಿಸಿ
ನೇಮದಿಂ ಪೂಜಿಸಲು ಕಾಮಿತದ ಫಲವು॥ ॥೨॥
ಇನ್ನೇನ ವನಿಸುವೆ ಯೀಶನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ
ಉನ್ನಂತವಾಗಿ ಜಗದೊಳು ಪಸರಿಸಿತು॥
ಪನ್ನಗೇಶನ ಬಲದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಡದೆಡೆಯೊಳು
ಸನ್ನುತನು ಸೋಮನಾಥನೆಂದೆನಿಸಿ॥ ॥೩॥
ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಾಗಿಯೆ
ಸೋಮೇಶನೆಂದೀಗ ತಾ ಮೆರೆದುದು॥
ಭೂಮಿಯಾಜನರಿಗೆ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯನಿತ್ತು
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸಲಹುತ್ತ ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವ॥ ॥೪॥
ಲೋಕಲೋಕಕರಕ್ಷ ಸೋಮೇಶನೇ ಬಂದೆ
ನಾಕಗಿರಿ ಶ್ರೀತ್ರೈಲೋಕ ಶಿರಾಮೇಶ್ವರವು॥
ಬೇಕೆಂಬರಿಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿಯನರಿಯ
ನಾಕವಿರತಿಯ ಕರಿಶನೀ ಸುಜಗದೀಶ॥ ॥೫॥
ಜಾಣೆಯೊಳು ಮನದೊಳಗೆ ಲಿದುಗಿಸಿ ಯೆನ್ನ ಕಜಿಸಿದರೆ
ರಾಣೆಂದು ಧರತನ್ನ ಪದವನೀವ
ಯಾಕೆ ಮನದೊಳು ಬಿಡುವೆ ಶಿವನಾಮವನು ನೀನು
ಯೆಣೆಕರೆಯ ತಿಳಿಸುವೆ ಮರುಳು ಜೀವನವೆ॥ ॥೬॥
ಸದನಗರದಿ ಸರ್ವ ಪೂನಿಸ್ತೃತಿ ಲಿದುಗಿರುದು
ಜಡೆಯೊಳಗೆ ಲಿದುಗಿರುದು ಮೂದವಿಸುತ್ತ ಮನದಿಯು॥
ಉಡುಪತಿಯು ಲಿದುಗಿದನು ಉತ್ತರಿಗೆಯೊಳಗೆ
ಪಿಡಿಯೊಳಗೆ ಲಿದುಗಿರುದು ವೇದ ಮೃಗರೂಪಾ॥ ॥೭॥
ಕಿಚ್ಚು ಲಿದುಗಿತು ಅವನ ಅಚ್ಚ ಪಾಣಿಗಳೆಳು
ಮುಚ್ಚಿತೆರವಕೈಯೊಳು ಮೂಜಗದ ಬೆಳಕು॥
ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ವಿಷ್ಣುಕಂಠದ ಮಧ್ಯದೊಳು ಲೋಕವನು
ಯೆಚ್ಚರಪಮಂತ್ರಗಳು ಬಾಯೊಳಡಗಿರುದು॥ ॥೮॥
ಪುಣ್ಯಪುಷ್ಕರದಾಯ ಕಾಂತಿಗಳು
ಬದ್ದಿಗೆಯ ದಾರ ದಂಡದ ಉರಗನೊಪ್ಪುಗಳು॥
ಉದ್ದಿಶ್ಯವಾಗಿ ನಕಜಿಸಿದ ನಿತ್ಯರುಂಡಗಳು
ತಿದ್ದಿ ಕೊಡಿಸಿರಾ ತರಿ ರೂಪದರರಾ॥ ॥೯॥
ಸುರಿಕರಿಯ ಪೊಳವುಗಳು ಸಾಳಿ ಬವಸನಗಳು
ನೇಗಿಳಿವ ಮುನಿ ತೇಜಗಳು ಸಳನೇತ್ರಗಳು॥

ನಲಿವಗಣಕಾಟಕಗಳಮಧ್ಯದೊಳುಪೈಶಾಚ
ಯಿಳಿದುಬಂದನುನಮ್ಮಬಳಿಗೆಸೋಮೇಶ॥ ॥೧೦॥
ನಾಸಿಕದಿಕೆಂಪುಮೂರಗವಧಿಯಾಗಮಸ್ತಕವಿ
ಶೇಷವಾಗಮಹರುದ್ರರೂಪದೊಳಗೆ॥
ಪ್ರಮಾಣಶ್ರೋತ್ರಮಗಾಲಿಯಪ್ರಮಾಣಶ್ರೀಕಾಷ್ಠವನಳಿಯ
ವಾಸವಾದಿಯೊಳಗದಿಂಶಸೋಮೇಶ॥ ॥೧೧॥
ಬಾಲನೇತ್ರನೆನೀಲಕಂಠಶೂಲಾಸ್ತ್ರಧರ
ಕಾಲರುದ್ರವ್ಯಳಪ್ರಮಾಥನವೀಶ॥
ಲಾಲಿಸೈಬಿನ್ನಪವನಾಲಿಸನ್ನುಬೇಗ
ಬಾಲಕನೊಳಿಲ್ಲವೇಸ್ವತಂತ್ರನುರಥೇಶ॥ ॥೧೨॥
ನಾರಸೋಮಿರೇಮೂರುಲಿಂಗವನೀಕ್ಷಿಸ
ಧಾರುಣಿಯೊಳೊಂದುಶಿವಲಿಂಗವನುಬೇಗ॥
ಮೇರುವಿಗೆಸಮವಾದಹೇಮವನುವಿಪ್ರರಿಗೆ
ಧಾರೆಹೂವಸೆವಾಗಯತ್ನಫಲಬದಗುವದು॥ ॥೧೩॥
ಶಿವನಪೂಜೆಯೆಭಕ್ತಿಶಿವನಪೂಜೆಯೆಮುಕ್ತಿ
ಶಿವನಮಂತ್ರವೆಶಕ್ತಿಶಿವನೆಪರಶಕ್ತಿ॥
ಶಿವನಾಮವನುಭಜಿಸಿನಿರಯಪದದನುಪಾಯ
ಶಿವನಮರೆಯದೆಭಜಿಸುಯಪಪರವನ್ನಜಿಸು॥ ॥೧೪॥
ನಿನ್ನನೇನಂಬಿದೆನುಉನ್ನತಾನಂತೇಶ
ಮನ್ನಿಸೀದಯದೊಳುಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ॥
ಇನ್ನುಭಯವಿಲ್ಲೆನಗೆಪರನನ್ನಸೋಮೇಶ
ಯೆನ್ನೊಡೆಯಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವರಹಾತಿಮ್ಮಪ್ಪ॥ ॥೧೫॥

೧೬೫॥ ರಾಗಮುಖಾರಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥

ಇದೆಕಾಶಿಯನುಮನವೆ
ಬಿಡದುಕಾಣಲುಬೇಡತೋರುವೆನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಬಲ್ಲವನಾದರೆಯಿಲ್ಲಿಯೆಕಾಶಿ
ಕಲ್ಲೆದೆಯಾದವನಲ್ಲವೆದೋಷಿ॥
ಎಲ್ಲವಳಿಭುವನವಿಚೆಲ್ಲಿಸಂತೋಷಿ
ಸೊಲ್ಲಲಾಲಿಸೆಭವಬ್ರಹ್ಮವಿದೋಷಿ॥ ॥೧॥
ಕಾಶಿಯದರುಶನವಿಲ್ಲದಜನರುವಿ
ಶೇಷವಾಗಿಯೆಯಿಲ್ಲಿನದಕಾಂಬುತಿಹರು॥
ದೂಷ್ಯಮಾಡದೆತೋಷಿಸುವವರು

ಕಾಶಿಗಮೃಧಿಯಾಗಿಲೇಸಪಡೆಯುವರು॥ ॥೨॥
ವೇದವನೋದಿದವಿಪ್ರನೆಕಾಶಿ
ಪಾದಗಳ್ಳದನೋಡರನೆಕಾಶಿ॥
ಸಾಧನಸ್ತ್ರೀಯೋಗಯುಕ್ತರೆಕಾಶಿ
ಮಾಧವಧ್ಯಾನವುಮನದೊಳುಕಾಶಿ॥ ॥೩॥
ಅಪ್ಪತಂದೆಯಸೇವೆಮಾಳ್ಪುದೆಕಾಶಿ
ದೇವರಪೂಜೆಯಮಾಳ್ಪುದೆಕಾಶಿ॥
ಜೀವರಕ್ಷಣ್ಯವಮಾಳ್ಪುದೆಕಾಶಿ
ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಿಪ್ಪುದೆಕಾಶಿ॥ ॥೪॥
ಗುರುಗಳಿಗೆರಗುವಪರಿಯೊಂದುಕಾಶಿ
ಹಿರಿಯರಆಜ್ಞೆಯೊಳಿರುವದುಕಾಶಿ॥
ಪರಉಪಕಾರವುಸ್ಥಿರವಾದಕಾಶಿ
ಕರದುಪುಣ್ಯವನೆರವದುಕಾಶಿ॥ ॥೫॥
ಅರಳಿಯವೃಕ್ಷವನಪ್ಪರೆಕಾಶಿ
ಕೆರೆಭಾವಿಕಟ್ಟಲುಯಿಪ್ಪುದಕಾಶಿ॥
ಅರವಟ್ಟಿನೀರಸಲುಪ್ಪುದೆಕಾಶಿ
ಸಿರಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಸನಕರವದುಕಾಶಿ॥ ॥೬॥
ದುಷ್ಟರಸಂಗವಬಿಡುವದೆಕಾಶಿ
ಕಷ್ಟದಮಾರ್ಗವಿಚಾರವದುಕಾಶಿ॥
ಶಿಷ್ಟರನೇರುವದಿಷ್ಟದಕಾಶಿ
ಬೆಟ್ಟದಹಾಡೆಯನನೆನೆವದೆಕಾಶಿ॥ ॥೭॥
ಏಕಾದಶಿಉಪವಾಸವೆಕಾಶಿ
ಆಕಳದಾನವಮಾಳ್ಪುದೆಕಾಶಿ॥
ಬೇಕಾದದಿಕ್ಕರೆಮನೆಯಲ್ಲೆಕಾಶಿ
ಕಾಕುನೀತಿಯಿಲ್ಲದಮನುಜನೆಕಾಶಿ॥ ॥೮॥
ಉದಯದಿಸ್ನಾನವಮಾಳ್ಪುದೆಕಾಶಿ
ಪದುಮನಾಭನಧ್ಯಾನವುದುಮಾಡದಕಾಶಿ॥
ಕದನವಿಲ್ಲದಹಾರನೋದಲುಕಾಶಿ
ಉದರವತುಂಬಲುಬಡವಗೆಕಾಶಿ॥ ॥೯॥
ರುದ್ರದೇವನಪೂಜೆಯತ್ತಲೆಕಾಶಿ
ವಿಷ್ಣುಸ್ತುಮಾರ್ಗದಿನಡವದುಕಾಶಿ॥
ಬದ್ಧವಾಕ್ಯವರಕಟ್ಟಲುಕಾಶಿ
ಶುದ್ಧವಾದಹೆಂಡತಿಮುದ್ದನೆಕಾಶಿ॥ ॥೧೦॥

ಸನ್ಯಾಸಮಾರ್ಗಪ್ರಚನ್ನಾದಕಾಶಿ
ಅನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲದಅರಸನಿಕಾಶಿ॥
ಕನ್ಯಾದಾನಪ್ರಮುಖ್ಯಸಕಾಶಿ
ಮನ್ನಿಪಕಾಂತರಿತಕ್ಕಿಲ್ಲಕಾಶಿ॥ ॥೧೧॥
ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾಪ್ರಮೋದ್ದಲುಕಾಶಿ
ಬದ್ಧದಸದೆನುಡಿಯುದ್ದೇಕಾಶಿ॥
ಮದ್ದುದಾಯಸುಸುಖತಿದ್ದಿಲ್ಲಕಾಶಿ
ಪದುಮನಾಭನನಿಸವಿದ್ದರೆಕಾಶಿ॥ ॥೧೨॥
ದಾನದೊಳಗೆಸಮಧಾನವೆಕಾಶಿ
ಮಾನದೊಳಗೆಅಭಿಮಾನವೆಕಾಶಿ॥
ಸ್ನಾನದೊಳಗೆನಿತ್ಯಸ್ನಾನವೆಕಾಶಿ
ಜ್ಞಾನದೊಳಗೆಶುದ್ಧಜ್ಞಾನವೆಕಾಶಿ॥ ॥೧೩॥
ದೇವರೊಳಗೆಸಾಂಬಗಮವೆಕಾಶಿ
ಜೀವರೊಳಗೆನಾಂಪ್ರಚಯವಲ್ಲಕಾಶಿ॥
ಶ್ರಾವಣಸೋಂದಲುಮುಖವಿಯೆಕಾಶಿ
ಪಾವನಿಸೊಳಗೆಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯೆಕಾಶಿ॥ ॥೧೪॥
ಫಲವುಮಾಮಗಳೆಂದಿಂಪರಕಾಶಿ
ಫಲನಿತ್ರೆಯದ್ದೆಜಲವಲ್ಲಕಾಶಿ॥
ಒಲವುಳ್ಳವರಪಾತಿಮ್ಮಪ್ಪನೆಕಾಶಿ
ಸುಲಭಕ್ಷೇಂಬುಧಫಲವಾದಕಾಶಿ॥ ॥೧೫॥

೧೬೬॥ ರಾಗಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಆದಿತಾಳ॥

ಮಂಗಳಂಜಯಮಂಗಳಂ
ಲಿಂಗಾಕಾರದಪರಶಿವನಿಗೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ರಜತಾದ್ರಿಪುರದೊಳುನಿಂದವಗೆ
ಭುಜಗಕರಸಲಭಲುಬಂದವಗೆ॥
ನಿಜಸುರಸೇವಿತಗಜಚರ್ಮಾಂಬರ
ತ್ರಿಜಗವಂದಿತನಾದಪರಶಿವಗೆ॥ ॥೧॥
ಬಾಣನಬಾಗಿಲಕಾಯ್ದವಗೆ
ತ್ರಾಣದಿತ್ರಿಪುರವಗೆಲಿದವಗೆ॥
ಕಾಣದೆಅಸುರಗೆಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನಿತ್ತು
ಮಾಣದೆಶ್ರೀಕರಸಲಹುವಗೆ॥ ॥೨॥
ಗಂಗೆಯಜಡೆಯೊಳುಧರಿಸಿದಗೆ

ಪಿಂಗಳಯನಾರಭಾಗುಸಂಗದನೆ॥
ತಿಂಗಳಸೂಡಿಯೆಅಂಗಜಸ್ನಾಂಗದಿ
ಕಂಗಳುಮೂರುಳ್ಳಪ್ರಾಂಗವನೆ॥ ॥೩॥
ಅಸ್ಥಿಯಮಾಲೆಯಧರಿಸಿದನೆ
ಹಸ್ತದಿಶೂಲವಪಿಡಿದವನೆ॥
ವಿಸ್ತರವಾಗಿಯೆಭಕ್ತಸ್ಸುವಾಸನೆ
ಸಪ್ತದಿವರಗಳನಿತ್ತವನೆ॥ ॥೪॥
ಅಂಬಿಕಪತಿಯೆಂದೆನಿಸಿದನೆತ್ರಿ
ಯಂಬಕಮಂತ್ರದಿನೆಲಸಿದನೆ॥
ನಂಬಿದಸುರರಿಗೆಬೆಂಬಲವಾಗಿಯೆ
ಯಿಂಬಾದಪದವಿಯತೋರ್ಪವನೆ॥ ॥೫॥
ಪಂಚಾಕ್ಷರದೊಳುಪೊಳೆದವನೆ
ಪಂಚಮೆಶಿರದೊಳುಮೆರೆವವನೆ॥
ಪಂಚಮಹಾತಕನಂಚಿತಕರ್ಮವ
ವಂಚಿಸಿನಿಕ್ಷರವಾಂಛಿತವೀವನೆ॥ ॥೬॥
ಪಾಶುಪತವನರಗಿತ್ತವನೆ
ಶೇಷಾಭರಣವಹೊತ್ತವನೆ॥
ಕಾಶಿಗಧಿಕವಾಗಿರ್ಪವಿಶ್ವವಿ
ಶೇಷದಿಜನರನುಸಲಹುವನೆ॥ ॥೭॥
ಯಕ್ಷಸುರಾಸುರವಂದಿತನೆ
ದಕ್ಷನಮಖವನುಕೆಡಿಸಿದನೆ॥
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳಿರ್ಪಜಗವನುದ್ಧರಿಸಿಯೆ
ರಕ್ಷಿಸಿಕಾಂಬಂತದೀಕ್ಷಿತನೆ॥ ॥೮॥
ಕಾಮಿತಫಲಗಳನೀಡುವವನೆ
ಪ್ರೇಮದಿಭಕ್ತರಸಲಹುವನೆ॥
ಭೂಮಿಗೆವರಹತಿಮ್ಮಪ್ಪನದಾಸರ
ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೆನಿಸುವಕಾಶಿವನೆ॥ ॥೯॥

---

೧೬೭ ॥ರಾಗಭೈರವಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ಹರಿಯಾದರೇನುಶಂಕರನಾದರೇನು
ಯರಕತಪ್ಪಿದಮೂರ್ತಿಯೊಳಕಫಲವೇನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಹಿತನೊಳಗೆನೀರದಿಹಸುತನಿಂದಫಲವೇನು
ಪತಿಸೇವೆಗಾಗದಿಹಸತಿಯಿದ್ದರೇನು॥

ಮತಿಹೀನನಗುರುತನಜಾತಿಯಾಗಿಯಿದ್ದೇನು
ಮತಮೀರಿನಡೆವಾತಯತಿಯಾದರೇನು॥ ॥೧॥
ನಾಯವಿಲ್ಲದನ್ಯಾಯಸತ್ಯವಾದರೆಯೇನು
ಬಾಯಸವಿಯಿಲ್ಲದರಸಾಯನದರೇನು॥
ಕಾಯಕುಂದಿದಮೇಲೆಜೀವದಾಶೆಯದೇನು
ಮಾಯವಾದಿಯಮಾತುಮತ್ತೆದೃಢವೇನು॥ ॥೨॥
ಋಣವಮಾಡಿದತಾತಗುಣವಂತನಾದರೇನು
ಕ್ಷಣಿಕೆತಪ್ಪಿದದಾಯರಕ್ಷಣೆಯುಆದರೇನು॥
ಎಣಿಕೆಬಾರದಮನುಜಕರಣಿಕನಾದರೇನು
ಫಣಿರಾಜನೊತ್ತಿನೊಳುಹಣವಿದ್ದರೇನು॥ ॥೩॥
ಶ್ರೀಧನಾಗಮಬಿಟ್ಟುಮೇದವೋದಿದರೇನು
ಮಾದಿಗನುತಾಮಡಿಯನುಟ್ಟರೇನು॥
ಬಾದಿಮುಟ್ಟಿದಕೆಂಡವಾದಸೋದರವೇನು
ಸಾಧುವವರೊಳ್ಗೆಆದಫಲವೇನು॥ ॥೪॥
ಹರಿಯನರ್ಚಿಸದಿರ್ದಕರವಿದ್ದುಫಲವೇನು
ಹರಿಯಸ್ಮರಣೆಯಮಾಡದರಯದವನೇನು॥
ಸಿರಿಯುಇಲ್ಲದಗೃಹದಹರಿಯಸಾಜ್ಯವದೇನು
ಮರೆಯಾದಮನುಜನೊಳುಪುಷ್ಪವಹಾರವೇನು॥ ॥೫॥
ನಾರಿಯಿಲ್ಲದಊರನೀರುಫಲವೇನು
ಚಾರನೊಡನೆದಾರಿನಡೆವದೇನು॥
ಬೇರುಯಿಲ್ಲದವೃಕ್ಷಯೇರಿನೋಡುವದೇನು
ಮಾರಿಮನೆಯೊಳಗಿರಲುನಾಕಾರವೇನು॥ ॥೬॥
ಲಕ್ಷಣದಮೂರ್ತಿಯರಲಕ್ಷ್ಯವಮೀರುವದು
ಪಕ್ಷಿವಾಹನಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಪೇಕ್ಷೆಯಾಗಿಹರು॥
ಲಕ್ಷಣವಿರಹಿತನರಪ್ರದಕ್ಷಿಣದಬರುತಿದರು
ಶಿಕ್ಷಕನೆನಿಯಾತನಿಕ್ಷಿಸರುಜನರು॥ ॥೭॥
ಬುದ್ಧಿಮಂತರಕೈಯಶುದ್ಧವಾದರೆಕಡೆ
ತಿದ್ದಿದಮೂರ್ತಿಯನಾಕದ್ದುಕಾಂಡು॥
ಹೆಣ್ಣದ್ದುಬಲವಂತನೊಳುಬದ್ಧವಾಗಿರುತಿರ್ದು
ಯುದ್ಧಹೋಗದಸ್ವಾಧಿಮುದ್ದನಾಗಿಹುದು॥ ॥೮॥
ಕಾಮಿತಾರ್ಥವನೀವನೇಮಿಯಲಿಕಾರವನು
ರಾಮರಾಜ್ಯದಬೇಡಿಕಾಲುಕಾಮತಿಹನು॥
ಪ್ರೇಮದೊಳುವಾರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪಮನದಣಿಯೆ

ಕಾಮನಪ್ಪನನೀವಬರದೆಬಳಲಿದಿರು॥ ॥೯॥

೧೬೮॥ ರಾಗಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥

ಪೂಜೆಯಕೈಕೊಳ್ಳು ಮೂಜಗದೊಡೆಯ
ಮೂಜಗದೊಳು ನೀನು ತೇಜವುಳ್ಳವನಾಗಿ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಾಲದಿನಿನ್ನಯಮೇಲಿಹನಿರ್ಮಾಲ್ಯ
ಮಾಲೆಯನೆಲ್ಲವಿಸರ್ಜಿಸಿತೊಳೆದು॥
ನೀಲಮಾಣಿಕ್ಯವಜ್ರಮಯವಾದಪೀಠದ
ಮೇಲೆವಾಲಗವಾಗಲೀಲೆಯತೋರುತ॥ ॥೧॥
ಮೊದಲುಸಂಕಲ್ಪಿಸಿತುಳಸಿಶ್ರೀಗಂಧದಿ
ಉದಕಶುದ್ಧವಮಾಡಿಅದರೊಳುಬಳಿಕ॥
ವಿಧಿಸಿಯಮಂತ್ರೀಳುನದಿಯಮುಕ್ಕರಿಸಲು
ಪೊದಗಿಬಾರೆಲೊಕರಚರಣಾಮಜ್ಜನಕೀಗ॥ ॥೨॥
ಧ್ಯಾನಆವಾಹನಆಸನಪಾದ್ಯವು
ಮಾನಸದರ್ಘ್ಯವುಆಚಮನಗಳು॥
ನಾನಾಪಂಚಾಮೃತಫಲವಸ್ತ್ರಶ್ಲೋಕವು
ಗಾನಸೂಕ್ತಗಳಿಂದಮಧುಪರ್ಕಾದಿಗಳು॥ ॥೩॥
ರತ್ನಾಭರಣವುಯಜ್ಞಸೂತ್ರವತಾದಿಸಿ
ಚಿತ್ರವಾಗಿಹಗಂಧಅಕ್ಷತೆವಿಧಿಸಿ॥
ಪತ್ರಪುಷ್ಪವುಶ್ರೀತುಳಸಿಮಾಲೆಗಳಿಂದ
ಸ್ತೋತ್ರವುನಾಮಸ್ವನಾಮಗಳಾಯಿತು॥ ॥೪॥
ಧೂಪಮಾಪ್ರಾಪಯದೀಪದದರುಶನವು
ಆಪಸ್ತುಸಪ್ಪೋಪಚಾರಗಳು॥
ರೂಪಫಲಾದಿಕದಳಿನಾರಿಕೇರವು
ಯುಪಸನ್ನವೇದ್ಯದಯಾಪರಮಾತ್ಮ॥ ॥೫॥
ಆಗರದೊಳುಬೆಳೆದನಾಗವಲ್ಲಿಯದಳ
ಪೂಗಿಯಫಲಸಹನಾಗಶಯನನಿಗಿತ್ತು॥
ಬೇಗದಿಮಂಗಳಪದಗಳಪಾಡುತ್ತ
ಸಾಗಿಯೆತ್ತುವಅಮೋಘಾರತಿಗಳ॥ ॥೬॥
ಮಾಡಿದಪೂಜೆಯನೋಡಿಕರುಣದಿಂದ
ಬೇಡಿದಿಷ್ಟವನೀಯೊಯಾದವರೊಡೆಯ॥
ಪಾಡಿಪೊಗಳುವೆನಿನ್ನಪಂಥಬೇಡೆನ್ನೊಳು
ಕಾಡದಲೆಮಾಧವವರಹತಿಮ್ಮಪ್ಪ॥ ॥೭॥

೧೬೯. ॥ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥
ತನ್ನ ಕಷ್ಟದಿ ತನಗೆ ದೊರಕುವದು ಭೋಗ
ಅನ್ಯಂತ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪಾರಯವಿನಿಯೋಗ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊರೆ ತಂದು ಪಟ್ಟಣದೊಳು ಮಾರಿದರು
ಉಟ್ಟು ಬಟ್ಟಾಗಿ ಸವನು ಪೊಗದಿಟ್ಟರು॥
ಮೊಟ್ಟೆಯನು ಕಾಂಡೊಯ್ದು ಯಿಟ್ಟದನ ಮಾರಿದರು
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಕಡೆಗೆ ಕಟ್ಟುವನು ಪೋಗ॥ ॥೧॥
ಅದಯಾಸ್ತಮಾನ ದೊಳು ಯಿದಿರಿಯ ಆರಿದರು
ಪರಪಕ್ಷಗಳು ಪ್ರಿಯಕು ಗೇಡಾದಲು॥
ಪದಿನಾರನೆಯ ವಿಧಿಯ ಸದನ ದೊಳು ಸವಿದುಣಲು
ಕದನ ಕರ್ಕಶನಾಗಿ ಕದಿದು ಬರೆ ಪೋಗ॥ ॥೨॥
ನಾಜಿನಾಲ ನಕಾಂಡು ಬಾಜಾರದೊಳು ಕುಳಿತು
ನೋಜಿಗದ ಹೊಲಿಗೆಯನು ಮಾಡಿಕಾದಲು॥
ಕಾಜು ಬಳೆಗಳ ಪುತ್ರದಾಡು ಮಾರಿದರವಗೆ
ರೋಜು ಅಳಿವುದು ಅತ್ತಮಯ ಕೈಪೊಂಥಾಗ॥ ॥೩॥
ಜ್ಞಾನಿ ಉಳ್ಳವನನ್ನು ಬಾಧಿಸಲು ಲಿಪತನಗೆ
ಯೋಗ್ಯವಾಗುವದನ್ನು ಕಾದಲಾಪನೆ॥
ಕಾಗೆ ಕರಡೆ ನಿನಿತಾ ಕಸ್ತುರಿ ಪೋಲುವುದೆ
ಮುಗೆ ಮೊಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಪರಿಮಳಿಸುದೆ॥ ॥೪॥
ಪಾರಯ ಸೇವೆಯ ಮಾಡೆ ಯುಪಾಪರದ ಸೌಖ್ಯಗಳು
ಪಾರನ ಸೇವೆಯ ಮಾಡೆ ಪರಮ ಪದವು॥
ಸಿರಿಯರಸ ವಾದಾ ಹತಿ ಮಸ್ತುವಿಷ್ಣುದಿಯ
ಕರುಣಾರಸ ಪೋರತಾಗಿ ಸಿರಿಯು ಸೇರುವಳೆ॥ ॥೫॥

---

೧೭೦. ॥ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡೊ ಅಂಜನಾದ್ರಿಯ ವಾಸ
ಆಲಕ್ಷ್ಮೀ ತಕಾಲಾಯುವ ವೆಂಕಟೇಶ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ತಳಿಗೆಯ ತೊಳದಿಟ್ಟು ಸುಳಿ ಬಾಳೆಯೆಲೆಯಿಟ್ಟು
ನಳಿನಲೋಚನೆಯರು ಗಳಿಂದಲಿ ಶೃಂಗರಿಸಿ॥
ಎಳೆಯ ಮಾವಿನ ಮಿಡಿಯು ಉಪ್ಪಿನೇವಿನ ಸೊಪ್ಪು
ಪುಳಿಸಾದಿಲಿ ರದ್ದು ಕುಂಠಕದಲಿ ಹಾಂಬೆ॥ ॥೧॥
ಕಾಳಿ ಕಂಚಿಯ ಕಾಯಿ ಅಗಾಳಿ ಲಿಂಬೆ ಚಟನೆಲ್ಲಿ
ಹೋಗದ ಮೋಚಿನ ಅರಿಯು ಉಪ್ಪಿನ ಹೊರೆಯು॥

ಪಾಣಿವಾದಮಾತಿಗೆನ್ನಿಯಾದಯ್ಯಾಲ್ಲಿ
ಕಾಣುವನ್ನನ್ನಾದನಿಯಲ್ಲಿನಿಯಾಯಿತೆದೆಯೊಳು॥ ॥೨॥
ದತೆಂಗನಕಾಯಲರಮನಾಬಿವೆಯಿತ್ತಿ
ಅರದುಬೇಡಿದಪೋಗರದೊಳುಕಲಬಿಟ್ಟು॥
ತರದಸುಳ್ಳದಕಾಯಿಪಾಗಲುಕಂಬಳಕಾಯಿ
ಕಾರದಬಾಳೆಯಕಾಯಪಾರದದೇತುಪ್ಪದಿ॥ ॥೩॥
ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯೋಗರವುಬೆಣ್ಣೆಕಾಸಿದತುಪ್ಪ
ಗಣ್ಣಲಮೊಸರುಪಾಲುಸಣ್ಣಮೆಣಸುಸಾರು॥
ಅನ್ನಬಿತ್ತನ್ನವುಮೊಸರನ್ನಹೆಸರುಕ್ಕ
ಯುಣ್ಣಬಾರೆಲಾಸೀಸುಯಿಸ್ಕತದುಬೇಡ॥ ॥೪॥
ಕಿತ್ತಕ್ಕಿಯೋಗರವುದೋಸೆಪಾಯಸವನ್ನು
ಬೀಸುಪಾರಿಗೆಯತಿರಸವುಮಂಡಿಗೆಯು॥
ಕಾಸಿದಪಾಪ್ಪುಳಕಡ್ಡೆಪಾರಣಾದಿಗ
ಯ್ಯೊಸುಪೋಳಿಗೆಬೇಕೈಸವಿಉಣಲೇಳು॥ ॥೫॥
ಚಕ್ಕುಲಿಕರಜಿಯಕಾಯಿಮನೋಹರವು
ಚೊಕ್ಕಬಿಳಿಯಬೇಳೆಸುಕಿನುಂಡೆಯು॥
ಸಕ್ಕರೆಯುಬೆರಸಿದಸಿದಳಿರಸಾಯನವು
ಯಿಕ್ಕಿಸಿಕಾಳ್ಗಿಲಿಮಣ್ಣಾಚೆಕೆಬೇಡ॥ ॥೬॥
ಪಲಕ್ಕಿನಾಗರಲಿಂಬೆಬೇವಿನಸೊಪ್ಪು
ಮೇಲೆಪೊಗ್ಗರಿಸಿದನೀರುಮಜ್ಜಿಗೆಯು॥
ಪಾಲುಮೋಸರುಪಾನಮಜ್ಜಿಗೆಸಪಾವಾಗ
ಜಲವುಮುಗ್ಗದಪಾನಬೇರೆಬೇರಿರಿಸಿದೆ॥ ॥೭॥
ಗಾಯತ್ರಿಮಂತ್ರದಿಂತೋಯವಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ
ಬಾಯೊಳುಪ್ರಾಣವನುಜಬಿಸಲಾಸ್ವಾದಿ॥
ರಾಯವೆಂಕಟಪತಿಯುಲಾಪ್ಯುಯನಪಮಾಡಿ
ದಾಯವಾಗಿತ್ತಸುಸ್ವಕ್ಕಚವನಗೆಲ್ಲಿ॥ ॥೮॥
ಕೇರೀತಿಯಿಂದಲೆಆರೋಗಿಸುವದೆಂದು
ವಾರಿಜನಾಭನನಾರದನಿಸಲು॥
ಮೋರೆಯಪ್ರಸಾದಕರದುಯಿವನುನಮ್ಮ
ವಾರಾಪತಿಪುಷ್ಪುಸೊಂಡುಸಾಡಿರುವನು॥ ॥೯॥

೧೭೭॥ರಾಗಕಾಂಬೋದಿ. ಅಷ್ಟತಾಳ॥
ಮತಿತಪ್ಪಿನದದೆಯಲ್ಲ.ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮ

ಪತಿಯಮನೆನೆಯಲಿಲ್ಲ॥

ಹಿತವಾದಪಥವುಸಂತತತೋರದೆನೀನು
ಪ್ರತಿದಿನಾಂದುವೇಂಕಟಪತಿಯನ್ನುನೆನೆಯದೆ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಕೃತತ್ರೇತದ್ವಾಪರಕಲಿಯುಗಚತುರ್ವಿಧ
ಜಾತಿಯಾಗಿಪೋಗಲುಸಾವಿರವ್ರತಾರಿಯು॥
ಚತುರಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮಗೆಪಾಗಲಾಂದುನಲುವುದು
ಗತಿಯಕಾಣೆನುಶ್ರುತಿಯಲಿಯುತಕಾಲದೋಳು॥ ॥೧॥
ಹಿಂದಣಾಭವದೊಳಗೆಬಂದಭವದೊಳಗೆಸಂ
ಬಂಧವಾಗಿಪಾಸತಿಯರೆಷ್ಟುಮಂದಿಯೊಕಾಣೆ॥
ಕಂದರನುಪದುದದಕೆಲೆಕ್ಕಸಂಖ್ಯೆಗಳಿಲ್ಲ
ತಿಂದಅನ್ನವುಮೇರುವಿಗಿಂದಯುಮ್ಮದಿಯು॥ ॥೨॥
ಮಡಿಸಿಕಾಂಬುದುಕಾಯಬಿಡಿಸಿಕಾಂಬುದುಜೀವ
ಅಡಿಗಡಿಗೆಹುಟ್ಟುತ್ತಸಾವಾಗಯೆನ್ನುವನು॥
ಹಿಡಿದುಕೊಳುವಕಾಲಮನದಿಬೇಸರುಗಾಳು
ಜಡತೆಕೃಷ್ಣದಿಮುಂದೆಕಡೆಪಾಯ್ನುಮನವೆ॥ ॥೩॥
ಬಲೆಯಕಾಣದೆಪಕ್ಷಿಮೇವಿನಾಶೆಗೆಹೋಗಿ
ತಲೆಸಿಕ್ಕಿಪ್ರಾಣವನುಕಳಕೊಂಬತೆರನಂತೆ॥
ಹುಲಿವೃಕ್ಷದೊಳಗಿರ್ದಫಲದಮಮತೆಗಳಿಂದ
ಜಲಜನಾಭನಬಿಟ್ಟುಹೋಲುಬುದುಚಿತವೇ॥ ॥೪॥
ಸ್ನಾನಕ್ಕೆಚಳಿಪುಷ್ಪತಿಧ್ಯಾನಕ್ಕೆಮರವೆಯು
ಮಾನಕ್ಕೆಕೋಪದಬೇಡವಂಹರಿಸೀತು॥
ದಾನಕ್ಕೆಲೋಭತ್ವಮಾನಕ್ಕೆಪಿಶುಣಾರು
ಏನಮಾಡಿದರೆವರುಬಿಡರಲ್ಲಮನವೆ॥ ॥೫॥
ಸಂಗದದಿಬರುತಿಪ್ಪುಕುಶಿಗಳುನಕಡೆಗಿಟ್ಟು
ಅಂಗನುಪ್ರವತಾಳುಗುಂಗುಡಿಯಹೊದ್ದು॥
ಕಂಗಳಿಗೆಚೆಲುವಾದಅಂಗನಾಮೋಹದಿಶ್ರೀ
ರಂಗನನಾಮದಲಿಂಗಿಯನೆಡಬಿಡದೆ॥ ॥೬॥
ಹರಿಧ್ಯಾನಹರಿಪೂಜೆಹರಿನಾಮಕೀರ್ತನೆಯು
ಹರಿಭಕ್ತಿನರ್ತನೆಯುಹರಿಯಸೇವೆಗಳು॥
ಎರವುದೋರದೆನೀನುವರಪುರಂದರವಿಠಲನ
ಸ್ಮರಣಾಗಿನಿಲುವಂತೆಕರಕೊಳ್ಳೊಮನವೆ॥ ॥೭॥

---

೧೭೭. ॥ರಾಗಕಲ್ಯಾಣಿ. ಝಂಪೆತಾಳ॥

ದುರ್ಜನರಸಂಗವನುತ್ಯಜಿಸುಮನವೇಸಾಧು
ಸಜ್ಜನರಸಂಗವನುಭಜಿಸಿಸುಖಿಯಾಗೆಲವೊ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ದುಷ್ಟಾತ್ಮನಸ್ನೇಹಯಮುಕ್ತಿಬಾಧಿತರಬಹುದು
ಅಷ್ಟಿಬಹುಮದಕಾಯಕಷ್ಟಬಹುದು॥
ಕೃಷ್ಣನಸರ್ವಸ್ತೋತ್ರಕಲಿಕೆಯಿನಬಹುದು
ದುಷ್ಟಾತ್ಮರಾದವರಬಿಟ್ಟುಕಳೆಮನವೆ॥ ॥೧॥
ಚೋರಬಾಲರಗುರಿಯಜ್ಞಾತಿತೋರಲುಬಹುದು
ಕಾಲಮೇಘದಶಿಡಿಲುಬೀಳಬಹುದು॥
ಹಾಲುಮಾರಿಯಪಾರಿಯಲಾಲಿಕೇಳಲುಬಹುದು
ಕಾಳುಮೂಳರಸಂಗಮರದುಕಳೆಮನವೆ॥ ॥೨॥
ಹುರಿವಗರಗಿನಲ್ಲಿಶಿರವನೊಡ್ಡಲುಬಹುದು
ಬೆರಸಿಬಹುಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚಧರಿಸಬಹುದು॥
ಸುರನದಲಿನಿಂತುಕೇಸರಿಯನೀಗಾಸಲುಬಹುದು
ಮರಸಿಕಾರಭನುಕಾಯ್ದುನರರಮರೆಮನವೆ॥ ॥೩॥
ಒಂದುಜಾತಿಗೆವಿಷವುಮತ್ತೊಬ್ಬಗರುತಿಹುದುಮ
ತ್ತೊಂದುಜಾತಿಗೆದಂತದೊಳಗೆವಿಷವು॥
ಒಂದುಜಾತಿಗೆಮೈಯಲಂತವೆಲ್ಲವುವಿಷವು
ಹೊಂದಿಯಾದುವನುದಿಯುಘೋರವಿಷಮನವೆ॥ ॥೪॥
ತೇರಕಂಡರೆತೊಲಗುಮಾರೈದನಾಕ್ಷ್ಯಾದಿ
ವಾರುವಗೆಕಡೆನಾರುಕೈದುಮಾರುವನು॥
ದಾರಿಯನುಬಿಡುಗಜಕೆಮಾರುಸಾವಿರವನ್ನು
ಊರಬಿಡುದುರ್ಜನರಸೇರದಿರುಮನವೆ॥ ॥೫॥
ಪೃಥ್ವಿಯಂತರಕಂಡರರ್ಥಿಯಿಂದಲಿಯೆರಗು
ನಿತ್ಯದೊಳುಶ್ರೀಹರಿಯಕೀರ್ತನೆಯಮಾಡು॥
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಪದವಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವವರಬೇಡು
ಧೂರ್ತಮನುಜರಸಂಗಕಿತ್ತುಕಳೆಮನವೆ॥ ॥೬॥
ಶುದ್ಧಮನವೇಯೆನ್ನಬುದ್ಧಿಯೊಳಗಡಗಿದ್ದು
ಉದ್ಧರಿಸುವಾರಾಹತಿಮೃತ್ಯುವನುನೆನದು॥
ಮದ್ದನರಿಜನ್ನದೊಳುಮರೆಬಾರದಹಾಗೆ
ಗದುಗೆಯಹಾಯ್ಸನ್ನಹೃದಯಮಧ್ಯದಲಿ॥ ॥೭॥

---

೧೭೩. ॥ರಾಗ.ಆನಂದಭೈರವಿ. ಆದಿತಾಳ॥
ಇದ್ದರೇನುಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು

ಶುದ್ಧವಾದಜ್ಞಾನಿಯೊಳ
ಬದ್ಧವಾದಭಕ್ತಿಗಳು
ಯಿದ್ದರೇನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಚಿಂತಿಸಿಬಹಳಯೇ
ಕಾಂತರೊಳಗೆಯಿರಬಯಿರಲಿ॥
ಸಂತತಲದನೋದಿನೋದಿ
ಭ್ರಾಂತಿಬಿಡುವಮನುಜನೊಳು॥ ॥೧॥
ಇಕ್ಕದೆಯೆರೆಯದೆಮುಂದೆ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆಬಿಟ್ಟದಪಾಗೆ॥
ಚಿಕ್ಕಮಗ್ಗಕೆದರುತನ್ನ
ಯಿಕ್ಕೆಯನ್ನುಯಿರಿಸಿದಂತೆ॥ ॥೨॥
ಧರ್ಮರಹಿತವಾದಧನವು
ವರ್ಮವಿಧಿದುಮನದೊಳಗಿದು॥
ಹೃರ್ಮವನ್ನುಯನಗಮನೆಯ
ನಿರ್ಮಲವಮಾಳ್ವಬಗೆಯ॥ ॥೩॥
ಜಾರೆಯಾದಸತಿಯತೆರದಿ
ಚೋರರನ್ನುಬಯಸಿಕೊಂಡು॥
ಮಾರಯಾಗಮನೆಯೊಳಗೆ
ಸೇರಿಯಿರುವವ್ಯರ್ಥಧನವು॥ ॥೪॥
ಸೂಳೆಯನ್ನುನಂಬಿಸುಖದಿ
ಬಾಳುವವನಾವನವಳ॥
ಮೋಳಿಕೆಯೊಳಿರುವಧನವು
ಜೋಳಿಗೆಯತುಂಬಿಕೊಂಡು॥ ॥೫॥
ಕಷ್ಟವನ್ನುಕಟ್ಟಿಕಾಳುತ
ನಿಷ್ಟುರವನುಡಿದುಗೆಳ್ಯಾ॥
ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿಪರರಕೈಯ
ದುಷ್ಟನೀತನೆನಿಸಿಕೊಂಡು॥ ॥೬॥
ಕಾಳಿಕೆಕಷ್ಟವನಿತು
ಮುಗ್ಗಾನಾಥನೆಂದುತಿಳಿದು॥
ಜ್ಞಾನಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ
ಕಾಣದಿರುವಮಾನವನು॥ ॥೭॥

---

೧೭೬. ॥ರಾಗಭೈರವಿ. ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ॥

ಮಂಗಳಂಜಯಮಂಗಳಂ॥ ॥ಪಲ್ಲ॥
ಆದಿನಾರಾಯಣನೆನಿಸಿದಗೆ
ಪಾದದಿಗಂಗೆಯಪಡೆದವಗೆ॥
ಸಾಧುಸಜ್ಜನರನ್ನುಸಲಹುವದೇವಗೆವಿ
ನೋದಮೂರುತಿಯಾದವೆಂಕಟಗೆ॥ ॥೧॥
ಶಂಖಚಕ್ರವಧರಿಸಿಪ್ಪವಗೆ
ಪಂಕಜಪುಷ್ಪವತೊಟ್ಟವಗೆ॥
ಬಿಂಕದೊಳಸುರರಕೊಂದಹಿರಿದಧೀರಗೆಮಾ
ನಾಂಕನಪಿತನಾದವೇಂಕಟಗೆ॥ ॥೨॥
ಪೀತಾಂಬರಧರನೆನಿಸಿದಗೆ
ಖ್ಯಾತನಾಮದಿಮೆರೆವವಗೆ॥
ಪಾತಕನಾಶನಪರಮಪಾವನಗೆಅ
ತೀತಮಹಿಮನಾದವೇಂಕಟಗೆ॥ ॥೩॥
ಖಗವಾಹನನೆಂದೆನಿಸಿದಗೆ
ನಗಧರನಾಗಿಹಾಲುಷಹಾರಗೆ॥
ಮೃಗಧರರೂಪಗೆಮುಂಚಕಲಾಪಗೆ
ಜಗದಾಧಾರಕವೇಂಕಟಗೆ॥ ॥೪॥
ಲೋಕನಾಯಕನಾದಕೇಶವಗೆ
ಶೋಕನಿರಂಜನನಾದಮಾಧವಗೆ॥
ಸಾಕಾರರೂಪಗೆಸರ್ವಾತ್ಮಕನಿಗೆ
ಶ್ರೀಕರನೆನಿಸುವವೇಂಕಟಗೆ॥ ॥೫॥
ಆಲದಯೆಲೆಯೊಳ್ಮಲಗಿದಗೆಆ
ಕಾಲದಿಅಜನನುಪೆತ್ತವಗೆ॥
ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನಿಗಮವಿದೂರಗೆ
ಕಾಲಕಾಲಾಂತಕವೇಂಕಟಗೆ॥ ॥೬॥
ಸ್ವಾಮಿಪುಷ್ಕರಣಿಯವಾಸನಿಗೆ
ಭೂಮಿವರಾಹತಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ॥
ಶ್ರೀಮದಿಜಗದಮಲಭೂತನಾಮದ
ಸೋಮಸನ್ನಿಭನಾದವೇಂಕಟಗೆ॥ ॥೭॥

...ಸಾರಪದಗಳು.

...ಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಛಾಪಿಸಿದ್ದು.
೧೮೫೦